N.O.X

REVIJA MAGIKE ZA NOVO KURTOAZIJO

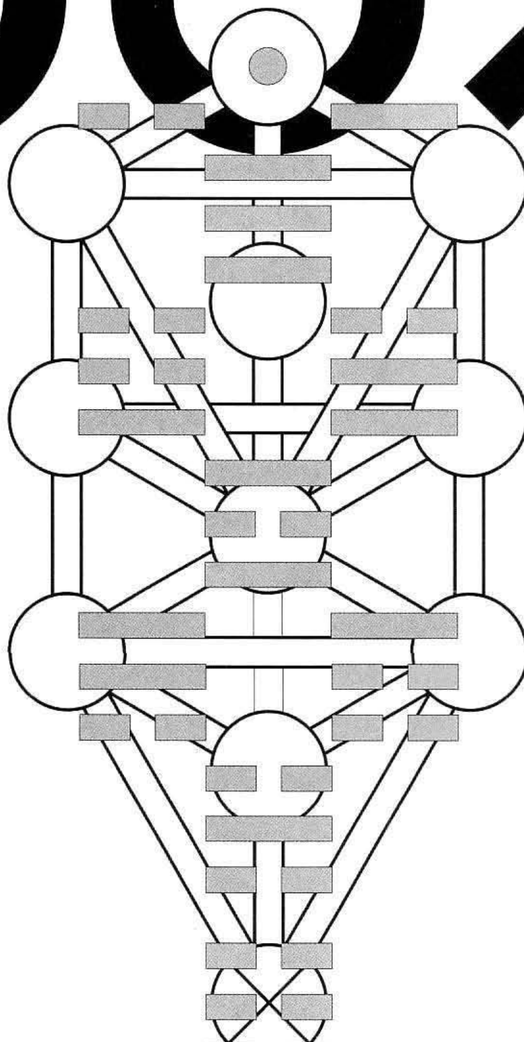
POMLAD 2001 E.V.

IIII IX (97) A.L., ŠT. 3

Deus Homo

Est

NOX

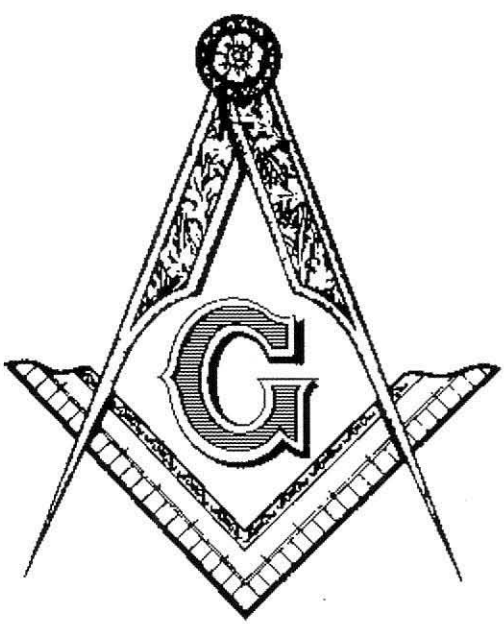

Metoda Znanosti
93
Cilj Religije

VSEBINA

UVODNIK III

IZ TIŠINE

Ali mora kibernetika (sc. veščina vladanja države Množtva!) res temeljiti na 'veliki laži'? Kako, porečete, kakšni laži, saj ljudstvo zares vlada, preko svojih legitimnih predstavnikov ali delegatov ali celo demokratičnih liderjev!

Dobro, pa govorimo potem, kakor si to upajo najbrezsramnejši, o 'formalni demokraciji', navkljub demagogom, ki nàs hočejo prijeti za jezik, češ da zanikavamo dejansko demokracijo. A to je že problem, ki ga ni mogoče razrešiti, namreč, nemogoče se je ubraniti očitkov, češ da ne verjamemo v Demokracijo (razen če nima nekega 'pomenljivega' atributa, kot je n.pr. moderna, liberalna, katoliška, superhumana ipd.).

To, kar danes imenujemo 'politika', bi bilo treba, če hočemo take nesporazume enkrat za vselej razčistiti, razdeliti na dvoje izključujočih se veščin: demagogijo in kibernetiko. Sicer pa prvo poznamo kot 'vulgarno politiko', drugo pa kot 'profesionalno' politiko. Toda kaj nam bi potem še pomenila 'demokracija'? Pač, izgovor in preobleko za dejansko anarhijo, ki je idealna podlaga za fundamentalni konzervativizem, nacionalizem in vse ostale tiranije in praznoverja. Sicut!!!

'Velika Laž' je v sami Besedi. Ali pa če jemljemo, tako kot včasih Komunizem, našo

BOG DEMOKRACIJE

Zavezo kot ideal v neskončnosti; torej, idealno je, če vlada ljudstvo, ki tako tvori eno idealno komuno, pač neko idealno Stanje Mnoštva, recimo, Polis ali Državo...ali Naus...ali Srečni Narod...

"V Besedi mora vedno biti dvojnost." Naj imajo besede vedno (najmanj) dvojen pomen! (Zato, da se nam ni treba huditi zaradi besed in se prepirati ter debatirati v neskončnost?)

In vendar se sprašujemo, (smo pač potomci Sive Dežele) zakaj mora princip vladanja temeljiti na tako očitni laži? Je to pravilo vladanja, namreč, da moramo biti vsi 'ZA', če hočemo 'živeti srečno do konca svojih dni?' Šele, ko smo vsi ZA, se lahko pogovarjamo o STVARI, za katero GRE?

Ali pa se motimo, če mislimo, da mora biti vsem jasno, da ljudstvo, t.j. masa oz. mnoštvo, nikoli ni in nikoli ne bo vladalo samo sebi, temveč si to lahko samo 'misli' v svoji omejenosti in slepi veri, kar pač pomeni 'mnoštvo', to je, neenotnost, to je, brezvoljnost, namreč. stanje mnoštva.

Jaz (sc. vsakdo) nisem nobeno ljudstvo! Kdo si upa govoriti v mojem imenu? Kdo je ta lažnivec? Je to politika? Moj edini prispevek k Demokraciji je to, da NE GREM na volitve, kar je moja pravica.

Če pa govorimo o demokraciji kot o RELIGIJI, kar vsekakor je, potem si moramo predvsem razjasniti, komu ali čemu je ta religija zavezana, kateri Najvišji Ideji, kateremu Bogu? In s katerim ritualom se konstituira in obnavlja? (volitvene kampanije, glasovanje, parlament, sodni procesi itd., kar pač vse TO "mešetarjenje za oblast s sodrgo" podrazumeva)

Ker ljudstvo, subjekt in objekt naše humane religije, ne more biti Bog, je potem nemara to Človek? Še več - vsak posameznik! Ja in Amen! Ne Dom-Družina-Družba-Država, z eno besedo - DDDDemos!

In ker Človek ni Bog, kakor nas uči katolicizem, še posebej krščanski, je morda potem nekaj v Človeku, kar bi nedvomno lahko posedovalo božanske atribute? Seveda, njegov Razum, ki je sam Sveti Duh v nas.

Torej je Razum Bog demokracije, pravne države, humanega in naprednega (liberalnega?) stanja Mnoštva?

Da, in mi se ne nahajamo v nobeni 'postmoderni' novi dobi, temveč še vedno tičimo nekje v Mračnem Razsvetljenstvu, ko je (bil) Razum prvič (?) razglašen za Najvišjo Moralno Humano Idejo, t.j. za Boga, in je bila Znanost utemeljena za sveto gredo, navkljub

in v brk krščanstvu.

Torej se je boj med znanostjo in religijo šele prav začel, z enakimi argumenti na obeh straneh, do zadnjega daha in do Sodnega Dne, ko bo Vsevišnji izgovoril končno svoj FIAT.

'Velika Laž' je v sami Besedi, ki je bila na Začetku, ali točneje, takoj za Začetkom, ki ga namreč sploh ni (bilo), kakor tudi Konca (nikoli) ne (bo). Zato tudi komunizem nikoli ne bo prišel, niti demokracija, niti nobena vulgarna Nebesa, temveč bo F.I.A.T..(Kaj je to, boste že zvedeli!)

Kaj pa njena svetost - Pravna Država? Kaj se dogaja v Svetišču Pravne Države Boga Razuma in Njegovega Prestolonaslednika? Pač...TO - Ritual uravnovešanja ali kompenzacije, slepe in Nezavedne! TO je, Napačno Kvadriranje kroga...(T je Tau ali Križ oz. Falos, O pa Krog ali Roža oz. Kteis, ti butec!)

Njegova Najsvetejša Podoba

Ta večni boj med Dobrim in Zlim, med Resnico in Lažjo, med Svetlobo in Temo! 'Božja' Razsodba, ki uravnoveša našo Barko, je 'Slučajni' preblisk v spoju Sodnika in Porote, Tožnika in Zagovornika, Vse v 'luči' Razuma, Pameti, Modrosti, ki mora biti Božja in Človeška, tako Božji kot Človekov Sin, se pravi Logos, Beseda, tako rezilo Meča, kot Falosa, Kače in Pilona.

Bogovi in Najvišji Bog so Elementarne sile Narave in Kozmosa, Stvari Po Sebi, s katerimi pač hočemo-nočemo poslovati, kar pa se dogaja v 'realnosti', izven Svetišča Pravne Države ali pač - Ne-Za-Vedno. (Oh, kako dobro se Raz-Umemo, Prav(in)Za-Res-Nič-No!

Ali pa uporabimo besede Tomaža Akvinskega: "Ni nekaj pravično zato, ker si to Bog želi, temveč Bog želi to, zato ker je pravično." Torej, lahko zdaj verjamemo, da Bog ni absoluten princip izven nas, kakor bi nas hoteli prepričati sovražniki človeštva in fanatiki "Stvari"; zato rečemo, da je Bog v človeku in človek v Bogu, da bi nas zato zmerjali z ateizmom in neznaboštvom, pravtako kakor nas demagogi zmerjajo z antidemokrati, če govorimo o formalni demokraciji.

Kakorkoli že, Razum je Bog; se pravi, da je absoluten princip Pravne Države, on obstaja sam po sebi in je sam sebi vzrok. Razum je zakon, pravilo svobode in smer iniciacije.

Če Bog obstaja, obstaja vsled razuma.

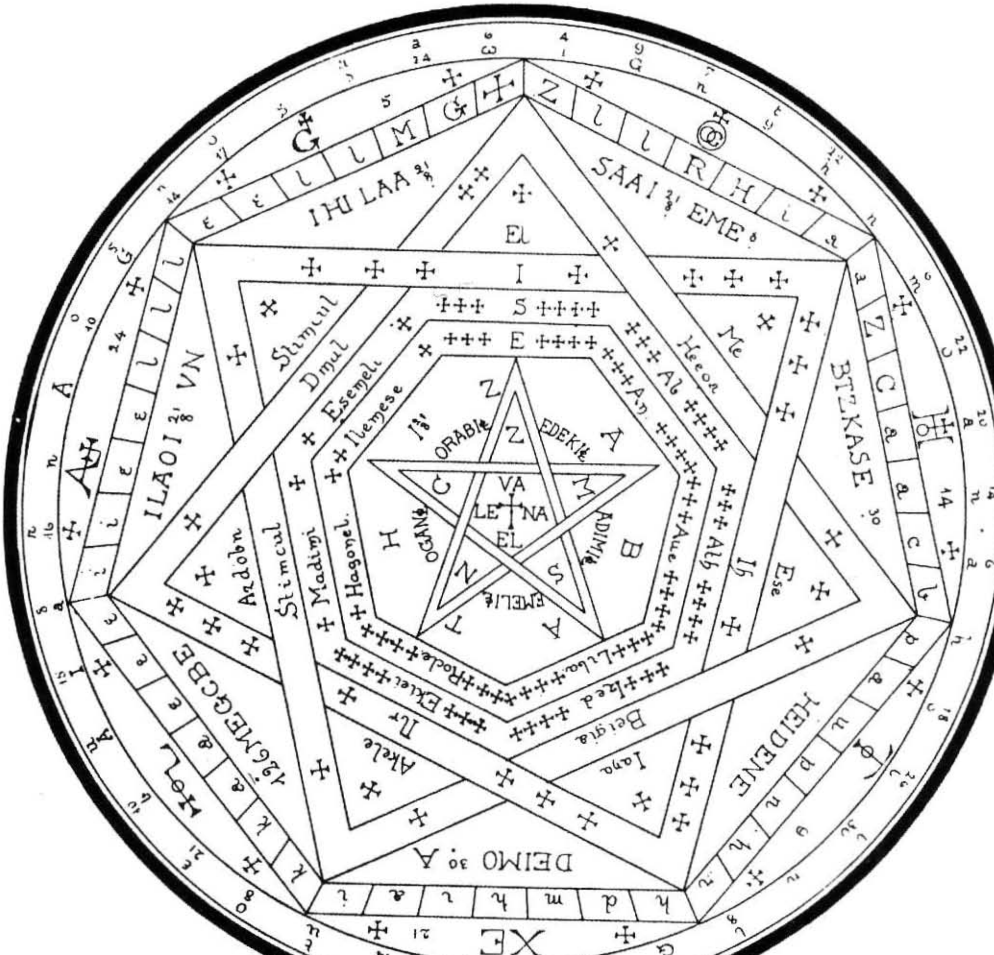
"Ker je Eden pač Nobeden," da ponovimo še tisočinenkrat. Kdo pravi, da Ničnost NE obstaja? Pravzaprav je Ničnost edina možna razumska ideja Absoluta ali Boga teistov.

Poskušajte si TO predstavljati? Na primer tako, kot mi:

znak Društva za Alkibernetiko

To pa je 'naša' teza o Enem in Mnoštvu:

Sigillum Dei Aemeth

Se bomo morda zdaj kaj bolje razumeli?

TO (?) JE MAGIKA(!)

KRALJ MATJAŽ

(govor mravljam in bolham

ob vseslovenskem prazniku Vevropovzetja)

P.S.: Vera Evrope je v Ameriki. Vera Amerike je v Kitajski. Sedanji trend t.i.New Agea je TAOIZEM! Glej naslovnico!

1. COMMENTARII PHILOSOPHICI

KOMENTAR KNJIGE ZAKONA II

OP. ED. Komentar prvega dela Knjige Zakona se nahaja v prejšnji številki NOX-a. Žal imamo na zalogi samo še drugo številko, ki smo jo zaradi določenih napak vzeli iz prodaje.

---

1. Nu! the hiding of Hadit.

KOMENTAR: Primerjaj I, 1. Kakor je Had, koren Hadita, manifestacija Nuit, Tako je Nu, koren Nuit, skrivanje Hadita.

Spet nam je predstavljen komplementaren karakter Nuit in Hadita. Nu zakriva Hada, ker je On povsod v Neskončnem, in Ona manifestira Njega iz istega vzroka. Glej verz 3. Vsak posameznik izpolnjuje celoto; in celota pokriva vsakega posameznika. Duša izraža svet; svet pa skriva dušo. Narava dojema samo sebe, da postaja samo-zavedna v svojih enotah; zavest pa izgubi občutek ločenosti s stapljanjem v Njej.

Veliko težav je bilo v ortografiji (v svetih jezikih) teh imen. Za Nu je jasno povedano, da znaša 56, Nun in Vav; v primeru Hada pa imamo samo skrit namig, o čemer več v komentarju na verze 15 in 16.

2. Come! all ye, and learn the secret that hath not yet been revealed. I, Hadit, am the complement of Nu, my bride. I am not extended, and Khabs is the name of my House.

KOMENTAR: Nuit je razsežena v neskončnost, Hadit pa neskončna zbranost. Khabs je Haditov dom, kakor v Nuit prebiva Khu, Khabs pa se nahaja v Khu.

Ta teologija odseva mistična izkustva neskončnega skrčenja ter neskočnega razsežka, dočim sta filozofsko to dve nasprotujoči si neskončnosti, katerih medigra rojeva končno.

Khabs - zvezda - je enota Nuit, in potemtakem Ona sama. Te doktrine ni lahko dojeti, celo po vseh teh letih študioznosti.

Hadit je "srž vsake zvezde" (verz 6). On je torej neosebna identiteta znotraj individualnosti "vsakega moškega in vsake ženske". On "ni razsežen"; se pravi, da je brezpogojen v metafizičnem smislu. Naravo teh resnic lahko dojamemo zgolj v najvzvišenejših transih. Vsekakor gre za supranormalno izkustvo, slično tistemu, ki smo ga opisali v 'Viziji Zvezdne Spužve', ki nam je tu lahko v pomoč. Težava je v tem, da resnica sama ne ustreza dualističnemu razumu 'normalnega' človeštva, ki temelji na določenih omejitvah zastarele metafizike.

Kakor je videti, je Hadit princip gibanja, nahajajoč se povsod, vendar brez kakršnekoli razsežnosti v katerokoli smer ali dimenzijo, razen ob priliki svojega odnosa z 'materijo', ki je

Nuit. Očitno ni možna manifestacija, ki bi ne bila plod tega sovpadanja. Ena "Khabs" ali Zvezda je dejansko vsak nukleus, v katerem se dogodi to sovpadanje. Pravi filozofski problem, ki se tiče kozmogonije, se ne nanaša na neko posebno enačbo, niti na originalno enačbo. Lahko razumemo, da je x=ab, x1=a1b1 itd.; in tudi, da je 0-pa=qb, bodisi, da je pa+qb=0 ali pa ne. Vendar se sprašujemo, kako homogenost obeh, Hadita in Nuit, sploh lahko privede do prividne 'razlike'. Odgovor nemara leži v dejstvu, da se ta razlika pojavlja naravno vsled samorealizacije Nuit kot totalitete vseh možnosti; vsaka od teh, sama zase ali v kombinaciji, je zadoščena in uresničena s pomočjo Hadita, da bi tako izdelale neko posebno manifestacijo. Nulte stopnje so lahko povsem brez značaja, razen v primeru morebitnih razsežnosti, v katerih dimenzije ne obstajajo. 'Nič' ne pomeni ničesar, razen z vidika 'dveh', kakor je tudi 'dve' nekaj pošastnega, če na to ne gledamo kot na obliko 'niča'.

Gornja razlaga ni videti preveč poštena, kajti nima smisla razlikovati katerokoli združbo H+N=R od neke druge taiste združbe. Postulirati je treba naslednjo stopnjo.

Ra-Hoor-Khuit, Keter, Krona, Enost, obstaja vedno sama po sebi; a lahko predpostavljamo, da določeno število takih homogenih izpoljitev lahko tvori skupine, ki se med seboj razlikujejo po velikosti in zgradbi, da bi se tako ustvarila iluzija razlike.

3. In the sphere I am everywhere the centre, as she, the circumference is nowhere found.

KOMENTAR: Nadaljna izdelava višjega pomena. Po frazeologiji je ta verz sugerirala ena stara mistična definicija Boga: "On je ta, katerega središče je povsod, oboda pa nikjer nima."

Ta verz spet na zanimiv način osvetljuje tezo, da je vsak moški in vsaka ženska zvezda. Ga ni mesta, točke, ki bi ne bila središče svetlobe.

To resnico moramo dojeti skozi neposredno zaznavo, ne le potom intelekcije ali rezoniranja. To je aksiom, ki se ga ne da demonstrirati. Vsrkati jo moramo v viziji 'Zvezdne Spužve'.

4. Yet she shall be known & I never.

KOMENTAR: Glej Verz 13 spodaj. Ti (namreč Zver, ki je maska ali persona Hadita) si bil znalec; vedel si. Hadit ima moč vedenja, Nuit pa moč biti spoznana. Nuit je v sorodu z idejo Nibbane, kot "morja brez obale", v kateri znanje ali zavest ne obstaja.

Hadit se skriva v Nuit, jo pozna, ker je ona objekt spoznanja. Toda On je nespoznaten, bivši zgolj njen del, ki ga Ona formulira z namenom, da bi se dala spoznati.

5. Behold! the rituals of the old times are black. Let the evil ones be cast away; let the good ones be purged by the prophet! Then shall this Knowledge go aright.

KOMENTAR: To je namig na določeno magijsko formulo, ki je pisarju poznana. Prečiščevanje omenjenih ritualov je v teku, Anno Legis V (1909 e.v.).

"Stari časi" so Eon Umirajočega (ali mrtvega, op. J.T.) Boga, Ozirisa. Nekateri izmed teh ritualov temeljijo na povsem zgrešeni metafiziki in kozmogoniji, toda neki temeljijo na Resnici, in te izboljšujemo in prečiščujemo, dočim prejšnje zavračamo ter prepuščamo pozabi. To "Znanje" je posvečena ali iniciirana modrost novega Eona Otroka Horusa. Za poročilo o novih principih Magike, glej Liber IV vel ABA. (Glej NOX 1, Prva in Četrta Rubrika, op. ed.)

Znanje je Dot.(Brezno Zavesti na Drevesu Življenja; op. J.T.) To je Otrok Hokmah in Binah, ter Krona Mikroprozopusa. Vendar to ni ena izmed Sfer ali Sefir na Drevesu Življenja, temveč je njegovo mesto v Breznu. Ta simbolizem nas navaja na dejstvo, da je znanje ali zavedanje po naravi nekaj nemogočega (metafizičnega,op. J.T.); namreč predpostavlja dvojnost

in s tem relativnost. Vsaka trditev zavesti ali vedenja se lahko zapiše kot 'ARB': "A vsebuje odnos R do B". Toda če sta A in B istovetna, poten trditev ne vsebuje nobenega znanja. Če pa A ni istoveten z B, potem ARB vključuje istovetnost A in BC, kar pomeni, da obstajajo vsaj tri različne ideje. V vsakem primeru moramo priti do istovetnosti, kar končno pomeni 'nič', ali pa do nesoglasnih raznolikosti, ki pomenijo nekaj nemara toliko časa, kolikor dolgo se vzdržimo privesti analizo nekega termina do njegovih logičnih sestavin. Primer: 'Sladkor je sladkor' očitno ni nobeno vedenje. A ni nič bolj tale trditev: 'Sladkor je bel kristalen karbohidrat'. Kajti vsak od teh štirih terminov opisuje nek čuten vtis na nas; mi pa naše vtise definiramo v terminih stvari, kakršna je 'sladkor'. Tako 'sladko' pomeni kvaliteto, ki jo naš okus pripisuje medu, sladu ipd. 'Belo' pa je to, 'kar našim očem sicer sporoča cinkov oksid, sladkor ipd. In tako naprej, da končno zadobimo istovetnost trditve, navkljub vsem našim poskusom, da bi se s tvorbo komplikacij izognili izidu. "Znanje" potemtakem ni 'stvar na sebi'; in se mu po pravici odreka mesto na Drevesu Življenja ter se mu določa ne-mesto v Breznu (med idealnim in realnim, pasivnim in aktivnim; op. J.T.).

Poleg gornjih ogledov lahko tudi opazimo, da znanje, v kolikor sploh obstaja, ni nič drugega, kot nek trenutni pojav zavesti. Izničen je že v samem trenutku svojega nastanka. Kajti, če že dopustimo ARB, se v istem trenutku on absorbira v našo predstavo o A. Po devetdnevnem čudesu 'obračanja zemlje okoli sonca', se naša prejšnja ideja zemlje spremeni. Zemljo intuitivno uvrščamo v osončje med ostale satelite. Predpostavka spontano izgine takoj, ko asimiliramo vednost. Znanje, dokler kot tako le obstaja, je v najboljšem primeru sub iuduce (še sporno, op. ed.).

Kako si lahko potem razlagamo ta verz s svojim kapitalnim Z za Znanje? Kaj naj bi to bilo, in kako se ga da urediti?

Ključna je besedica "go". Znanje ne more obstajati, kakor smo videli malo prej. To je temeljna zmota 'Črnih Bratov' v njihovem upiranju vsaki spremembi ter poskušanju, da bi jo zadržali kot neomajno in absolutno. Vendar (kakor vidimo na Drevesu Življenja) je znanje sredstvo, s pomočjo katerega naš zavestni um -mikroprozopus - lahko doseže Razumevanje in Modrost, svojo mater in svojega očeta, v katerih se preko Krone-Keter in Vsemirja-Ain odsevata Nuit in Hadit.

To je proces uporabe vsake nove postavke znanja za izboljšavo ter razširitev našega razumevanja dotičnega iz predpostavke. Tako nam ARB govori, da je A kakor (ne tak, za kakršnega smo ga prej smatrali, temveč) A. To nam olajša odkritje A2, potem ko smo A, R in C zvedli na A; in tako naprej. V praksi, vse kar vemo n.pr o konju, nam pomaga, razumeti in vzljubiti idejo. Razlika med učiteljem in učencem je v tem, da se prvi vzburi in postane spoštljiv, ko zasliši besedo, kot je 'thalassa' (gr. morje; op.p.). V našem primeru pa: kakšna veličastna strast razžari naše duhove, ko pomislimo na številko 93! In vse novo, kar uspemo izvedeti o nas samih, nam pomaga doumeti, kaj si predstavljamo pod našo 'zvezdo'.

"Rituali starih časov" tako niso več zmožna sredstva. Znanja se ne da urediti, dokler ni prilagojeno Formuli Novega Eona. Njih defekti so v bistvu posledica dveh radikalnih napak.

(1) Nekdaj smo svet smatrali za nek fiksen center ali vrh; en absoluten kod, veljaven za vse; za Enost ali Boga. (Mistiki so se hudili in čudili, dovolj pogosto, ko so dosegali 'združitev z Bogom', kajti najdevali so ga v vseh stvareh enako.) To vodi v razlikovanje med stvarmi, in do ideje o superiornosti ter greha ipd. in do končnih nesmislov vseh vrst, v teologiji, etiki, znanosti.

(2) Absolutno nasprotje med pari nasprotja. Kar je v resnici povezano z gornjim.

Obstajalo je prividno, imaginarno 'absolutno zlo', ki je omogočilo Manijevo učenje, navkljub prekrivanju kazuistov, in predstavlja "Nekaj, kar vodi stran od Boga". Toda vsakdo, ki predpostavi nekega Absolutnega Boga, ga nevede določi v terminih freudovske fantazme, ki jo ustvari njegova lastna mašinerija za izpolnjevanje želja. Tako sta 'Bog' in 'Zlo' bila v resnici izraza predsodkov. Človek, ki se ponižno klanja avtoriteti Papeža ali Biblije, ali Sanhedrima, ali Apolonovega oraklja, ali plemenskega vrača, s tem v resnici izraža željo, da bi se znebil odgovornosti.

V luči te Knjige zdaj vemo, da je središče povsod, oboda pa nikjer; in da je "vsak moški in vsaka ženska zvezda", "Khabs", domovanje Hadita; in "greh je omejevanje". Tako nam "zlo" pomeni nekaj relativnega, kot nekaj, kar nas "ovira v uresničevanju naše Resnične Volje".

Oziridični rituali so z zabičevanjem samo-žrtvovanja nekemu abstraktnemu idealu ter okrnjanja Prave Volje, da bi se zadovoljilo neko ex cathedra moralo in ostalo zvest neki a priori formuli, itd., poučevali napačne in jalove metode za pridobivanje lažnega znanja; njih je treba "zavreči" ali "prečistiti". Šole Iniciacije se morajo reformirati.

6. I am the flame that burns in every heart of man, and in the core of every star. I am Life, and the giver of Life, yet therefore is the knowledge of me the knowledge of death.

KOMENTAR: Hadit je sebstvo, ali Atman, v vsakem bitju, a gotovo bolj vzvišena in skritejša stvar, kot je karkoli, kar Hindujci mislijo s tem. Razlika med Jazom in Nejazom pa je, seveda, privid. Zato Hadit, ki je življenje vsega obstoječega, ko se ga spozna, postane smrt te individualnosti.

Torej, če Hadit ne more biti spoznan, smrt ne obstaja. Smrt posameznika je njegova prebuditev v neosebno nesmrtnost Hadita. To se ne nanaša toliko na fizično smrt, kot bolj na t.i. Prečkanje Brezna; glej Liber 418, 14.Etir.

Lahko dosežemo zavedanje tega, da smo posebni 'otroci' igre Hadita in Nuit; svojo individualnost lahko tako zaznavamo kot krinko. To ni le mrtva stvar, kot bi si nemara mislili, temveč nek simbol brez substance, nesposoben za življenje. To je konvencionalna oblika določenega skupka idej, ki je po sebi delni in hieroglifski simbol sebstva. Zavestni in čuteči človek je svojemu sebstvu ravno to, kar so te tiskane črke meni, ki sem povzročil njihovo manifestacijo v barvi in obliki. To so poljubni patenti za prenos moje misli; lahko se poslužim francoščine ali grščine. Niti ni ta misel kaj več kot en žarek moje aure; in cela moja aura je zgolj moje pokrivalo. Analogija stoji; zatorej, ko postanemo "znalci", je to smrt za naš ego. Svojo individualnost zaznavamo točno tako kot jaz zdaj zaznavam te črke; in te utonejo v pozabo, kakor tudi v misel zatopljeni avtomatizem mojega uma in telesa izraža te misli v pisavi, brez pozornosti z moje strani in še manj z istovetenjem skrajnosti, ki so vključene v ta proces.

7. I am the Magician and the Exorcist. I am the axle of the wheel, and the cube in the circle. "Come unto me" is a foolish word: for it is I that go.

KOMENTAR. Hadit je tako stvarnik iluzije kot tudi njen uničevalec. Kajti čeprav njegova medigra z Nuit proizvede končno, vendar njegov umik vase taisto končno izniči.

"Osišče kolesa": na drug način povedana misel, da je On srž stvari. "Kocka v krogu" (ali 'kvadratura kroga', op.J.T.): primerjaj Liber 418, 30.Etir. "Pridi k meni" je bedasto rečeno; kajti jaz sem tisti, ki gre. Se pravi, Hadit je povsod, a ko ga iščemo, se nam umika. Kakor tudi potrjuje praksa meditacije, jaza ni moč najti. (angl.'I' je fonetično istovetno z 'Eye', kar je tudi kabalistična razlaga ideje Jaza, kot Falosa ali Skrite Volje; op.J.T.)

"Jaz sem tisti, ki gre". Glej Liber Alef zavoljo polne demonstracije tega dejstva. Na kratko lahko tu povemo, da je Hadit gibanje, se pravi, sprememba ali 'ljubezen'. Simbol božanstva je bil v Egiptu Ankh, jermen sandala, ki vključuje idejo 'itja'; istoveten simbol je Rožni Križ, ki po svoji obliki pomeni izpolnitev ljubezni.

.Kolo in krog sta očitno simbola Nuit; ta misel vztraja na predstavi lingama in joni. A onstran običajnega odnosa lahko zaznamo dve geometrijski definiciji. Os je valj, postavljen pravokotno na ravnino kolesa; Hadit tako priskrbuje tretjo dimenzijo za Nuit. To nas navaja na to, da materijo zaznavamo kot dvodimenzionalno; to je, da ima dve kvaliteti, raztegljivost in latentno silo. In temu Hadit dodaja še gibanje in pozicijo. Kolo se tako giblje in manifestacija je možna. Zaznavanje tega zahteva tridimenzionalen prostor ter čas. A sam Gibalec se ne giblje.

Vprašanje dimenzij še bolj poudarja fraza "kocka v krogu". Kubus je pravokoten (torej faličen, tako kot os); njegova enost pomeni popolnost, projicirana kot 'masiv', za človekovo zaznavo; njegove kvadratne ploskve potrjujejo ravnovesje, enakost in omejenost; njegova šeststraničnost ga uvršča med solarne simbole. Tako je kakor Sonce v Zodijaku, ki ni nič več, kot le polje Njegovega gibanja in Njegove izpolnitve. Potom vrline svojega soslednega odnašanja na vsako stopinjo kroga, se odeva v videz 'materije v gibanju', čeprav je absolutno gibanje skozi prostor nesmiselna predpostavka. Kakorkoli že, vsaka točka kubusa ima edinstven odnos z vsako točko kroga na način izenačujočega in nasprotujočega uravnovešanja. Tako imamo materijo, ki obstaja in ne obstaja; gibanje, ki se giblje in tudi ne giblje; medsebojno vplivajoč drug na drugega, a simetrično podprto s svojim nasprotjem. Celo v središču gravitacije kocke nista niti dva žarka istovetna, razen po dolžini. Žarki variirajo s točkami, v katerih se dotikajo krožnice, nadalje s svojim določenim vzponom ter svojim odnosom do drugih točk kocke ali kubusa.

Zakaj je Nuit omejena samo na dve dimenziji? Običajno razmišljamo o prostoru kot sferi. "Nihče - in dva": razsežnost in potencialnost sta Njuni edini projekciji ničnosti. Čudno se mi zdi, mimogrede, da moderni matematiki pravijo "kako si je sferični prostor zelo težko predstavljati" (Eddington, op.cit.str.158), da bi zato za njegovo geometrijsko obliko izbrali elipso, ki striktno spomija na Vulvo ali Kteis. Kajti Nuit je, filozofsko rečeno, arhetip za Kteis, dajajoč primerno obliko vsem živim bitjem ter darujoč možnost izpolnitve vsakemu paru točk, ki jih zaobjema. Vendar ne more biti predstavljena tridimenzionalno, vsaj v našem sistemu ne; vsaka enota je določena z eno časovno in tremi prostorskimi koordinatami. Ne more obstajati sicer kot resnična v naši zavesti. Vsak 'posameznik' mora biti 'točka-interval'; mora biti produkt nekega delčka materije Nuit (s posebnimi posebnostmi) in gibanja Hadita (s posebnimi močmi), determiniran v prostoru s svojimi odnosi do svojih sosedov, ter v času s svojim odnosom do samega sebe.

Očitno je za Hadita "bedasto rečeno", če rečemo "pridi k meni", kakor je to sicer naravno za Nuit, namreč v smislu "izpolnitve nekogaršnje možnosti"; kdo bi lahko "prišel h" gibanju samem; kdo bi se lahko približal temu, kar je v resnici njegova najnotranjejša identiteta?

8. Who worshipped Heru-pa-kraath have worshiped me; ill, for I am the worshipper.

KOMENTAR: Njegov simbol je Harpokrat, okronano dete v lotusu, čigar senca se imenuje Tišina. Vendar je njegova tišina dejanje čaščenje; ne nema tromost neba spram človeka, temveč najvzvišenejši ritual, tišina skrajnega orgazma, umirjenje vseh glasov v popolnem vzhičenju.

Harpokrates je pravtako pritlikava duša, Skriti Jaz vsakega človeka, kača z glavo leva. Toda Hadit pozna Nuit vsled svoje vrline 'itja' ali 'ljubezni'. Potemtakem je napačno častiti Hadita, kajti mi moramo biti Hadit in kot taki častiti Nuit. To je razvidno tudi iz poduka "da bi me častili" v verzu 22. Primerjaj verz 9 iz prvega poglavja. Opogumljeni smo v predajanju Nuit kot romarji v Njena svetišča.

Če pripuščamo, da smo nekaj drugega, kot pa to, kar je naše najnotranjejše sebstvo, smo slabi magiki. Strastno se moramo predati vsaki možni izkušnji; tako se očiščujemo tistih osebnih predsodkov, s katerimi se tako bedasto enačimo, čeprav nas ovirajo v realizaciji naših Resničnih Volja ter spoznavanju naših imen in nravi. Aspirant mora dodobra doumeti, da ni paradoks, če rečemo, da je izničenje jaza v Breznu pogoj za emancipacijo pravega jaza in njegovo eksaltacijo do neizreklijvih višav. Kolikor dolgo nekdo ostaja "on sam", toliko dolgo ga svet venomer zakopava; če izničimo občutek sebstva, potem je vsak dogodek enako izraz naše volje, kajti njegov pojav je rezultat sovpadanja sil, ki jih spoznamo kot naše lastne.

9. Remember all ye that existence is pure joy; that all the sorrows are but as shadows; they pass & are done; but there is that which remains.

KOMENTAR: Tako lahko naravno in lahkotno preidemo na skrajni optimizem verza 9. Pesimizem je prepoznan kot laž, a ne potom sofistike, temveč potom neposrednega spoznanja.

Ta verz je temeljito razložen v Libru Alef. "Vsi ti so zgolj sence", pravi Shakespeare, misleč na igralce. Svet je igra lutk v zabavo Nuit in Hadita ob njunih svatbah; resnični Sen Kresne Noči. Smejimo se in norčujemo iz gorja Pirama in Tizbe ter iz Botomovega nerodnega prekucevanja; kajti mi razumemo resnico stvari, da je vse skupaj en ekstatičen ples. "Če bi razumeli svet, bi vedeli, da je dober, ples po lirični meri!" Narava dogodkov mora biti "čista radost"; kajti očitno je vse izpolnitev volje stvarnika. Žalost (ali trpljenje; op. J.T.) se tako pojavlja kot rezultat vsakega neuspešnega, to je, slabo presojenega truda. Privolitev v naravni red je skrajna modrost.

V celoti je treba dojemati svet in biti popolnoma brezbrižen spram njegovih pritiskov. Obstajajo vrline, ki tvorijo Magistra Templja. Vendar mora vsakdo delovati po svoji volji, ker se napaja iz svoje lastne narave. Kolikor dolgo delujemo "brez pohlepa po rezultatu" in izvršujemo svoje dolžnosti zaradi njih samih, vemo, da so "žalosti zgolj sence". Mi sami smo "to, kar preostaja"; kajti nič nas ne more uničiti, ali ogroziti našo Resnično Voljo, kakor je tudi materija neuničljiva in energija večna. Po nujnosti smo enota univerzuma, enakovredna in nasprotna totalni vsoti vseh drugih; naša volja pa je pravtako končni dejavnik, ki dovršuje ravnovesje dinamične enačbe. Tudi če bi hoteli, ne moremo pogrešiti; tako so naše žalosti zgolj sence - ne opazimo jih, če imamo naš pogled uprt v naš cilj, Sonce.

10. O prophet! thou hast ill will to learn this writing.

KOMENTAR: Prerok, ki je to zapisoval, je bil na tem mestu sila nevoljan nadaljevati. V času tega razodetja je bil racionalistični budist, zelo prepričan v prvo plemenito resnico: "Vse je žalost." To gledišče je smatral za absolutno in končno resnico - kakor da bi Apemantus bil edina oseba v delih Shakespearea!

V Libru 418 se v nizu vizij nahaja poročilo o tem, kako sem dejansko presegel to Žalost. Vendar opazke v komentarju na verz 9 lahko tistega, ki je sposoben njih asimilacije, privedejo do enostavnejšega, čistejšega in popolnejšega dosežka, vsled procesa, ki je opisan v komentarju na verz 6.

Toda moja osebna pozicija lahko marsikoga opogumi. Aivas ni naredil napake, ko je spregovoril ta verz - in triumfalno zadovoljstvo njegovega naglasa mi še vedno zveni v ušesih! Po sedemnajstih letih neprimerljivega duhovnega napredka ter neizrekljivo intenzivnih ekstaz lepote, ki so trajale po cele mesece, in neopisljivo vzvišenih iniciacij, argumentov, enega vrh drugega, za Njegovo moč in čuječnost, Njegovo ljubezen, potem ko je bil zavarovan in ojačan z neverjetno sposobnostjo, najdevam samega sebe še vedno nared za godrnjanje in dvom. Zdi se, kot bi bil ogorčen nad vsem tem poslom. So trenutki, ko smatram amebo, buržuja in kravo za vzor zavidanja vrednih stvorov. Morda boleham za melanholijo, kakor bi se tudi pričakovalo od ledvično slabotnega človeka, kot sem jaz. V vsakem primeru je to najpogubnejši dokaz za to, da jaz nisem Aivas, temveč da sem njegov sluga, saj me je prisilil zapisati verz 9 v času, ko sem duhovno in intelektualno obupaval in se zgražal nad svetom ter bil tudi zaskrbljen za svoje telesno zdravje.

11. I see thee hate the hand & the pen; but I am stronger.

KOMENTAR: Ta prisila je značilna za pravi navdih. To je bila karma neštetih inkarnacij

stremljenja k svetlobi. Obstaja silovito upiranje, telesno in umsko, proti vsaki iniciaciji, ki je enako upiranju smrti.

Zgornji odstavek podaja le del resnice. Nisem prepričan, če ne gre nemara za poskus razvrednotenja verza, ki me je tako ponižal. Zelo jasno se spomnim poriva, da bi nehal s pisanjem, ter silne mržnje do svojih lastnih mišic, ki me niso hotele ubogati.

Bil sem zelo ponosen na svoje dosežke v poeziji, lovstvu in alpinizmu, v katerih sem potrdil svojo možatost in neustrašnost; pa sem bil vendar tretiran kot en hipnotiziran imbecil, še več, kajti zavedal sem se svojega početja.

12. Because of Me in Thee which thou knewest not.

KOMENTAR: Uporaba kapitalnih "Me" in "Thee" poudarja dejstvo, da se je Hadit v celoti manifestiral v Zveri. Ne smemo pozabiti, da je Zver privolila slediti podukom, ki so Ji bili sporočeni, samo da bi pokazala kako "se nič ne zgodi, če prekršiš pravila." Ubogi norec! Pot mojsterstva je res kršenje pravil - toda preden je to mogoče storiti, jih je treba dodobra spoznati; sicer jih ni mogoče preseči.

Aivas tu razloži, da je njegova moč nad menoj odvisna od dejstva, da je Hadit v resnici "srž vsake zvezde." Kakor je znano, obstaja meja hipnotizerjeve moči; on ne more premagati upora pacientove podzavesti. Moja lastna podzavest je bila tako pobratena z Aivasom; moja zavest je bila med dvema ognjema paralizirana toliko časa, dokler je trajal pritisk. Kasneje bo postalo razvidno - v verzih 61 in 69 - da je na koncu Skriti Jaz prevzel mojo zavest, tako da se je brezpogojno predala, ter veselo in glasno s svoje trdnjave razglasila zmago svojega zakonitega Gospodarja. Skrivnost je pravzaprav v tem, da v še tako bogatem in radostnem mestu še vedno vselej obstajajo skupine nezadovoljnih, katerih godrnjanje se od časa do časa sliši.

13. for why? Because thou wast the knower, and me.

KOMENTAR: Vse dokler obstajajo še vprašanja, ni še nič poznanega. Znanje je izguba znalca v znanem.

"And me" (ne "and I"): Hadit je bil pasiven, ker se ni mogel pojaviti, zaradi obstoja znalca; "and" vsebuje nadaljno dvojnost, ki je neznanje.

Hadit je moral premagati bedastega "znalca", ki je mislil, da je vse žalost. Primerjaj - "Kdo sem jaz?" in "Ti že veš" iz Prvega Poglavja.

Kasneje bomo videli (v verzu 27 in naprej) splošno opazko na "Zato" in "zakaj". Čemu potem Hadit ne prezre rabe teh izrazov? Verjetno zavoljo mojega umovanja. Tako je "torej zakaj" odurno vulgarno; dočim nobeden slovnični izvin ne more upravičiti "me".

Imamo dve alternativi. Verz je nemara žaljivka na moj račun. Kakorkoli že, spomnim se, da je bil ton Aivasovega glasu na tem mestu spoštljivo nizek, monoten in muzikalen. Zvenel je kot zaupno, skoraj spoštljivo, pojasnilo k prejšnjemu verzu, ki je izzvenel kot vesel crescendo.

Druga možnost je v tem, da verz vsebuje nek kabalističen dokaz Aivasove avtoritete vsled izjave zakona na tak avtokratski način. Na isti način lahko dodamo težo citatu pesnice Sapfo v domačem jeziku, s tem, da mu dodamo grški izvirnik. Odsotnost vseh kapitalnih črk je v prid temu gledišču.

Kakorkoli že, dovolj enostavna rešitev se začne z idejo, da bi bila mala začetnica v "because" razložena z dvopičjem, namesto z vprašajem izpred, kar je lahko posledica mojega hitenja, nevednosti in nepazljivosti. "For why" lahko nadalje razumemo tako: "na zahtevo tega g.Zakaj - da bi se zadostilo tvojemu otročjemu vpitju po razumskosti - ne bom ponavljal svojih opazk v drugi obliki, tako da bi tudi tvoja neumnost ne mogla spregledati dejstva, da sem svojo psihološko razlago izrazil s šifro."

V skladu s tem se pojavlja tudi "of Me in Thee", da bi se ustanovilo stanje, v katerem "thou knewest not." Pod "knewest" lahko razumemo funkcijo Hadita, ki se intelektualno in

zakonsko združuje z Nuit, kakor v Prvem Poglavju. Ta ideja razloži tudi dejstvo, da je pojav "of Me (Hadita) in Thee (Zveri)" izpolnitev magijske formule Hadita in Nuit. Poznavanje Nuit pa je sama definicija "radosti". Naslednji verz potrjuje, da si "ti(Zver) bil znalec(Hadit) in eno-z-menoj(Nuit, kakor I,51 idr.)." Končno je Nuit naznačena z dvema različnima simboloma: "not" (gr. OY) in "me" (gr. MH), kar je bil moj moto, namreč Ou Me, na stopnji Izrednega Adepta; Aivas me s tem opominja na mojo zaprisego, da zanikam svojo intelektualno in moralno zavest.

S tem parom besed tako združuje (a) natančno psihološko razlago situacije, (b) natančno magijsko razlago te razlage, (c) oseben ukor, ki mu nisem mogel ugovarjati, vključno z vedenjem o mojem lastnem miselnem stanju, ki je bilo meni samemu superiornejše.

Ta dva verza sta sama po sebi zadosten prikaz nadljudske vrline avtorja Knjige Zakona.

14. Now let there be a veiling of this shrine: now let the light devour men and eat them up with blindness!

KOMENTAR: Dovolj je bilo povedanega o naravi Hadita; zdaj pa naj se predloži uganka L.V.X..

Spremeni se tema pogovora. V naslednjih dveh verzih bo Hadit podal uvodno besedo o samem Sebi. Nato bo predložil tako strašno in čudno etično doktrino, da bodo ljudje "pogoltneni in pojedeni s slepilom" zavoljo nje.

15. For I am perfect, being Not; and my number is nine by the fools; but with the just I am eight, and one in eight: Which is vital, for I am none indeed. The Empress and the King are not of me; for there is a further secret.

KOMENTAR: Jaz sem popoln, ne bivajoč (31, LA ali 61, AIN). Moja številka je 9 za norce (IX, Eremit, Devica, Merkur ali Hermes). Za pravične pa sem Osem, VIII, Pravica, Tehtnica, Maat, Lamed, in pa Eden v Osmih, Alef. Kar je bistveno, ker sem Nobeden, La. Cesarica (Dalet, Adut III) in Kralj (Cadi,Adut IV) nista moja. III+IV=VII. (Problem ostaja odprt za raziskovalce v Kabali. Op.Ed.)

16. I am the Empress & the Hierophant. Thus eleven, as my bride is eleven.

KOMENTAR: Hierophant je Adut V, Bik, Vav. III+V=VIII, kar je XI, zaradi enajstih črk besede Abrahadabra, ki je 418, Het, Adut VIII, in zato ker Adut VIII ni Lev, temveč Tehtnica, Uravnovešenje v Tarotu.

17. Hear me, ye people of sighing!
The sorrows of pain and regret
Are left to the dead and the dying,
The folk that not know me as yet.

18. These are dead, these fellows; they feel not. We are not for the poor and sad: the lords of the earth are our kinsfolk.

19. Is a God to live in a dog? No! but the highest are of us. They shall rejoice, our chosen: who sorroweth is not of us.

20. Beauty and strength, leaping laughter and delicious languor, force and fire, are of us.

21. We have nothing with the outcast and the unfit: let them die in their misery. For they feel not. Compassion is the vice of kings: stamp down the wretched & the weak: this is the law of the strong: this is our law and he

joy of the world. Think not, o king, upon that lie: That Thou Must Die: verily thou shalt not die, but live. Now let it be understood: If the body of the King dissolve, he shall remain in pure ecstasy for ever. Nuit! Hadit! Ra-Hoor-Khuit! The Sun, Strength & Sight, Light; these are for the servants of the Star & the Snake.

KOMENTAR: Ta odlomek (17-21) je bil spet zelo boleč za Pisarja, ker ga je razumel dobesedno. Toda "bedni in izvrženi" se nanaša na malenkostne, kakor tudi klifotične (hebr. klifot, olupki, odpadki; op. J.T.) misli, in žalostne. Te moramo izkoreniniti, če hočemo doživeti ekstazo Hadita. One so plevel v vrtu, ki onemogoča rast našemu cvetju.

Mrtvi in umirajoči so tisti, ki ne poznajo Hadita, in prebivajo v prividu žalosti. Ker niso On, so kakor sence, lutke, in kar se jim dogodi, je brez pravega pomena. Če vztrajamo na tem, da se enačimo s Hekubo, so naše solze dovolj naravne.

To ni v nasprotju z verzoma 4 in 5, mimogrede. Besedici "know me" sta uporabljeni prosto, kakor v kitici, ali verjetneje, po biblijski maniri, izpostavljajoč koren GN, istovetnost in transcendentalno ekstazo. (GN je koren besed, kot so gnosis, to know, znanje, spoznanje - v Bibliji namigovano na koitus; op.J.T.) Verjetno spet naznačujeta Nuit, kakor smo že videli. Kar se znanja tiče, moramo upoštevati še "Ničnost v svojih treh oblikah", negativiteti, spremenljivosti in individualnosti. (Glej Liber Trigrammaton, Svete Knjige Teleme; op.ed.)

18. Potrditev te ideje. Tisti, ki obžalujejo, v resnici sploh niso zares ljudje, namreč zvezde, za časa obžalovanja in kesanja, seveda. Dejstvo, da so "bedni" in "potrti" jim zagotavlja, da so "sence", ki "minejo in so končane." "Gospodarji zemlje" so tisti, ki vršijo svojo voljo. To ne pomeni nujno tiste, ki imajo limuzine in diademe, mnogo takih je namreč najbolj žalostnih sužnjev na svetu. Edini test nekogaršnjega gospostva je poznavanje njegove Resnične Volje ter njeno izvrševanje.

19. Bog, ki živi v psu, je tisti, ki je onemogočen v izpolnjevanju svoje funkcije na primeren način. Najbolj vzvišeni so tisti, ki so obvladali in presegli svojo slučajno okolico. Oni se radujejo, ker delujejo po svoji volji; in če kdo obžaluje, potem je to očiten dokaz, da je z njim nekaj narobe. Ko mašinerija škripa in godrnja, inženir ve, da ne deluje pravilno in primerno, kot bi morala, namreč, izvrševati svojo voljo, veselo in brez naprezanja.

20. Kakor hitro se realiziramo kot Hadit, zadobimo vse njegove vrline. Gre le za izvrševanje naše volje. Gorečna vlačuga v rdečem klobuku in iskrivih oči, z nogo na vratu mrtvega kralja, je pravtako zvezda, kakor je bila njena predhodnica, režeča se v njegovem objemu. Vendar moramo biti gorečne vlačuge, moramo se znati prepustiti, kakor so bili tega zmožni Shelley, Blake, Tizian in Beethoven, naše zvezdne sestre. Lepota in moč sta izid izvrševanja naših resničnih volja; lahko samo pogledamo tiste, ki so tega zmožni, in bomo spoznali resničnost in pomen tega dejstva.

21. V tem verzu se nahaja dobršen del Nietzschejanskega stališča. To je evolucionaren in naraven pogled na stvari. Čemu neki naj bi služilo podaljševanje mizerije neozdravljive bolezni, kar mi zdaj počnemo? Naravno je, da se opleje slabotno. To je tudi najbolj milosten način. Danes so poškodovani vsi močni, in njihov napredek je onemogočen s smrtonosno težo slabotnih udov, in manjkajočih udov, bolnih udov in krnjavih udov. Kristjane levom!

Naše človekoljubje, ki je sifilis za duha, deluje na bazi zmote, češ da mora kralj umreti. Kralj je iznad smrti; ona je zgolj tolmun, namenjen njegovi osvežitvi. Vrniti se moramo torej k spartanskemu načinu edukacije; in najhujši sovražniki človeštva so tisti, ki hočejo pod pretvezo sočutja podaljševati svoje bolezni skozi generacije. Kristjane levom!

Naj se slabotni in popačeni proizvodi vrnejo nazaj v talilnico. Smrt jih bo prečistila in reinkarnacija naredila celovite. Toliko lahko zaupamo naravi sami, če jo le pustimo pri miru. Toda kaj s tistimi, ki so, sicer sposobni življenja, omadeževani z duševno trohnobo, rakasto vsled kompleksa greha? V tretje odgovarjam: kristjane levom!

Hadit sebe imenuje zvezda, enota makrokozma; in kača, simbol itja in ljubezni ter kočije življenja. On je Harpokrates, pritlikava duša, spermatozoon vsega življenja. Sonce etc., je zunanja manifestacija ali obleka te duše, kakor je tudi človek obleka dejanskega spermatozoona, drevo, ki je izraslo iz tega semena z močjo razmnoževanja in nadaljevanja te posebne narave, čeprav brez nujne zavesti o vsem tem pridogajanju.

V globjem pomenu je beseda 'smrt' brez pomena, če je ločena od predstave o svetu, kot ga pogojuje 'čas'. Toda, kaj pomeni 'čas'? Mnogo zmede je v mislih, ko se uporablja beseda 'večno' (eternal, op. J.T.) ali fraza 'za vedno' (forever, op. J.T.). Ljudje, ki si želijo 'večne sreče' s tem mislijo na cikel raznih dogodkov, ki povzročajo ugodne občutke; i.e. oni hočejo, da bi se čas nadaljeval natančno tako, kot se to dogaja z njimi, ko se osvobodijo slučajnih nesreč, kot so revščina, bolezen, smrt.

Neko večno stanje, kakorkoli že, je moč izkusiti v čutnem smislu. Lahko na primer razvnamemo "flammam aeternae caritatis;" lahko izkusimo ljubezen, ki je dejansko večna. Taka ljubezen se nikakor ne sme nanašati na pojave, ki so časovno pogojeni. Na isti način je naša 'nesmrtna duša' v celoti nekaj povsem različnega od naše smrtne preobleke. Ta duša je določena zvezda s svojskimi odlikami, seveda; toda te odlike so vse 'večne' ter del narave duše. Ker ima ta duša monistično zavest, svojih odlik, kakor tudi samo sebe, ne more presojati, kakor smo razložili zgoraj; tako se ona uresničuje s pomočjo patenta dvojnosti, z omejevanjem v času, prostoru ter s kavzalnostjo. 'Sreča' zaročene ljubezni ali jedenja kostanjev je konkreten zunanji in končni izraz pripadajoče abstraktne in večne ideje, kakor je tudi trikotnik zgolj neka posebna in približna ter nepopolna slika ideje trikotnika. (Ne glede na to, če smatramo idejo trikotnika za neresnično iznajdbo, namenjeno zaobseganju vseh dejanskih trikotnikov, ali obratno; ko se enkrat ideja, trikotnik, pojavi, se vsi dejanski trikotniki nanašajo nanjo, kakor smo povedali zgoraj.)

Ne želimo si niti sorazmerno kratkih razširitev teh 'dejanskih' stanj. Poročena ljubezen, čeprav opravnomočena za vse življenje, je običajno po enem mesecu nevzdržna; in okusnost kostanjev zbledi, ko pojemo prvih pet ali šest kilogramov. Toda 'sreča', večna in brezoblična, ni nič manj razveseljujoča, če vse te njene oblike prenehajo nuditi ugodje. Kar se zgodi, je to, da ideja preneha najdevati svojo podobo v teh delnih slikah; ona začenja zapažati svoje omejenosti, ki jo v bistvu izničujejo, brž ko njeno izvorno veselje v uspehu osamosveščanja upade. Začenja se zavedati zunanje nepopolnosti okusa kostanjev; ti ne predstavljajo več vse njene neskončne raznolikosti. Potemtakem jih več ne priznava in si ustvari svoje nove oblike, kot so svilene spalne srajce ali jantarni cigareti.

Na isti način je pesnik ali slikar, v želji da bi izrazil idejo lepote, prisiljen izbirati posebne oblike; če se mu posreči, je oblika, ki jo izbere, sposobna sprva ustrezati njegovemu občutku; a slej ko prej spozna, da se mu ni posrečilo vključiti v to določene dele njega samega, kar mora spet utelesiti v novo pesem ali sliko. Lahko se zaveda, da nikoli ne bo ustvaril več kot le dela možne popolnosti, in to na nepopoln način; a lahko vsaj izrazi največ znotraj meja miselnih in čutnih orodij svojega enako nezadostnega simbola Absoluta, nosilca njegovega ljudskega utelešenja.

Ta orodja trpijo iste defekte, kakor ostale oblike; končno se 'sreča' utrudi v naprezanju po iznajdevanju vedno svežih podob in postane v sebi dvomljiva ter ozkosrčna. Le redki so dovolj bistri, da preidejo v posploševanje vsled napak več podobnih figur, in spoznajo, da so vse 'stvarne' oblike nepopolne; vendar so ti ljudje sposobni odvrniti se v gnusu stran od celotne procedure in zahrepeneti po 'večnem' stanju. To stanje, kakorkoli že, ni zmožno realizacije, kakor vemo; duša pa, razumevajoč to, ne more najti ničesar dobrega, v ničemer, razen v 'prenehanju' vsega; njena stvaritev ne preseže njenih lastnih teženj po ustvarjanju. Zato hrepeni po Nibbani (to je, po Prenehanju Vsega: op. J.T.).

Toda obstaja še ena rešitev, kakor sem se že trudil prikazati. Lahko sprejmemo (kar je na vse zadnje nesmiselno opravičevati ali zanikavati) bistveni značaj bivanja. Ne moremo zatreti, niti v najmanjši stopnji spreminjati bistva nravi kateregakoli elementa vesolja, saj je vsaka

posameznost pomembna in svojstvena, vsaka sotvorna in prilagojena, vsaka enakovredna, neodvisna in soodvisna.

Zato se lahko sprijaznimo z dejstvom, da je v Absolutu čisto gotovo vsebovana zmožnost samoizraza, v prvi vrsti kot pozitivnega in negativnega, kakor tudi kombiniranja teh dveh prvinskih nasprotij na neskončno načinov končnih oblik.

Tako lahko prenehamo z (1) iskanjem Absoluta v katerikoli od teh njegovih podob, zavedaje se, da moramo abstrahirati vsako njihovo odliko od vseh ostalih enako, če ga hočemo odkriti; ali pa (2) zanemarjanjem vseh teh podob Absoluta, zavedaje se, da bi doseg tega bil znak za manifestacijo tega dela njegove narave, ki se nujno oblikuje v nov svet podob.

Spoznavši, da sta ta dva tokova (materialističen in mističen) enako slaboumna, se lahko predamo obema drugima planoma delovanja, skupaj ali posamič, odvisno od aktualne prilike.

Mi lahko (1) naše lastne delne značilnosti določimo kot delne projekcije Absoluta; lahko dopuščamo vsaki podobi, da se nam predstavi kot enako bistvena entiteta, kot smo mi sami, ter označujoča nek nujen pojav v naravi; in svoje dojemanje aktualnosti lahko upravičimo s tem, da je vsak člen računa, ki ga polagamo za našo lastno posest. Nočemo zanemariti nobenega stroška, da bi ne porušili ravnovesja. Elastično ali hladno lahko reagiramo na njihov pojav, pazivši samo na idejo, da totaliteta, razumno dojeta, tvori popolno vedenje, ne o Absolutu, temveč o tistem njegovem delu, ki predstavlja nas same. S tem opravičujemo neko nepopolnost točno tako kot tudi neko drugo ter ostajamo zadoščeni vsled dojemanja pravšnosti odnosa.

Ta način, 'pot Tao', je v celoti primeren za vsakogar. Ta noče niti presegati niti brzdati Resnice; lojalen je do svojih lastnih zakonov in zato nič manj popoln od katerekoli druge resnice. Enačba '5+6=11' je iste vrste popolnost, kot 'deset milijonov krat deset tisoč milijonov je en bilijon'.V vesolju, ki ga formulira Absolut, je vsaka točka enako središčna; vsaka točka je enako gorišče sil celote.

(V kateremkoli sistemu treh točk lahko dve točki določimo v odnosu na tretjo, tako da je celo v končnem univerzumu vsota vseh značilnosti vseh točk ista, čeprav niti dve značilnosti nista isti za neki dve točki. Tako lahko krog BCD opišemo z obračanjem linije AB okrog točke A; vendar tudi okrog točke C, ali okrog katerekoli druge točke, potom primerne analize in konstrukcije. Gibanje solarnega sistema izračunavamo v heliocentričnih izrazih zgolj zaradi poenostavitve in prikladnosti; a naše tabele spremenimo v geocentrične z enostavno mehansko manipulacijo, ne da bi oškodovali njihovo resničnost, ki se sicer nanaša zgolj na odnose med določenim številom teles. Vsi so enako v gibanju, toda mi smo poljubno izbrali enega od njih kot statičnega, tako da bi ne komplicirali naših računov z uvajanjem gibanja celotnega sistema kot takega. In zato je sonce primernejši standard od zemlje.)

Obstaja pa še ena Pot, ki jo lahko podvzamemo, če želimo; pravim "še ena", čeprav se lahko nekomu zdi zgolj izdelava druge, ki je značilna za nekatere ljudi. Celo na prvi Način je v prvi vrsti potrebno raziskati svojo lastno naravo, da bi odkrili njene posebnosti. To delno dosežemo z introspekcijo, a v bistvu s pravilnim razporedom celotne fantazmagorije, ki nam je bila predstavljena z iskustvom; kajti, ker je vsak dogodek v našem življenju simbol dela naše duše, mora biti totaliteta izkustva 'ime' tega delčka v celoti, ki se je na ta način izrazil. Zdaj pa predpostavimo, da neka duša, ki je prodrla tako daleč, odkrije svoje 'ime' kot sina, ki ga je duh zaplodil s telesno obliko, in da ima moč razumeti sebe in svojega očeta, z vsem kar taka dediščina vključuje. Predpostavimo nadalje, da ta sin pride v puberteto: mar ne bo prisiljen v to, da se bo imel za sina svojega očeta? Mar se ne bo otresel in osvobodil oblike, ki jo poseduje, hrani in vadi, ter se obrnil k svojim bratom in sestram in tovarišem? Mar ne bo silno zahrepenel po svoji identiteti, in našel obliko, ki bo sposobna za vtis njegove podobe, kakor je to storil tudi njegov oče pred njim?

Če je taka duša zares sin svojega očeta, se ne bo bala za izkazovanje sinovskega spoštovanja, niti slučajne pozabe svoje družine v iskanju ravnega sebi ter zaploditve nič slabših in hrabrejših sinov od svojih bratov, deklic, prav nič manj nežnih in ljubkih od svojih sestra, a v

celoti njegovih, z njim lastnimi napakami in željami, prizvanimi s čarom vzhičenja ob svoji smrti v maternici čarovnice, ki si želi njegovega življenja in ga kupi s kovancem, na katerem je njegova slika in podpis.

Takšna je skrivnost umetnikove duše. On se zaveda, da je Bog; ne boji se in ne sramuje tega, da bi se izkazal za seme svojega očeta. Ponosen je na ta najdragocenejši očetov privilegij, in ga časti nič manj kot sam sebe, ko ga uporabi. Svojo družino sprejema kot svoje lastno kraljevsko pleme; vsak njen član je tako plemenit, kot on sam. A bi ne bil sin svojega očeta, če si ne bi našel primerne oblike, ki je sposobna izraziti njega samega z razmnoževanjem njegove podobe. Sebe mora občudovati v mnogih preoblekah, ki jim je enako usojena neka izbrana eleganca ali izvrstnost, ki bi sicer ne bila deležna njegove posvetitve, bivši skrita in utišana v skladju njegovega srca. Ta oblika, ki mu bo služila, mora biti mehkoba; sposobna sprejeti njegov vtis in se prilagoditi njegovim najmočnejšim in najfinejšim izboklinam, toda zmožna kakor jeklo upirati se vsem drugim pritiskom, ki niso njegovi ter zadržati in reproducirati gotovo in ostro njegovo podobo, ki jo njegova kislina zajede v njeno površino. V njeni substanci ne sme biti prelivanja, nepravilnosti, niti kristalizacije ali kakršnegakoli naknadnega izkrivljanja; mora biti gladka in sijajna, čista kovina prave zlitine.

In ljubiti mora svojo izbrano obliko, ljubiti jo skrbno in predano; obličje njegove usode je tisto, ki prosi za njegov poljub, in v njenih očeh tli in se iskri uganka; ona je njegova smrt, njeno telo je njegova truga, v kateri bo lahko trohnel ali se zvijal v grdih sanjah, samopokončan ali vstajajoč neoskrunjen in samoporajajoč, nesmrten in istoveten, v celoti se dopolnjujoč v njej in preko nje, razsvetljujoč vsemirje z iskrečimi se zvezdami, ki so njegove hčere in sinovi, vsaka podoba njegove lastne brezmejnosti, ustvarjene v mesu, čud za čudjo, z njegovo magiko ga oblikujoč, ko njegova strast omehča njen metal.

Tako mora torej delovati vsak umetnik. Najprej mora najti samega sebe. Potem mora najti obliko, ki je primerna za njegov izraz. In potem, ljubiti jo kot tako, oboževati, razumeti ter obvladati, z najskrbnejšo pozornostjo, dokler se (kakor se zdi) ona ne prilagodi njemu z vneto gibkostjo, in mu ne odgovori pravilno in vešče, z nezavednim avtomatizmom organa, ki ga je evolucija izpopolnila do najfinejšega nadiha in najveličastnejše geste.

Nadalje se mora popolnoma predati v vsakem dejanju ljubezni, prizadevajoč si dan in noč, da bi se izgubil v sli po njej, tako da ne pusti niti enega svojega atoma nedotaknjenega v kotlu njene pohote, kakor je to storil nekdaj njegov oče, ko ga je zaplodil. Sebe celega mora udejanjiti v integraciji neskončnega panteona podob; kajti če ne uspe oblikovati zgolj ene facete samega sebe, bo skozi njen manjko sebe napačno prepoznal.

Seveda, ne obstaja dokončna razlika med tu orisanim umetnikom in tistim, ki sledi 'Pot Taa', čeprav slednji najde svojo izpolnitev v obstoječem odnosu s svojim okoljem, prvi pa ustvarja privatno popolnost neke delne in drugotne narave. Enega lahko imenujemo sin, drugega pa hči Absoluta.

Toda umetnik - čeprav njegovo delo, njegove podobe v ljubečih oblikah niso tako popolne, kot delo njegovega Očeta, ker lahko izrazi zgolj delno stališče in to na na način ene vrste tehnike - zato ni nekoristen, kakor tudi zemljevid ni brez koristi, ako pač predstavlja po nekem grobem dogovoru le delček dejstev geografije.

Umetnik odvrača našo pozornost od Narave, katere neizmernost nas razburja, tako da se zdi nepovezana in nedoumljiva za njegovo lastno tolmačenje samega sebe, dočim so njegovi odnosi do različnih naravnih pojavnosti izraženi v bolj ali manj nam vsem razumljivem jeziku.

Manjši je umetnik, ožje je njegovo gledišče in vulgarnejše njegovo izrazoslovje, razumljivejše so njegove figure in prej je izbran za vodiča. Da bi bil sprejet in priznan, mora samo govoriti to, kar že vsi vemo, vendar si ne povemo tega med seboj, vse dokler ne postane nezanimivo, preprosto izrazljivo v jasnem jeziku, bolj verjetno in zgovorno, kot smo bili tega vajeni slišati; mora nam ugajati in laskati, tako da nam govori to, kar blaži naš strah in vzbuja naše upe ter samospoštovanje.

Ko umetnik - bodisi v astronomiji kot Kopernik, antropologiji kot Ibsen, ali anatomiji kot

Darwin - izbere niz dejstev, ki je preobširen, prezapleten in preveč "obžalovanja vreden", da bi od vseh prejel takojšnje prikimavanje; ko nam predstavi zaključke, ki nasprotujejo popularnemu prepričanju in predsodkom, in ko uporabi jezik, ki ga večina ne razume, v takih primerih mora biti zadovoljen, da ga bo uslišala le manjšina. Počakati mora na čas, ki bo znal ceniti vrednost njegovega dela.

Večji je umetnik, bolj svojski in nerazumljiv se bo zdel, čeprav bo v resnici univerzalnejši in preprostejši od drugih. Ne sme biti dovzeten za nič, razen za svojo lastno integriteto v svoji realizaciji in imaginaciji.

22. I am the Snake that giveth Knowledge & Delight and bright glory, and stir the hearts of men with drunkenness. To worship me take wine and strange drugs whereof I will tell my prophet, & be drunk thereof! They shall not harm ye at all. It is a lie, this folly against self. The exposure of innocence is a lie. Be strong, o man! lust, enjoy all things of sense and rapture: fear not that any God shall deny thee for this.

KOMENTAR: Hadit se nato poistoveti s Kundalini, središčno magijsko silo v človeku.

Privilegij uporabe vina in čudnih drog je bil potrjen in droge so vsekakor bile odkrite ter niso škodile tistim, ki so jih uporabili v skladu s tem zakonom.

Sledi kletev spram klečeplaznega altruizma krščanstva in predajanja sebe zunanjim vtisom, dušenja Otroka Blaženosti pod mlahavo staro dojiljo Konvencije.

Zgolj sužnjem pijanost pomeni prekletstvo in prepreko. Shelleyevi pionirji so bili "pijani od vetra svoje lastne urnosti." Vsakdo, ki izvršuje svojo Resnično Voljo, je opit z naslado Življenja.

Vino in čudne droge ne škodujejo ljudem, ki vršijo svojo voljo; one ranijo samo ljudi, ki so neozdravljivo bolni od izvirnega greha. V latinskih deželah, kjer greha ne jemljejo resno in kjer je spolno izražanje preprosto, celovito in svobodno, je pijanost redek incident. Samo v puritanskih deželah, kjer samoanaliziranje pod bičem tiranskega grobijana kot je Billy Sunday, dotičnega privede do 'izvirnega greha', s tem da ga udari najprej po njegovi 'razvadi' in nato še po 'pijančevanju'. Si lahko predstavljate evangelista v Taormini? Za počit od smeha!

Zato misijonarji v teh deželah nimajo nobenega uspeha v spreobračanju, razen v primeru nižjega tipa Črnca, ki je podoben anglo-saksoncu v posedovanju 'božjega strahu' ter psihopatije 'greha'.

Za te sramotitelje človeštva je resnica tako grozovita, da jim vsaka misel o sebi prizove pekel. Zato bežijo v pijanost in drogiranje, da bi dosegli anestezijo v kirurški operaciji introspekcije.

Hlepenje po drogah je posledica notranje sramote, ki jo one razodenejo suženjskim dušam. Če si res svoboden, potem lahko vzameš kokain, kot bi vzel slan bonbon. Ni boljšega in enostavnejšega testa za psiho kot je njen odnos do drog. Če si preprost, brez strahu, poželjiv, potem je s teboj vse v redu; ne moreš postati suženj. Če pa si preplašen, potem si suženj. Naj ves svet jemlje opij, hašiš in ostalo; tisti, ki so jih zmožni zlorabiti, bi bili boljši mrtvi.

Kajti vse t.i. 'opojne' droge imajo to sposobnost, da nam razkrijejo nas same. Če to razkritje proglasi zvezdo, potem ona zasije močneje kot kadarkoli drugič. Če pa razodene kristjana - to je, bitje, ki ni niti človek, niti zver, temveč neka duhovna zmeda - potem ta zahrepeni po drogi, pa ne zaradi njenega analitičnega, temveč poneumljajočega učinka. Lytton nam je povedal sijajno zgodbo o tem v svojem "Zanoniju". Glyndon, neposvečen človek, vzame eliksir in se mu ne prikaže Adonai v svoji slavi, temveč Prebivalec na Pragu; kot izobčenec iz Svetišča postane potem navaden pijanec.

"Ta neumnost zoper sebe;" altruizem je neposredna potrditev dvojnosti, ki je podelitev, omejitev in greh v svoji najzahrbtnejši obliki. Jaz ljubim svojega bližnjega, ker ta ljubezen njega pretvori v del mene; ne pa zato, ker bi me sovraštvo delilo od njega. Naš zakon je tako

preprost, da nam neprestano ponuja truizem.

"Izpostavljanje nedolžnosti." Izpostavljanje pomeni 'dajanje ven', kakor na izložbo. Pretenzija altruizma in t.i.vrline je "laž"; to je hipokrizija puritancev, ki skrivoma ugonabljajo tako hipokrita kot tudi njegovo žrtev.

"Poželeti si" pomeni neprestano dosegati svež vidik Nuit. To je vulgarna zmota, če pričakujemo zadostitev v čutnih objektih. Razočaranje je nujno; ko se dogodi, ono vse prevečkrat pripelje v še usodnejšo zmoto, namreč, v zanikanje 'materializma' in 'animalnosti'. William James nam v "Raznolikostih religioznega izkustva" poda analogijo tega v primeru "enkrat rojenih" in "dvakrat rojenih". Telemiti so "trikrat rojeni"; mi sprejemamo vse tako, kot je, brez "pohlepa po rezultatu", brez zahteve, da bi se stvari prilagajale vnaprejšnjim zamislim, ter brez obžalovanja, če se slučajno ne. Zato se lahko radujemo v stvareh čutnosti in vzhičenja v skladu z njihovo pravo naravo.

Na primer, običajen človek strahuje pred tuberkulozo. Krščanski znanstvenik se izogiba temu strahu z zatrjevanjem, kako je bolezen privid 'smrtne duše'. Toda Telemit jo sprejme tako, kakršna je, in pritegne ga zavoljo nje same. Ona predstavlja zanj neobhodni del tega sveta; on ne razlikuje med nekima dvema stvarema. Stanje umetnika je nekaj podobnega. Rubens, za primer, si privošči običajen užitek v ženskem mesu, po pravici mu odvzemajoč sposobnost imaginacije in analitičnosti. Idealistični slikarji, kot je Bougereau, pa obudijo razhod med naravo in svojimi akademskimi standardi lepote, potvarjajoč dejstva, da bi sami sebe zavajali. Največji, kot je Rembrandt na primer, rišejo plemenitaša, vlačugo in truplo z enako strastjo in zanosom; oni ljubijo resnico, kakor stoji. Ne domišljajo si, da bi karkoli bilo zlo ali grdo; njihov obstoj jih zadostno opraviči. To je zato, ker vedo, da so sami del harmonične edinosti; zanemarjati katerikoli del, pomeni oskrunjati celoto. Telemit se je sposoben veseliti kakršnekoli izkušnje; v vsaki bo razpoznal znamenje skrajne Resnice.

Vsekakor je jasno, celo intelektualno, da so vsi pojavi med seboj soodvisni, in potemtakem vključujejo drug drugega. Predpostavimo, da je 'abc-d=a-b-c-d', kakor tudi 'b-d-c-a'. Nesmiselno je prvo enačbo smatrati za 'primerno' in drugo za 'neprimerno'. Osebna pristranskost je evidenca nepopolnosti vizije. Še huje pa je, če zanikamo obstoj dejstev, ki ne ugajajo tej pristranskosti. V listini spiritualnega dostojanstva piše, da je ogljar pravtako subjekt, kakor vojvoda. Struktura države vključuje vse elemente; bilo bi bedasto in samomorilsko, če bi stremeli k homogenosti ali jo zagovarjali. Spiritualna skušnja aspiranta brž usposobi za asimilacijo teh idej, da bi tako lahko zaužil polnost življenja, našel svojo Resnično Voljo v kontemplaciji vseh elementov bivanja enako.

23. I am alone: there is no God where I am.

KOMENTAR: To je Bogovski ateizem. "Allah je ateist, ker nima Allaha" (Bagh-i-muatar). Priznavati Boga, pomeni iskati ga in s tem ne-biti Bog. Prekletstvo dvojnosti.

To se sicer nanaša na duhovno skušnjo identitete. Ko spoznamo našo resnico, potem ni več prostora za neko drugo koncepcijo.

To pomeni tudi, da mora ideja Boga izginiti, z vsemi ostalimi relikvijami strahu, ki ga rojeva nevednost, v ropotarnico divjaštva. Govorim o ideji Boga, kot jo običajno razumemo: Bog kot "nekaj izven nas, kar pogojuje pravičnost", kakor je viktorijansko svojo definicijo podal Matthew Arnold. Čistun z zaliski! Čemu to ukoreninjeno prepričanje, da smo sami nepravični? Mi sicer ne moremo upoštevati nekogar, ki verjame v tega "Boga"; oni so trogloditi, nevarni za družbo, kakor vsi tatovi in morilci. Kristjane levom!

Vendar je bil Matthew Arnold za časa Dobre Kraljice Viktorije smatran prej za nevarnega in nelojalnega! Tempora mutandur, p.d.q., ko magus prične z delom.

Bistvo tega verza je, konec koncev, v njegovem razodetju narave Hadita kot samoosveščenega in individualnega bitja, čeprav neosebnega. On je skrajni, neodvisni in edinstveni element narave, nedosegljivo vzvišen. Negativni elektron je nemara njegova

fizikalna analogija. Vsak tak elektron je nemogoče razlikovati od kateregakoli drugega takega elektrona; vendar je vsak različno določen z odnosom do različnih pozitivnih komplementarnih elektronov.

Verz je na tem mestu vpeljan, da bi osvestil naslednji odlomek. Pomembno je Hadita razumeti kot "srž vsake zvezde", ko začenjamo preučevati značaj teh zvezd, njegovih "prijateljev" ali simpatetičnih idej, ki so okrog njega zbrane, kot "eremiti", v resnici večno osamljene individualitete, čeprav se zdi, kakor bi se izgubile v svojih odnosih do zunanjih stvari.

24. Behold! these be grave mysteries; for there are also of my friends who be hermits. Now think not to find them in the forest or on the mountain; but in beds of purple, caressed by magnificent beasts of women with large limbs and fire and light in their eyes, and masses of flaming hair about them; there shall ye find them. Ye shall see them at rule, at victorious armies, at all the joy; and there shall be in them a joy a million times greater than this. Beware lest any force another, King against King! Love one another with burning hearts; on the low men trample in the fierce lust of your pride, in the day of your wrath.

KOMENTAR: Kristjane levom!

Eremit je nekdo, ki osamljen prebiva v puščavi, natančno tako kakor duša, zvezda ali elektron v divjini prostora-časa. Tu izneseno učenje je to, da posvečenca ne more oskruniti nobeno posebno okolje. On sprejema vse in se vsega raduje, kar je primerno za njegov značaj. Tako je človekov spolni značaj ena od oblik njegovega samoizražanja; on zakramentalno združi Hadita z Nuit, ko zadovoljuje svoj instinkt telesne ljubezni. Seveda je to le ena delna projekcija; vladanje, bojevanje itd. izpolnjujejo druge potrebe. Ne smemo si predstavljati, da katerakoli oblika dejavnosti 'ipso facto' ni zmožna priskrbeti potrebnih elementov Euharistije; suum quique. Pazite, kakorkoli že, stalen dejavnik tega seznama praks, ki so primerne za 'puščavnike': to je ekstatičen užitek.

Sposodimo si analogijo iz kemije. Kisik ima dve roki (tako rekoč), ki jih podaja drugim elementom. Vendar obstaja razlika med navdušenim srečanjem z vodikom ali fosforjem ter nejevoljnim pozdravom klora! Vodik in klor pa se strastno objameta v svoji monogamni norosti! Ne obstaja 'dobro' ali 'slabo' v materiji; to je vznesena moč združitve, kakor nam priča sprostitev toplote, svetlobe, elektrike ali glasbe, ter stabilnosti nastalih spojin, ki posvečuje dejanje. Vedite tudi, da skrajno, navzven izraženo veselje milijonkrat presega notranja radost dojemanja resnice, da je samoizpolnitev v čutnem svetu zgolj simbol univerzalne sublimnosti formule "ljubezni, podrejene volji".

Zadnji dve sentenci zahtevata še posebej skrbno pozornost. Tu se nahaja navidezno nasprotje z verzoma 59 in 60. Pomiritev moramo poiskati brez predstave o mrljivosti ali ranljivosti nekega kralja; spopad med dvema kraljema tako ne more biti nič drugega kot prijateljski preizkus moči. Mi smo vsi po nujnosti zavezniki, celo identični v naši različnosti; to da "ljubimo drug drugega z gorečimi srci" je ena od naših bistvenih vrlin.

Kdo so potem "nizkotni", saj "je vsak moški in vsaka ženska zvezda"? 'Causus belli' je naslednje: obstajajo ljudje, ki so tako globoko odtujeni od samih sebe, da se zgražajo nad preprostostjo naših golih lic. Mi se borimo, da bi jih osvobodili ter jih naredili za gospodarje, kakršni smo mi. "V pekel z njimi", se pravi, poženimo jih v 'pekel', ki je skrito svetišče njihove vesti. Tam prebiva "nesmrtni črv in neugasljivi ogenj"; to je "skrita kača, zvita za naskok" in "plamen, ki gori v srcu vsakega človeka": Hadit. Z drugimi besedami, za orožje mi prijemamo proti laži; ne moremo si pomagati, če ta lažnost prisili kralja, ki ga je omogočila, da privoli v njene dekrete in celo verjame, da so njegovi interesi enaki interesom njegovih zatiralcev, in da

se ustraši resnice, kakor se je Jehova nekdaj kače.

25. Ye are against the people, o my chosen!

KOMENTAR: Prekletstvo žargona demokracije. Nesmiselno si je domišljati, da so vsi ljudje enaki; dejstva nasprotujejo temu. In ne bomo mirovali, zadovoljno in topo, kakor voli, v masi človeštva.

Pod 'ljudstvom' se razume tista blebetava, stokajoča in servilna pasma nadležnih psov, ki zavrača(jo) priznanje svojega bogovstva. Masa je vedno v skrbeh za svoj kruh in maslo - če ji njeni tirani sploh privoščijo kakšno maslo - in kruh je mnogokrat narejen iz materijala za živinsko krmo. Ker je prestrašena, se ne upa upirati. In ko se začnejo težave, imamo mi, aristokrati svobode, z gradu ali iz kolibe, s stolpa ali iz najemniške sobe, proti nam maso sužnjev. Časopisi nam bodo izpostavljali, da "ljudstvo" namerava stradati, za kar gre hvala Johnu D. Rockefellerju, ki je v to privolil.

Še globje, obstaja pomen v tem verzu, ki se nanaša na osebno iniciacijo. Pod "ljudstvom" si lahko predstavljamo tisočglavo in nestalno maso, ki mrgoli v milosti maše glasnih in močnih čustev, brez discipline in celo brez organizacije. Ona je odvisna od trenutnega razpoloženja, bivši brez svoje volje, vizije in inteligence. Ona se giblje po nareku nevednih in iracionalnih instinktov, izmed katerih mnogi kljubujejo celo zakonu samoohranitve, s samomorilsko neumnostjo. Moralna ideja, ki jo imenujejo 'ljudstvo', je naravni nasprotnik dobre vladavine. V skladu s tem je tisti, ki ga je Hadit izbral za kraljestvo, nujno nasproti 'ljudstvu', če hoče uresničiti kakršnokoli stabilno politiko. Mnoštvo muh 'ljubezni' je uničilo Marka Antonija, kakor tudi Abelarda. Zato je prva naloga aspiranta, da razoroži vse svoje misli, da bi nikoli več ne mogel pasti pod njihov vpliv. To lahko dovrši s praksami, ki so podane v Libru Alef, Libru Jugorum, Thien Tao in drugod. Drugo, mora jih absolutno utišati z jogijskimi praksami, ki so podane v Libru Aba, Libru XVI ipd.. Tako jih bo sposoben analizirati in organizirati ter izuriti, da bi mu lahko koristile s svojimi kvalitetami v izvrševanju svojega kraljevskega smotra.

26. I am the secret Serpent coiled about to spring; in my coiling there is joy. If I lift up my head, I and my Nuit are one. If I droop down mine head, and shoot forth venom, then is rapture of earth, and I and the earth are one.

KOMENTAR: Spet Kundalini. Mistično združitev moramo uresničiti tako duhovno kot tudi materialno.

Magijska moč je univerzalna. Svoboden človek jo usmerja po svoji volji. Pustite ga na miru, ali pa bo storil, da boste obžalovali, ker ste se hoteli vmešavati!

Tu je namig na dva glavna tipa magijske prakse; kakor sem že omenil zgoraj. V 'mistični' praksi se združitev dogodi spontano; v drugi pa se izloči strup, kar prebudi zemljo v zanos, in šele tedaj se zgodi združitev. Kajti v praksah, na nivoju manifestacije, se morajo elementi prej posvetiti ter pretvoriti v 'Boga' vsled konkretnega rituala.

27. There is great danger in me; for who doth not understand these runes shall make a great miss. He shall fall down into the pit called Because; and there he shall perish with the dogs of Reason.

KOMENTAR: Usodnost morebitnega napačnega tolmačenja teh verzov. Neduhovnost nas privede na limanice intelekta. Sokol ne sme pristati na neko zemeljsko vejo, temveč mora ostati viseč v etru.

Človeštvo se silno moti v prizadevanju po 'edukaciji' v smislu sposobnosti čitanja časopisov. Razum je škart; rasni instinkt je pravi vodič. Izkustvo je sijajen učitelj; in vsakdo od

nas poseduje milijone let skušenj, samo esenco skušnje, nezavedno spravljeno v naši podzavesti. Intelektualci so slabši od samih buržujev; a la lanterne! Dajte nam može!

Razumevanje je vrlina Magistra Templja, ki je prešel Brezno, ki deli pravi Jaz od njegovih zavestnih orodij. Meditirati moramo na pomen napada na idejo "zato-ker". Naj iz svojega dnevnika navedem prikaz, da je Razum Absolut, čigar vse resnice so zgolj posebni slučaji. Teorem bi se v grobem lahko podal takole:

Univerzum se mora izraziti kot +/-n, ali pa kot nula. Se pravi, da je, ali uravnotežen, ali pa neuravnotežen. Prva teorija (teizem) je neobstojna; toda nula, ko jo raziščemo, dokazano vsebuje možnost izrazitve kot n-n, in ta možnost se lahko spet smatra za +/-p.

Ta teza se mi zdi kot reductio ad absurdum samega temelja našega matematičnega mišljenja.

Od prej vemo, seveda, da se vsako rezoniranje konča v nekem misteriju ali nesmislu; zgornji prikaz je samo ena antinomija več, nemara malo globja od Kantove, toda istega značaja. Matematiki bodo nedvomno pritrdili, da so vsi znaki poljubni, pač elaboracija nekega računala, in da so vse 'resnice' samo naši nazivi za teze, ki godijo našemu razumu; tako da so nižje od razuma in v njem; ne višje ali izven njega, kot to trdijo transcendentalisti. Prej tega nisem uvideval, čeprav je to ljudem 'zdravega razuma' instinktivno jasno, se mi zdi. Pragmatisti so zgolj trgovci s svojo definicijo resnice, kot 'nečesa uporabnega, na kar moramo računati'; a zakaj ne 'obvezno računati'? V tem stališču je neke vrste berkeleyanskega subjektivizma, ki bi ga lahko podali tudi tako: Vse, kar o resnici vemo, je to, na kar smo prisiljeni misliti. Iskanje resnice končno znese rezultat analize uma; bojim se, da sem to spoznal že pred meseci. Ta analiza je konec koncev pravilna metoda.

Mar upravičeno trdimo, da je naš razum ali pravšen ali pa nepravšen? Če se vsaka predpostavka izkaže, da je v skladu z 'A je A', z resnico itd? Se mar razum ostrige ravna po istem kanonu kot naš? Predpostavljamo. Nujnost našega mišljenja je standard zakonov narave; in s tem je Razum razglašen za Absolut. To nima nič opraviti s slabotnostjo ali zmotljivostjo kateregakoli od naših umov, ali vseh umov; vse, na kar se zanašamo, je obstoj nekega čisto mentalnega standarda, s katerim lahko korigiramo naše mišljenje, če seveda vemo kako. To je potem ta sila, ki ovira našo misel, in čemur prisegamo zvestobo ter kar imenujemo 'resnica'; in ta 'resnica' sploh ni nobena predpostavka, temveč je 'zakon'! Ne moremo si misliti, kaj to je, očitno, ker je nek skrajni pogoj filozofske misli, na isti način, kakor sta prostor in čas pogoja pojavne misli.

Vendar, mar obstaja kak tretji tip misli, ki nemara uhaja mejam prvih dveh, kakor tudi onadva lahko uhajata njemu? "Samadična uresničitev", smo prisiljeni zavpiti v odgovor, medtem ko angeli negodujejo. So preprosto refleksije, popačene in nejasne? Pokazal sem nezmožnost vsake prave ničle in s tem porušil vsak aksiom, razstrelivši temelj svojega razuma. Če nisem zmožen razlikovati med ničem in dvojico, se ne morem več oprijeti, niti rešilne bilke 'faz', ker sta prostor in čas že davno brezpogojno izginila; potemtakem je to pozitivna ideja, in smo pravtako upravičeni raziskovati, kako je prišlo do tega, kakor v primeru Haeckelove monade ali pa tetinega dežnika. Kakorkoli že, v naši iniciaciji smo naredili en majhen korak naprej s tem, da smo se prepričali v to, da je 'nič enako dve', saj se vse možne ontološke teorije na koncu poenostavijo.

Kljub vsemu, s čemerkoli že hočemo poistovetiti ta absolut, ne moremo ubežati dejstvu, da gre le za formulo našega Uma. Ideja prostora se pojavi kot refleksija na odnose gest našega telesa z različnimi objekti naših čutov. (Poincare - to sem zapazil po čitanju njega mesece kasneje, ob preiskovanju te moje pripombe - to temeljito razloži.) Tako da 'kilometer' ni stvar po sebi, temveč izraz v enačbi, ki izraža zakone, v skladu s katerimi mi premikamo svoje mišice. Moje znanje sestoji izključno iz mehanike mojega lastnega razuma. Vse kar vem, je narava njegovih meril. Razumske sodbe so poljubne in nikoli ne morejo biti verificirane. Resnica in stvarnost sta preprosto substanci samega razuma. Moj prikaz, da je 'nič enako dve' formula univerzuma, mora torej biti podan drugače: "Um Zveri 666 je ustrojen tako, da

dojema svet v obliki formule '0=2'."

Lao Ce ni poskušal izjavljati Tao, ki je v resnici nevezan na Teh. Teh je nujna kvaliteta Taa, čeprav tudi Tao, od Teh povlečen v samega sebe, nemara ignorira to dejstvo. Edini predah, ki ga storim, je ta, da bi moj lastni Sveti Angel Varuh, Aivas - katerega krona je Telema, katerega preobleka je Agape, katerega telo je Izgubljena Beseda, ki mi jo je sporočil - lahko povedal v Libru XXVII: "Ničesar drugega ni, razen treh oblik ničnosti." (Orig.: "Here is Nothing under its three forms."; op. J.T.) Mar se potem lahko samo Nič manifestira, Teh ali Dve, nemanifestirana Ničnost, Tao ali Nula, a pravtako Absolutni Nič?

A se vse s tem verzom ujema. Ideja 'zato-kera' naredi vse soodvisno od vsega drugega, v nasprotju s predstavo sveta, ki jo izjavlja Liber Legis. Preračunavanja v resnici obstajajo; toda veriga ne uklenja naših udov. Dejstvo in proti-dejstvo iluzije sta samo dozdevna; nas se to ne tiče. Noben niz podob ni pomemben za ogledalo. Kaj je potem nevarnost, da bi storili "veliko napako"? Mi smo imuni - to je sama srž te doktrine. Toda zmota obstaja na način, da si jo lahko predstavljamo; in ko si lunatik predstavlja, da ga hoče Človeštvo zastrupiti, mu to ni v nobeno uteho, da oni vedo za ta privid. Torej moramo "razumeti te rune" in se osvestiti svojega pravega sebstva. In ko se kot popolni individuumi odpovemo svoji avtoriteti, se nagibamo v podrejanje zakonu, občutenju sebe kot lutk determinizma, nakar trpimo agonijo nemoči, ki je prizadevala mislece od Gautame do Jamesa Thomsona.

Torej, "v meni je velika nevarnost" - videli smo, kaj naj bi to bilo; a zakaj tiči ravno v Haditu? Zato ker proces samo-analize vključuje določen riziko. Profani svet je zavarovan pred subtilnimi duhovnimi nevarnostmi, ki v zasedi pretijo svečeniku. Bušman ne bo nikoli doživel živčnega zloma. (Glej I, v. 31.) Ko aspirant stori svojo prvo zaprisego, se najvsakdanjejše stvari sprevržejo v transcendentalni teror, muke in skušnjave. (Glej Liber Aba, o podrobnostih tega pojava!).Tako smo oblepljeni z umazanijo, da nam virus bolezni ne more priti do živega. Ko pa se operemo, moramo to storiti temeljito kakor se le da, če nočemo zbuditi kakega spečega psa in ga poslati na nezavarovano območje. Iniciacija razburi umazanijo. Ustvari neko nestanovitno ravnovesje. Naše elemente izpostavi pogojem, ki jih nismo vajeni. Francija pod Luisom XVI je morala iti skozi Teror, preden jo je Napoleon lahko poučil, kako naj najde samo sebe. Na enak način lahko vsaka napaka v poskusu realizacije Hadita aspiranta opogumi v ambicijah vsake bedaste klike njegovega značaja, razuzdanih psov iz Augeanskega pesjaka njegovega uma.

28. Now a curse upon Because and his kin!
29. May Because be accursed for ever!
30. If will stops and cries Why, invoking Because, then Will stops & does nought.
31. If Power asks why, then is Power weakness.

KOMENTAR: Velika kletev, izrečena s strani supernalov proti inferiornim, ki vstajajo proti njim.

Naše razumske sposobnosti so muke v labirintu, v katerem smo ujeti. Primerjaj Liber LXV, v.59.!

28. To je uperjeno proti malo prej razloženim intelektualijam. 'Standardov pravičnosti' ni. Morala je en kup bedarij. (morala orig. pomeni 'en kup' nravnih značilnosti sebstva, ki je samo po sebi nedoločljivo; op. J.T.) Vsaka zvezda mora iti svojo pot. K vragu z 'moralnimi principi'; te stvari ne obstajajo; to je skupek prividov, ki človeka naredijo za ovco. Nikar ne poslušajmo racionalne razlage Kako Pravično Je Vse To, ki jo razglaša dnevno časopisje!

Nadalje lahko smatramo, da 'Zato-ker' vključuje idejo vzročnosti in zatorej dvojnosti. Če sta vzrok in učinek v resnici neločljiva, kakor naj bi po definiciji bila, potem gre zgolj za nerodnost, če ju smatramo za ločena; to sta dva vidika ene same ideje, dojeta kot sosledna, zavoljo (navidne) ustreznosti, ali pa zavoljo zgoraj navedenega občega smotra, da bi ju razumeli in izražali v končnih izrazih.

Vsekakor je prazen ugovor temu odlomku, češ da je Knjiga Zakona polna fraz, ki vsebujejo vzročnost. Nihče ne more zanikati, da je kavzalnost kategorija razuma, oblika ali pogoj misli, ki je, če že ne čisto teoretska nujnost, vendar v praksi obvezna. Sama ideja odnosa med nekima dvema stvarema se že pojavlja kot vzročna. In tudi če jo razglasimo za vzročno, naš razum še vedno vztraja na tem, da je vzročnost sama posledica nekega vzroka. Naša vsakodnevna izkušnja zatira to prepričanje; in človekova mentalna odličnost se zdi merljiva domala v celoti v merilih moči in globine dojemanja kavzalnosti kot duše strukture sveta. To je hrbtenica znanosti, ki je povzpela človeštvo iznad slinaste mehkužnosti, katere princip je vera.

Ne smemo niti za moment predpostavljati, da Knjiga Zakona nasprotuje razumu. Nasprotno, njeno lastno pozivanje na avtoriteto počiva na razumu, in ničemer drugem. Ona zanemarja govorniške veščine. Razum si naredi za avtokrata duše. A samo to dejstvo poudarja, da mora razum opravljati svoj posel. Ne sme prekoračevati svojih meja. Biti mora popoln stroj, aparat za točno in nepristransko predstavitev univerzuma svojemu gospodarju. Jaz, njegova volja in njegovo razumevanje, mora biti povsem iznad njega. (Sefirot Hokmah in Binah; op. J.T.) Njegove idiosikrazije so njegove nepopolnosti. Če se poistovetimo s svojimi mislimi in telesnimi nagoni, smo očitno prisiljeni v sodelovanje v njihovi pristranskosti. Sebe tako naredimo za objekt interakcije naših lastnih iluzij.

V verzih 29-31 naletimo na praktične aplikacije tega teorema.

29. Nezaupanje vsaki in kakršnikoli razlagi. Disraeli je povedal: "Ne vabi na večerjo nekoga, ki je potreben razlage." Namen vseh razlag je, da prekrijejo laži, nepravičnosti ali sramote. Resnica je sijajno preprosta.

30. Ni "vzroka" zakaj mora zvezda iti po sledi svoje orbite. Naj hiti! Vselej ko je zavestni um na delu, pride navzkriž s podzavestnim, ki je Hadit. To je glas človeka, ne Boga. Vsakdo, ki "posluša razum" preneha biti revolucionaren. Časopisi so Bivši Mojstri Sofistične Lože št. 333. Vedno vam lahko dokažejo, da jih morate čitati, ker je to domoljubno in vse ostalo, in da boste drugače trpeli neznosne zmote.

Kabalisti nam predstavljajo um kot spoj šestih prvin, med katerimi je volja edini in neposredni izraz 'besede' sebstva. Um informira Razumevanje, ki idejo preprosto predstavi Volji. Ta nato izda povelje, ki se mora brez vprašanj izvesti. Če bi se volja sklicevala na razum, bi se zmedla potom nepopolnih in nevsklajenih idej. Trušč tega vpitja nato krona anarhija, ki dejanje dokončno onemogoči.

31. Bedasto je spraševati psa, zakaj laja. Izpolniti mora svojo pravo naravo, izvršiti svojo resnično voljo. Spraševati po tem, pomeni rušenje zaupanja in stvaritev prepovedi. Če ženska vpraša moškega, ki jo hoče poljubiti, zakaj si to želi, in če hoče nato on to njej razložiti, postane nezmožen. Njegov pravi namen je ta, da ji vzame sapo, da bi se ne mogla pritoževati, kar je konec koncev tisto, kar ona tako ali tako želi.

Moč deluje: narava dejanja je odvisna od informacije, sprejete s strani volje; a ko je enkrat odločitev sprejeta, razmislek ne pride več v poštev. Moč mora vsekakor biti povsem nezavedna. Vsak atlet se zaveda, da so njegova spretnost, moč in vzdržljivost odvisne od prepovedi razuma, da bi se vpletal med mišice.

Tu je preprost poizkus. Držite utež z roko v vodoravni poziciji. Če svoje misli zberete na nekaj čisto drugega, lahko mnogo dlje zdržite, kakor pa, če mislite na to.

32. Also reason is a lie; for there is a factor infinite & unknown; & all their words are skew-wise.

KOMENTAR: Posedujemo dovolj podatkov, da bi začenjali razumevati. Ta odlomek se nanaša zgolj na 'razumski' kriticizem stvari onstran.

"Neskončni in nezavedni dejavnik" je podzavestna volja. "Naj se gostija ne neha!" "Njihove besede" - varljivo pravične laži časopisov in cerkva. Pozabite na njih! Allons! Marchons!

V prejšnji opombi je bilo natančno razloženo, da "je razum laž" po svoji naravi. Dodamo

lahko še neke izsledke, ki jih sugerira "dejavnik". A in a (t.j. ne-A) skupaj tvorita univerzum. Kakor je a "neskončen in neznan", tako je tudi njemu enak ter nasproten A nič manj tak. In spet, iz katerekoli predpostavke 'S je P' razum sklepa, da 'S ni P'; tako je navidezna končnost in spoznatnost 'S' lažna, ker se neposredno nanaša na p. (s pomeni subjekt in p predikat v logiki; op.Ed.)

Ne glede na to, kaj bi 'n' lahko bil, se število pridobljenih številk ne spremeni, če mu kaj dodamo ali odvzamemo. Obstaja prav toliko lihih števil, kolikor je vseh števil skupaj. Naše znanje se nanaša na postavke odnosov med določenimi nizi naših čutnih vtisov; in potom naših omejitev smo prepričani, da mora "neskončni in neznani dejavnik" biti skrit znotraj sfere, ki ji vidimo samo neznatni delček njegove površine. In kar se samega razuma tiče, kaj bi lahko bilo bolj gotovo, kot dejstvo, da so njegovi zakoni zgolj zavestni izrazi za omejitve, ki mu jih vsiljuje naša animalna narava; in če mu pripisujemo univerzalno verodostojnost, in celo važnost, je to logična neumnost, bentenje naše megalomanije. Poizkus ne dokazuje ničesar; očitno je to, da moramo vsa opazovanja stalno primerjati s fizično in mentalno strukturo, ki jo testiramo.

Zares, mi lahko predpostavljamo "nedoumljivi" aksiom in vse naše znanje prevedemo v njegove termine, brez strahu, da bi nas kakšna ovira zato spodnesla. Razum ni nič več kot niz pravil, ki jih je proizvedla naša rasa; nanaša se na nič onstran čutnih izrazil ter njih reagiranja na različne dele našega bitja. Ni mogoče ubežati iz tega zlohotnega kroga in lahko registriramo samo obnašanje naših lastnih instrumentov. Na podlagi dejstva, da se sploh nekako obnašajo, sklepamo, da mora obstajati "en neskončen in neznan dejavnik", ki na njih deluje. V tem primeru smo lahko prepričani, da naš aparatus ni sposoben sam po sebi odkriti resnice o čemerkoli, niti delno.

Primer. Vidim kapljico vode. Ker ne verjamem svojim očem, jo dam pod lupo mikroskopa. Še vedno sem v dvomih. Fotografiram jo in povečam posnetek. Primerjam svoje izsledke z izsledki drugih. Preverim jih tako, da kultiviram klice v vodi in jih vbrizgam v telesa beračev. Toda nič nisem zvedel o "neskončnem in neznanem", samo vse vrste raznih vtisov sem zadobil, v skladu s pogoji, v katerih sem jih zapazil!

Še več: vsi rabljeni instrumenti so bili preizkušeni in proglašeni za 'resnične' skozi prav te oči, katerih nejevera me je pognala v raziskovanje.

Moderna znanost je končno prerasla mladostno petelinjenje Devetenajstega stoletja. Potrjeno je, da so aksiomi sami odvisni od definicij, in da je intuitivna gotovost preprosto značilnost homo sapiensa, kakor so tudi ušesa oslovska in je slina polževska. Dejstvo, da razumemo tako kot pač razumemo, dokazuje da ne moremo razumevati drugače. Zgornje čeljusti ne moremo premakniti; iz česar ne sledi, da je ideja gibanja nesmiselna. Omejenost nam prej pove, da lahko obstaja neskončno različnih struktur, ki si jih naša čeljust pač ne more predstavljati. Metrični sistem ni obvezen način merjenja. To je znamenje neizvežbanega uma, ki svoj proces uveljavi za vse ljudi in svoje lastne sodbe za absolutno resnico. Naš lasten par oči vidi objekt iz dveh vidikov, ki predstavita naši zavesti nek tretji vidik, ki ni usklajen z njima; gotovo pa ni, striktno rečeno, našim očem viden, temveč je občuten za naš tip! Naša čutila proglasijo neke stvari za mirujoče, in ostale za gibajoče; naš razum napako popravi, najprej z zanikanjem trditve, češ da absolutno gibanje nima nikakršnega pomena.

V času pisanja te Knjige, je uradna znanost jezno zavračala "neskončen in neznan dejavnik", in se patetično zaupljivo zanašala na idejo, da je razum temeljni kamen resnice. V eni sami sentenci Aivas ugane odkritja, s katerimi so danes največji utelešeni duhovi naredili ta zadnja deseta leta za vredne spomina.

33. Enough of Because! Be he damned for a dog!

KOMENTAR: Iz blodnje po džungli razuma prehajamo v - prebujenje. (Glej naslednji verz!)

To je edini način, da pridemo razumu do konca. Razum je kakor ženska; če ga poslušaš, si izgubljen; z debelo palico imaš neke vrste športno priložnost. Razum filozofa pripelje do

nasprotnosti, državnika do doktrinarne bedarije; bojevniku povzroči, da preda svoje orožje, ter ljubimcu, da preneha želeti. Kaj je lahko bolj nerazumno od človeka? Edini "zato-ker" v ljubimčevih litanijah je, "zato, ker te ljubim". Na našem simpozionu duš ne maramo nobenih silogističnih skeletov.

Filozofsko 'je zato-ker nesmiselen'. Ne obstaja odgovor na vprašanje "Zakaj?" Največji misleci so bili skeptiki ali agnostiki: Omnia exeunt in mysterium; in pa 'Summa scientia nihil scire', so stare modrosti. V svojih esejih "O Resnici" (iz Konx Om Pax), "Vojak in Grbavec", "Eleusis" in drugih, sem podal podrobno demonstracijo samonasprotujoče si narave razuma. Jedro celotnega dokaza lahko povzamemo rekoč, da je vsaka predpostavka prav tako resnična kot njeno nasprotje, kajti, če temu ne bi bilo tako, potem bi svet ne bil več uravnotežen. To ne more biti ugovor, češ da sprejetje tega poruši celotno konvencionalno logiko, kajti to je točno to, kar je smoter tega. Lahko na kratko omenim eno sled analize.

Vprašam, "kaj je n.pr. drevo?" Slovar to preprosto idejo definira s pomočjo mnogih kompleksnih idej; očitno je, da gremo tako z vsakim zamahom globje. Isto velja za katerikoli "zakaj", ki ga lahko postavimo. Ena obstoječa skrivnost izgine vsled neštetih naslednjih enako skrivnostnih skrivnosti.

Postavljanje vprašanj je torej očitno še huje kot izgubljanje časa, kakor dolgo pač iščemo odgovor.

Obstaja tudi vidik, v katerem vsaka predpostavka 'S je P' vsebuje samo takšen P, ki je soznačen s S, in zatorej sploh ni izraz odnosa med dvema stvarema, temveč dodatek k definiciji ene od njih. "Nekatere mačke so črne" pomeni samo to, da naša predstava o mački vsebuje možnost pojava črnine in da črnina spada v tisti niz vtisov, ki jih prepoznavamo kot značilne za nekatere mačke. Vsa izvajanja lahko zreduciramo v silogizem, ker je edini učinek procesa narediti vsak izraz za bolj kompleksnega. Razum nič ne prispeva k našemu znanju; kartotečni sistem razvrščanja naših korespondenc ne povečuje neposredno, čeprav njegova ureditev prispeva k boljšemu poslovanju. Koordinacija naših vtisov nam pomaga v njih kontroli; toda dopuščanje razumu, da nam vlada, je tako nizkotno, kot če bi pričakovali, da bi nas točnost naših poslovnih knjig usposobila za prihranitev iniciative na eni, in dejansko transakcijo na drugi strani.

34. But ye, o my people, rise up & awake!

KOMENTAR: Ne smemo preračunavati, prepričevati eden drugega in kritizirati; to pelje zgolj v razcep volje ter stagnacijo. To so verige našega itja. To onesposobi našega Pegaza. Vzdigniti se moramo, iti, ljubiti; biti moramo budni in pripravljeni.

> "Joyous and eager, Our tresses adorning,
> O let us beleaguer the City of Morning."

Skrivnost magike je "vzplamteti v molitvi!". To je sila pripraven preizkus neke zvezde, namreč, da se zna pognati in vzplamteti skozi nebo. Ne morete je zamenjati za neko staro devico, ki se nad vsem zmrduje. Ta svet je divje besnenje atomov, ljudi in zvezd, izmed katerih je vsaka ena duša svetlobe in radosti, ki jezdi večnost.

Pazite! Mi moramo "vstati" preden se "prebudimo". Stremljenje k Višjem so sanje - izpolnitev želje, ki ostaja fantazma, ki se nam dobrika, da bi nas odvrnila od iskanja Grala stvarnosti - razen, če ji sledimo z dejanjem. Samo tako se lahko v celoti osvestimo samega sebe in na pravilen način odzovemo svetu, v katerem živimo.

35. Let the rituals be rightly performed with joy and beauty.

KOMENTAR: Postanimo praktični ljudje in ne puhla blebetala ter opravljivci.

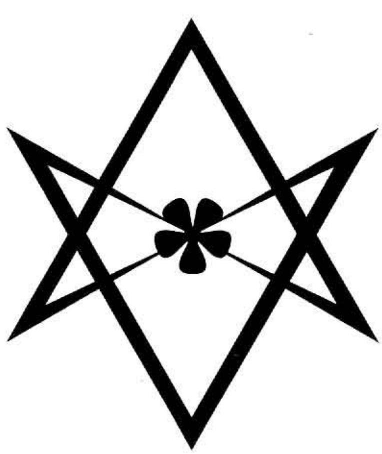
Ritual ni ena melanholična formalnost; temveč zakrament, ples, komemoracija vesoljstva. Svet je neprestano vzhičenje, divje in neomejeno, nora sla po brzini. Astronomi nam tako govorijo o Veliki Republiki Zvezd; fiziki pravtako o Mali Republiki Molekule. Mar ni Srednja Republika Ljudi enaka? Uglajeni moralisti oklevajo, kajti njihov ideal je pogrebna slovesnost. Njihov horizont omejuje smrt; in njihova vohunska očala zamegljuje ideja greha. Novi Eon razglaša Človeka za Nesmrtnega Boga, večno zaposlenega v izvrševanju Svoje Volje. Vse je radost, vse je lepota; to Voljo mi proslavljamo.

V tem verzu vidimo kako prebujenost vodi v urejeno in smiselno dejavnost. Radost in Lepota sta evidenci svobodnosti in zmožnosti naših funkcij; kadar ne uživamo, ne najdemo ničesar, kar je vredno čaščenja; v našem početju tako grešimo.

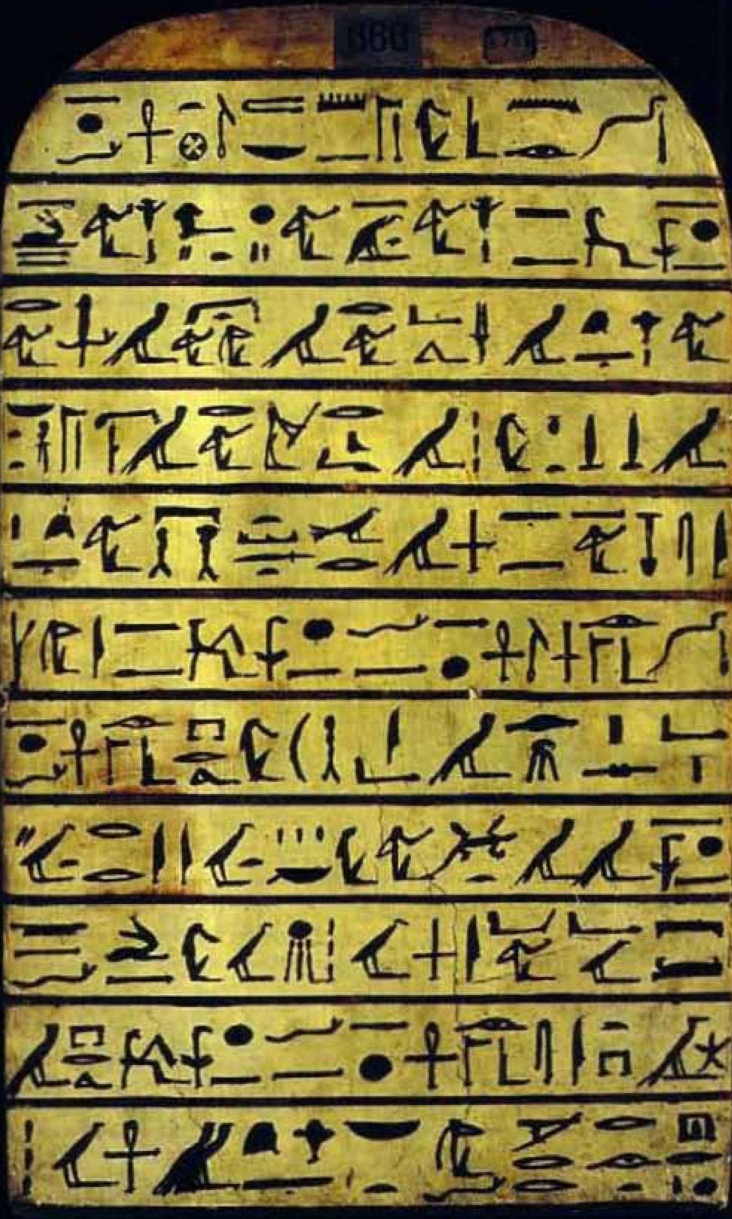
36. There are rituals of the elements and feasts of the times.
37. A feast for the first night of the prophet and his Bride!
38. A feast for the three days of the writing of the Book of the Law.
39. A feast for Tahuti and the child of the Prophet - secret, O Prophet!
40. A feast for the Supreme Ritual, and a feast for the Equinox of the Gods.
41. A feast for fire and a feast for water; a feast for life and a greater feast for death!
42. A feast every day in your hearts in the joy of my rapture!
43. A feast every night unto Nu, and the pleasure of uttermost delight!

KOMENTAR: Crescendo ekstaze zgolj v misli na izvedbo teh ritualov; ki se pripravljajo pod nadzorstvom V.V.V.V.V..(sc. Magistra Templja A.·.A.·.; op.Ed.)

(op.Ed.: nadaljevanje prihodnjič)

718

GRIMORIA SANCTISSIMA MAGICA

2.

	A	Un	♉		Hierofant	ו	6	V
	B	Pe	♈		Car	צ	90	IV
	K	Veh	△		Eon	ש	300	XX
	D	Gal	⊛		Carica	ד	4	III
	E	Graph	♍		Hermit	י	10	IX
	F	Orth	♉		Čarovnik	ב	2	I
	G	Ged	♋		Kočija	ח	8	VII
	H	Na-hath	🜁		Norec	א	1	O
	I	Gon	♐		Veščina	ס	60	XIV
	L	Ur	♋		Kočija	ח	8	VII
	M	Tal	♒		Zvezda	ה	5	XVII
	N	Drun	♏		Smrt	נ	50	XIII
	O	Med	♎		Uravnovešenje	ל	30	VIII
	P	Mals	♌		Sla	ט	9	XI
	Q	Ger	▽		Obešenec	מ	40	XII
	R	Don	♓		Luna	ק	100	XVIII
	S	Fam	♊		Ljubimca	ז	7	VI
	T	Gisa	♌	☊	Sla / Prvosvečenica	ט,ג	9,3	XI,II
	U	Vau	♑		Hudič	ע	70	XV
	X	Pal	🜃		Vesolje	ת	400	XXI
	Z	Ceph	♌	☊	Sla / Prvosvečenica	ט,ג	9,3	XI,II

ENOHIJANSKI ALFABET
IN OSNOVNE KORESPONDENCE

DR. JOHN DEE: ENOHOVA MAGIKA

ČLOVEKOV PADEC

1. Edenski Vrt.

ČLOVEKU, ob njegovem nastanku, bivši ustvarjen nedolžen, sta bila poverjena in ponujena v soudeležbo Moč in Duh Boga. Ne le da je poznal vse Stvarstvo in da je o vsem tudi primerno govoril - nagovarjajoč vse s pravim imenom - temveč je bil deležen tudi prisotnosti in družbe Angelov; bil je pripovedovalec misterijev Boga in je govoril tudi z Bogom samim. Tako se je njegova moč druženja z Bogom in Njegovimi Angeli v tej nedolžnosti še poveličala, tako da je postal svet v očeh Boga.

2. Izvrženje Adama.

Toda Horonzon (tako se je namreč imenoval ta mogočni hudič), poln zavisti do človekove zvestobe, spoznavši krhkost in nepopolnost manjšega dela njegove biti z ozirom na njegovo čistejše bistvo, mu je začel nasprotovati, ter ga je v tem nadvladal. Vsled tega ponižanja je postal človek preklet v očeh Boga, izgubivši tako Vrt Blaženosti, kot tudi moč razumevanja, a ne povsem božje naklonjenosti. Tako je bil izgnan na Zemljo, ki je bila prekrita z robidovjem. Adam je sprejel kazen za svoj prekršek; in bil izvržen na zemljo; bivši preklet, pa je prinesel na svet tudi vso nesrečo in zavrženost. Obenem z Adamovim izvrženjem pa je Gospod svetu dal čas ter postavil nadenj angelske Varuhe, Paznike in Prince.

3. Izvor hebrejščine.

Bivši tako nem in nesposoben govora, se je Adam začel učiti (vsled nujnosti) jezika, ki ga ti imaš za hebrejskega, a ne v tej obliki, ki vam je poznana. Adam je govoril in zapustil svojim naslednikom najbližje vedenje, ki ga je še imel od Boga in Njegovih stvorov. Sam je razdelil ta govor v tri dele: dvanajst, troje in sedmero. Ta delitev je še ostala, a pravi načini izgovorjave so se izgubili. Zato hebrejščina nima tolikšno moč kot jo je imela v svojem izvornem dostojanstvu; še manj gre ta jezik, ki ga mi odkrivamo, primerjati s tistim, ki ga je zares govoril Adam v svoji nedolžnosti in ki nikoli ni bil izgovorjen ter razodet človeku, do sedaj. V tem jeziku mora božja moč delovati in modrost biti v svoji pravšnjosti izrečena.

ENOHOVA MODROST

1. Gospod in Enoh.

ENOHU se je prikazal Gospod in bil milostljiv z njim, otvorivši mu oči, da bi lahko videl ter presojal zemljo, česar nista bila sposobna njegova starša vsled njunega padca. Kajti Gospod je rekel: Pokažimo Enohu koristnost zemlje. In glej: Enoh je postal moder ter izpolnjen z duhom modrosti.

2. Enohova molitev.

TRIKRAT dnevno je Enoh govoril z Bogom v tej molitvi:
Mar se posoda strahu, krhkosti, ali vsega omejenega, lahko dvigne in z iztegnjenimi rokami zbere sonce v svoje naročje? Gospod, ne more. Gospod, moja nepopolnost je neizmerna.
Gospod, manj sem od zrna peska. Gospod, tvoji dobri Angeli me daleč prekašajo, saj nismo istega sklada in se naši čuti ne ujemajo.

Kljub vsemu mi je dobro. Kajti vsi imamo istega Boga, vsi isti izvor iz tebe in te vsi spoštujemo kot Stvarnika. Zatorej naj zakličem tvoje ime in postanem mogočen v tebi.
Razsvetli me, da bom postal Videc. Videl bom tvoje Stvore in te veličal med njimi.

Tisti, ki prihajajo vate imajo ista vrata in skozi ista vrata sestopajo tisti, ki so od tebe poslani. Glej, darujem svojo hišo, svoj trud, svoje srce in svojo dušo, če bo po godu tvojim Angelom prebivati z mano in meni z njimi - in mi posredovati, da bom lahko veličal tvoje ime.

Glej, te Table (ki sem jih predvidel in pripravil v skladu s tvojo voljo) podarjam tebi in tvojim svetim Angelom, ki jih poželiš potom tvojih svetih Imen. Kakor si ti njihova svetloba in radost, tako bodo oni moja svetloba in moja radost. Gospod, oni ti ne predpisujejo zakonov in tako jim tudi jaz ne bom. Kar mi bodo hoteli podariti, bom sprejel. Oh Gospod, glej, če jih pokličem v tvojem imenu, naj bo to v milosti, kakor je primerno za služabnika Vsevišnjega. Naj se mi prikažejo, kakorkoli in kadarkoli jih bom poklical.

Gospod, mar obstaja smrtnik, ki bi lahko izmeril nebesa? Oh, kako lahko potem nebesa vstopajo v človekov Miselni svet? Tvoji Stvori so slava tvojega obličja in tako ti proslavljaš vse stvari; toda ta slava je onstran mojega dojemanja. Velika modrost je govoriti s Kralji v skladu s svojim razumevanjem, ampak ukazovati jim ni modro, razen če je taka tvoja volja.

Glej, Gospod, kako naj se povzdignem v nebesa? Zrak me ne drži, temveč le povišuje mojo neumnost. Padam na tla, kajti zemljan sem. Zatorej, o ti luč in resnična sreča, ki zmoreš upravljati z Nebesi: glej, podarjam ti te Table. Upravljaj z njimi kakor ti godi. O vi, Poslanci, in prava luč razumevanja, ki vladate temu zemeljskemu ogrodju in elementom, v katerih bivamo: pomagajte mi kot služabniku Gospodovem. Kajti Gospod mi je rad govoril o vas.

Glej, Gospod, pedesetkrat si me določil. Trikrat po pedesetkrat bom povzdignil svoji roki k tebi. Naj mi bo tako, kakor je po godu tebi in tvojim svetim Poslancem. Ne zahtevam ničesar kar nisi ti, kar ni od tebe in zavoljo tvoje časti in slave. Vendar upam, da mi bo zadoščeno ter da bom preživel (kakor si obljubil) vse do tedaj, ko boš zbral skupaj oblake ob poslednji sodbi. Tedaj pa naj se spremenim in se ti pridružim za večno.

3. Enohova Knjiga.

IN ko je minilo pedeset dni, se je Enohu prikazal ta, o komer zdaj ni za govoriti, in ki se ne bo prikazal. Enoh se je razveselil božjega sadu, Njegove obljube, ter sprejel plačilo za svojo vero. Tu se modri lahko nauči modrosti; kajti, mar lahko človek ustvari nekaj, kar se ne bi pokvarilo?

In Enoh je rekel Gospodu: Naj se pomni tvoja milost in naj tisti, ki te ljubijo, okusijo to za menoj. Nikar naj se ne pozabi tvoja milost. In Gospodu je bilo po godu. Po pedesetih dneh je tako Enoh napisal, to pa je bil naslov njegovih knjig: NAJ TISTI, KI SE BOJIJO BOGA IN SO TEGA VREDNI - ČITAJO.

PROPAD ENOHOVE MAGIKE

1. Nevredni berejo Enohovo Knjigo.

TODA glej, ljudje so postali zlobni in nepravični, duh Boga pa je bil daleč, odvrnivši se od njih. Tako so nedostojni začeli čitati. Zemeljski Kralji pa so tako nagovarjali Gospoda: Mar obstaja nekaj, kar mi ne bi mogli narediti, & kdo se nam lahko upre?

2. Gospod pošlje Zle Duhove.

TUDI Gospod se je spremenil. Poslal je mednje 150 levov, duhov izprijenosti, zmote in prevare. In prikazali so se zemeljskim kraljem, kajti Gospod jih je postavil med zlohotne in svoje dobre Angele. In ti duhovi so začeli oponašati dejavnosti Boga ter Njegove moči, kajti dana jim je bila zmožnost, da to lahko počnejo. Spomin na Enoha pa se je razblinil.

3. Enohova Magika pozabljena.

POZNAVANJE mističnih figur in njih raba je dar Boga Enohu (kakor je Enoh zahteval) in zaupanja vrednim, da bi lahko bili deležni prave uporabe Bogovskih Stvorov, in tudi zemlje, na kateri prebivajo. Hudič pa je zlohotnim razodel znamenja in dokaze svoje grešnosti in sovraštva do Boga; tako da bi se z njihovo pomočjo lahko prilagodili z njimi v njegovi nagradi, ki je večno prekletstvo. Te znake imenujejo Značaji - obžalovanja vredno dejstvo - kajti mnoge duše so tako propadle. Dejanja Egipčanov se zdijo prava, pa niso. Dejanja Gospodova pa so, in nikoli ne nehajo biti taka. Toda, kakor slikar posnema človekove geste, tako Hudič posnema substanco in Božje stvarstvo.

4. Kar zadeva Satana.

KJE so zgradbe, ki jih je zgradil Satan? Si mar ni zgradil utrdbe na celi zemlji? Mar ni premagal Svetnike? Mar ne prebiva v templju Vsevišnjega? Mar ne slavi zmage v svetovnih mestih? A njegove zmage so brez sreče, in njegovi domovi brez radosti, kajti zaveda se, da se njegov čas izteka. Kdor zdaj ima svobodo, bo postal sužienj. Komur je zdaj ves svet en vrt, temu ne bo ostala niti ena ped. Zatorej so vsi njegovi užitki ničevi, vsa njegova zmagoslavja zgolj dim, in njegova veljava nič drugega, kot le senca.

ZOPETNA UVELJAVITEV ENOHOVE MODROSTI

1. Gospod se jezi na človeka.

BOŽANSTVO, ki hrani v svojih vsemogočnih nedrjih podobe in obliko vseh stvari, se je ozrlo dol na zemljo in reklo: Pojdimo dol med sinove ljudi. In je videl, da je vse postalo protivno svoji kreaciji in naravi, tako da skriva svojo veljavo in skrivno vrlino v tajnosti in nejasnosti, ali pa divje izgineva vsled norosti in nevednosti.

Nato je spregovoril: Vidite, ne veselim se Sveta. Elementi so izprijeni. Sinovi ljudi so zlobni, njihova telesa so postala gnojišča in notranji deli (ki so skrivne sobe njihovih src) so postali tesni stolpi prekletih. Zato bom umaknil svoje duhove od njih, in postali bodo še bolj pijani, njihova nevednost pa bo takšna, kot še nikdar...ne, dokler se nebesa ne porušijo! Kajti, Glejte, prišel je čas, in tisti, ki je Sin Nepravičnosti, živi. Njemu bo dana moč in oblast. Zemeljski Kralji bodo zblazneli, zares, celo divje zblazneli, tja do tretje blaznosti v globinah njihove lastne domišlije. Zase pa bom zgradil templje v gozdovih in zapuščenih mestih, in bom postal kača v divjini.

2. Gospod se omehča.

GLEJ, nato je spregovoril Grom, zemlja pa se je zaprašila in zameglila, tako da je človekova duša lahko zaspala v svoji lastni zmedi. Naslednji Grom je zahrumel in pojavili so se duhovi, namenjeni Prerokovalcem, Čarovnicam, Čaračem in Zapeljivcem. Vstopili so v sveta mesta in zaposedli človeka.

Gorje zemlji, kajti izpridila se je! Gorje zemlji, kajti predala se je v roke svojemu sovražniku. Resnično, gorje samemu človeku, kajti njegova posoda je zastrupljena. A celo tedaj Gospod poreče: spoznali me boste v divjini in slavil bom zmago v svoji slabosti.

3. Gospod pošlje Rafaela Deeju&Kellyu.

VIDIŠ, poklical te je. In postal si pijan in bedast z duhom Boga. Gospod je rekel: Sestopi! Kajti on kliče.

In Rafael (ki ti je prinesel tvojo molitev) je sestopil, bivši poln božje moči in duha. In je razodel Učenost - niti naslikano, niti izklesano, niti bilokdaj od človeka zamišljeno - vendar preprosto, jasno, polno moči in obstojnosti Svetega Duha. Ta učenost se je pričela, kakor tudi človek, kot gola, iz zemlje, vendar je podoba popolnosti. To je ta samonikla Umetnost, ki ti je bila razodeta kot nezmotljiva učenost. Kako je bilo to Bogu po godu, da razodene to Učenost znova iz teme ter izpolni svojo zaobljubo tebi z Enohovimi Knjigami. Tebi pa naroča, kakor je naročil tudi Enohu: Naj tisti, ki so vredni tega, to doumejo, s tvojo pomočjo, da bo še kdo drug bil priča tej moji zaobljubi tebi.

NARAVA TE MODROSTI

1. Komu naj bo ta Modrost sporočena.

TA MODROST se ne sporoča preko nobene konkretne stvari, niti preko človekove domišlije. Kajti to delo je Božji dar, ki je vsemoč in otvarja (naznanja) v jeziku moči, z namenom, da bi se soodnosi uskladili v sebi. Kajti zapisano je, da Modrost čepi na hribu in opazuje štiri vetrove, opasujoč se skupaj kakor blišč jutra. Toda le malokdo jo obišče, tako da biva sama, kakor bi bila vdova.

2. V zvezi z Enohovimi Tablami.

MI vas poučujemo in obveščamo v skladu s to razodeto učenostjo, o tem, kar vsebuje 49 Tabel. V devetinštiridesetih Klicih ali Glasovih, ki so Naravni Ključi za odpiranje teh (ne 49, temveč 48, kajti enega se ne more uporabiti) Vrat Razumevanja. Vedeli boste kako se odprejo Vrata in kako se jih izkliče, kolikor hoče, ali se zdi nujno. Oni vam lahko zagotovo, pravično in modro razodenejo skrivnosti svojih Mest, in vam popolno razložijo, da boste razumeli to, kar se nahaja v Tablah. S tem znanjem boste lahko zlahka presojali, ne kakor je v svetu navada, temveč popolno: ves svet in vse, kar se nahaja znotraj kompasa Narave, ter vse minljive stvari.

3. V zvezi z Angelskimi Klici ali Ključi.

TEJ Učenosti pripada popolno vedenje in spominjanje mističnih Stvorov. V teh ključih, ki jih predajamo, so misteriji in skrivnostna bitja ter učinki vsega gibljivega in gibajočega se v Svetu. Ti klici dosegajo vse predele Sveta. S Svetom se lahko posluje, kakor tudi z njegovimi deli; zatorej lahko storiš karkoli. Ti klici so ključi Vrat in Mest modrosti, ki jih ni mogoče odpreti drugače, kot v jasni vizualni pojavnosti. To je v skladu s prejšnjim podukom in tega se treba držati pri klicanju vsake Table.

To so sveti in mistični Klici, ki vam jih predajamo in ki v praksi sledijo premikanju Tabel, ki nadzorujejo Kralje in Ministre vlade. Oni spregovorijo silovito in jih prisilijo v vidno pojavnost. Take, gibljive in pojavne, se jih prisili (potom Zaveze Boga, razodete od njegovega duha), da sprovedejo poslušno in zvesto družbo. Odprli bodo misterije svojega stvarjenja tako daleč, kot bo to potrebno: in vam dali razumevanje mnogih tisočev skrivnosti, v katerih ste vi šele otroci. Kajti vsaka Tabla ima svoj ključ, vsak ključ odpre svoja vrata in vsaka odprta vrata

dajo vedenje o sebi, o vstopu ter misterijih tega, čemur je on ograja. V teh Palačah boste našli stvari, ki pripadajo moči. Vsaka Palača je namreč iznad svojega Mesta in vsako Mesto iznad svojega portala.

In ti ključi, ki jih predajamo, so misteriji ter skrivnostna bitja in učinki vsega gibljivega in gibajočega se v Svetu. V tem je življenje GIBANJA, ki zgane vse jezike sveta, kajti tu ni niti govora niti tišine, ki je bila, ali bo do konca sveta.

4. V zvezi s Prvobitnim Jezikom.

Tako lahko vidiš nujnost tega jezika, njegovo izvrstnost in zakaj je predhodnik tega, ki ga imenujete hebrejskega. Saj je zapisano, da manjši odobrava svojega večjega. Naša modrost se bo izkazala Retorično. Vsaka črka tega jezika označuje esenco substance. Črke so ločene in pomešane: zatorej se jih s s številkami zbere skupaj, kar spet označuje številko. Kakor vsak večji vsebuje svojega manjšega, tako so skrivnostne in neznane oblike stvari podpletene v njihovih starših. Poznane po številkah jih je lahko razlikovati, zato so pomembna mesta za številke ter črke, izbrane izmed oštevilčenimi, in tudi pravilne besede iz črk, ki označujejo substancialno to, o čemer je bilo govora, da se nahaja v središču Stvarnika.

Kakor se človekov um zgane ob ukazujočem govoru in se ga zlahka prepriča v resnične stvari, tako se Božji stvori vznemirijo v sebi, ko zaslišijo besede, s katerimi so bili sami dojeni in vzgojeni. Kajti nič se ne giblje, česar se prej ne prepriča; in ničesar se ne da prepričati, kar bi ne bilo znano. Brez tega jezika in Božjih Stvorov ne boste mogli razumeti. Vi niste iz njihovih Mest; postali ste sovražniki, ker ste vsled neznanja ločeni od Njega, ki vlada Mestu.

5. V zvezi z 91 Zemeljskimi Princi.

KLIC Tridesetih Obnebij skliče 91 princev in duhovnih Vladarjev, ki jim je zemlja izročena kot delež. Oni vpeljujejo in odstavljajo kralje in vse zemeljske vladavine, ter spreminjajo naravo stvari vsak trenutek. Njim je previdnost večne sodbe že odprta. Oni vladajo z Dvanajstimi Angeli Dvanajstih Plemen, njim pa vlada Sedmorica, ki stoji pred obličjem Boga.

Naj tisti, ki vidi, razišče. In tisti, ki sliši, prisluhne, kajti to je modrost. Oni so vsi Zračni duhovi, na najraznovrstnejših mestih, kajti njih zgradbe niso enake, kakor tudi ne njih moči.

Dojemite torej, da se od ognja do zemlje nahaja 30 prostorov za prebivanje, eden vrh in spod drugega, kjer ti Stvori začasno stanujejo.

6. O Veliki Tabli Kvartirjev.

VELIKA Tabla Kvartirjev vsebuje sledeče:

1) Vse človeško vedenje.
2) Iz nje izhaja Medicina.
3) Vedenje o vseh Elementalih med vami, koliko vrst jih je in za kakšno korist so bili ustvarjeni; tisti, ki živijo v vodah, tisti, ki stanujejo v zemlji in tisti iz ognja (ki je skrito življenje vsega).
4) Poznavanje, najdišča in raba metalov, njih vrline in strjevanje, ter vrline kamnov.
5) Povezovanje in spletanje nravi. Uničenje vse narave in minljivih stvari.
6) Gibanje iz kraja v kraj, po tej ali oni drugi deželi, po želji.
7) Znanje vseh mehanskih veščin.
8) Preoblikovanje oblike, a ne bistva.
9) Vedenje o skrivnostih ljudi.

OBČI OGLED TE UMETNOSTI

1. Si vreden da čitaš?

TAKO govorijo poslanci Boga Modrosti: Mar ste tako odlični, da si zaslužite tako veliko milost? So vaše posode očiščene in sposobne sprejeti ter nositi sladki liker čistega razumevanja? Ne ponašajte se z darovi Boga, temveč postanite skromni. Ne domišljajte si preveč, češ da je ta beseda Boga izrečena zavoljo vas. Več ko prejmete, bolj bodite hvaležni. Bolj boste ojačani z Božjo silo, bolj se zatekajte v čistost ponižnosti.

Zahtevali ste Modrost in Bog vam je razprl svojo Sodbo. Predal vam je ključe, da bi lahko vstopili. Vendar bodite skromni. Ne vstopajte prevzetno, temveč zgolj z dovoljenjem. Ne vdirajte, temveč vstopajte voljno. Kajti mnogi so se pojavili, a le redki so vstopili. Zatorej si prizadevajte vstopiti ne kot skrunilci, temveč kot nekdo, ki si je zaslužil zabavo v imenu in preko moči Najvišjega. Veliko milosti Boga so namreč deležni tisti, ki verjamejo.

2. Ne poslujte z Zlobnimi Duhovi.

ČE se boste ukvarjali z Zlobnimi Duhovi, se bo Gospod odvrnil od vas, ko ga boste s tem zavračali. Če boste Božji poslanci in če boste napredovali v Njegovem poslu; če boste priča srečnim časom, ki prihajajo, se morate vzdržati zla. Počistiti morate svojo hišo. Obleči si morate najboljša oblačila ter postati krotki in ponižni.

Naj vam vaša življenja ne bodo za zgražanje volji Boga ter veličini njegovih del. Kajti moč, ki je v tvoji duši, je silovita in zmožna izvesti tisto, kar prihaja s silo. To je vzrok, da vas izprijeni ubogajo, saj se ustrašijo sami sebe, ko zagledajo pečat vašega Stvarstva. Ne pozabite, da traja neprestan boj med nami in Satanom, v katerem trudoma zmagujemo. Hudič je oče prepirljivosti, s čimer on prefinjeno okuži Vidčevo domišljijo, mešaje nepopolne oblike z mojimi izreki. Vode ne moremo sprejeti brez zraka, kakor tudi ne besede Boga brez bogoskrunskih podtikanj. Sin Boga nikoli ni spreobrnil vseh, kakor mu tudi niso vsi, ki so ga poslušali, verjeli. Zatorej, kjer je Božja oblast, tam je tudi Satan.

3. V zvezi s Knjigo, Opravami & Dnevi.

KNJIGO tvori predvsem invokacija imen Boga, in nato invokacija Angelov z imeni Boga. Njihove službe so jasno izpoljene.

Štiri dni po zaključku tvoje knjige, moraš le poklicati tista imena Boga ali Boga Legij v teh imenih. Štirinajst dni kasneje pokliči (nekje na primernem mestu) Angele s peticijo ter imeni Boga, katerim so poslušni.

Petnajsti dan pa se obleci v oblačila iz finega platna in boš tako deležen prikaza, rabe ter delovanja Stvorov. Kajti ta Umetnost ni trud let, niti premnogih dni.

4. ZAKLJUČEK.

TAKO je Bog držal obljubo vam, predavši vam ključe svojih zakladnic, v katerih boste našli (če boste vstopili pametno, ponižno in potrpežljivo) zaklade, ki so več vredni od celotne nebesne zgradbe. Potemtakem, preglejte svoje knjige. Primerjajte eno mesto z drugimi in si zapomnite, da morate biti popolni in brez napak za prakticiranje in vstopanje.

Mar se vam zdi, da govorimo nekaj, kar ni resnično? Tako ne boste nikoli spoznali misterijev vsega, o čemer je bilo govora. Če se ljubite in prebivate skupaj v istem Bogu, potem bo On milostljiv z vami, Bog vas blagoslovi, osreči in ojača do konca! Povedal bi še več, a kaj ko besede ne koristijo preveč. Bog naj bo med vami!

(konec KNJIGE PRVE)

3. GNOSIS

UVOD V

ZGODOVINO O.T.O.

FRA AD VERITATEM

DO WHAT THOU WILT SHALL BE THE WHOLE OF THE LAW

ORDO TEMPLI ORIENTIS je Iniciacijsko Telo, ki ga tvorijo moški in ženske, ki so sprejeli principe KNJIGE ZAKONA, katero je prenesel Aleister Crowley (1875-1947) v Kairu v Egiptu leta 1904 e.v.. Inteligenca, ki mu je to knjigo prenesla, se je predstavila kot Aivas, poslanec vladajoče hierarhije človeškega rodu. Knjiga razglaša Novi Zakon človeštvu ter planetarni prehod v Eon Horusa ali Novi Eon. Knjiga je dojeta kot popolna transmisija božanstva, osvobojena vseh defektov ljudskega vmešavanja. Kot taka predstavlja jasen prenosnik Resnice, ki lahko služi kot nepogrešljiv vodič človekovega obnašanja.

Crowleya se bodo ljudje spominjali vsaj po njegovem slovesu kot največjega okultnega genija dvajsetega stoletja. V KNJIGI ZAKONA je zaznamovan kot Prerok Novega Eona. Lastni opus tega izredno plodovitega pisca je gotovo najboljši vodič do njegovega kontroverznega značaja. Njegovi biografi so vsi po vrsti zgrešili njegovo bistvo, pa četudi niso do njega odkrito sovražni. Njegov vpliv na moderni okultizem je bil ogromen, prodirajoč v vsako zahodnjaško šolo.

O.T.O. prakticira Jogo, meditacijo, obredno magiko, kabalo, divinacijo in sorodne discipline zahodnjaške Misterijske Tradicije. Naša centrala, ki se je dolgo časa nahajala v Berkeleyu v Kaliforniji, je zdaj v New Yorku, s številnimi skupinami, raztrosenimi po vsem svetu. Naš Red je odprt vsem svobodnim moškim in ženskam, ki so polnoletni (sc. stari najmanj 18 let) in imajo dobra priporočila.

Stopnje Reda, kakor so opisane v parih dokumentih Reda, so predstavljene na obreden način. Struktura Stopenj odgovarja hinduističnemu sistemu Čaker. Tako niz stopenj triade Zemljanov v celoti aktivira psihično telo Iniciata.

Kot dodatek ritualom Iniciacije mnoga telesa Reda redno izvajajo O.T.O. Gnostično Mašo, katere važnost znotraj Reda najbolje ilustrira Crowley v svojih Izpovedih, kjer jo imenuje "osrednja ceremonija javnega in privatnega praznovanja Reda."

Izvajajo se tudi različni drugi skupinski rituali, značilni za vsako enoto Reda ter njeno, oz. njenega članstva, obče zanimanje v smeri različnih polj udejstvovanja, znanosti in umetnosti. Taki so n.pr. Eleuzinski Rituali, ki so adaptacija različnih mitskih ciklov ali revizija solo ritualov za skupinsko delo, in ostalo.

UVOD V TAJNE ORGANIZACIJE

MI POSTULIRAMO VEDENJE ali Gnosis, katero je sposobno zaznati vsako človeško bitje - kajti "Vsak moški in vsaka ženska je zvezda." Nadalje postuliramo Božansko zavest kot stvar izkustva vsled prakticiranja določenih tehnik in praks.

Religiozni instinkt je integralni aspekt človeškega rodu. Od pradavnine že se ljudje zbirajo, da bi iskali Resnico. Tajne organizacije, ki so se posvetile iskanju modrosti, so obstajale v vseh obdobjih in kulturah. Od rituala pubertete aboriginalnega plemenskega človeka, do ekstatičnega vrtinčenja Dervišev ter izdelanih Masonskih obredov, je bilj smoter vedno isti - programirana alternacija zavesti znotraj skupinske postavitve.

Miti, ki razlagajo nastanek zavesti znotraj človeške rase, so bili stalen kulturni pojav. Egipčani, Sumerci, Indijci, Kitajci, Grki, Bližnji Vzhod, Kelti in ostale civilizacije, so negovali Misterijsko tradicijo kot socialno najpomembnejšo. Vsaka ima svoje učne pripovedi, katerih junaki se pojavljajo na čudežen način, da bi prenesli darove civilizacije in spiritualne modrosti.

Te prenosne Sile so ljudje imenovali Bogovi, angeli, duhovi in podobno, in tem taistim Bitjem (s kakršnokoli estetiko jih že opisujemo) pripisujemo vedenje, ki se danes prenaša skozi O.T.O..

ERA VULGARIS

MEDITERANSKE DEŽELE so imele značilno vlogo v porajanju religij in religioznih gibanj. Tu so se pojavile tri največje svetovne religije, Krščanstvo, Judaizem in Islam. Pred njmi pa so tu že od prazgodovine častili božanstva kot so Oannes, Oziris, Enki, Adonis, Atis in drugi. V vseh obdobjih so se tu medsebojno oplajala mnoga verstva ter porajali neprestani politični prevrati.

Vedno znova pojavljajoča se tema je bila za pričujoče vladavine poskus nadzora ljudskih religij, da bi se dosegla stabilizacija področja. Leta 325 e.v. je rimski cesar Konstantin zbral skupino verskih voditeljev tega področja v ta namen. Postal je prvi vladar, ki je prevzel Krščanstvo za državno religijo. Koncil v Nici je povzel bodočnost religije. Namen srečanja je bil, da zastavi teološki disput. Poraženci so bili izobčeni ter izgnani, njihove knjige pa so ukazali zažgati, da bi njih posedovanje potem postala glavna pregreha. Licemersko prikimavanje prvemu prepričanju nove vere je zacementiralo Delo Koncila. Vse to se je dogodilo za časa 'mile' vladavine poganskega Cesarja, razvpitega morilca, ki je širokogrudno nagrajeval pomagajoče škofe po zaključku njihove naloge.

Standardizacija knjig Biblije je sledila par let kasneje. Elementi misticizma, ki se niso ujemali z 'reformo', so se spretno umaknili iz Kanona. Podlo preganjanje Gnostikov, Poganov in Židov je nastajajoči krščanski konsolidaciji ideologije zagotovilo filozofsko nekonkurenčnost. Leta 391 e.v. je pobesnela krščanska drhal uničila Tempelj in Knjižnico v Aleksandriji, veliko shrambo poganske učenosti. To je zadalo glavni udarec duhu intelektualnega raziskovanja in preprečilo možnost obelodanjanja prevare, ki je bila zgrajena na ostalinah tedaj še žive poganske kulture.

Herezija je postala vseobsegajoča univerzalna fraza za verske špekulacije. Filozofija, ki so jo tako visoko čislali v poganskih kulturah, je bila zadrgnjena. Do pred nekaj stoletij bi ta moč dosegla preobrat te politike v masovno morijo, a je pred tem že Inkvizicija sprovajala svoje prve skušnje. Tipičen primer je bil umor neoplatonistične učiteljice Hypatie leta 415 e.v., ki ji je banda krščanskih menihov odtrgala ud za udom. Veliki Pan vsekakor ni bil mrtev, a lahko si zamišljamo njegovo tarnanje nad prihajajočimi mukami človeštva.

KRIŽARSKI POHODI

PRED ZAČETKOM križarskih pohodov (1095 e.v.) se je v Evropi dogajala kulturna stagnacija, ki jo je delno povzročil propad Rimskega Imperija in delno poskus Cerkve, da bi se polastila njegovih ostankov. Zmeda vsled tega je nato privedla do uzurpacije neposrednega nadzora s strani mnogih nekoč lojalnih vazalskih Princev ter s tem do nastanka sistema Fevdalizma. Zmedo tega obdobja najbolje ilustrira vnema, s katero so se mnogi Evropejci pridružili Križarjem.

Sveta Dežela je priskrbela seme kasnejše Renesanse. Arabska kultura je bila tedaj v svojem višku, kar se tiče prefinjenosti. Za svoj religiozni potpuri si je ta area zdaj dodala še evropsko krščanstvo. Mistiki, Fakirji, Zaratustrijanci, Gnostiki, Sufiji in Budisti te regije so predstavljali kaleidoskopsko panoramo novoprispelim Križarjem. Supersticije in dogme krščanskega katolicizma so se morale zdeti sila blede v primerjavi z razkošjem in sofisticiranostjo vzhodnjaških teologij, katerim so bili izpostavljeni. Rastoči dvom v ekskluzivno posedovanje božanske naklonjenosti Kristjanov bi postopoma gotovo spodneslo ortodoksijo.

VITEZI TEMPLARJI

VSLED ZNAČAJA evropejske prisotnosti so bili Militantni Redovi najstabilnejše institucije tekom dvestoletne okupacije Svete Dežele. Vojščaki so vsakodnevno prihajali v stik z eksotično kulturo njihove nove domovine.

Najodličnejši izmed teh Redov so bili Vitezi Templarji, ki jih je ustanovil Hughes de Payens leta 1118 e.v.. Na začetku jih je bila zgolj devetorica Vitezov, ki je ščitila romarje na potovanju po Sveti Deželi. Kralj Baldwin II, drugi evropejski Kralj Jeruzalema, jih je počastil, da jim je ponudil prostor za taborjenje blizu Salomonovega Templja, od koder tudi izvira njihovo ime.

Militantni Redovi so poosebljali idejo, katere čas je prišel. Predstava religioznega telesa bojevnikov je bila za krščanstvo nekaj novega. Obljuba slave, nevarnosti, potovanj, verske spokore ter možnosti ustanavljanja Kraljestva Božjega na zemlji, vse to je naletelo na željna in voljna ušesa.

Leta 1126 e.v. so Templarji pripadli pod nadzor Sv.Bernarda Clairvauxškega, najvplivnejšega in politično najmočnejšega krščanskega teologa svojega časa. Ta jim je bil v njihovih trudih v izredno pomoč. Na Koncilu v Troyesu leta 1128 e.v., je Sv.Bernard predsedoval pisanju njihovih Pravil, ki so narekovala obnašanje članov Reda. Tudi Papež Honorius jih je soglasno potrdil. V zelo kratkem času so si nakopičili ogromno bogastva in zemlje, kar jim je bilo podarjeno s strani aristokratov, ki jih je očarala njihova karizma.

Pravila Reda so se postopoma razširila, vključivši tudi tajno posvetitev na obreden način ter privatne spovednike. Bili so pod neposrednim nadzorom Papeža in niso bili odgovorni nobenemu Kralju niti naciji. Ker je evropejska pozicija počasi tekom dvestotih let okupacije oslabela, so bili Templarji osumljeni zarote s sovražnikom ob večih prilikah. Opazili so, n.pr., da so barve njihovih oblačil (rdeči križ na beli podlagi, sprejet leta 1146 e.v.) iste, kakršne so imeli Asasini ali Hashishim.

Asasini, ki jih je leta 1090 e.v. ustanovil Hasan-i-Sabah, so se jačali znotraj prvotno sunitskega sveta kot neodvisna šiitsko-ismailska sila. Bili so znani po svojih skrajno utrjenih in dobro zavarovanih postojankah in po izvajanju politike selektivne asasinacije (ki se še danes, vsled neukega posnemanja v krščanskem svetu obsoja kot mednarodni terorizem in največje zlo modernizma; glej famozni Bartolov roman Alamut; op.Ed.). Njihova izoliranost in esencialni fanatizem kažeta na ukoreninjenost doktrin neortodoksnega značaja. Da je obstajala komunikacija med Templarji in Asasini, je znano, kakor je tudi omembe vredna podobnost med tema dvema militantnima Redovoma. (Asasine so pogubili Mongoli leta 1256 e.v., toda njihovi dediči še vedno živijo v Indiji pod vodstvom Age Khana.)

Evropejci so bili dokončno poraženi leta 1291 e.v. nakar so Templarji zapustili Sveto Deželo. Ob povratku v Evropo so bili previdno sprejeti. Njihova neodvisnost, oborožena prisotnost in skrivnostnost so povzročale nelagodje, saj ni obstajal več prvotni smisel njihovega obstoja. Kakorkoli že, bivši papeževa osebna garda, so še vedno uživali njegovo naklonjenost.

Končno, vsled zlobnosti in pohlepa francoskega kralja Filipa Lepega, ter šibkosti Papeža Klementa V, so bili Templarji v Franciji aretirani v eni sami noči leta 1307 e.v. (Filip je ustanovil precedens za to že osem let prej, ko je na podoben način aretiral vse francoske Žide.). Papež, po Filipovem napotku, je nato izdal panevropsko odredbo, ki je vsem nacijam velela pozapreti Templarje znotraj njihovih meja. Odredbo so ignorirali ali površno dojeli zgolj Nemci, Škoti, Španci in Portugalci. Kakorkoli že, francoski, italijanski in angleški Templarji so bili uničeni, tisoči pobiti v naslednjih sedmih letih, ogromno bogastvo Reda pa je bilo zaplenjeno s strani civilnih in religioznih avtoritet.

Mnogi so mnenja, da je bankrotirani Filip prišel na idejo, da bi uničil Templarje, ko se je zatekel pod zaščito pariškega Templja pred besno drhaljo, ki se je hotela upreti njegovi monetarni politiki ter tečajnim manipulacijam. Med tridnevnim bivanjem pri Templarjih je spoznal, kako zelo so bogati. Med drugim so med kristjani ustanovili mednarodno bančniško prakso. Njihove številne utrdbe vzdolž poti na Vzhod so služile za počivališča mnogim kraljem, plemičem in trgovcem. Ob tem so Templarji postajali še bogatejši. Druga motivacija Filipove sovražnosti do Reda pa je bila njihova zavrnitev njegove prošnje za vključitev v Red nekaj let prej.

TEMPLARSKA ZAPUŠČINA

PREŽIVELI TEMPLARJI so na splošno zamenjali ime Reda in se pridružili bratskim Redovom kot Usmiljenci, ali pa so se tiho umaknili v tajnost. Gotovo pa so po našem prepričanju nadaljevali z učenjem doktrin in praks, ki so jih prevzeli ter izdelali na Vzhodu - s t.i. skrivnim učenjem Reda. Nadalje trdimo, da je njihovo skrbno varovano učenje vzpodbudilo razcvet okultnih umetnosti v Evropi.

Nadaljna stoletja po razkroju Templarjev v štirinajstem stoletju so bila priče ezoteričnemu preporodu, ki

traja še danes.

Prva pisana literatura tradicije Grala se je pojavila skoraj istočasno z ustanovitvijo Templarskega Reda. Pojav Templarjev je vsekakor navdihnil kasnejše avtorje, kot je Wolfram von Eschenbach, čigar Parsival, napisan v poznem dvanajstem in zgodnjem trinajstem stoletju, natančno razodeva simbolizem O.T.O. naprsnika. Prva objava Parfivala v tiskani obliki leta 1477 e.v., se natančno ujema z uvedbo Tarota v Evropo. Tarot vsebuje ob razkošnem tkivu simbolične tapiserije tudi popolno slikovno predstavo simbolov Grala. Zanimivo, Sv.Bernard in njegov cisterijanski Red je v Mantarassovem ISKANJU SVETEGA GRALA omenjen kot vir meniškega vodiča, ki je bil dan družabnikom Grala. Bela meniška kuta, njihovo puščavništvo in naklonjenost Templarjem predstavljajo izvorno doktrino Cisterijancev.

Alkemija je proizvedla ogromen literarni opus v šestnajstem in sedemnajstem stoletju, kar pričajo dela Paracelsusa, Agrippe, Trithemiusa in Bruna. Objava Rožnokrižarskega Manifesta leta 1614 in 1615 e.v. je uvedla predstavo o Tajnem Redu Adeptov, ki tiho uravnavajo usodo človeštva. Ideja je fascinirala evropski duh in je postala model za Mozartovo Čarobno Piščal ter druge epske pesnitve ter igre tega obdobja. Enohianski opus dr.Deeja in Edwarda Kellya predstavlja poseben vezni moment tega Gibanja. Načrti za utopični Palatinum Friderika V. so bili spočeti v tem slavnem razdobju, ki je bilo tudi priča takim okultnim razsvetljencem, kot so Robert Fludd, Michael Maier, Elias Ashmole in Johann de Bry.

Veliko zanimanje za okultizem in hermetiko se je nemoteno nadaljevalo v osemnajsto stoletje. Court de Gebelin je uvedel teorijo, po kateri naj bi Tarot izviral iz Egipta, ter vseboval kabalistične korespondence s hebrejskim alfabetom. Prostozidarstvo se je neverjetno razširjalo. Masonske Lože so odigrale osrednjo vlogo v francoski revoluciji, kakor tudi malo prej v severno-ameriški, ki je v politični svet uvedla famozno Listino Človečanskih Pravic, katera danes predstavlja temelj mednarodne politike sožitja in napredka. Legendarni skrivnostni figuri Grofa St.Germainskega in Cagliostra sta bili smatrani za organizatorja vsesplošnega upora. Iluminati, ki jih je ustanovil Adam Weisshaupt, so se pravtako razbohotili, da bi povzročili neskončne spekulacije o politični konspiraciji. Še danes se govori, da je propad francoske monarhije v meščanski revoluciji bil smoter maščevanja krvi Templarjev, ki je potekla štiri stoletja prej, in ki je najprej povzročila nenadno smrt dveh glavnih pobudnikov tega zločina nad cvetom evropske inteligence.

V devetnajstem stoletju so Kenneth MacKenzie, Frederik Hockley, Eliphas Levi, Sir Edward Bulwer Lytton, Papus, P.B.Randolph, W.Winn Westcott in drugi pisali, prakticirali in poučevali svete znanosti. Gospa Blawatski je ustanovila Teozofsko Društvo leta 1875 e.v., ko se je rodil Aleister Crowley. Red Zlata Zora je bil ustanovljen leta 1888 e.v. in je med svoje člane privabil nekaj vodilnih duhov angleške literature in umetnosti. Učeni hermetični sholar S.L.MacGregor Mathers je bil njegov najznamenitejši vodja, čigar doprinos k razvoju zahodnjaške Kabale moramo upoštevati, ko hočemo raziskovati Crowleyevo delo. Crowley je hitro dosegel vrhove Zlate Zore predvsem po lastni zaslugi, toda za ozadje mu je nedvomno služila Zlata Zora s svojim zbirom okultnega šarma.

MODERNI O.T.O.

LETA 1895 e.v. je Karl KELLNER (1850-1905), bogat avstrijski industrialec in kemik ter Mason visokega ranga, ustanovil Ordo Templi Orientis. Veliko je popotoval po Vzhodu, kjer je prišel v stik s tremi Adepti, ki so ga poučili v posebnih magijskih praksah. Ob ustanovitvi so mu pripomogli še Franz Hartmann, Heinrich Klein in Theodor Reuss, ki so sodelovali že prej. Red je bil najprej razglašen leta 1902 e.v. v Reussovi Masonski publikaciji Oriflamme. Po Kellnerjevi smrti je postal Reuss Zunanji Vodja Reda. Jubilejna izdaja Oriflamme je leta 1912 e.v. objavila, da Red poučuje skrivnosti seksualne magike.

Theodor Reuss je bil zanimiva osebnost. Rojen 28.junija 1855 e.v. v Augsburgu, je postal Mason leta 1876 e.v.. Bil je pevec, žurnalist in nemara vohun pruske politične policije, ki se je infiltriral v Ligo Socialistov, ki sta jo ustanovila Marksova hči in njen soprog. Reuss se je kasneje povezal z Williamom Winnom Westcottom, liderjem Zlate Zore, ki ga je predstavil Johnu Yarkerju, kateri mu je poveril ustanovitev Rituala Memphisa in Mizraima v Nemčiji. Po večih poskusih realizacije različnih Masonskih Ritualov se je lotil ustanovitve O.T.O..

Pod Reussovim vodstvom je Red doživel zmerno, a gotovo rast. Med drugim je dodelil pravnomoč Papusu v Franciji, Rudolphu Steinerju v Berlinu in H.Spencerju Lewisu v ZDA. Leta 1912 e.v. se je dogodilo zgodovinsko srečanje Reussa s Crowleyem. Slednji je zapisal, da je Reuss prišel k njemu, da bi ga obtožil

razkrivanja skrivnosti Reda. Nato je Crowley odvrnil, da nima pojma, o čem pravzaprav govori. Reuss je potem vzel v roke njegovo KNJIGO LAŽI in mu odprl poglavje, kjer naj bi to bilo očitno, nakar, ob svežem pogledu na svoje pisanje, je Crowley doumel posvečeno interpretacijo seksualne magike ter srž vse masonske in rožnokrižarske tradicije. Kmalu potem je Reuss Crowleya postavil za Vrhovnega in Svetega Kralja vseh angleško govorečih dežel, in to avtoriteto je Crowley tudi prizval, ko je publiciral material v svoji reviji znanstvenega iluminizma EQUINOX.

Leta 1922 e.v. je Reuss po srčnem infarktu predal Crowleyu tudi Zunanje Vodstvo Reda. Vse je potekalo v redu do izdaje nemškega prevoda KNJIGE ZAKONA, kar je povzročilo prelom v kontinuiteti Reda. Mnogo članov se je preko te Knjige ločilo od novega Zunanjega Vodje, ker jo je le-ta dejavno razglašal preko Reda. Pred tem je že na Reussov predlog in zahtevo predelal rituale Reda, globoko jih navdahnivši z doktrino Novoeonskega Razodetja.

Crowley je izdal mnogo svojih najpomembnejših del pod avtoriteto O.T.O.. Reformiral je njegove dolgoročne cilje in poslanstvo ter prišel do predstave Reda kot 'arke' za ohranitev destilirane svetovne kulture za prihodnje rodove. Ta nazor najbolje izraža sam Crowley v svojih IZPOVEDIH. Uspelo mu je postaviti nekaj sposobnih vodij v Severni Ameriki, ki predstavljajo tiste korenine, iz katerih se je zagotovilo nepretrgano preživetje Reda. Kakor je zapisal v Libru ALEF: "Ta Magika v glavnem zavisi od Veščine spravljanja mnogih različnih volja v simpatetično in skladno Gibanje; in največji Mag ni vedno najuspešnejši v tem - v domeni Predstave Časovne Omejenosti."

O.T.O. je bil v ZDA ustanovljen leta 1912 e.v., ko je Charles Stansfeld Jones (bolj znan kot Frater Ahad) privedel skupaj dvanajst iskrenih in zavzetih družabnikov blizu Vancouvera v Britanski Kolumbiji, kjer so vsi podpisali dokument, v katerem se zavezujejo, da bodo prestali Iniciacije do III stopnje. Nakar so uradno ustanovili AGAPE KAMP, o katerem tudi Crowley navdušeno piše v svojih IZPOVEDIH, kjer si je priklical v spomin svojo inspektorsko turo v Vancouver.

Frater Ahad, kot Parsival X, je stalno oživljal delovanje O.T.O., tako v Kanadi kot v ZDA, vrsto let. Kljub temu je bila prepuščena ustanovitev prve Lože v ZDA v tridesetih letih. t.j. AGAPE LOŽE v Los Angelesu v Kaliforniji, enemu izmed članov vancouverskega Kampa, in sicer, Wilfredu T.Smithu. V poznih Crowleyevih letih je bila Agape Loža edino in najaktivnejše Telo Reda na svetu, kar je navedlo Bafometa, da je Smitha posvetil (kot Ramako) v X stopnjo in ga začasno celo določil za svojega morebitnega naslednika v vlogi dosmrtnega Zunanjega Vodje Reda. Smith in člani njegove Lože so mnogo pripomogli pri publiciranju Crowleyevih del; izvajali so tedensko Gnostično Mašo v obdobju večih let. Smithova soproga, Soror G. je po smrti svojega soproga nadaljevala s tem pomembnim delom preko firme Thelema Publications in je ostala do danes častitljiva in delujoča članica taiste Lože. Soror Meral, Metresa Lože 418, izdajateljica revije 'In The Continuum' in voditeljica 'College of Thelema' v Kaliforniji, je bila prvič posvečena v Agape Loži, kakor tudi kasnejši Kalif Hymenaeus Alpha X. Član Agape Lože je bil tudi proslavljeni znanstvenik John W.Parsons, čigar pionirsko delo pri Cal Tech's Arroyo Seco (zdaj Jet Propulsion Laboratory) je neposredno pripomoglo k proizvedbi trdega raketnega goriva. Parsons je nekaj časa služil kot Mojster Agape Lože in je bil tudi soustanovitelj Aerojet General Korporacije. Po njem se imenuje en krater na Luni, v njegovo čast vsled prezgodnje tragične smrti, o kateri dejstva še danes niso uradno potrjena, dopuščajoč tako spekulacije o možnih vzrokih njegove smrti v lastnem laboratoriju.

O.T.O. PO CROWLEYEVI SMRTI

OB SVOJI SMRTI, leta 1947 e.v., je Crowley vse, sicer drugače nedoločene, pravice in literarno zapuščino zapustil O.T.O., nasledstvo dosmrtnega Zunanjega Vodje Reda pa Karlu Germerju (Frater Saturnus X). Germer je dolgo služil kot Vrhovni Generalni Zakladnik Reda in Crowleyev legat v ZDA. Po Crowleyevem povelju naj bi vsa omenjena zapuščina bila poslana Germerju v novi O.T.O. Glavni Štab v New York. Njegova močna pozicija v Redu, njegova spoštovanost in, bi rekli nekateri, strahospoštovanje, je botrovalo temu, da ga je vse članstvo sprejelo kot Crowleyevega naravnega naslednika.

Germer je bil rojen v Nemčiji leta 1885 e.v.. Med Prvo Svetovno Vojno je naredil pomembno vojaško kariero in je bil dejaven ter vpliven član društva 'German Pansophia' iz dvajsetih let. Ko so na oblast prišli nacisti, je bil zaprt zaradi svojih vezi s Prostozidarji in Crowleyem, in sicer v berlinskem zaporu

Aleksanderplatz ter kasneje v belgijskem koncentracijskem taborišču. A je ob tem svojo veliko privacijo izkoristil za memoriranje in recitacijo Svetih Knjig Teleme, od začetka do konca in od konca do začetka, da bi dosegel Poznavanje in Konverzacijo svojega Svetega Angela Varuha. Znan je tudi po svoji požrtvovalni pomoči Crowleyu v njegovih poznih letih.

Germer je bil tih človek, predan samoti. Pod njegovim vodstvom je Red prenehal iniciirati nove člane. Skoraj izključno se je posvetil izdajateljski dejavnosti, vsled česa je dosegel nekaj pomembnih publikacijskih dosežkov, med drugim je izdal MAGIKO BREZ SOLZ, Revidirani LIBER 777, VIZIJO IN GLAS s Komentarji in pa KNJIGO LAŽI (s komentarji).

Umrl je leta 1962 e.v., ne da bi imenoval svojega naslednika na poziciji Zunanjega Vodje Reda. Njegova, sicer nepotrjena, volja je bila zgolj ta, da se lastnina Reda razdeli med 'vodilne' v Redu. Njegovi izdajateljski dosežki pričajo zase, o čemer se zainteresirani lahko prepričajo sami.

Mi (in nedavno je vlada ZDA legalizirala naše prepričanje) soglašamo s prehodom nasledstva kalifata na majorja Gradyja Louisa McMurtryja, Kalifa Hymenaeusa Alpho, kar je utemeljeno z nekaj jasnimi poverjujočimi pismi samega Crowleya. Onadva sta se namreč srečala med Drugo Svetovno Vojno v Angliji, ko je bil McMurtry mlad Prvi Poročnik ameriške oz. zavezniške vojske. Član O.T.O. je postal leta 1941 e.v. v Agape Loži s posredstvom Jacka Parsonsa. Deveto Stopnjo je sprejel od Crowleya neposredno, ko so mu bili zaupani dokumenti za primer nujnosti avtorizacije za prevzem vodstva celotnega korpusa Reda v Kaliforniji (edinega delujočega Telesa Reda tedaj, kakor smo že omenili). Crowley ga je pravtako določil za svojega osebnega predstavnika v ZDA, čigar avtoriteta se mora smatrati kot bi bila Crowleyeva lastna. Ta dva čarterja, ki datirata iz 22.marca in 11.aprila 1946 e.v., sta bila podvržena zgolj Germerjevemu morebitnemu vetu ali reviziji.

Germer je dobro poznal ta dva čarterja, saj mu jih je McMurtry predstavil na srečanju Agape Lože. Oba sta si nato izmenjala mnenji o bodočem planu legalizacije Reda v Kaliforniji. V pismu McMurtryju z dne 24.maja 1946 e.v., Germer zatrjuje: "Obveščam te, da ti 666 nalaga polno odgovornost za kalifornijske dejavnosti, pod pogojem, da se o vsem posvetuješ z menoj." Kakorkoli že, dejstvo je, da Germer nikoli ni niti omenjal, da bi revidiral ali uveljavljal svoj veto v odnosu do teh dveh čarterjev.

Šest mesecev pred svojo smrtjo je Crowley, 17.junija 1947 e.v. pisal McMurtryju, zatrjujoč mu, da, čeprav je Germer njegov naravni naslednik, pa mora on poskrbeti za Germerjevo nasledstvo, ki bo zelo verjetno padlo na njegova pleča.

McMurtry se ni strinjal z Germerjevo politiko nesprejemanja in neposvečevanja novih članov v Red. Umaknil se je v Washington, po službeni dolžnosti, in tako ni prišlo med njima do prerekanja v zvezi s tem. Tam je predaval Politično znanost na univerzi Georga Washingtona in obenem delal kot analitik menagementa za vlado ZDA. Vodil je tudi washingtonsko Shakespeareovo Društvo. Leta 1969 e.v. je zvedel za krajo imovine Reda, ki se je dogodila leta 1967 e.v. na domu gospe Germer, ob čemer je bila slednja tudi brutalno pretepena. V trenutku je zapustil vladno službo in se vrnil v Kalifornijo, da bi vodil preiskavo, reaktivirajoč poverjeno avtoriteto Vrhovnega Velikega Generalnega Inspektorja Reda. Rezultati preiskave so bili predloženi primernim avtoritetam, kakor tudi gospe Germerjevi, in tvorijo material, ki ga je med drugim Ed Sanders uporabil v svoji knjigi 'Družina', v poglavju o 'Solarni loži'.

O.T.O. POD KALIFATOM

KO SE JE McMURTRY ZAVEDEL kritičnega stanja, v katerem se je znašel Red po Germerjevi smrti, je bil prisiljen privleči na dan svoje dokumente, ki se nanašajo na avtorizacijo v sili, ki mu jo je poveril Crowley. Njegovo javno dejanje je bila publikacija TOT TAROT KART Crowleya in Harrisove, kar se je zgodilo leta 1970 e.v.. Te karte imajo moč priklicanja energij Novega Eona, ki lahko služijo Magiku - so nekakšno vizualno programiranje zavesti. Leta 1983 e.v. je izdal SVETE KNJIGE TELEME. Ta zbir dokumentov 'Razreda A' tvori ustanovni dokument Telemitske Religije. Ti dve publikaciji skupaj predstavljata Prerokovo bistveno zapuščino, besede in slike Novega Eona.

Petnajst let potem, ko je McMurtry prevzel vodstvo, je Red doživel do tedaj svoj največji obseg. Z Ložami, Oazami in Tabori v ZDA, Kanadi, Angliji, Južni Ameriki, Nemčiji, na Norveškem in Balkanu, v Novi Zelandiji in Avstraliji, se je Red kakor lotus odprl žarkom Sonca Novega Eona.

Danes imamo mnogo problemov, toda, "V tem je uspeh", in mi delamo neutrudno. Red je dosegel kriterije,

ko mora oznaniti O.T.O. KONSTITUCIJO v ZDA. Čeprav neke sugestije iz prvotnega Manifesta danes izgledajo zastarele, ga še vedno objavljamo na mnogih mestih, da bi znova potrdili našo zvestobo izjavljenim principom. Iz njih razvidna STRUKTURA je tako naša stvarnost kot tudi cilj, in naj bodo te besede vodilo tistim, ki so na ta način izbrani.

POST SCRIPTUM

MED PISANJEM tega članka, dne 12.julija 1985 e.v. je naš Ljubljeni Kalif Hymenaeus Alpha praznoval svoj veliki praznik. Ravno na dan njegove smrti je bila Redu priznana legalna zmaga na Zveznem Sodišču ZDA, kjer so nam priznali našo ekskluzivno lastnino vseh imen, zaščitnih znakov, insignij in avtorskih pravic, ki jih je Crowley zapustil Ordu Templi Orientis.

21.septembra je bil nato proglašen naš novi Kalif. Njegova predanost izjavljenim principom nam zagotavlja njihovo popolno in hitro izvedbo. Njegovo prvo dejanje privrženosti vodilom Konstitucije je bilo privzetje ogrinjala tajnosti Vrhovnega Najsvetejšega Kralja in Zunanjega Vodje Reda, naznačene v Libru LII. Njegovo spoštovanje do njegovega predhodnika in njegova usmeritev sta ga navedla v izbor imena Hymenaeus Beta. Prej član Triade Zemljanov in zdaj povišan v Fratra Superiorja - to je dokaz magikalne ustreznosti aktualne manifestacije Reda. Kakor je zapisano v Libru CXCIV: "Nasledstvo službe Zunanjega Vodje Reda je določeno na način, ki ga ni primerno na tem mestu razodevati; toda to lahko izveš, Brat Magik, da je lahko kandidat izbran celo iz Ničelne Stopnje Minervala. In v tem se nahaja najsvetejši Misterij." (Gre za Misterij Reinkarnacije. Op.Ed.)

Kmalu po izvolitvi je novi Kalif reaktiviral Agape Ložo v vlogi Internacionalne Velike Lože Reda, ki se nahaja v New Yorku.

Nov stadij razvoja se je začel za nas in nestrpno že zremo v prihodnost.

LOVE IS THE LAW, LOVE UNDER WILL

4. RITUAL

LIBER O
VEL
MANUS ET SAGITTAE

sub figura VI

(publikacija A.∴A.∴ v razredu B)

I

1. To knjigo se da zelo hitro napačno razumeti; bralce naprošamo, da jo zelo natančno in kritično preučijo, kakor smo storili tudi mi med njeno pripravo.

2. V tej knjigi je govora o Sefirah in Poteh; o Duhovih in Rotitvah; o Bogovih, Sferah, Nivojih in o mnogih drugih rečeh, ki nemara obstajajo ali pa tudi ne.

Povsem nepomembno je, če obstajajo ali ne. Iz vsakega početja sledijo neki rezultati; študenta najresneje opozarjamo, da jim ne pripisuje objektivne obstojnosti, niti filozofske teže.

3. Koristi teh praks so v glavnem naslednje:

a) Razširitev duhovnega ali miselnega horizonta.

b) Izboljšanje nadzora misli.

4. Študent, če bo dosegel kakršenkoli uspeh v teh praksah, se bo soočil s stvarmi (idejami ali bitji), ki so preveč sijajne ali pregrozovite, da bi jih lahko opisali. Bistveno je, da ostane gospodar vsega, kar ugleda, usliši ali zazna; drugače bo postal sluga prividom in žrtev blaznosti.

Preden začne s katerokoli izmed teh praks, mora biti dobrega zdravja in mora doseči solidno obvladovanje Asane, Pranayame in Dharane.

5. Obstaja neznatna nevarnost za študenta, kakorkoli je že len in neumen, da mu ne bi uspelo zadobiti nekega rezultata; toda večja nevarnost je v tem, da bi bil speljan na stranpot, v obsedenost, ali da bi ga preplavili rezultati, ki jih je dosegel, pa čeprav tisti, ki naj bi jih tudi moral doseči. Prepogosto, razen tega,

bo prvo počivališče zamenjal za cilj, odloživši svoje orožje, kakor bi bil zmagovalec, čeprav se je v resnici boj šele dobro pričel.

Zaželjeno je, da študent nikoli ne pripisuje nekemu rezultatu pomembnosti, kakršna mu sprva na videz pripada.

6. Torej, najprej preučimo Liber 777 in njegovo uporabo; priprava Prostora; raba Magijskih Obredov; in končno metode, opisane v Poglavju V, "Viator in Regnis Arboris," in poglavju VI, "Sagitta trans Lunam."

II

1. Študent si mora NAJPREJ pridobiti temeljito poznavanje Libra 777, posebno stolpcev I, II, III, V, VI, IX, XI, XII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XXXIV, XXXV, XXXVIII, XXXIX, XL, XLI, XLII, XLV, LIV, LV, LIX, LX, LXI, LXIII, LXX, LXXV, LXXVII, LXXVIII, LXXIX, LXXX, LXXXI, LXXXIII, XCVII, XCVIII, XCIX, C, CI, CXVII, CXVIII, CXXXVII, CXXXVIII, CXXXIX, CLXXV, CLXXVI, CLXXVII, CLXXXII.

Ko bo to znal na pamet, bo začenjal razumevati značaj teh korespondenc.

2. Poglejmo primer, da nam bo raba tabel postala jasna. Predpostavimo, da želite pridobiti znanje nekih tajnih veščin. V stolpcu XLV, linija 12, boste našli 'Znanje Veščin'.

Če pogledamo linijo 12 v drugih stolpcih, boste našli temu odgovarjajoči Planet - Merkur, njegovo številko ali sefiro 8, njegov lik oktagon ali oktagram, Boga, ki vlada temu planetu, Tahutija, ali v hebrejskem simbolizmu Tetragrammaton Adonai in Elohim Tzabaot, Arhangela Rafaela, Beni Elohim, kot Zbor Angelov, njegovo inteligenco Tiriela, njegovega duha Taftartarata, barvo oranžno, kakor tudi rumeno, vijolično, sivo ali indigo z vijoličastimi progami; njegovo magijsko orožje je Palica ali Kaducej, njegov parfum Mastika in drugi, posvečena rastlina železnjak in druge, dragulj Opal ali Ahat, posvečena žival Kača itd., itd..

Nato boste pripravili svoj Prostor za delo v skladu s temi korespondencami. V oranžni krog boste narisali osemkrako zvezdo v rumeni barvi, na katere vrhovih se bo nahajalo osem svetilk ali sveč. Sigil Duha (ki ga najdemo pri Agrippi in drugih avtorjih) boste narisali v štirih barvah, kakor vam bo to sugerirala izkušnja ali kake druge iznajdbe.

4. In tako naprej. Tu ne moremo povzeti vseh potrebnih priprav v celoti; študent jih bo našel v primernih knjigah, izmed katerih je GOETIA verjetno najboljši primer.

Teh ritualov ni potrebno slepo posnemati; nasprotno, študent se naj ne spušča v nekaj, česar ne razume; pravtako, če ima kakršenkoli talent, bo svoje lastne grobe rituale spoznal za učinkovitejše od tistih, ki so jih spolirali drugi magiki.

Obči smoter teh priprav je naslednji:

5. Obdajajo nas vsemogoči materialni objekti in če hočemo obvladovati določeno idejo, jih moramo urediti ter narediti take, da nam bodo neposredno nakazovali to idejo. Tako bo v omenjenem ritualu število svetilk in njih barva v naše misli priklicala Merkurija; pravtako vonj kadila in vse ostalo. Z drugimi besedami, celoten magikalni aparat in ritual je kompleksen sistem mnemotehnike.

(Pomembnost tega leži v dejstvu, da določena vrsta podob, ki jih študent lahko sreča na svojih potovanjih, odgovarja določenim figuram, božanskim imenom itd. ter jih z njimi lahko nadzira. O možnosti proizvedbe rezultatov, ki so izven vidčevega uma - objektivne, v običajnem zdravorazumskem pomenu - na tem mestu molčimo.)

6. Obstajajo tri pomembne prakse, ki so povezane z vsemi oblikami obredov (in še dve, ki jih bomo opisali kasneje). To so:

1) Navzemanje Bogovskih oblik.
2) Vibriranje Božanskih imen.
3) Rituali 'Odganjanja' in 'Priklicevanja'.

Najmanj to troje morate dodobra obvladati, preden boste poskušali z Metodami iz Poglavij V in VI.

III

1. Magijske Podobe Egiptovskih Bogov morate dobro poznati. Lahko jih preučite v muzeju ali v knjigah, ki so vam dostopne. Natančno jih prerišite, tako po modelu, kot po spominu.

2. Sedeč v pozi 'Boga' ali v posebni pozi dotičnega Boga, naj si študent predstavlja njegovo podobo, kako sovpada z njegovo postavo, ali pa kako ovija njegovo telo. To mora vaditi, dokler ne doseže popolno obvladovanje božanske podobe in ne izkusi istovetnosti z njim.

Žal ne obstaja preprost in siguren test uspešnosti v tej praksi.

3. Vibriranje Božanskih Imen. V smislu nadaljnega poistovetenja človekove zavesti s tistim njenim delom, ki ga imenujemo po imenu nekega Boga, naj deluje na nasleden način:

4. (a) Naj stoji z narazen razprtimi rokami.

(b) Naj globoko vdihne skozi nos, predstavljajoč si ime Boga, kako z vdihom vstopa v njegovo telo.

(c) To ime naj nato počasi izpolni pljuča, sestopi v srce, solarni splet, popek, genitalije in do stopal.

(d) Ko prispe do stopal, naj nato hitro z levim stopalom stopi za približno pol koraka naprej in nagne telo naprej, z rokami dotaknivši se senc in jih nato porine naprej v tipičen položaj (celega telesa) Boga Horusa ali Vstopajočega, obenem pa naj Ime plane po telesu navzgor in ven z izdihnjenim zrakom, ki ga je zadrževal v pljučih. Vse to mora storiti z vso svojo razpoložljivo močjo.

(e) Nato naj primakne levo nogo nazaj ob desno in kazalec desne roke položi na ustnice, tako postavivši se v tipično pozo Boga Harpokrata ali Tihega Opazovalca.

5. Znak, da je študent izvedel to vajo pravilno, je ta, da eno samo 'vibriranje' popolnoma izčrpa njegovo fizično moč. Postati mora ves vroč ali pa se bo silovito preznojil, kar ga bo tako oslabilo, da bo težko ostal pokonci.

6. Znak uspeha je, čeprav lahko samo študent sam to potrdi, ko zasliši Božje Ime, kako silovito zahrumi, kakor bi se tisoč gromov združilo v enega; in zdeti se mu mora, da Siloviti Glas prihaja iz vesolja, ne iz njega.

V obeh zgornjih praksah mora iz svoje zavesti izbrisati čisto vse drugo, razen oblike in imena Boga; čim kasneje se mu bo povrnila normalna zavest, tem bolje.

IV

1. Rituale Pentagrama in Heksagrama se mora naučiti na pamet. Glasijo se takole:

MALI RITUAL PENTAGRAMA

(i) Dotakni se čela in reci ATEH (Tvoje).
(ii) Dotakni se prsi in reci MALKUT (Kraljestvo).
(iii) Dotakni se desnega ramena in reci Ve-GEBURAH (In Moč).
(iv) Dotakni se levega ramena in reci Ve-GEDULAH (in Slava).
(v) Skleni roke na prsih in reci LE-OLAM AMEN (na veke AMEN).
(vi) Obrni se na VZHOD in v zraku pred seboj izriši Pentagram (Zemlje, odganjajoči) s primernim orožjem (običajno je to Palica, lahko tudi Bodalo ali Meč. Nato vibriraj JEHOVAH.
(vii) Isto stori na JUG in vibriraj ADONAJ.
(viii) Nato na ZAHOD in vibriraj AEHEJEH.
(ix) Nato na SEVER isto in vibriraj AGALA.
(x) V sredini kroga nato razširi roke v križ, govoreč:
(xi) Pred mano je RAFAEL,
(xii) Za mano je GABRIEL,
(xiii) Na moji desni strani je MIHAEL
(xiv) In na moji levi strani URIEL;
(xv) Kajti okrog mene žarijo Pentagrami in
(xvi) V stebru nad mano stoji Šesterokraka Zvezda.
(xvii-xxi) Ponovi Kabalistični Križ, t.j. od (i) do (v).

IV

VELIKI RITUAL PENTAGRAMA

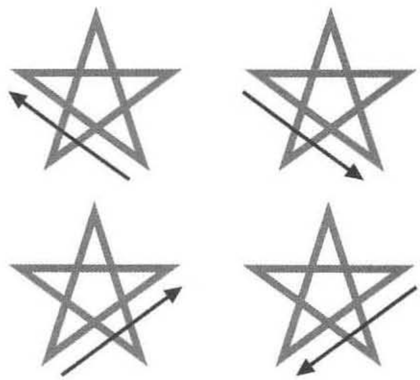
Pentagrami se v zraku izrisujejo z Mečem ali kakim drugim orožjem, imena se izgovarjajo glasno, ob uporabi znakov:

PENTAGRAMI DUHA

Priklic — Odpoklic

Ravnovesje Aktivov
Ime:AHIH (Ehejeh)
אהיה

Ravnovesje Pasivov
Ime:AGLA (Agala)
אגלא

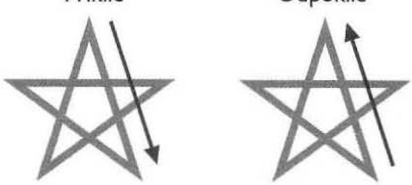
Znaki Portala: Stegni roke predse z dlanmi navzven in jih povleci narazen, kot bi razpiral zaveso (aktiv), ter jih nato spet združi. kot bi zagrinjal zaveso (pasiv), nakar jih spusti ob telo.

(Stopnja Portala se posebej nanaša na element Duha; odgovarja Soncu; tej stopnji pripadajo na Drevesu Življenja Poti Samek, Nun in Oin. Glej Liber 777, liniji 6 in 31bis.)

PENTAGRAMA OGNJA

Priklic — Odpoklic

Ime: ALHIM (Elohim)
אלהים

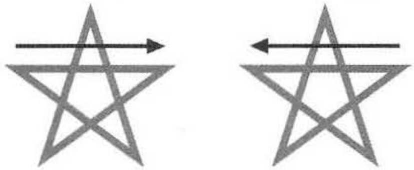
Znak Stopnje 4° = 7° : Dvigni roke nad glavo in jih skleni, tako da se staknejo vrhovi prstov tako, da tvorijo pokončni trikotnik.

(Stopnja 4° - 7° se posebej nanaša na element Ogenj; odgovarja planetu Veneri; pripadajo ji Poti Qof, Tsade in Peh.Za ostale atribucije glej Liber 777, liniji 7 in 31.)

PENTAGRAMA VODE

Priklic — Odpoklic

Ime: AL
אל

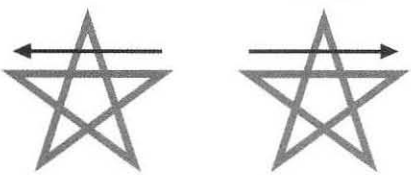
Znak Stopnje 3° = 8° : Dvigni roke, tako da pridejo komolci v višino ramen, nato skleni podlahti na prsih, tako da vrhovi prstov obeh rok ter palca tvorijo navzdol obrnjeni trikotnik.

(Ta stopnja se posebej nanaša na element Vodo ter Planet Merkur; pripadata ji Poti Reš in Šin. Za ostale atribucije glej v Libru 777 liniji 8 in 23.)

PENTAGRAMA ZRAKA

Priklic — Odpoklic

Ime: IHVH (Jehova)
יהוה

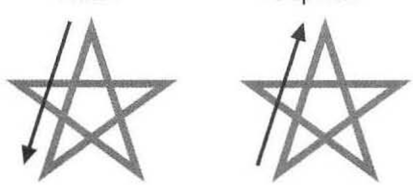
Znak Stopnje 2° = 9° : Razpri roke navzgor in navzven, da komolci tvorijo pravi kot, z dlanmi navzgor, kakor bi nosil težo neba.

(Ta stopnja se posebej nanaša na element Zrak in Planet Luno; pripada ji Pot Tau. Za ostale atribucije glej v Libru 777 liniji 9 in 11.)

PENTAGRAMA ZEMLJE

Priklic — Odpoklic

Ime: ADNI (Adonaj)
אדני

Znak Stopnje 1° = 10° : Z desno nogo stopi za pol koraka naprej, desno roko dvigni, levo pa stegni navzdol in navzven, z obema dlanema navzven.

(Ta stopnja se posebej nanaša na element Zemljo. Glej Liber 777, liniji 10 in 32bis.)

MALI RITUAL HEKSAGRAMA

Ta ritual se izvaja za Malim Ritualom Pentagrama.

(i) Stoj pokončno, z levo roko ob telesu, z desno pa preko telesa držiš Palico ali neko drugo orožje na sredi telesa. Obrni se na VZHOD in govori:

(ii) I.N.R.I., Jod, Nun, Reš, Jod.
Virgo, Izis, Mogočna Mater.
Scorpio, Apofis, Uničevalec.
Sol, Oziris, Pokončan in ponovno Vstajajoč.
Izis, Apofis, Oziris, I A O.

(iii) Raztegni roke v obliki križa in reci:
Znak Mrtvega Ozirisa.

(iv) Dvigni desno roko pravokotno na telo in s pravim kotom v komolcu. Levo roko spusti navzdol, pravtako pravokotno na telo in med lahtema, oblikujoč svastiko, glavo obrni na levo rame, gledajoč navzdol vzdolž leve roke; desna noga skrčena, s prsti dotikajoč se tal. Reci:
Znak Žalujoče Izide.

(v) Dvigni roki nad glavo, naravnost, da tvorita med seboj kot 60 stopinj, glavo naginjajoč nazaj in reci:
Znak Apofisa in Tajfuna.

(vi) Prekrižaj roki na prsih in skloni glavo, rekoč:
Znak Vstajajočega Ozirisa.

(vii) Roki spet razpri v obliki križa navzven in jih nato prekrižaj na prsih, rekoč:
L.V.X., Luks, Svetloba Križa!

(viii) S svojim orožjem izriši na VZHODU Heksagram Ognja in reci: "ARARITA." To besedo tvorijo začetnice besed hebrejske sentence, ki pomeni: Eden je Njegov Pričetek, Ena Njegova Individualnost in Ena je Njegova Premena.

I

Heksagram Ognja tvorita dva enakostranična pokončna trikotnika, eden vrh drugega, tako da je vrh spodnjega v središču zgornjega. Začni pri vrhu zgornjega v desno smer, isto ponoviš v primeru spodnjega oz. drugega.

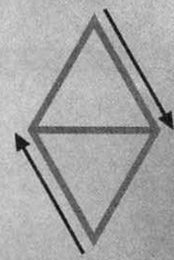

(ix)

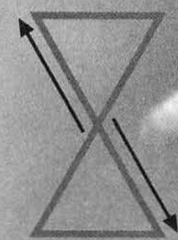
Na JUGU izriši Heksagram Zemlje, rekoč: "ARARITA." Ta heksagram pravtako tvorita dva ista trikotnika, le da je v tem primeru drugi - spodnji obrnjen navzdol. Oba imata isto središče. Začni pri vrhu pokončnega v desno, pri vrhu drugega pa v levo.

(x) Na ZAHOD izriši Heksagram Zraka, rekoč: "ARARITA." Ta heksagram tudi tvorita dva nasprotno obrnjena enakostranična trikotnika, le da tu njuni bazi sovpadata, tako oblikujoč karo ali diamant. Začni zgoraj v desno in spodaj v levo.

(xi) Na SEVER Heksagram Vode, rekoč: "ARARITA." Pri tem heksagramu pa sovpadata vrhova pravtako dveh nasprotno obrnjenih enakostraničnih trikotnikov. Začni v sredini navzdol v desno stran in zgornjega pravtako v sredini, a v levo navzgor.

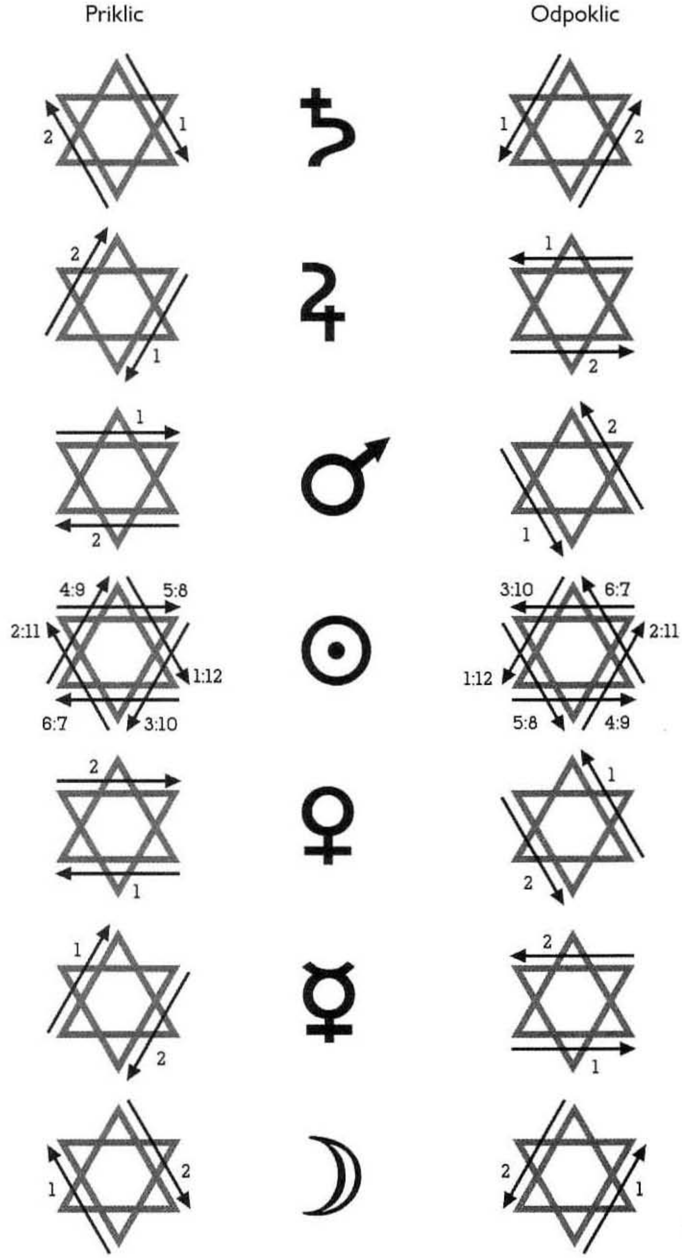

(xii) Nato ponovi od (i) do (vii).

Odganjajoči Ritual je istoveten, le da se trikotniki izrisujejo v drugo smer iz istih izhodišč.

VELIKI RITUAL HEKSAGRAMA

Uporablja se za klicanje ali odganjanje entitet planetov in zodiakalnih znamenj. Rabi se samo Heksagram Zemlje ali Davidova Zvezda. Heksagram se začne risati iz točke, ki pripada določenemu planetu, ki je določena po razporeditvi na Drevesu Življenja, katera tvori heksagram s središčem v Tifaretu-Soncu, z vrhom v Dotu ali Breznu, kjer se nahaja Saturn, ki v tem primeru predstavlja Supernale in ne Brezna. Da bi tako priklicali Jupitra z vso njegovo hierarhijo vred, bomo začeli v zgornji desni točki Heksagrama v levo stran in se vrnili nazaj. Nato pa še drugi pokončni trikotnik, da začnemo levo spodaj v desno in nazaj do začetne točke. V sredino izrišemo znak Planeta ali Zodijaka, če kličemo Zodiakalno Znamenje s heksagramom planeta, ki je njegov vladar. Za Caput in Caudo Draconis se rabi Heksagram Lune, vanj vrisavajoč Znamenja Luninih Vozlov. V primeru klicanja rišemo v smeri nasprotni urinemu kazalcu. Najprej vibriramo ARARITA in nato ime Boga oz. planeta ali zodiakalnega znamenja, s katerim hočemo poslovati. Glej Liber 777! (Ime Boga je lahko različno,odvisno od Panteona, ki nam ustreza. Lahko izrišemo tudi Sigil Duha ali Inteligence, ki pripada določenemu Planetu ali Znamenju. Energije Planetov ali Bogov imenujemo tudi Heptarhija ali Elohim, kar so energije, ki so ustvarile svet. To so Božanstva Eleuzinskih Misterijev, ki vladajo vsem ostalim nižjim energijam, kakor tudi elementom. op.Ed.)

2. Te rituale mora študent prakticirati tako dolgo in vestno, dokler se izrisane figure ne pojavijo v žarečem plamenu, ki je viden celo prisotnim gledalcem, če je to slučaj. Baje so nekateri magiki bili zmožni celo dejansko prižgati ogenj na ta način, vendar to ni namen teh praks.

3. Uspeh v "odganjanju" poznamo kot "občutek čistosti" ozračja. Uspeh v "klicanju" pa kot občutek "svetosti". Žal so ti izrazi zelo medli.

Ko bo študent uporabil primerno figuro, ga bo ubogalo vsako bitje, na katerega bo naletel na 'astralu'. Če ne, mora prizvati in privzeti Božansko Obliko.

4. Odganjajoči rituali se morajo uporabljati pred začetkom kakršnegakoli Obreda. Nadalje je potreben obči Priklic, kakršen je Preliminarna Invokacija Goetie, kakor tudi poseben Priklic, ki se nanaša na naravo našega dela.

5. Uspeh v teh besednih Klicih je tako subtilna zadeva, in njegove nianse tako delikatno raznolike, da je prepuščeno samemu študentu in njegovemu zdravemu razumu, da določi, ali bo zadovoljen ali ne s svojim rezultatom.

V

1. Študent naj se umiri v eni od svojih Asan, potem ko se je skopal in oblekel v primerno magijsko oblačilo. Prostor Delovanja mora biti prost vseh možnih motenj in naj se prej izvedejo vsa uvodna čiščenja, odpoklici in priklici ter nazadnje prižge ustrezno kadilo.

2. Predstavlja naj si svojo lastno figuro (po možnosti oblečeno v primerno magijsko oblačilo in s prikladnim orožjem), kakor bi ovijala njegovo telo ali stala blizu pred njim.

3. Sedež svoje zavesti naj nato prenese v to prividno postavo; tako da se bo zdelo, da vidi z njenimi očmi in sliši z njenimi ušesi.

To je po navadi najtežji moment operacije.

4. Nato naj naredi, da se bo ta privídna postava (na katero je prenesel svojo zavest oz. v katero se je projiciral) dvignila visoko v zrak iznad zemlje.

5. Nato naj se ustavi in pogleda okoli sebe. (Včasih je težko odpreti oči, če smo se že uspeli premakniti iz t.i. astralne katalepsije.)

6. Verjetno bo zagledal bližajoče se postave ali pa neko pokrajino.

Naj spregovori tem podobam ali bitjem in vztraja, da mu odgovorijo, uporabivši primerne pentagrame in znamenja, kakor se je prej naučil.

7. Naj po želji odpotuje, bodisi z ali brez vodstva teh bitij.

8. Nato naj izvede priklice, kar bo povzročilo pojav prostorov, ki jih želi obiskati.

9. Naj se zaveda tisočerih subtilnih napadov, ki jih bo skusil, natančno preizkušajoč stvarnost vseh, s katerimi bo komuniciral.

Tako se sovražna bitja lahko prikažejo odeta v sijaj; v takem primeru bo primerni pentagram povzročil njihovo skrčenje ali razkroj.

10. Praksa ga bo naučila neskončne opreznosti v takih primerih.

11. Običajno se je zelo enostavno vrniti v svoje fizično telo, a če se pojavi kakršnakoli težava, mu bo pomagala plodna domišljija, ki si jo je pridobil s prakso. Na primer, lahko si v mislih ustvari kočijo, ognjeno in z ognjenimi vranci, ter nato ukaže kočijažu, naj ga odpelje na zemljo.

Lahko je nevarno iti predaleč, ali ostati predolgo; kajti utrujenosti se mora izogibati.

Nevarnost je v omedlevici ali v obsesiji, ali v izgubi spomina ali drugih mentalnih sposobnosti.

12. Končno naj si predstavlja, kako to njegovo privídno telo sovpade z njegovim fizičnim telesom, napenjajoč mišice in vdihavajoč zrak, ter položivši svoj kazalec na ustnice v znak Tišine. Nato naj se 'prebudi' z dejanjem volje in trezno ter natančno zapiše vse, kar se mu je pripetilo v svoj Magikalni Dnevnik.

Dodajmo še, da je ta navidezno kompliciran poizkus popolnoma enostavno izvesti. Najbolje je, da se študent nauči 'potovanja' s pomočjo izkušene osebe. Dva ali trije poizkusi bodo zadostovali, da ga naredijo samozavestnega in celo veščega v tej praksi. (Kakorkoli že, v praksah meditacije in introspekcije šele lahko študent presoja svoje tovrstne zmožnosti. Op.Ed.)

VI

1. Prejšnji poizkus nima tolikšne vrednosti, in vodi do malo pomembnih rezultatov. A lahko povzroči izdelavo, ki preide v obliko Dharane - koncentracije - in kot tak lahko privede do najvišjega dosežka ter rezultatov. Prvinska korist te prakse iz zadnjega poglavja je ta, da študent spozna vsako možno oviro in kakršnokoli iluzijo, tako da lahko postane absoluten gospodar vsake ideje, ki se mu lahko pojavi v možganih, jo odpravi ali preobrazi, da bi jo naredil poslušno svoji volji.

2. Potem naj prične tako kot poprej, toda z največjo možno intenzivnostjo in dostojanstvom.

3. Paziti mora, da se bo dvigal točno navpično na zemljino tangento od točke, kjer se nahaja njegovo fizično telo, ali, enostavneje povedano, naravnost navzgor.

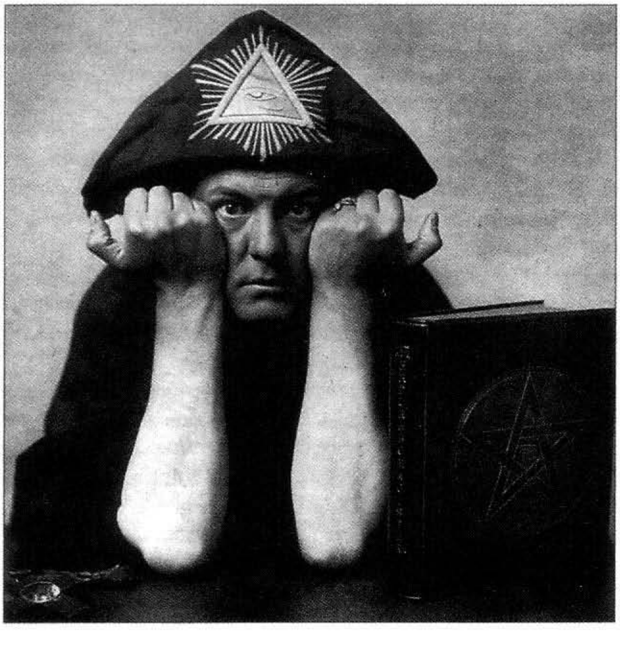
4. Namesto da bi se ustavil, naj nadaljuje z dviganjem, dokler ga ne premaga izčrpanost. Če se mu dogodi, da se bo proti svoji volji ustavil in naletel na kakšno bitje, naj se na vso moč potrudi, da se dvigne nadenj.

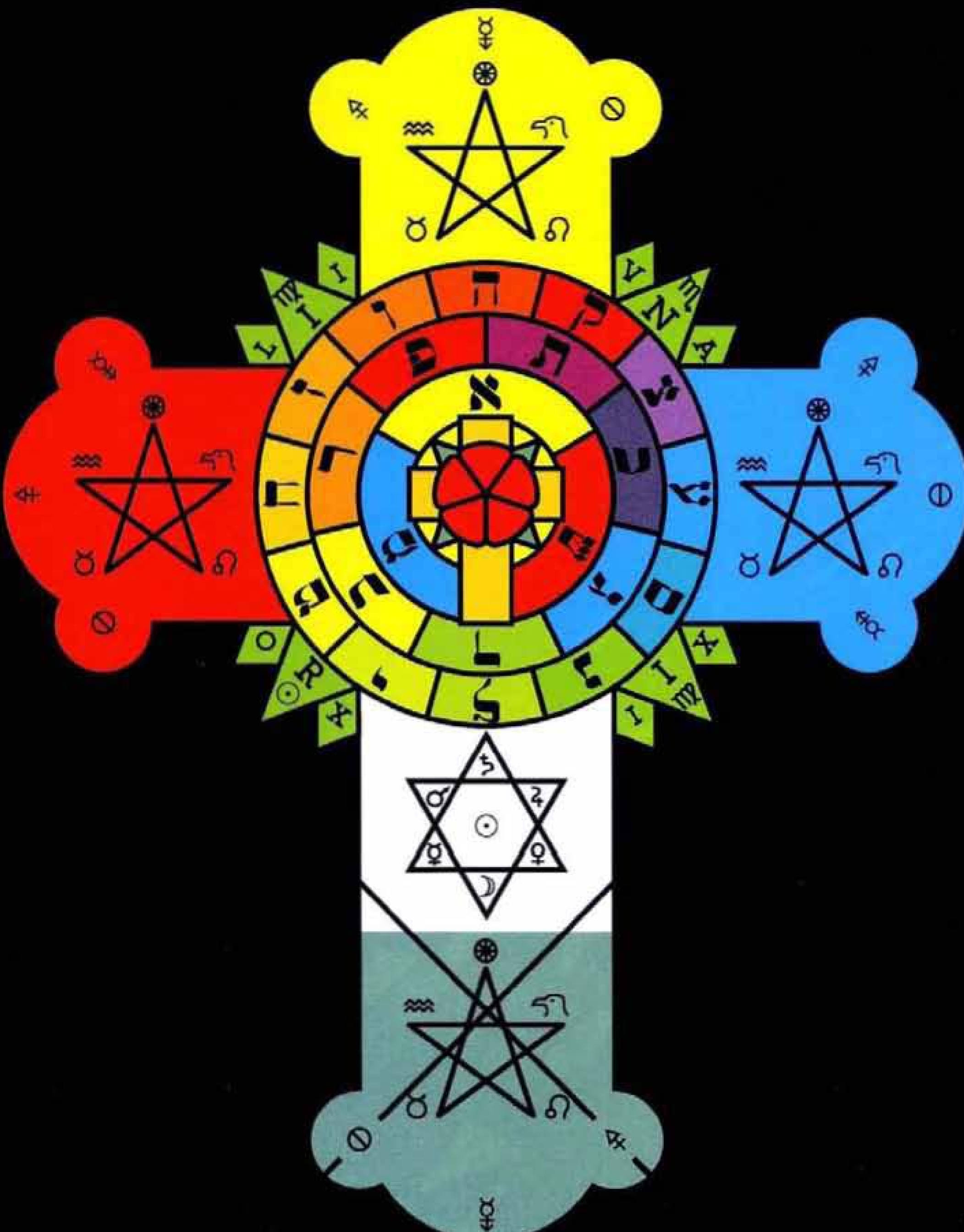
Da, čeprav bo trepetal za svoje življenje, naj se z vso silo giblje naprej in navzgor.

5. V tem naj vztraja tako dolgo, dokler bo v njem še dah življenja. Kdorkoli mu zapreti in karkoli ga skuša zavesti, pa čeprav bi to bil sam Tajfun z vsemi svojimi hordami, ki so pobegnile iz pekla, da bi se mu zoperstavile, ali pa če se s samega Božjega Prestola pojavi glas, ki ga roti, naj se ustavi in bo že zadovoljen; venomer naj se bori navzgor in naprej.

6. Končno bo prišel trenutek, ko bo vse njegovo bitje pogoltnila izčrpanost ter ga bo preplavila njegova lastna inercija (kar je sicer napaka). Nato naj se potopi (ko ne bo mogel več izdržati, pa čeprav mu bi kri udarila iz nosu in se bo ugriznil v jezik) v temo nezavesti; nato pa, ko bo prišel k sebi, naj trezno in natančno zapiše vse, kar se mu je dogodilo: zares, vse, kar se mu je dogodilo.

f i n i s

5. GIMNOZOFIJA *cont.*

JANEZ TROBENTAR:

GIMNOZOFIJA

Prolegomena v vsako bodočo Veselo Znanost

(Tretje nadaljevanje)

---

29. GIMNOZOFIJA je za vse, za vsakega moškega, za vsako žensko in za vsakega otroka. To je univerzalna znanost in umetnost za Osnovno šolo, ki je še nismo dokončali, pa čeprav se nekateri ponašamo z doktorskimi naslovi. Seveda, doktorje potrebujemo, učitelje, zato je njim še najbolj potrebna gimnozofija, da jo absolvirajo, sicer ne morejo poučevati kibernetike, kaj šele Magike. Pa vendar je ne bomo definirali, na noben način, razen zavoljo otrok, ki pa definicije sploh ne potrebujejo. Oni potrebujejo predvsem gimnozofsko prakso, mnogo bolj kot pa kakšno dokončno religijo ali etiko, kar je zdajšnji plan paternalizma in pedagogike, ker v religijoznih kurzih ni gimnozofije, temveč nekaj drugega, kar je otrokom nadvse mrzko. Seveda, kajti njihova religija (i.e. univerzalna umetnost in znanost!) je Gimnozofija. Vsa kriva pota mladine so plod zgrešene pedagogije ter odsotnosti gimnozofije. Ta kriva pota so v glavnem mazohističnega značaja in to je zgolj odsev sadizma moralističnih, kvaziintelektualnih in na pol izobraženih paternalističnih pedagogov ter papirnatih doktorjev.

Toliko, da se bomo razumeli. Sicer je pa edino, kar mladina hoče doživeti, Magiko življenja, preko katere zgolj je možno izdelati si značaj in svojo moralo, to je, slavo in moč svojega Sebstva.

30. ASKEZA ali urjenje telesa (sic!) je univerzalna veščina, po kateri hrepeni vsak adolescent ali pubertetnik, zatorej je bistveni smoter gimnozofije priskrbeti takšne treninge, ki mu bodo to omogočili, namreč brez zatiranja njegove sle ali libida, kajti to je njegovo Zlato in Prima Materia Dela.

31. ŠPORT je spiritus agens vagabundus, ki išče IGRO in Pravila Igre, da bi 'legaliziral' svoj LIBIDO ali slo po stapljanju in združevanju ter identiteti.

32. HERU-RA-HA. To je njihov krik po skrajni istovetnosti in ime Duha Časa, točneje, Eona. To je 'barbarsko' ime njihovega Božanstva, pred katerim trepetajo njihovi pedagogi, kar je pravzaprav poglavitni namen tega krika, namreč odganjanje zlih demonov, ki jih, žal, po večini poosebljajo lažni pedagogi in moralisti s svojo 'stvarjo' ali 'smislom' ali 'razumom'.

HOOR-PA-KRAAT in RA-HOOR-KHUT sta otroka dvojčka, brata, ki sta 'dramatis personae' Rituala gimnozofske istovetnosti, med katerima vlada navidezno nasprotje.

Dete v Modrem Lotusu, personificirana Nedolžnost in duh Tišine, infantilnost, proti Duhu Vojne in Upora ter, v skladu z določenimi pogojenostmi, Maščevalcu. Klimaks tega 'nasprotja' doseže višek v najdelikatnejšem obdobju odraščanja, v puberteti. Introvertni Harpokrat se educira v misticizmu, to je, po introvertni poti; ekstravertni Ra-Hoor-Khut pa v magiji, to je, po ekstravertni poti.

To sta Abel in Kajn. Najboljša pravljica za mladostnike, ki je v krščanski Bibliji v bistvu dokaj verno ohranjena, izvirajoč iz asirske legende o Ženi z Ribo. V Bibliji se riba spremeni v kačo in Kajn je dete Eve in Kače, ne Adamovo seme, temveč od Mesije, Adonaja, Edenske Kače. Po židovski legendi pa je Kajn otrok Adama in Lilit, kačje ženske, kar je spet simptomatična zamenjava.

Torej kaj je namen Rituala, ki ga kristjani odrekajo mladostnikom, razen v obliki paranoično-fetišistične samokastracije?

33. **ŽRTVOVANJE** nedolžnega otroka oz. njegove nedolžnosti. To dejstvo je bilo venomer povod najneverjetnejšim nesporazumom v zvezi z magijo in religijo, kar je konec koncev tudi namen magikalnega diskurza, namreč, da odvrne nepoklicane in nedostojne. A dostojni so samo resnično nedolžni, se pravi, otroci. In njim je potrebno razložiti prakso, ne starim opicam in prodanim moralistom ter Kirkinim svinjam. Kakor je pel Katul:

Dianae sumus in fide Puellae et pueri integri
Dianam pueri integri Puellaque canamus.

Kakor Diana, deviška lovica, žrtvuje samo sebe Panu, Zveri na gori Kitairon ali Klek, kjerkoli že, tako je naša 'duša' namenjena zgolj svojemu zakonitemu Bogu. In ta Poroka Elementov konstituira Ritual. "Vedno k meni! K meni! Vedno k najvišjem." Zato je potrebna na vseh nivojih izobraževanja celostna teorija in praksa. Gimnozofija za Osnovno, Kibernetika za Srednjo in Magika za Visoko šolo.

34. **ELEMENTI POROKE.** Beli Orel in Rdeči Lev. Bela in Rdeča Tinktura v alkemiji. Merkurij in Sulfur. Sal philosophorum. Elementi so pravzaprav trije, ob čemer tretji predstavlja tako produkt kot tudi primarno tvar, tako Stvar kot Stvor, kar je tudi KHU, Telo in Tekst gimnozofije.

Voda in Ogenj, ekstremno nasprotna elementa, moško in žensko seme. Tu pride do zamenjave spolov, zavoljo ravnovesja na vseh nižjih nivojih, kakor v primeru naših prastaršev, kakor tudi do zamenjave Teles, po zgledu Kajna in Abela, kajti onadva sta v bistvu eno dete, eno telo, en KHU, en Bog.

Obskurni pomen starodavne legende je zadosten argument za obstoj Svetišča Gnoze in Misterijev. A da bi ne bilo to zgolj čaščenje prednikov, mora praksa biti aktualna, toda ne modernistična, temveč celostna, univerzalna in večna.

35. "**PRAZNOVANJE ZA VODO IN PRAZNOVANJE ZA OGENJ.**" Kaj nam pomagajo vse šole misterijev in masonske akademije, če nismo sposobni svojim otrokom priskrbeti gimnofozije in praznovanja njihove pubertete, uvesti in iniciirati jih v IGRO življenja, upoštevaje njihovo (že) spolno zrelost in različnost.

36. GIMNOZOFIJA hoče torej biti kritična, celo prevratna, prav zares. Tu ne pomagajo nobeni talarji in učene halje, noben magisterij, razen gimnozofskega, nobene 'ketne', razen Volje za Veliko Delo, nobeni 'visoki cilji', razen Trojnega Jarma Kurtoazije, nobene obljube, razen Smrti Sebstva ter Popolnega Stapljanja Elementov, Boga, Nature in Človeka. Lahko bi rekli povsem preprosto, da moderni mladini manjka vse tisto, za kar jih prikrajšuje moderna šola, z eno besedo, PRAVILNA MAGIJSKA KOMPENZACIJA.

37."VEČINA MORA SKOZI OGENJ" Večina je grobijanov, ki jim samo 'trdo delo' lahko pričara smisel.

"Fini naj se preizkusijo na intelektualnem, in vzvišeni izbranci na najvišjem nivoju."

Vedno so obstajale tri 'kaste' oz. razredi ali stopnje ali rangi, o čemer nas je informiral že Platon v svoji Državi; v skladu z božanskim planom Trojne Delitve Vsega.

Uravnovešenost ali Pravilna Magijska Kompenzacija teh treh različnih Značajev tvori Smisel Kibernetike (v Platonovem žargonu, vključujoč tako politiko, kot religijo) in humane Masonerije; masonstvo nam, žal, ponuja edini univerzalni standard kurtoazne kibernetike.

38. KRAFT. Obrt (vključujoč stvar Umetnosti, Znanosti in Športa oz. Atletike) tvorijo pravtako 'trije rangi': Mojster, Brat Zidar in Vajenec ali Novic. Novic je v bistvu 'infant', ker nima nobene besede pri kakršnemkoli odločanju. Brat Zidar je zadolžen za določen projekt in ima na razpolago ter v pomoč Tri vajence. Mojster razpolaga s petimi Brati Zidarji in njihovimi ekipami.

Za vsak pravi projekt Obrti so potrebni Trije Mojstri, ki so v bistvu Eden.

Projekt Masonerije je Akropola, Arhitektura Templja.

Kaj je s Katolicizmom in njegovo masonerijo? (Retorično vprašanje, katerega odgovor bomo zaenkrat še zamolčali, saj smo ga omenili v uvodu v naše Prolegomena in tudi na drugih mestih, namigujoč na 'vojno' in 'veliko konspiracijo proti človeštvu!') Masonstvo je Novi Katolicizem Meščanstva, čigar hiba je v njegovi patriarhalnosti, to je, v nepoznavanju službe ženske; kakor tudi krščanske cerkve ne poznajo službe Svečenice, in sicer Njene posebne službe, ne njenega oponašanja moškega, predvsem v 'darovanju' Svete Maše.

Nova Kurtoazija bo žensko oskrbela z Njeno bistveno službo Velikemu Delu, kar bo tudi njen zaščitni ali prepoznavni znak. O Masoneriji ne bomo več govorili, ker jo je težko razlikovati od Mafije, predvsem zaradi njenega človekoljubnega udejstvovanja, ali pa ravno zategadelj, saj je to najprimernejši način njenega 'pranja denarja'. Dočim je bila prava Masonerija, nekdaj in danes, Academia Masonica, kjer se je poučevala Gnosis, to je, nesektaški katolicizem, iz katerega izhaja tudi krščanstvo.

39. VESELA ZNANOST. "Saturnalije nekega duha, ki se je strpno uprl nekemu, strašno dolgotrajnemu pritisku - strpno, strogo, hladno, prikazujoč se, toda brez upanja - in ki ga je ravnokar na enkrat zapopadlo upanje, upanje v zdravje, vsled omamljenosti ozdravitve."

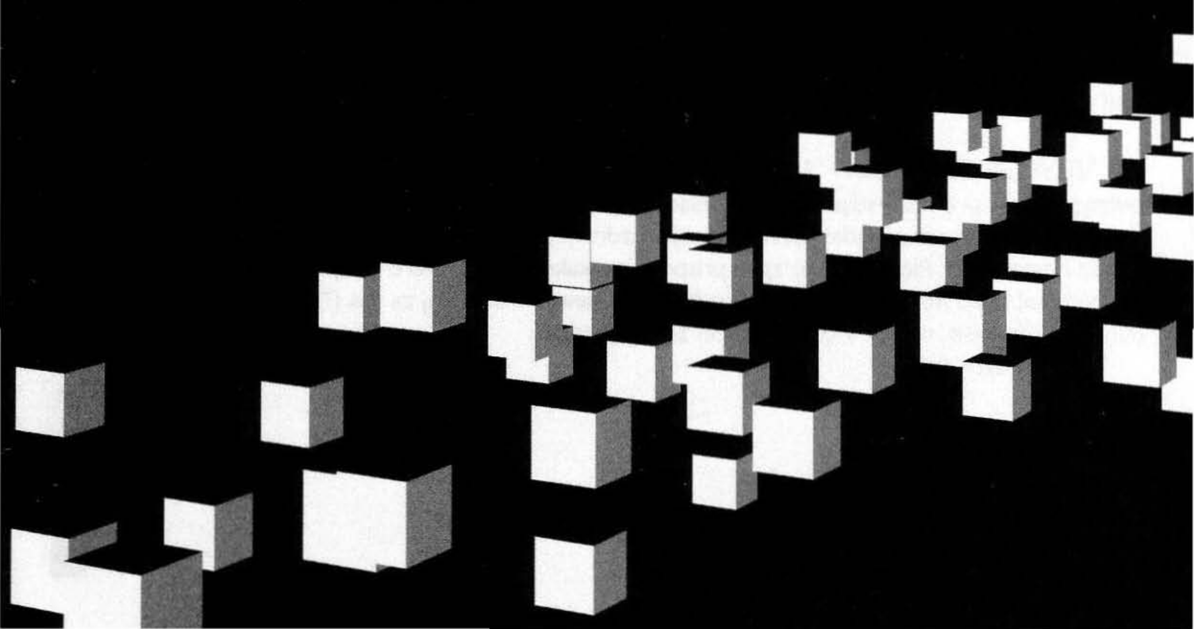
Za Nietzscheja, filozofa, je to zgolj prispodoba, kakor tudi za stare rimljane, kibernetska prispodoba; malo manj za Provansalce v času renesanse; in še manj za nas (?), za nas je to duhovna stvarnost, upanje v ozdravitev in zdravje samo...

"Incipit tragoedia?"

(se nadaljuje)

6.

ELIXIR VITAE

NICHOLAS FLAMELL:

KRATKI FILOZOFSKI POVZETEK

TISTI, ki bi želel dojeti celoten predmet kovin in kako se le-te spreminjajo ena v drugo, mora najprej najti odgovor na vprašanje: iz kakšne tvari izvirajo in kako se v svojih rudah izoblikujejo. V ta namen mora opazovati spremembe, ki se nepreštano dogajajo v mineralnih žilah zemlje. Da bi jih bilo možno spremeniti izven njihovih rud, jih je treba najprej spiritualizirati, tako da bi jih lahko privedli na njihovo Žveplo in njihov Merkurij, kar sicer stori Narava. Vse kovine namreč nastanejo iz žvepla in merkurija, ki predstavljata seme vseh kovin, prvi moško in drugi žensko prvino. Ti dve vrsti semen tvorijo seveda elementarne substance; žveplo ali moško seme ni nič drugega kot Ogenj in Zrak (i.e. dobro žveplo, ki je kakor ogenj, prost spremenljivih lastnosti kovin, in ne navadno žveplo, ki sploh ni kovinska substanca); dočim je merkurij ali žensko seme Zemlja in Voda. (Ogenj in Zrak sta t.i.aktivna ali moška elementa, Voda in pa Zemlja pa sta pasivna ali ženska elementa Tetragrammatona IHVH; op.Ed.) Ti dve semeni so stari Modreci ponazorili v obliki dveh zmajev ali kač, prvega s krili, drugega brez kril. Zmaj brez kril je Žveplo, ker ta nikoli ne zapusti ognja. Krilata kača pa je Merkurij, ki ga odnese po zraku (žensko seme, ki ga tvorita voda in zemlja) - kajti na določeni stopinji on izhlapi. Če zdaj ti dve semeni, ločeno eno od drugega, zmagovita Narava spermatično združi, v knjigi Merkurija, prve matere kovin, nastane tvar, ki jo Modri imenujejo 'leteči zmaj', kajti ta zmaj, ki ga ubije njegov lastni ogenj, v svojem letu razprši v zrak ogenj in strupene hlape. Isto se dogodi merkuriju, ki, če ga v posodi damo na navaden ogenj, prižge svoj notranji skriti ogenj; nakar lahko vidimo, kako zunanji rastlinski ogenj prižge notranji naravni ogenj merkurija. Opazimo lahko kako izdihne v zrak neki strupeni plin ali hlap, čigar smrad dokazuje, da ne gre za nič drugega kot za glavo zmaja, ki zapušča Babilon v veliki hitrici, celo filozofski Babilon, ki je obdan z dvojno ali trojno posodo.

Drugi Modreci so ta Merkurij primerjali z letečim Levom, namreč ker lev požira druge živali, vsled česar se ojača in osveži po želji s krvjo vseh živali, razen tistih, ki se lahko uprejo njegovemu besu - in ker je tudi za merkurij znano, da drugim kovinam odvzema obliko, jih absorbira in inkarnira na novo. Zlato in srebro, kakorkoli že, sta dovolj močna, da izdržita njegovo nasilje; pravtako se ve, da merkurij, če je le vročina dovolj velika, požre in prebavi tudi ti dve kovini. Vendar se nobena od njiju ne spremeni v merkurijevo naravo, ker on ni popolna kovina, četudi vsebuje substanco perfekcije. Navadno zlato, ki je popolna kovina, in srebro in vse nepopolne kovine, nastanejo iz merkurija. Zavoljo tega so ga stari Modreci imenovali Mater Metalov, in zato, bivši sam kovina, mora vsebovati dvojno metalično substanco, namreč, notranjo substanco Meseca in pa Sončevo (ki ni ista). Iz teh dveh substanc se izoblikuje

merkurij in v njegovem telesu sta negovani kot spiritualni esenci. Kakor hitro pa Narava iz teh dveh duhov ustvari merkurij, ju skuša pretvoriti v popolno telesno obliko; zatorej, ko ta dva duhova zrasteta in se njuni različni semeni prebudita, potem želita privzeti svoji lastni prikladni telesi; nato mora Mati, merkurij, umreti, ter umirajoč naravne smrti, ne more biti nikoli več prebujena v to, kar je bila prej.

Oholi in arogantni Alkemisti so obskurno namigovali, češ da se morajo popolna in nepopolna telesa pretvoriti v tekoči merkurij, toda to je zgolj past za neprezne. Res je, da merkurij konzumira nepopolne kovine, kakor sta svinec in kositer, in si tako poveča svojo kvantiteto; toda ob tem izgubi svojo popolnost in ni nič več tisti merkurij, kot je bil prej. Vsekakor, če bi ga s kemijskim procesom lahko tako omrtvili, da ne bi nikoli več mogel oživeti, bi se spremenil v nekaj drugega, kakor se dogodi s cinobrom, ali v sublimatu. Toda, ko v kemijskem procesu koagulira, bodisi na hiter ali počasen način, njegovi dve telesi ne privzameta stalnih oblik. Po naravni poti se ta koagulacija vsekakor uspešno izvrši; tako ne bomo nikoli našli žile svinca na primer, ki bi ne vsebovala nekaj trajnih zrn, najmanj, zlata in srebra. Prva koagulacija merkurija je svinec, ki je najprimernejši za njegovo fiksiranje in izpopolnitev. Kajti svinec vedno vsebuje nekaj fiksnih zrn zlata ali srebra, ki mu jih pridoda Narava zavoljo multiplikacije in izdelave, kakor sem sam izkusil in lahko to tudi argumentiram. Kolikor dolgo je v svojem merkuriju in ni ločen od svojega minerala, toliko časa lahko povečuje svojo substanco na račun merkurijeve. A če to trajno zrno odvzamemo in ga ločimo od njegovega merkurija (ali minerala oz. rude, v kateri smo ga našli), potem ne more več rasti. S tem zrnom je tako kot s sadežem, ki se izoblikuje na drevesu, ko se je cvet prelevil. Če ga utrgamo pred zrelostjo, ne bo iz njega nastalo nič. Če pa ga pustimo na drevesu, potem ga hrani in povečuje sok starševskega debla, da počasi doseže svojo zrelost in primerno velikost. Toda, dokler ni dosežena zrelost, sadež še naprej vsrkava sok drevesa, se pravi, tako dolgo, dokler vez s starševskim deblom ni pretrgana.

Skoraj isto se dogaja z zlatom. Tako zrno privlači k sebi merkurij svinca ter stalno 'fiksira' vanj svoj lasten merkurij, ob čemer raste in se postopoma veča. Merkurij popolnih ali nepopolnih metalov je starševsko drevo, zrno (zlata) pa se lahko hrani samo s tem merkurijem. Kakor hitro pa ga ločimo od starševskega merkurija, se njegova rast takoj ustavi; isto, kakor če bi sadež utrgali z drevesa še preden bi dozorelo: zaman bi se trudili zopet povezati ga z drevesom. Ko smo enkrat odvzeli nezrelo hruško ali jabolko njegovima starševskima drevesoma, bi bilo bedasto poskušati spet povezati ju z njima ter pričakovati, da dozorita. Namesto da bi sadež rasel, bo shiral, se zgrbančil in zmanjšal. Isto lahko opazimo pri kovinah. Če bi vzeli navadno kovinsko zlato ali srebro in bi ju skušali raztopiti nazaj v merkurij, bi bilo to zelo bedasto. To je rezultat, ki ga ne moremo doseči z nobenim kemijskim procesom, najsibo še tako subtilen in izviren; tako kakor tudi nezrel sadež, ko smo ga enkrat utrgali z drevesa, ne moremo več nikoli z njim vitalno povezati. Modri so res dobro povedali, češ da, ko zlato in srebro povežemo skupaj potom njunega lastnega merkurija, potem pridobita moč, da vse druge metale (nepopolne) naredita za popolne. Toda oni niso govorili o navadnem zlatu in srebru, ki morata vedno ostati to, kar sta, in ne moreta postati nekaj drugega, kakor tudi ne moreta pomagati drugim metalom do njihove izpopolnitve. To je sadež, ki je bil utrgan prezgodaj, in je zato mrtev in shiran. Ne, živi sad (pravo živo zlato in srebro) moramo iskati na drevesu; kajti samo tam lahko raste in se povečuje, v skladu z naravnimi možnostmi. To drevo moramo brez trganja sadežev presaditi na boljšo in bogatejšo prst in sončnejše mesto. Tako bo njegov sad dobil več hrane v enem dnevu, kot bi jo sicer v stotih letih, če bi ostal na svojem prejšnjem mestu.

Želim, da razumete, da se mora Merkurij, ki je najodličnejše drevo, ki vsebuje zlato in srebro v neraztopljivi obliki, vzeti in presaditi v zemljo, ki je bliže Soncu (i.e. v tem primeru Zlatu), kjer se bo lahko skrajno razcvetel in bil obilno preskrbljen z vodo. Kjer je rasel prej, tam je bil tako pretresen in oslabljen s strani vetra in slane, da smo od njega lahko pričakovali zgolj pičlo sadje. Tam je ostal dolgo in ni obrodil sadja.

Toda v vrtu Modrih pa Sonce izliva nanj svoje blagodeti tako zjutraj kot zvečer, podnevi in ponoči, neprestano. Tam zalivamo naše drevo z najredkejšo roso, in sadeži, ki visijo na njegovih vejah, se iz dneva v dan večajo in medijo. Nikoli ne shirajo, temveč bolj napredujejo v enem letu, kakor bi drugače v tisočih letih v svoji prejšnji sterilni

situaciji. Ali, če dodam metaforo, vzemite merkurij in ga grejte podnevi in ponoči v destilatorju nad nežnim ognjem. Ogenj ne sme biti od lesa ali premoga, temveč čista prosojna vročina, kakor Sončeva - nežna in topla. Rastoči sadež ne smemo izpostavljati preveliki vročini, da bi ne shiral in bi ga ne mogli privesti do popolnosti. Imeti mora blago toploto in biti podkrepljen z rahlo vlago iz drevesa, če raste in se širi. Toplota in vlaga sta namreč hrana vsem zemeljskim bitjem, tako animalnim, vegetabilnim in mineralnim. Običajen ogenj lesa ali premoga je premočan za naš namen in ne daje hrane, tako kot toplina Sonca, ki ohranja vsa telesa potom svoje naravne influence. Zavoljo tega Modri uporabljajo zgolj naravni ogenj, ne zato, ker bi ga oni proizvedli, temveč ker ga je ustvarila Narava - Narava, ki ustvarja vse stvari in bitja, tako animalna, vegetabilna in mineralna, in jih greje, vsako do njegove primerne stopnje.

Potemtakem ne bom rekel, da lahko človek s to Umetnostjo ustvari naravne stvari; temveč rečem, da lahko človekova umetnost dodeli večjo popolnost tisti Umetnosti, ki jo prakticira in priskrbi Narava. Iz tega razloga so stari Modreci imeli en sam cilj, namreč, proizvesti iz meseca in prave matere merkurija Merkurij Filozofov, ki je v svojem delovanju dosti močnejši od naravnega merkurija in je uporaben za delo na preprostih, popolnih ali nepopolnih, hladnih in vročih metalih. Torej, Filozofski Kamen je dober za popolne in nepopolne metale, in jih hitro spravi do popolnosti brez kakršnegakoli odvzemanja, dodajanja ali spremembe kakršnekoli vrste. Kajti, ločeno od njihove izpopolnitve jih pusti v stanju, v katerem so bili prej. Ne rečem, da Modreci kombinirajo navadno zlato, srebro in merkurij v ta namen: to je zgolj metoda nevednih šarlatanov, ki upajo, da bodo s tem pripravili merkurij Modrih; a jim to nikoli ne uspe, namreč proizvesti pravo Prvo Materijo Kamna. Če bi jo hoteli dobiti, bi morali iti na sedmo goro, kjer ni nižine, in od tam z njenega vrha gledati na šesto, ki jo bodo zagledali zelo daleč. Na vrhu te gore bodo našli slavno Kraljevsko Želiko, ki jo nekateri Modreci imenujejo mineral, drugi pa rastlina. Pustiti morajo kosti in izvleči iz nje samo čisti sok, ki jim bo omogočil izvesti boljši del posla. To je pravi in fini merkurij filozofov, ki ga morate vzeti. Nato ta najprej pripravi belo tinkturo in potem rdečo. Kajti Sonce in Luna sta pripravljena potom iste metode, obrodivši rdečo in belo tinkturo, in preparacija je tako preprosta, da jo lahko vidimo pri ženski, ki dela pri svojem vretenu - tako kot lahko ona postavi kokoš na jajca, brez da bi jih prej oprala in brez drugih sitnosti, razen te, da vsak dan obrne jajca, tako da bi piščanci lahko prej razbili lupino. Pravtako vi ne smete oprati merkurija, temveč ga samo dati z njemu sorodnim (ki je ogenj) v pepel (ki odgovarja slami) in v stekleno posodo (ki je gnezdo) in v primerni destilator (ki je hišica). Če to storite, se bodo rodili piščanci, katerih kri vas bo ozdravila vsake bolezni in katerih meso vas bo nahranilo in katerih perje obleklo ter vas grelo. Zatorej, rotim Stvarnika vsega, da bi naklonil svojo milost vsem resnicoljubnim Alkemikom, da bi našli piščanca, ki je bil meni blagoizvoljen po Božji neizrekljivi dobroti in milosti. Ta kratek spis sem napisal zavoljo vas, da bi vas opogumil in vam pokazal pravo pot: upam in verjamem, da vam bodo moje besede omogočile bolje razumeti dela drugih Modrecev. Zbogom!

finis

7. ETIKA OTROKA

ALEISTER CROWLEY

NEVARNOSTI MISTICIZMA

/ESEJ/

Prijazno posvečeno Arthurju Edgarju Waiteu

ZELO ČUDNA IDEJA se vztrajno bohoti, in zdi se, da je naletela na plodna tla, namreč, da je misticizem (meditacija, molitev, introspektivna pot; op.Ed.) 'Varna' Pot do Najvišjega, in magika nevarna Pot do Najnižjega.

Ta trditev zahteva kar nekaj komentarja. Predvsem lahko dvomimo, da je bilokaj vredno početja prosto nevarnosti; in pravtako se lahko zamislimo, kakšna nevarnost lahko preti nekomu, čigar namen je njegovo lastno popolno uničenje (kar vključuje, če prav razumemo Crowleyev obskurni namig, večino človeštva; op.Ed.). In lahko se zgolj nasmehnemo, malce jezno sicer, prisebnosti tistih, za katere Magika pomeni zgolj Črno Čarovništvo, kar je zadnji trik Militantnih Mistikov danes tu na zemlji.

Kot nekdo, ki je nekaj malega seznanjen z literaturo obeh poti Dosežka in ki ga čislajo adepti obeh, verjamem, da sem ju zmožen spraviti v dejansko ravnovesje. (Crowley je to vsekakor v svojem magisterskem poslu izpolnil, dovršujoč to veliko delo, ki ga je prva resno zastavila H.P.Blavatska, in vskladivši sisteme Dosežka Vzhoda in Zahoda; op.Ed.)

To je sicer magijski postulat, namreč da je treba prvotni odmik od Neskončnega uravnotežiti in s tem popraviti. Z 'Velikim Čarovnikom', Majanom, Stvarnikom, Ustvarjalcem Iluzije, se moramo soočiti in spopasti. Nato pa, "če Satana razdelimo proti Satanu, mar bo njegovo kraljestvo še obstalo?" Oba propadeta: privid izgine. Matematično izraženo: $1+(-1)=0$. In to pot v Tarotu simbolično prikazuje 'Magik', adut št.I, prvi odmik od 0, a se nanaša na Bet, ki ima vrednost 2; Merkur, Bog Modrosti, Magika in Resnica.

In ta Magus ima dva aspekta, predstavlja samega Magika in pravtako 'Velikega Čarovnika', ki je natančno opisan v Libru 418, Vizija in Glas.

Formula mistika pa je dosti preprostejša. Matematično bi se glasila: $1-1=0$. On je kakor zrno soli, vrženo v morje; proces stapljanja je očitno lažji od pretresa svetov, ki ga kontemplira magik. "Vsedi se in si predstavljaj, da si en delček prahu pred Bogom; ne, še manj kot prah, nič", je več kot zadostna preproščina te metode. Žal je za večino ljudi to nemogoče. In če ugovarjamo, vsled naše nesposobnosti tega dosežka, bo mistik zgolj skomignil z rameni in pozabil na nas.

Mistično pot v Tarotu simbolizira 'Norec', adut 0, ki je sam mistik in tudi Neskončnost.

Vendar mimo tega vprašanja, formula nikakor ni tako preprosta kot se zdi. Kako je lahko mistik prepričan, da je 'Bog' v resnici Bog in ne nek demon, zamaskiran v Njegovo podobo? Srečali bomo nekega Gersona, ki bo žrtvoval Husa svojemu 'Bogu'; našli bomo modernega žurnalista, ki se je komaj malo poškropil z misticizmom, kako piše: "To mistično življenje v vsem svojem sijaju, je kar se da sebično"; in spet

nekoga, ki se bo pri svojih devetindevetdesetih letih besno prepiral v zvezi z domnevnim prekrškom v odnosu na njegov domnevni copyright; in spet drugega, ki je tako preobčutljiv, da dobi napad epileptične manije, samo če pisec teh vrstic omeni njegovo ime; če so ti resnično 'združeni z' ali 'vsrkani v' Boga, kakšnega Boga?

V 'Galatejcih' je zapisano, da so sadovi Duha mir, ljubezen, veselje, trpežnost, nežnost, dobrota, upanje, ponižnost, vzdržnost; in nekje drugje, "Po njih sadovih jih boste prepoznali."

O teh zlohotnežih si lahko mislimo, da so, ali neiskreni, ali da sploh niso dosegli, ali pa da so se spajdašili s hudičem.

Taki so 'Bratje Leve Poti', ki so natančno opisani v Libru 418 (glej spodnji Dodatek; op.Ed.)

Njihov najznačilnejši prepoznavni znak je njihova ekskluzivnost. "Mi smo tapravi." "Naša pot je edina Pot". "Vsi budisti so zlobni". Blaznost spiritualnega ponosa.

Magik ne bo nikoli zabredel v tako strahotno močvirje ponosa kakor mistik; on je zaposlen s stvarmi izven sebe in lahko korigira svoj ponos. Pravzaprav njega neprestano korigira Narava. Dočim on, Veličastni, ne more preteči milje v štirih minutah! Mistik je samoten in zaprt vase, njemu manjka poštenega boja. Vsi mi smo šolarji in travnik nogometnega igrišča nas varuje pred buškami. Ko mistik naleti na neko oviro, se bo pretvarjal kot da je ne bi bilo. Rekel bo, da je ona "zgolj privid". On ima morfinistični občutek za dobrobit, kar je privid paralitikov. On nima moči za soočanje z dejstvi; hrani se s svojo lastno domišljijo; stalno prepričuje sam sebe o svojem dosežku. Če dvomimo vanj, postane slabe volje, zloben in potuhnjen. Če kritiziram gospoda X, ta začne zganjati vik in krik ter me poskuša raniti za mojim hrbtom; če pripomnim, ga gospa Y ni ravno Sveta Tereza, bo napisala knjigo, da bi dokazala, da to je.

Ves svet je za njih zgolj "ogledalo njihovega norčevskega obraza", ki ga občudujejo. Kot moralni in duhovni Narcisi izginevajo v vodah prividov.

In subtilnost hudiča je še posebej razvidna v metodi, s katero Črni Bratje lovijo take novince. Poudarjeno strahospoštovanje, svečana dikcija, ničevost arhaičnega fraziranja, lažni pajčolan svetosti prek nečistega svetišča, pompozna prizadetost zamaskirana v častnost, vreča mediavelizma, ki hoče imitirati globino; žargon, ki se ima za literaturo. Verske gorečnosti se širijo okrog krepostnih snobov in Farizejev.

K tej drži spada tudi odsotnost vsake ljudske vrline. Največji magik, ko deluje v svoji humani kapaciteti, deluje kot mož. Še posebej se je priučil srčnosti in simpatije. Nesebičnost je zelo pogosto njegovo ogrinjalo. Mistiku ravno tega manjka. V poskusu, da bi nižje nivoje absorbiral v višje, zanemari nižje, kar je zmota, ki jo magik nikoli ne more zagrešiti.

Nuna Gertruda, ko pride nanjo vrsta za pomivanje posode, se po navadi izgovarja, da ji je sicer žal, toda ravnokar se je poročila, ob spremljavi vse koralne službe, z Odrešenikom.

Na stotine mistikov se zapre vase, popolnoma in za vedno. Za družbo tako ni izgubljena le njihova ekonomska vrednost, temveč pravtako njihova ljubezen ter dobra volja, in, kar je najslabše, njihov primer in njihov nauk. Kristus je na višku svoje kariere našel čas, da umije noge svojim učencem; vsak učitelj, ki tega ne stori na vseh nivojih, je Črni Brat. Hindujci ne spoštujejo človeka, ki postane 'sannyasi' (približek našemu puščavniku ali hermitu oz. eremitu), dokler vestno ne izpolni svojih dolžnosti kot moža in državljana. Celibat je imoralen, čeprav se hočejo z njim mistiki izogniti eni izmed največjih težavnosti na Poti.

Pazite na tiste, ki se izogibajo nižjim težavnostim; to je gotov znak, da se izogibajo tudi višjim.

O posebnih težavah na Poti nima smisla na tem mestu pisati; vsak študent na vsakem koraku naleti na skušnjave, ki odsevajo njegove lastne posebne slabosti. Zato sem se dotaknil zgolj nevarnosti, ki je od same poti neločljiva, nevarnosti, ki je vsebovana v njeni naravi. Na noben način ne bi nikoli najslabotnejšega odvračal od poti ali mu svetoval naj se umakne, temveč bi svetoval najmočnejšim, da upoštevajo te korekcije: prvič, s skeptično in znanstveno držo, tako v prepričanju kot tudi metodi; drugič, zdravo življenje, kakor ga razumeta atlet in raziskovalec; in tretjič, srčno človeško družabnost ter predanost življenju, delu in dolžnosti.

In naj ne pozabijo, da je unča iskrenega ponosa vrednejša od tone lažne ponižnosti, in pravtako, da je ena unča iskrene ponižnosti vredna ene unče iskrenega ponosa; človek, ki deluje, se ne ukvarja niti z enim niti z drugim. In naj si zapomnijo tudi Kristovo razlago zakona, "ljubite Boga z vsem svojim srcem in bližnjega kakor sami sebe."

f i n i s

VIZIJA IN GLAS

(Liber 418)

DVANAJSTI ETIR: L O E

(Pot Het. Nosilec Sangraala. Črni Bratje.)

V kristalu se pojavita dva ognjena stebra in med njima kočija iz belega ognja.

Zdi se je, da gre za kočijo iz Sedmega Ključa Tarota. A vlečejo jo štiri sfinge, raznolike, ki so kakor četverica sfing pri vratih grobnice adeptov, z zamenjanimi posameznimi deli živali, ki jo sestavljajo.

Sama kočija je lunin krajec, pojemajoč. Baldahin podpira osem stebrov iz jantarja, pokončnih, ob čemer baldahin zavzema celotni nebesni svod.

Kočijaž je mož v zlatem oklepu, okrašenem s safirji, preko ramena pa mu visi belo ogrinjalo in čez še rdeče. Na grebenu svojega zlatega šlema ima rokavico. Z rokama objema kelih, iz katerega se odseva rdečkast žar, ki je vse močnejši, tako da s svojim sijajem prekrije in zapolnjuje vso Sfero.

V Zraku je prekrasen parfum, sličen dišavi Ra-Hoor-Khuita, vendar prečiščena, kakor bi se žgala sama esenca tega parfuma. Ima namreč njegovo obilnost in strast ter človeškost krvi, moč in svežino moke ter slad medu in bistrino olivnega olja in svetost tistega olja, ki ga sestavljajo mirta, cimet in galangal.

Kočijaž spregovori z globokim in svečanim glasom, ki vzbuja strah, kakor en velikanski oddaljeni zvon: Naj tisti, čigar kri je pomešana tu notri, pogleda v kelih, kajti to vino je kri svetnikov. Slava Škrlatni Ženski Babilon, Materi Nečistovanj, ki jezdi na Zveri, kajti ona je razkropila njihovo kri v vse kotičke na zemlji, in glej! zmešala jo je v kelihu svojega vlačugarstva.

Z dahom svojih poljubov jo je nakvasila, da je postala vino Zakramenta, vino Sabata; in na Svetem Zborovanju jo je izlila svojim oboževalcem, da so postali tako pijani od nje, da so uzrli mojega Očeta z licem v lice. Tako so postali vredni, da se udeležijo Misterija te svete posode, kajti kri je življenje. Tako ona zaseda iz dobe v dobo in pravični niso nikoli v zadregi zaradi njenih poljubov; s svojimi morijami in prešuštvovanjem je izpridila svet, v čemer se izkazuje slava mojega Očeta, ki je resnica.

(Vino je tako, da njegova krepost seva skozi kelih, in kar vrti se mi od njegove omame. Uniči vsako misel in ostaja zvesto samemu sebi, kajti imenuje se Sočutje. S 'Sočutjem' razumem zakrament trpljenja, ki se mu podvračajo vsi pravi častilci Najvišjega. In to je ekstaza, v katerem ni niti sledu bolečine. Njegova pasivnost (pasija) je kakor predanost ljubljenemu.)

Glas nadaljuje: To je Misterij Babilona, Matere nečistovanj, in to je misterij njenih prešuštvovanj, kajti predala se je vsemu živemu, da bi postalo deležno skrivnosti tega. In ker je služila prav vsem, je postala priležnica vseh. Za enkrat še ne moreš dojeti njene slave.

Krasna si, O Babilon, vredna poželjenja, kajti predala si se vsemu obstoječemu, in tvoja slabost je podjarmila njihovo moč. Kajti v tej združitvi si ti razumela. Zato se imenuješ Razumevanje (Binah, op.Ed.), O Babilon, Gospodarica Noči!

To je to, o čemer piše: "O moj Bog, v enem samem poslednjem zanosu naj dosežem združitev z mnoštvom." Ona je namreč Ljubezen in njena ljubezen je ena in eno ljubezen je razdelila na neskončno ljubezni, izmed katerih je vsaka ena in enaka Edini, vsled česa je prešla "iz združenja, zakona in razsvetljenja v anarhijo samote in teme. Saj mora tako skrivati svojo ljubezen za vekomaj."

O Babilon, Babilon, ti mogočna Mater, ki jezdiš na Kronani Zveri, daj da se opijem vina tvojih nečistovanj; in naj me tvoji poljubi do smrti razuzdajo, da bi bil tudi jaz, tvoj točaj, deležen razumevanja.

Skozi rdečkast žar keliha zdaj lahko vidim, daleč iznad in neskončno veličastno, vizijo Babilon. Zver pa, na kateri ona jezdi, je Gospodar Mesta Piramid, ki sem ga videl v Štirinajstem Etiru.

Ta vizija nato izgine v žaru keliha, Angel pa reče: Zdaj še ne moreš doumeti Skrivnosti Zveri, kajti to ni v domeni tega Etira, in malokdo, ki se na novo rodi v Razumevanju, je tega sposoben.

Kelih žari vedno močneje in ognjeviteje. Vse moje občutje je nestanovitno, premagano v zanosu.

Angel pa mi reče: Blaženi so svetniki, ker je njihova kri zmešana v kelihu in ne more biti nikdar več oddvojena. Lepotica Babilon, Mater gnusob, je namreč prisegla pri svoji sveti kteis, katere vsaka točka je ena bolečina, da ne bo odnehala s svojimi prešuštvovanji, dokler ne bo kri vsega živega zbrana v njej, in bo vino pripravljeno, dozorelo in posvečeno ter vredno, da osreči srce mojega Očeta. Moj Oče je namreč v skrbeh vsled teže starosti, in ne prihaja več v njeno posteljo. To popolno vino bo kvintesenca in eliksir, katerega en požirek mu bo povrnil njegovo mladost; in tako bo na vekomaj, kakor se iz dobe v dobo svetovi razkrajajo in spreminjajo, in se Vesolje razpira kakor Vrtnica in zapira kakor Križ, ki se upogiba v kocko.

In to je Panova komedija, ki se odigrava v nepresojnem gozdu. In to je skrivnost Dioniza Zagreja, ki se proslavlja na sveti gori Kitairon. In to je skrivnost bratov Rosnega Križa; in to je srž rituala, ki se izvršuje v Grobnici Adeptov, ki je skrita na Gori Votlin, celo na Sveti Gori Abiegnus. (Glej 'Budni Svet'; op.Ed.)

In to je smisel Večerje Jagnjeta Pashe, prelitje jagnjetove krvi je namreč ritual Mračnih Bratov, s katerim so zapečatili Pilon s krvjo, da bi ne mogel vstopiti Angel Smrti. Tako se oni izločujejo iz druščine svetnikov, odvračajoč se od sočutja in razumevanja. Prekleti so, ker svojo kri zapirajo v svoja srca.

Odvračajo se od poljubov moje Matere Babilon, da bi v svojih osamljenih trdnjavah moledovali lažno luno. Zavezujejo se z zaprisego in velikim prekletstvom. Spletkarijo s svojo pokvarjenostjo in imajo oblast ter veščino, kuhajoč v svojih kotlih trpko vino zmote, pomešano s strupom njihove sebičnosti.

Tako se bojujejo s Svetim, pošiljajoč prevaro nad ljudi in nad vse živo. Tako se njihovo sočutje imenuje sočutje in njihovo zmotno razumevanje razumevanje, to je namreč njihov najmočnejši urok.

Toda umirajo vsled svojega lastnega strupa in v njihovih osamljenih trdnjavah jih bo pogoltnil Čas, ki jih je prevaral, da mu služijo, kakor tudi silni vrag Horonzon, ki je njihov gospodar, ki se imenuje Druga Smrt, kajti kri, s katero so poškropili svoj Pilon (podboje svojih hiš; op. Ed.) in ki preprečuje vstop Angelu Smrti, je sredstvo, potom katerega vstopi on.

Angel nadaljuje: In to je beseda dvojne moči v glasu Mojstra, v kateri je Petica prepojila Šestico. To je skrita razlaga, ki je ne more razumeti nihče, razen tistih, ki imajo razumevanje. (Binah, božansko intuicijo ali uvid; op.p.) In zato je to Ključ Pilona Moči, kajti ne obstaja moč, ki bi lahko izdržala, razen tiste, ki sestopi v to mojo kočijo iz Babilona, Mesta Petdesetih Vrat Boga, ki se imenuje ON. Pravtako je ON Ključ Grobnice, ki je 120. (Grobnica Kristjana Rossenkreuza; op.p.) Tako tudi Mogočnost (Hesed, op.p.) in Lepota (Tifaret, op.p.) izhajata iz Supernalne Modrosti (Hokmah; op.p.).

A ta misterij je povsem iznad tvojega dojemanja. Modrost je namreč Moški, Razumevanje pa Ženska, in dokler povsem ne razumeš, ne boš mogel postajati moder. Toda razkrivam ti skrivnost Etirov, ki pa ne odgovarjajo Sefiram, kakor tudi ne Potem. Nivo Etirov pa prežema in obdaja vesolje, v katerem so ustanovljene Sefire, zaradi česar red Etirov ni red Drevesa Življenja. In zgolj na parih mestih sovpadata. Toda znanje Etirov je globje od znanja Sefir, kajti v Etirih se nahaja znanje Eonov in pa Teleme. In vsakomur bo dano v skladu z njegovo zmožnostjo. (Vidcu je tu sporočil neke skrivnosti, ki se tičejo zgolj njega samega.)

Nato glas od zunaj: Glej! Videl sem te do konca.

Nakar začne bobneti veliki zvon. Šest majhnih otrok pa pride iz dna kočije, držeč v rokah tako fin in prozoren pajčolan, da je komaj opazen. Z njim pokrijejo Kelih, Angel pa spoštljivo skloni glavo, nakar gre vsa svetloba iz Keliha ven. In kakor svetloba Keliha pojema, se naredi kakor en hiter sončni zaton v celotni Sferi, ki jo je ves čas osvetljevala zgolj svetloba Keliha.

Iz kristala potem izgine vsa svetloba, jaz pa ostanem zelo mrzel.

(BOU-SAADA. 4. in 5. december, 1909 e.v., od pol polnoči do pol druge ure zjutraj.)

VIZIJA IN GLAS

(Liber CDXVIII)

SEDMI ETIR: D E O

(Pot Dalet. Črni Bratje.)

Kristal se je podelil; leva polovica je temna, desna svetla; pri dnu pa je neka črnota, ki jo tvorijo tri raznolika rebra. Ti dve polovici sta videti kot poluti nekih vrat s ključavnično odprtino v sredini, ki ima obliko astrološkega znamenja Venere. In iz odprtine prihajajo plameni, plav, zelen in vijoličast, brez najmanjšega odtenka rumene ali rdeče barve. Kakor bi na drugi strani divjal veter, ki puha te plamene skozi ključavnico.

Zaslišim glas: "Kdo je ta, ki ima ključ od vrat zvezde večernice?"

Nato pride Angel in poskuša odpreti vrata. Poskuša z mnogimi ključi, a nobeden ni pravi. Glas nadaljuje: Petica in Šestica sta uravnovešeni v besedi Abrahadabra, v kateri je izražen misterij. Ključ od teh vrat pa je uravnovešen med sedem in štiri, česar ti nimaš niti prve črke. A obstaja ena beseda iz štirih črk, ki vsebuje vso skrivnost Tetragrammatona, kakor tudi iz sedmih črk, ki vsebuje prejšnjo, in še eno sveto besedo, ki je ključ brezna. To poišči in jo obračaj v mislih.

Zato si zakrij oči. Jaz pa bom vtaknil svoj ključ v ključavnico in odprl vrata. Še vedno si zakrivaj oči, kajti blišč tu notri je premočan zanje.

Z rokami si zakrijem oči. Toda lahko vidim skoznje pramene azurnega ognja.

Glas reče: Prej modre prsi oceana so se prižgale v ogenj, kajti to je zapah neba, na katerem stoluje Najvišji.

Zato pogledam jasneje: Vsak jeziček plamena, vsak cvetni list plamena in vsak cvet je ena izmed velikih ljubezenskih zgodb sveta s svojo pripadajočo mizansceno. Med njimi se nahaja najčudovitejša ognjena vrtnica in neprestano deževanje lilij in pasijonk ter vijolic. Ločena in obenem istovetna z vsem tem pa se ven vzdiguje ženska postava, kakor tista iz Apokalipse, toda take lepote in sijaja, da se je ne da gledati, razen s postranskimi bežnimi pogledi. Takoj padem v trans. Zdi se, da je to ona, o kateri piše: "Norec je rekel v svojem srcu, da Boga ni." A besedi nista Ain Elohim, temveč La Elohim, skrčeno iz 86 na 14, kajti La je 31, kar pomnoženo z 14 da 434, se pravi - Dalet, Lamed in Tav. Alef-Norec pravi - Hokmah - v svojem srcu - Tifaret, da ona obstaja zato, da bi Modrost bila povezana z Razumevanjem; on pa jo potrdi v srcu, da bi bila plodna.

Nemogoče je opisati, kako se ta vizija spreminja iz ene slave v drugo, spreminjajoča se z vsakim pogledom, kajti Ona prenaša Besedo do Razumevanja, zaradi česar ima tudi mnogo oblik. Vsaka boginja ljubezni predstavlja eno črko v abecedi ljubezni.

Vendar se v besedi Logos nahaja skrivnost treh črk, ki so analogne na nižjih sferah, Samek, Lamed in Gimel, kar šteje 93, kar je 3 krat 31, med njih pa sta postavljeni dve Horusovi Očesi; Oin pomeni oko. Kajti če ne bi bilo tako, potem strelica ne bi mogla predreti mavrice in bi tehtnica ne bila uravnotežena, Velika Knjiga pa nikoli ne bi bila odpečatena. Toda ona je ta, ki si zliva Vodo Življenja na svojo glavo, da bi nato od nje stekla in oplodila zemljo. Nato ves Etir postane najbriljantnejši modri pav. Uzrl sem Univerzalnega Pava.

Glas nato spregovori: Mar ni to ptica Junone, ki je 136? In zatorej Jupitrova nevesta?

Glava ptice se nato spremeni v glavo ženske, ki sije in se blešči v svetlobi lastnih draguljev.

Pogledam kvišku in dojamem, zakaj se ona imenuje podnožnik Svetega, kakor se tudi Binah imenuje Prestol Svetega. Ves Etir pa je poln najčudovitejših svetlobnih pramenov - tisoč različnih zavojev in spiral, kakor je izgledalo tudi poprej, ko sem izgovarjal skrivnosti Svete Kabale in jih zato nisem mogel opisati.

O, vidim širne planjave pod njenimi nogami, neizmerne puščave, posejane z ogromnimi skalami; uzrem samotne duše, ki brezupno tekajo maokrog, kot neznatne črne kreature, podobne ljudem. Rjovejo na zelo čuden način, ki ga ne morem primerjati z ničemer, kar sem kdajkoli slišal; a je to rjovenje nenavadno človeško.

Glas pa spregovori: To so tisti, ki so zgrabili ljubezen in se je oprijeli, neprestano moledovaje ob nogah

veličastne boginje. To so oni, ki so se zaprli v trdnjave Ljubezni.

Vsako pero Pava je polno očes, ki so obenem 4 krat 7. Zato se številka 28 odseva dol v Necah; teh 28 je Kaf in Het (Kah), se pravi, moč. Ona je namreč Šakti, večna energija Skritega. To je ta večna energija, ki je ustvarila to večno spreminjanje. To pa pojasnjuje Klic Etirov, ki je kletev, ki je bila izgovorjena na začetku v legendi o Stvarjenju, v kateri Adam predstavlja Skritega, bivši pravtako MAD, kar je enohijansko ime Boga; Evo pa, ki si jo je sam ustvaril za ljubezen, je skušala kača, Nehaš, ki je Mesija (Mesiah; op.p.), njeno dete. Kača je magijska moč, ki je porušila prvotno ravnovesje.

Rajski vrt pa je Supernalni Eden, kjer je Oin, 70, Oko Skritega in Ustvarjalni Lingam; in Dalet, Ljubezen; in Nun, kača. Zato je v Edenu takšna organiziranost, da klic Etirov ne bi mogel biti nek drug klic, kot le tak, kakršen je.

Toda tisti, ki so brez razumevanja, so vse to napačno razlagali, vsled Misterija Brezna, iz Binah v Hesed namreč ne vodi nobena pot; in zato Ognjeni Meč ne poteka v toku, temveč kot iskra. In ko je Upogibajoči Se Zmaj dvignil svojo glavo v Daat v smeri te iskre, je prišlo do eksplozije, na nek način, in mu je razneslo glavo. Njen pepel pa se je razpršil čez ves Deseti Etir. Zategadelj je vse znanje razkosano in tako brez vrednosti, če ni usklajeno z Razumevanjem.

Zato se ves Etir spremeni v mogočnega Orla iz rdečkastega brona, kateremu se svetlika perje in vrtinčni naokrog, dokler vse nebo ne postane črnota, polna teh letečih isker.

Nato pa se vse spremeni v vserazvejano potočje zlatega ognja, ki na robovih prehaja v škrlat.

Spet se pojavi Ona, jahajoča na delfinu. Spet uzrem tiste blodne duše, ki so iskale omejeno ljubezen in niso razumele, da "greh pomeni omejevanje."

Zelo nenavadno je to: kakor bi iskale ena drugo ali nekaj drugega pač, neprestano hiteče naokrog. Med seboj se zadevajo, a se ne opazijo, ali pa se ne morejo opaziti, ker so tako zakrknjene v svoja ogrinjala.

Zadoni glas: To je najstrašnejše za nekoga, ki se je zakrknil in sebe namenil postu napram vesolja. Kajti ti, ki so se utaborili na morju v mestu Piramid, so se zakrknili, a šele potem, ko so dali svojo kri, in to do zadnje kapljice, da bi izpolnili kelih Babilon.

Ti, ki jih opazuješ, so zares Črni Bratje, saj piše:"Smejal se bo njih nesreči ter norčeval iz njihovega strahu." Zatorej jih je povzdignil na nivo ljubezni.

Pravtako piše: Ne želi smrti grešniku, temveč prej to, da bi se odvrnil od svoje izprijenosti. Če bi samo eden izmed njih zavrgel svoje ogrinjalo, bi uzrl sijaj gospe Etira; toda tega ne bi storil za nič na svetu.

In še zaradi nečesa jim je dovolil pristopiti tako daleč do meje Edenskega vrta, namreč, ker se njegova misel nikoli ne odvrne od sočutja. Ti pa lahko gledaš to krasoto Ljubezni, ki ti je s svoje desne roke posula glavo s sedmimi zvezdami in te okronala s korono iz sedmih vrtnic. Poglej! Njen prestol je iz tirkiza in lazurca, in je kakor smaragd, brez ene same razpoke, na stebrih pa, ki podpirajo baldahin njenega prestola, so izklesani Oven, Vrabec, Mačka in še ena nenavadna riba. Glej, kako žari! Glej, kako njeni pogledi vnemajo vse te plamene, ki so se razbuhteli po nebu! A ne pozabi, da se v vsakem od teh tam objavlja kot priča pravici Najvišjega. Mar ni Tehtnica Hiša Venere? In prihaja kosa, ki bo požela vsako cvetico? Mar ni Saturn najmočnejši v Tehtnici? Dalet, Lamed, Tav. (Namreč, DaLeT, Vrata Onstran Brezna; op.Ed.)

Potemtakem je bil ta norec, ki je izgovarjal njeno ime v svojem srcu, kajti koren zla je koren daha, in govor v tišini je bil lažen.

Tako vidijo tisti od spodaj, ki ne razumejo. Od zgoraj pa se on veseli, kajti radost stapljanja je deset tisočera, bolečina rojstva pa zgolj neznatna malenkost.

Zdaj pa odidi iz Etira, kajti njegov glas je zate skrit in zapečaten, ker nimaš ključa njegovih vrat in bi tvoje oči ne bile sposobne prenesti sijaja vizije. Toda meditiraj o njegovi skrivnosti in njegovi Gospodarici, pa ti bo morda dodeljeno nekaj od Modrosti Najvišjega, da bi lahko uslišal pravi glas Etira, ki je ena neprestana pesem.

Vrni se torej na zemljo in nekaj časa še ne zaspi, temveč se samo odvrni od tega. To bo dovolj.

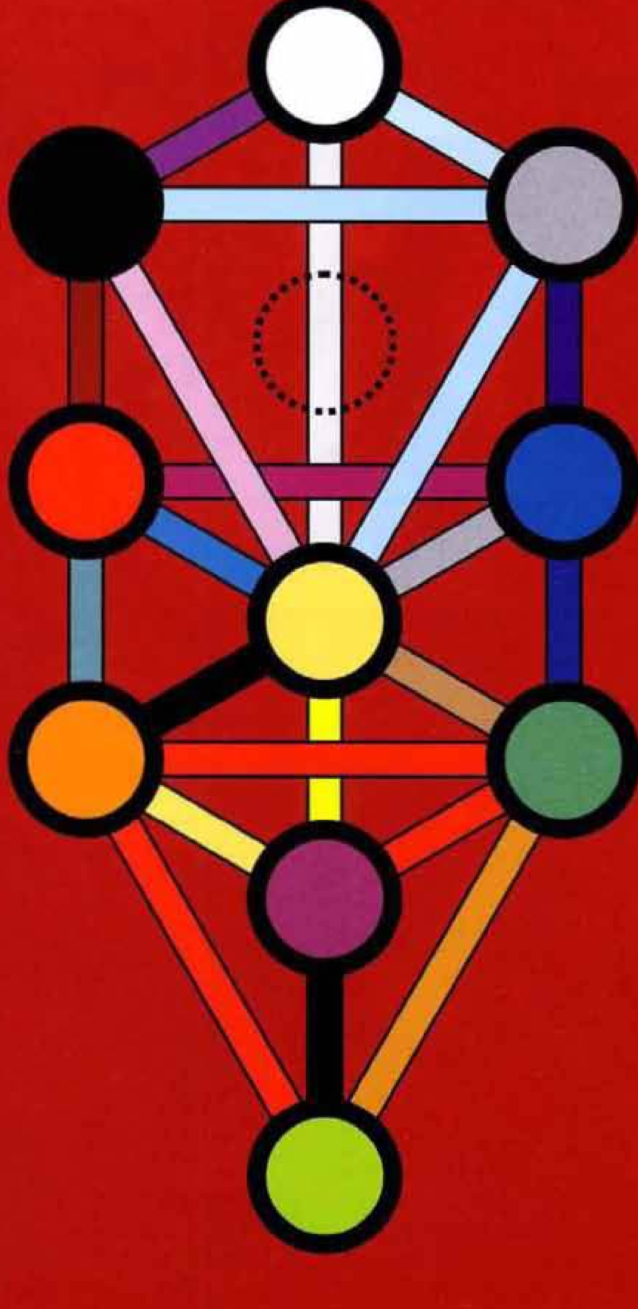
Ubogal sem glas in se vrnil v svoje telo.

(W'AIN-t-AISSHA, Alžirija. 9.december, 1909, od osmih in deset minut do desetih zvečer.)

f i n i s

8. KABALA

S. L. MACGREGOR MATHERS:

UVOD V KABALO

1. Prva vprašanja, ki jih bo nekabalistični bralec nemara postavil, so: Kaj je Kabala? Kdo je avtor Kabale? Kaj so njeni pododdelki? Kaj je njena splošna doktrina? In zakaj je potreben danes prevod temeljnih klasičnih del Kabale?

2. Najprej bom odgovoril na zadnje vprašanje. Dandanes (od nekje pri koncu devetnajstega stoletja, fin de siecle, do konca tisočletja; op.p.) smo priča močnemu valu okultne misli, ki se nezadržno širi po naši družbi; razmišljajoči ljudje se začenjajo zavedati dejstva, da "obstaja več stvari na nebu in na zemlji, kot pa so o njih sanjali filozofi"; in končno, ne pa v najmanjši meri, začenjajo spoznavati, da Biblija, ki je bila nemara najnapačneje razumljena knjiga, kdajkoli napisana, vsebuje neštete zakrite in skrivnostne odlomke, ki jih ne moremo prebrati brez nekega ključa, s pomočjo katerega bi se dokopali do njihovega pomena. Ta ključ je podan v Kabali. Potemtakem naj bi to delo zanimalo vsakega študenta teologije in Biblije. Naj se vsak kristjan vpraša, kako naj bi razumel Stari Testament, če ne pozna zgradbe, ki jo je zasnoval narod, čigar sveta knjiga je tako zasnovana; in če ne pozna pomena Starega Testamenta, kako naj si misli, da bo razumel Novega! Če bi prava in vzvišena filozofija Biblije bila bolje poznana, potem bi ne bilo toliko fanatikov in sektaštva. In kdo bi lahko izmeril ogromno škodo, ki je bila storjena občutljivim in sugestibilnim ljudem s strani fanatičnih entuziastov, ki venomer in vedno znova prihajajo in se predstavljajo za učitelje ljudstva? Koliko samomorov je povzročila religijozna manija in depresija! Koliko zmede svetoskrunskega nesmisla je bilo razglašeno za resničen pomen knjig prerokov in Apokalipse! Prevod Svete Knjige Hebrejcev, v mnogih primerih netočen in izkrivljen, naj bi predstavljal bazo, razvneti in neuravnovešeni pismouki pa njene stvaritelje. Kakšno zgradbo lahko v takem primeru pričakujemo kot rezultat? Brez strahu danes povem fanatikom in pobožnjakarjem: S prestola ste vrgli Vsevišnjega in Brezmejnega in na Njegovo mesto postavili demona neuravnovešene moči; zamenjali ste božanstvo nereda in ljubosumja za Boga reda in ljubezni; pervertirali ste učenje Križanega. Zato je danes potreben prevod tekstov resnične Kabale. (To tarnanje je treba razumeti v luči vere teh grajevrednih osebkov, ki jih avtor obsoja, da bi ga ne zamenjali za moraliziranje taistih fanatikov patriarhalne ortodoksije. Op.p.)

3. Kabalo lahko definiramo kot ezoterično židovsko doktrino. Po hebrejsko se imenuje QaBaLaH, kar izvira in korena QiBeL, kar pomeni "prejemanje". Ta oznaka se nanaša na navado predajanja ezoteričnega učenja skozi ustno izročilo in je sorodna temu, čemur rečemo 'tradicija'.

4. Ker so v pričujočem delu uporabljene mnoge hebrejske ali kaldejske besede, in ker je število ljudi, ki znajo vsaj brati hebrejsko, omejeno, se mi je zdelo primerno take besede tiskati v latinici, ob skrbnem ohranjanju točne ortografije. Zato je bilo treba dodati tabelo, ki daje vpogled v hebrejski ali kaldejski alfabet (ki je skupen obema jezikoma) z latinskimi ekvivalenti, ki veljajo v tem spisu; pravtako njih nazivi, izgovorjava in relativna numerična vrednost. Hebrejščina ne pozna posebnih znakov za števila, zato ima, kakor tudi stara grščina, vsaka črka tudi številčni pomen oz. vrednost; zato je vsaka beseda tudi številka in vsaka številka tudi beseda. Na to se namiguje v Razodetju, kjer je omenjeno "število zveri...in število človeka", in na tej povezavi med besedami in številkami temelji znanost Gematrije, ki je prvi pododdelek literarne Kabale. (Gematrija se danes vulgarno imenuje numerologija, da bi se z njo lahko okoriščali šarlatani in vedeževalci, ki skoraj povsem ignorirajo kabalistično doktrino Števil ali Sefirot; op.p.) K temu se bomo povrnili kasneje. Treba je povedati, da je hebrejski alfabet povsem soglasniški; samoglasniki, kratki in tudi dolgi, so naznačeni z diakritičnimi naznakami izpod ali iznad črk, ki naznačujejo pravilno izgovorjavo črk oz. besed. Nadaljna težava hebrejskega alfabeta je v veliki sličnosti nekaterih črk med seboj, n.pr. V in Z ter končni N.

5. Z ozirom na avtorstvo Kabale je najbolje, da navedem naslednji odlomek iz dr.Ginsburgovega "Eseja o Kabali."

6. "Sistem religijozne filozofije, ali primerneje, teozofije, ki je dolga stoletja silovito vplival na miselni razvoj

tako pronicljivih ljudi, kot so Judje, in je zasvojil nekatere največje mislece krščanstva v šestnajstem in sedemnajstem stoletju, se poteguje za največjo pozornost tako filozofov kot teologov. Če dodamo, da so bili med njenimi zasvojenci tudi Raymund Lully, proslavljeni sholastični metafizik in kemik (umrl leta 1315), nato John Reuchlin, ugleden učenjak in aktualizator vzhodnjaške literature v Evropi (rojen 1455, umrl 1522), John Picus de Mirandola, slavni filozof in klasični učenjak (1463-1494), Cornelius Henry Agrippa, znameniti filozof, teolog in zdravnik (1486-1535), John Baptist von Helmont, ugledni kemik in zdravnik (1577-1637), in pa dr.Henry More (1614-1687), kateri so nenehno iskali znanstven sistem, ki bi jim razodel "najglobje globočine" narave Boga in jim pokazal pravo vez, ki drži vse stvari skupaj ter jih je ta teozofija zadovoljila v njihovem duhovnem hrepenenju, potem bodo študenti literature in filozofije morali priznati pomembnost Kabale. Zagotovila Kabale, kakorkoli že, pa ne dosegajo zgolj književnikov in filozofov, temveč bodo tudi pesniki našli v njej obilo materijala za izživljanje svojih vzvišenih genijev. Nič drugače ne bi moglo biti v primeru teozofije, ki, v kar smo prepričani, izvira iz Raja in od Boga, da bi jo hranili in negovali angeli v nebesih, ponujajoč jo v preizkušnjo otrokom zemlje. Poslušajte zgodbo o njenem nastanku, rasti in zrenju, kakor so jo povedali njeni sledniki.

7. "Kabalo je najprej poučeval sam Bog izbrani druščini angelov, ki so tvorili teozofsko šolo v Raju. Po Izgonu so angeli to nebeško učenje milostljivo sporočili neubogljivemu otroku zemlje da bi pracelice opremili s smislom povratka k njihovi prvotni plemenitosti in zvestobi. Od Adama je prešla na Noaha in nato na Abrahama, prijatelja Boga, ki je z njim emigriral v Egipt, kjer je ta patriarh dopustil, da je del te skrivnostne doktrine odtekel. Na ta način so Egipčani prejeli nekaj tega znanja in so vzhodnjaške nacije lahko to uvedle v svoje filozofske sisteme. Mojzes, ki je poznal vso modrost Egipta, je bil najprej posvečen v Kabalo v deželi svojega rojstva, a se je v njej najbolj izpopolnil med popotovanjem po divjini, kjer ji ni posvetil le vsega svojega razpoložljivega časa štiridesetih let, temveč je bil deležen njene modrosti tudi s posredovanjem enega izmed angelov. S pomočjo te misteriozne znanosti je bil zakonodajalec sposoben razreševati probleme, ki so se pojavljali med njegovim vladanjem Izraelitom, navkljub romanjem, vojnam in neprestanim mizerijam tega naroda. V tajnosti je principe te tajne doktrine priobčil v prvih štirih knjigah Peteroknjižja, umaknivši jo iz Devteronomije. Mojzes je posvetil tudi sedemdeset starešin v skrivnosti te doktrine in ti so nato le-to prenesli naprej iz rok v roke. Izmed vseh, ki tvorijo nepretrgano linijo tradicije, sta bila David in Solomon najglobje posvečena v Kabalo, a se je nista drznila zapisati, kakor tudi ostali, dokler niso Simeon Ben Johai, ki je živel v času uničenja drugega Templja...in po njegovi smrti njegov sin Rabi Eleazar ter njegov tajnik Rabi Abba, kakor tudi njegovi učenci, zbrali razprave Rabija Simeona ben Johaia ter izoblikovali slovito delo, imenovano Zohar, "Sijaj", ki je velika zakladnica kabalizma."

8. Kabalo običajno razvrščamo v štiri oddelke:

a) Praktična Kabala.
b) Literarna Kabala.
c) Nepisana Kabala.
d) Dogmatska Kabala.

9. Praktična Kabala obravnava talismansko in obredno magiko ter ne spada v domet tega spisa. (Glej Goetia ali Ključ Kralja Salomona; op.p.)

10. Literarna Kabala se deli na tri pododdelke: Gematrijo, Notarikon in Temuro.

11. GeMaTRIA je metateza grške besede Grammateia. (In jo kot tako lahko tudi razumemo, da bi ne bili zapeljani v kakršnokoli, tudi 'pitagorejsko' numerologijo; op.p.) Ona temelji na relativni numerični vrednosti besed, kakor smo že omenili. Besede istih numeričnih vrednosti so ena drugi razlaga, kar velja pravtako za sentence in fraze. Tako je črka Šin, ki ima vrednost 300, ekvivalentna besedama RUaH ALoHIM, Duh Elohima, kateri skupaj dasta vrednost 300 - R=200, V=6, A=1, L=30, H=5, I=10, M=40, skupaj 300. Enako je z besedama AHaD, Enost, Eden, in AHaBaH, Ljubezen, ki štejeta 13, kajti A=1, H=8, D=4, skupaj 13, in A=1, H=5, B=2, H=5, skupaj spet 13. In pravtako angel MeTaTRON in božansko ime ŠaDal, oba imata vrednost 314; tako eden simbolizira drugega. Angel Metatron je bil vodnik Izraelovih otrok skozi puščavo in o njem pravi Gospod, "Moje Ime je v njem." Če raziščemo gematrijo fraz (Gen.xlix.10), IBA ShILoH, "Šiloh bo prišel" = 358, kar je numeracija beseda MeSlaH, kakor tudi NeHaSh, Edenska Kača (Kundalini; op.p.). Pravtako odlomek, Gen.xviii,2 - VHNH ShLShH, "In glej, trije možje," je po numerični vrednosti enak frazi ALU MIKAL GBRIAL VRPhAL, Elo Mikael Gabriel Ve-Rafael; "Ti so Mihael, Gabriel in Rafael"; kajti obe frazi štejeta 701. Mislim, da ti primeri zadostujejo za razjasnitev bistva Gematrije, ob vseh drugih, ki jih boste lahko zasledili v tem spisu.

12. Notarikon izvira iz latinske besede notarius, stenograf. Imamo dve obliki Notarikona. V prvi se vsaka črka besede vzame za začetnico ali kratico neke druge besede, tako da iz črk besede lahko tvorimo misel. Tako vsaka

črka besede BeRAShIT, prve besede Geneze, začenja neko besedo, tako da dobimo misel BeRAShIT RAHi ALoHIM ShIQeBeLU ISRAeL TORaH, "V začetku je Elohim videl, da bo Izrael sprejel zakon." Solomon Meir Ben Moses, židovski kabalist, ki se je leta 1665 spreobrnil v kristjana ter se preimenoval v Prospera Rugerea, je iznašel šest primerov Notarikona iz besede BeRAShIT, ki imajo vsi krščanske tendence, in s katerimi je uspel spreobrniti nekega drugega Juda, ki je prej fanatično nasprotoval krščanstvu. Prvi je: BeN RUaH ABa ShaLOSheTeM IeHaD TeMIM, "Sin, Sveti Duh, Oče, Njih Trojstvo je Popolna Enost." In drugi: BeN RUaH ABa ShaLOSheTeM JeHaD TaUBODO, "Sina, Svetega Duha, Očeta, kakor tudi Njih Trojstvo častite!" Tretji: BeKORI RAShUNI ASheR ShaMO JeShUahO TaUBODO, "Častite mojega prvorojenca, Mojega Prvaka, ki mu je ime Jezus." Četrti: BeBOA RaBbaN ASheR ShaMO JeShUaH TaUBODO, "Ko bo prišel učitelj z imenom Jezus, ga boste oboževali." In še peti: BeTULaH RAVIaH ABaHaR SheTaLeD JeShUAh TRaShRUaH, "Izbral bom devico, ki bo vredna roditi Jezusa in imenovali jo boste Blažena." In še šesti: BeOUGoT RaCePIM AShTaTaR SheGOPI JeShUaH TAKeLO, "Skril se bom v kolač, spečen v oglju, kajti jedli boste Jezusa, Moje Telo."

13. Druga oblika Notarikona je pa ravno nasprotna prvi; vzamemo začetne ali končne, ali oboje ali srednje črke neke misli, in iz njih sestavimo novo besedo ali več njih. Kabala se tako imenuje HoKMaH NeSeTRaH, "Tajna Modrost"; in če vzamemo začetnici, dobimo HeN, "milost". Na podoben način dobimo iz začetnih ter končnih črk besed misli MI JaULaH LeNO Ha-ShaMaIMaH, "Kdo bo šel za nas v nebesa?" (Deut.xxx,12) - besedo MILaH, "Obrezovanje", ter IaHoVaH, Tetragrammaton, kar naj bi pomenilo, da je Gospod zapovedal obrezovanje, kot pot v nebesa.

14. Temura pa pomeni permutacijo ali premeno. V skladu z določenimi pravili se ena črka lahko zamenja z neko drugo, ki ji v besedi sledi ali jo predhaja, tako da dobimo drugo besedo čisto druge ortografije. Tako se alfabet razdeli natančno na dve polovici po sredini ter se da prvo polovico nad drugo; in če izmenoma menjamo prvo črko ali prvi dve iz druge vrste, dobimo dvaindvajset premen. To imenujemo "Tabela Kombinacij Cirufa. Za primer bomo vzeli metodo, imenovano ALBeT:

11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
k	l	t	h	z	v	e	d	g	b	a
m	n	s	o	p	c	q	r	š	t	l

Naziv vsake izmed metod je vzet iz prvih dveh parov črk, saj je sistem parov črk baza vsem, kakor se vsako črko v paru zamenja z drugo črko. Tako po ALBeT metodi iz besede RUaH dobimo besedo DeCaU. Nazivi preostalih enaindvajsetih metod so: ABGT, AGDT, ADBG, AHBD, AVBH, AZBV, AHBZ, ATBH, AIBT, AKBI, ALBK, AMBL, ANBM, ASBN, AOBS, APBO, ACBP, AQBC, ARBQ, AŠBR in ATBŠ. Nato imamo še Racionalno Tabelo Cirufa, se pravi, naslednji niz dvaindvajsetih kombinacij. Obstajajo še tri Tabele Premen, ki se posamič imenujejo: Pravilna, Protivna in Nepravilna. Zanje moramo narediti kvadrat, ki vsebuje 484 kvadratov, izmed katerih vsak vsebuje eno črko. Za Pravilno Tabelo napišemo alfabet počez od desne proti levi; v drugi koloni kvadratov naredimo isto, toda začnemo z B in končamo z A; v tretji začnemo z G in končamo z B, in tako dalje. Za Protivno Tabelo zapišemo alfabet od desne proti levi nazaj, začenši z Th in končavši z A; v drugi koloni oz. vrstici začnemo z Š in končamo z Th, in tako dalje. Za Nepravilno Tabelo pa bi potrebovali preveč časa in prostora, da bi jo opisali. Poleg vsega tega obstaja še metoda, imenovana TaShRaQ, ki je preprosto zapis besede od konca do začetka. Še ena zelo važna metoda pa se imenuje Kabala Devetih Soban, ali AIQ BeKaR. Ta izgleda tako:

300 30 3 Š L G	200 20 2 R K B	100 10 1 Q I A
600 60 6 k.M S V	500 50 5 k.K N H	400 40 4 Th M D
900 90 9 k.C C T	800 80 8 k.Ph Ph H	700 70 7 N O Z

Iz te tabele je očitna afiniteta črk v eni sobani, katerih numeracija je torej ista če seštejemo vse digitalije, n.pr. 700=70=7. Tako v kabalistični analizi večmestnih števil vedno nevede upoštevamo metodo AIQ BeKaR, ko seštevamo številke, ki jo tvorijo, tako da dobimo t.i.ključ; n.pr. 156: ključ je 1(100) + 5(50) + 6 = 12 = 3. Tri je ključ števila 156.

Obstaja še več metod uporabe Kabale Devetih Soban, če omenim še obliko Temure, imenovano ATBeŠ; tako beseda SheShaK (Jer.xxv,26) simbolizira BaBeL.

15. Poleg vseh teh pravil se tudi v obliki črk skriva določen pomen. Nekatere črke imajo več svojih oblik, odvisno kje v besedi se nahajajo, na začetku, v sredini ali na koncu, a razlikujemo v hebrejščini le navadno in končno obliko črke v primerih črk M, N, K, P in C. Nadalje obstaja še afiniteta različnih črk vsled sličnosti oblike, zvočnosti ali zgoraj omenjene numeracije.

16. Za primer, oblika črke Heh simbolizira Dalet, ki vsebuje Jod. Pravtako se smatra črka Jod za seme vseh ostalih črk hebrejskega alfabeta in so iz nje izpeljane vse ostale črke, bivši prva črka Svetega Imena Jod-He-Vav-He ali Tetragrammatona.

17. V odlomku iz Izaije, ix.6,7, je beseda LeMaRBaH, množenje, napisana s končnim M, zato je njena numeracija namesto 277 v resnici 837, kar je tudi vrednost TaT ZaL, Širokosrčnež. Tako beseda zadobi drugo razlago.

18. V Deuteronomiji, vi.4 in naprej, se nahaja molitev, znana kot 'Shema Israel'. Začenja se z SheMaO IShRAeL JeHoVaH ALoHINO JeHoVaH AHaD, "Poslušaj, O Izrael, Jehova Tvoj Bog je Edini." V tem verzu sta končni O v besedi SheMaO in D v AHaD napisana mnogo širše kot druge črke v tekstu, vsled česa bi bila kabalistična razlaga naslednja: Črka O, ker ima vrednost 70, kar pomeni, da si lahko zakon razlagamo na sedemdeset različnih načinov, in črka D nakazuje Tetragrammaton ali Sveto Božje Ime JeHoVaH. Prva beseda ima vrednost 410, kar je število let trajanja Prvega Templja. Obstajajo še drugi momenti v tej molitvi, ki so vredni omembe, a naj povedano na tem mestu zadostuje.

19. Različni primeri pomanjkljive izgovorjave in odvečnega črkovanja, posebnosti naglašanja ter ločevanja se bodo še zasledili v hebrejskih tekstih, in povsod lahko računate na skrite namige kabalistom.

20. V zvezi s prvo besedo Biblije, BeRAShIT,, lahko nadalje omenimo še, da so prve tri črke začetnice treh oseb Trojstva, BeN, Sin, RUaH, Duh in ABa, Oče. Pravtako Judje zagovarjajo prvo črko Biblije B (namesto logičnega A; op.p.), da pomeni BeRaKaH, Blagoslov, in da bi A na začetku prej pomenil ARaR, Kletev (kar, seveda, ni prepričljiv argument, pač pa je prej dokaz slabe vesti, kakor zatrjujejo mnogi kabalisti; op.p.). In spet, če črke BeRAShIT vzamemo kot številke, potem izražajo število let med Stvarjenjem in rojstvom Krista: B=2000, R=200, A=1000, Š=300, I=10 in T=400, skupaj 3910.

Picus de Mirandola nam podaja naslednjo analizo BeRAShITa: Prvi dve črki pomenita Očeta ABa. Če prvo črko podvojimo in temu dodamo R, dobimo BeRaR, "v ali skozi Sina". Če odvzamemo prvo črko, dobimo RAShIT, "Začetek". Iz četrte, prve in zadnje črke dobimo SheBeT, "konec ali počitek". Prve tri črke BeRA nadalje pomenijo "je ustvaril". RASh pa pomeni "glava" in ASh, "ogenj". Četrta in zadnja črka dajeta SheT, "temelj". Nadalje RaB pomeni "veliki" in AISh "človek". Če prvima dvema črkama dodamo zadnji dve, dobimo BeRIT, "zaveza". Zadnja in prva, TeB ali ToB, pa tvorita "dobro".

21. Če postavimo vse te mistične anagrame v pravilni vrstni red, dobimo po Picusu de Mirandoli naslednjo misel: Pater in Filio (aut per filium) principium et finem (sive quietam) creavit caput, ignem et fundamentum magni hominis faedere bono, "skozi Sina je Oče ustvaril tisto Glavo, ki pomeni začetek in konec, ognjeno življenje in temelj supernalnega človeka potom Njegove pravične Zaveze."

22. Izraz 'Nepisana Kabala' se nanaša na določeno znanje, ki se ga nikoli ne zaupa pisavi, temveč se komunicira ustno in osebno. O tem ne morem povedati ničesar, niti tega, če sem jaz kdajkoli sprejel neko tako znanje. Seveda se moramo spomniti, da pred Rabijem Simeonom Ben Johajem sploh ni obstajala pisana tradicija, temveč zgolj ustna.

23. Dogmatska Kabala vsebuje doktrino ali učenje in pravila. Obstaja ogromno število razprav različnih datumov (še posebej dandanes ob koncu tisočletja in koncu Patriarhalnega Eona, ko se množijo kakor gobe po dežju; op.p.) in različne važnosti, ki tako tvorijo tradicijo pisane Kabale, a najpomembnejše lahko preštejemo na prste ene roke. To so:

a) Sefer Jecira z dodatki;
b) Zohar z dodatki in komentarji;
c) Sefer Sefirot s svojimi razširitvami;
d) Aš Mecaref in njegov simbolizem.

24. SePheR JeTzIRaH ali Knjiga Formacije se pripisuje patriarhu Abrahamu (glej NOX, št.1; op.Ed.). Obravnava kozmogonijo v simbolizmu desetih naravnih številk in dvaindvajsetih črk alfabeta ali "dvaintridesetih poti modrosti". Izraz 'pot' v Kabali označuje hieroglifsko idejo, ki je lastna vsaki podobi ali simbolu. (Glej Tarot, op.p.)

25. ZoHaR ali "Veličastje" vsebuje poleg drugega tudi naslednje pomembne knjige:

a) SiPhRA DZeNIOUTA ali "Knjiga Zakritega Misterija", ki je vir in temelj Zoharja.

b) AiDRA RaBbA QaDIShA ali "Veliki Sveti Zbor" je elaborat Knjige Zakritega Misterija.

c) AiDRA ZUTA QaDIShA ali "Mali Sveti Zbor" je v svojem značaju dodatek Idre Rabbe.

Te tri knjige obravnavajo postopen nastanek kreativnega Božanstva in z njim vsega Stvarstva. Njih tekste je skomentiral Knorr von Rosenroth (avtor knjige Qabalah Denudata) na podlagi Mantujskega, Cremonensijskega in Lublinskega rokopisa, izmed katerih sta prva dva najstarejša. V njih je vsebovan tudi komentar neznanega avtorja.

d) "Duhovna Razprava", imenovana BIT ALoHIM ali "Hiša Elohima", ki jo je izdal Rabi Abraham Cohen Irira na podlagi učenja Rabija Jicaka Lorie. Ukvarja se z angeli, demoni, elementali in dušami.

e) "Knjiga Revoluiranja Duš" je obširen in poseben tekst ter predstavlja razširitev idej Rabija Lorie.

26. SePheR SePhIROT ali "Knjiga Emanacij" opisuje, tako rekoč, postopno evolucijo Božanstva iz negativnega v pozitivno bivanje.

27. ASh MeTzaRePh ali "Prečiščujoči Ogenj" je hermetični in alkemijski tekst, poznan le redkim in razumljiv še redkejšim.

28. Osnovne doktrine Kabale skušajo razrešiti naslednje probleme:

a) Skrajna Bit, Njena narava in Njeni atributi.
b) Kozmogonija.
c) Nastanek angelov in človeka.
d) Narava duše.
e) Narava angelov, demonov in elementarnih duhov.
f) Smisel razodetega zakona.
g) Transcendentalni simbolizem številk.
h) Posebne skrivnosti vsebovane v hebrejskih črkah.
i) Ravnovesje nasprotij.

29. Knjiga Zakritega Misterija se začenja z besedami: "Knjiga Zakritega Misterija je knjiga uravnoteženosti." Kaj je s tem mišljeno? Ravnotežje je harmonija, ki je posledica uravnovešenosti oz. enakosti nasprotij, mrtva sredina, v kateri se nasprotje dveh nasprotujočih si sil, ki sta po moči enaki, gibanje umiri. To je središčna točka. To je 'točka znotraj kroga' v antičnem simbolizmu. To je živa sinteza nasprotujočih si sil. Tako lahko obliko opišemo kot ravnovesje med svetlobo in senco; če odvzamemo oba dejavnika, izgine tudi oblika. Izraz 'ravnotežje' se nanaša na dvoje nasprotujočih si nravi v vsaki triadi Sefir, katerih nasprotni naravi v vsaki triadi ustvarita tretji člen triade. K tej temi se bom povrnil, ko bom razlagal Sefire Drevesa Življenja. Doktrina ravnovesja je temeljna ideja Kabale.

30. Knjiga Skritega Misterija ugotavlja, da "ravnovesje lebdi v tisti regiji, ki obstaja na negativen način." Kaj to pomeni? In kaj naj bi potem bilo 'pozitivno bivanje'? Razlika med tema dvema idejama je naslednja temeljna ideja. Definirati negativno bivanje je očitno nekaj nemogočega, vsaj v običajnem jeziku, kajti če bi ga lahko jasno definirali, to ne bi bilo več negativno bivanje; potem je to tisto negativno bivanje, ki je prešlo v statično stanje. Zato so kabalisti modro skrili pred razumevanjem smrtnikov prvotni AIN, negativno Bivajočega, ter AIN SOPh, brezmejno Širjenje; dočim si pa lahko o AIN SOPh AUR, Brezmejni Svetlobi, ustvarimo zgolj najmedlejšo predstavo. Vendar, če se, kakor se le da, poglobimo, potem vidimo, da so te oblike Neznanega in Brezimenega kar ustrezne, da bi o Njem na bolj izrazit način lahko govorili kot o Bogu. On (bolje 'Ono'; op.p.) je Absolut. Toda kako lahko definiramo Absolut? Tudi ko ga definiramo, se izmuzne našemu prijemu, kajti potem preneha biti Absolut. Naj potem rečemo, da so Negativno ali Brezmejno ali Absolut nesmiselni izrazi, bivši ideje, ki jih naš razum ne more dojeti? Ne. Kajti, če bi jih lahko definirali, bi jih naredili za, tako rekoč, podrejene našemu razumu, kateremu bi tako več ne bili nadrejeni; definicija nečesa zahteva določeno omejitev le-tega. Kako naj potem omejimo nekaj, kar je nemogoče omejiti?

31. Prvi princip in aksiom Kabale je Božansko ime, ki se v Bibliji prevaja kot "Bivam zavoljo bivanja", namreč AHeleH ASheR AHeleH. Boljši prevod bi bil po moje "Bivanje je Bivanje", ali pa "Sem tisti, ki biva."

32. Eliphaz Levi Zahed, veliki filozof in kabalist devetnajstega stoletja, pravi v svoji Zgodovini Magike: "Kabalist

se zgraža nad vsem, kar je podobno idolatriji; človeško obliko on pripisuje Bogu, vendar gre za čisto hieroglifsko figuro. Bog je zanj inteligentno, živo in čudovito Nesmrtno Bitje, ne pa zbir drugih bitij ali nekakšna abstrakcija bivanja, niti bitje, ki bi se ga dalo filozofsko definirati. On je v vsem, ločen od vsega in vse-presegajoč. Samo Njegovo ime je Neizrekljivo; in vendar to ime izraža zgolj človeški ideal Njegovega Božanstva. Kaj je Bog v samem sebi, človek ne more vedeti. Bog je absolut vere; obstoj je absolut smisla, bivanje je samo sebi smisel in vzrok, smisel bivanja bivajočega in bivanje samo. Lahko se vprašamo: Zakaj neka posebna stvar ali bitje obstaja? Ne moremo pa vprašati, ne da bi izrekli nesmisel: Zakaj obstaja bivanje? S tem bi predpostavili neko bivanje pred bivanjem."

V isti knjigi na drugem mestu Levi spet pravi: "Nekdo reče, da bo verjel, ko mu ne bo treba več verjeti in ko bo dogma uničena kot taka in bo postala znanstven teorem. Se pravi, da bo priznaval Neskončno tedaj, ko mu bo razloženo in definirano, zaokroženo in določeno za njegovo dobrobit, z eno besedo, ko bo postalo končno. Tedaj bi verjel v Neskončno, ko bo prepričan, da ne obstaja. Verjel bi v neizmernost oceana, ko bi ga spravili v steklenice. Toda, ko mu bodo stvari jasno dokazane in dojemljive, tedaj bi več ne verjel, temveč bi vedel."

33. V Bhagavadgiti je zapisano: "Jaz sem nesmrtnost in pravtako smrt, in jaz, o Arjuna, sem tisti, ki je, in tisti, ki ni." In spet: "O potomec Bharate, glej čudeže v številkah, ki še niso bili uzrti. V mojem telesu, o Gudakesa, poglej vse vesolje, z vsem, kar se giblje in kar se ne giblje, vse v enem." In spet (pravi Arjuna): "O Neskončni Gospodar Bogov! O Ti, ki prežemaš vesolje! Neuničljiv si, ti si ta, ki biva in ta, ki ga ni, in to, kar je iznad vsega tega. Ti si Prvotni Bog, Starodavni! Ti si najvišji podpornik tega vesolja. Ti izpolnjuješ to vesolje, Ti, ki imaš neskončno oblik...Ti si neskončno močan in Tvoja slava je neizmerljiva. Ti zapolnjuješ vse in zi zatorej vse!"

34. Ideja negativnega bivanja torej lahko obstaja kot ideja, vendar ne prenese določanja, kajti to je povsem nezdružljivo z njeno naravo. "Toda," boste rekli, "vaš izraz 'negativno bivanje' je vsekakor zavajajoč. Stanje, ki ga hočete opisati, bi bilo primerneje imenovati 'negativna subsistenca', namesto eksistenca." Nikakor, odgovarjam, kajti negativna subsistenca nikoli ne more biti nekaj drugega, kot to, kar je; ne more se razviti, kajti ona dobesedno pomeni ne-stvarnost. Potemtakem nikoli ni obstajala in tudi nikoli ne bo. Dočim 'negativna eksistenca' v sebi skriva seme pozitivnega življenja; kajti v brezmejnih globinah brezna njene negativitete tiči skrita moč samostojnega izživetja, moč projekcije iskre misli do svoje skrajnosti, moč ponovne vključitve sintagme navznoter. Tako je zakrita in prekrita vsrkana intenzivnost v brezsrediščnem vrtincu neizmerne ekspanzije. Zato uporabljam izraz 'eksistenca' namesto 'subsistenca'.

35. A med tako različnima idejama, kot sta pozitivna in negativna eksistenca obstaja določena vez, ki ju povezuje, in tako prispemo do naslednje oblike bivanja, ki se imenuje 'potencialna eksistenca', ki, bivši bliže pozitivni eksistenci, še vedno komajda dopušča jasno določitev. Gre za bivanje v svoji možni obliki. Na primer, v semenu se skriva drevo, ki bo iz njega izraslo. To je pogoj možnosti bivanja, a še vedno gre za negativno bivanje, če gledamo s stališča pozitivnega bivanja drevesa.

36. Po drugi strani pa je pozitivno eksistenco vedno mogoče definirati; ona je dinamična in poseduje določene in očitne sposobnosti, vsled česar je antiteza negativni eksistenci in še bolj negativni subsistenci. To je drevo, ki se ne skriva več v semenu, temveč se je razvilo navzven. Toda pozitivna eksistenca ima svoj začetek in svoj konec, zato zahteva neko drugo obliko, od katere je odvisna in ki ji omogoča pravo stabilnost - namreč, tisto idealno negativno eksistenco.

37. Tako sem torej medlo in z vsem spoštovanjem skušal ponazoriti svojim bralcem idejo Brezmejnega, kakor je tudi naznačena v Kabali. Ali kakor pravi starodavni orakelj: "V Njem je neskončno brezno slave in iz Njega izhaja neznatna iskra, ki potem ustvari vso veličastno slavo sonca in meseca ter zvezd. Smrtniki, glejte kako malo vem o Bogu! Ne trudite se, da bi izvedeli več, kajti On je daleč iznad vašega razumevanja, pa bodite še tako modri. Tudi mi, ki smo Njegovi poslanci, smo le en neznaten delček Njega!"

38. Obstajajo trije kabalistični pajčolani negativnega bivanja, ki v sebi oblikujejo skrito idejo Sefir ali Sfer, 'Sephirot', ki so pozitivne Emanacije Tega Skritega. Te skrite ideje so skoncentrirane v Enici, ki se imenuje Keter, ki je tako v nekem smislu v odnosu do njih Malkut. Prvi pajčolan negativnega bivanja je AIN, Nič ali Negativiteta. Besedo tvorijo tri črke, ki po sebi nakazujejo prve tri Sefire ali Številke. Drugi pajčolan je AIN SOPh, Brezmejnost ali Neskončnost. Šest črk tega izraza nakazuje prvo šesterico Sefir oz. pozitivnih emanacij Neskončnega. Tretji pajčolan je AIN SOPh AUR, Brezmejna Svetloba. Devet črk tega izraza pa nakazuje prvih devet Sefir, seveda, na negativen način, izražajoč njihov izvor v Negativnem ali Neskončnem. A ko dosežemo številko deset, pomeni vrnitev v enost, ki je nanovo izšla iz ničnosti, kakor je razvidno iz arabskih znakov za števila.

Brezmejni ocean ničnosti ali negativne svetlobe tako ne izhaja iz središča, ker nima nobenega središča, temveč se vanj šele skoncentrira, namreč v Keter, ki je prva izmed manifestiranih Sefir, imenovana Krona, za katero smo že rekli, da jo lahko smatramo za Malkut ali Kraljestvo skritih negativnih idej Sefirot. "Keter je v Malkutu in Malkut

v Keterju." Ali, kakor pravi Eugenius Philalethes, bolj znan kot Thomas Vaughan, očitno citirajoč Proklusa: "Nebo je na zemlji, toda na zemeljski način, in zemlja je na nebu, a na nebesni način."

39. Čas je že, da razložimo pravi pomen izrazov Sephirah in Sephiroth. Prvi je ednina in drugi množina. Najboljši prevod bi bil 'številčna emanacija'. Obstaja deset Sefir, ki so najabstraktnejše oblike desetih števil decimalne skale - i.e. števil 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 in 10. Kakor v višji matematiki mislimo njih abstraktni smisel, tako v Kabali mislimo o Božanstvu na abstrakten način v obliki števil, to je, Sefir ali Sfer. Iz te antične teorije je Pitagora iznašel svoje ideje numeričnega simbolizma.

40. Iz Sefir so v Kabali nastali božanski atributi ter, posamič ali skupaj, Božanske osebe. Izmed njih so neke moške in druge ženske. Prevajalci Biblije so, iz samo njim znanih vzrokov, skrbno zameglili in odstranili vse namige na dejstvo, da je Božanstvo tako moškega kot ženskega spola. Ženski plural so prevedli kot moški singular v primeru ELOHIM, kar so storili zelo nemarno, kakor priča odlomek iz Geneze, iv.26: "In Elohim je rekel: Dajmo, ustvarimo človeka." Samostalnik Elohim je plural, narejen iz ženskega singularja tako, da mu je dodana moška pluralna končnica. Tako Elohim izraža žensko potenco, združeno z moško idejo, tako bivši zmožen sam od sebe roditi potomca, kar je sprejemljivo. Toda v vsakdanjem religijoznem žargonu nikoli ne slišimo ničesar o Božanski Materi, temveč samo o Očetu in Sinu. Pravtako se o Svetem Duhu govori kot o moškem, čeprav je hebrejsko duh, RUaH, ženskega spola, kakor je razvidno iz odlomka v Sefer Jecira: "AHaT RUaH ALoHIM HIIM", Ena je Ona, Duh Elohima Življenja. (Kritičarke in kritiki seksizma bi morali začeti prav tu v Genezi, in bi kmalu razkrile patriarhalno zaroto, ki je privedla do takšnega neravnovesja v patriarhalnih religijah, predvsem krščanstvu. Op.Ed.)

41. Toda preden se je Božanstvo prilagodilo kot moško in žensko, svet še ni mogel postajati, kakor pravi Geneza, "Zemlja je bila brezoblična in prazna." Tako prej obstoječe svetove predstavljajo "kralji, ki so vladali Edomu pred kraljem Izraela," vsled česa se v Kabali govori o "Edomskih kraljih." A se bomo na to še povrnili.

42. Prispeli smo do točke, ko moramo raziskati Prvo Sefiro ali Številko Ena ali pitagorejsko Monado. V njej je skritih ostalih devet številk. Ona je nedeljiva in je tudi ni mogoče množiti. Če jo hočemo deliti s samo seboj, še vedno ostaja ista; zato predstavlja nespremenljivega Očeta vsega. A ima ta enost dvojno naravo, saj predstavlja vez med negativnim postajanjem in pozitivnim obstajanjem. Kot nespremenljiva enost je komajda še številka, toda ker je ni mogoče potencirati, jo lahko imamo za prvo številko numeričnega sistema ali niza. Če enice ne moremo niti množiti niti deliti, kako potem lahko s prištevanjem zadobimo naslednjo številko; ali drugače povedano, kako pridemo do številke dve? Z njeno lastno refleksijo! Enico je, za razliko od nule, možno definirati, vsled česar se izoblikuje Eidolon, podoba ali duplikat definirane stvari. Tako dobimo diado, ki jo tvori enica in njen odsev. Pravtako se s tem ustanovi pričetek vibracije, kajti enica vibrira izmenoma od nespremenljivosti k definiranju ter nazaj v nespremenljivost. Tako je enica oče vseh številk ter sposobna predstavljati Očeta vsega stvarstva.

Prva Sefira se imenuje KeTeR, Krona.

Njeno Božansko Ime je vzeto iz Eksodusa in je Ime Očeta: AHeleH, Obstajam. Označuje Bivanje ali Bitje.

Med Epiteti, ki označujejo tudi njeno negativno postajanje v nazaj, so še:
TeMIRA DeTeMIRIN, Skriti med Skritimi;
OuTIQA DeOuTIQIN, Pradavni med Pradavnimi;
OuTIQA QaDIShA, Najsvetejši Starodavni;
OuTIQA, Starodavni;
OuTIQ IOMIN, Predčasni;
NeQuDaH RAShUNaH, Prvobitna Točka;
NeQuDaH PeShUTaH, Gladka Točka;
RIShA HaVuRaH, Bela Glava;
ROM MeOLaH, Nedosegljivo Višavje.

Poleg vseh teh obstaja še eno pomembno ime, ki označuje Prvo Sefiro kot Očeta Stvarstva, namreč, ARIK ANPIN, Veliko Obličje ali Makroprozopus. Zanj je rečeno, da je delno skrit (v smislu njegove veze z negativnim postajanjem) in delno manifestiran (kot pozitivna Sefira). Zato Veliko Obličje (ali Postava, Pojava, namreč Countenance; op.p.) simbolizira profil, ki kaže eno stran Velikega Obličja ali Postave; ali, kakor je rečeno v Kabali, "V Njem je vse desna stran." K temu se bom še povrnil.

Vseh deset Sefir tvori Nebesnega Človeka ali Prvotno Bitje, ADaM OulLAH.

Tej Sferi pripadajo angelski zbori Živih Svetih Kreatur, HIOT HaQaDeSh, kerubi ali sfinge iz Ezekijelove vizije in Janezovega Razodetja. V Zodijaku jih predstavljajo štirje kerubični znaki, Bik, Lev, Škorpijon in Vodnar -

Govedo, Lev, Orel in Človek: Škorpijon je temačnejši simbol kompleksnejšega znamenja Zmaja, ki ga tvorijo poleg Škorpijona še Orel in Kača.

V Prvi Sefiri se skrivajo ostale Sefire, ki jih ona po vrsti proizvede:

43. Številka dve ali Diada. Ime druge Sefire je HoKMaH, Modrost. To je moška aktivna sila, ki jo odseva Keter, kakor smo razložili zgoraj. To je aktivni in očitni Oče, s katerim je združena Mati Triada. Hokmah predstavljata božanski imeni IaH in IeHoVaH, in angelski zbor AUPhaNIM, Kolesje (Ezek. i.). Imenuje se tudi ABa, Oče.

44. Tretja Sefira ali Triada je ženska pasivna sila, imenovana BINaH, Razumevanje ali Intuicija, in je enakovredna Hokmah. Hokmah si lahko predstavljamo kot dve vzporedni črti, ki se nikoli ne združita, zato je nemočna, dokler ne izoblikuje trikotnika. Binah izpolni in izrazi supernalno triado prvih treh Sefir. Imenuje se tudi AMa, Mati, ali AIMa, Velika Plodna Mater, ki je večno združena z ABo, Očetom, tako vzdržujoč vesolje v večnem redu in skladju. Zato predstavlja najbolj razvidno obliko, v kateri se nam razodeva tudi Oče, ki je sicer skrit, in zato je vredna vse časti. Ona je velika ženska oblika Boga, Elohim, v čigar imenu sta bili ustvarjeni podobi moškega in ženske. V skladu z učenjem Kabale sta moški in ženska pred Bogom enakovredna. Ženska nikakor ni manjvredna od moškega. Aima je "žena odeta v sonce", kakor jo opisuje Razodetje (Ch. xii.). Tretjo Sefiro imenujemo tudi Veliko Morje. Njej pripadata Božanski Imeni ALoHIM in JeHoVaH ALoHIM ter angelski red ARALIM, Prestoli. Ona je Supernalna Mater, za razliko od Malkut, ki je inferiorna Mater, Nevesta ali Kraljica.

45. Številka 4. Spoj druge in tretje Sefire proizvede HeSeD, Milino ali Ljubezen, imenovano tudi GeDULaH, Veličastje ali Krasota. To je moška sila, ki jo izraža Božansko Ime AL, Mogočni, in angelsko ime HaShMaLIM, Bleščavi Plameni (Ezek. iv.4.).

46. Številka 5. Naslednji proizvod je peta Sefira, ki predstavlja žensko pasivno silo GeBvuRaH, Silovitost ali Jačina, tudi DIN, Pravičnost; predstavljajo jo Božanski Imeni ALoHIM in ALoH ter angeli SeRaPhIM (Isa. vi.6). Peta Sefira se imenuje tudi PaHaD, Strah.

47. Številka 6. Spoj četrte in pete proizvede šesto, združujočo Sefiro, TiPhAReTh, Lepota ali Milina, ki jo predstavlja Božansko Ime ALOaH VaDaOT in angeli ShiNANIM (Ps. lxviii. 18) ali MeLeKIM, Kralji. Združitev pravičnosti in milosti tako proizvede lepoto ali blagost ali dobroto, in tako je zaključena druga triada Sefir. Skupaj s četrto, peto, sedmo, osmo in deveto Sefiro ona tvori ZaUIR ANPIN, Malo Obličje ali Mikroprozopus, za razliko od Velikega Obličja, ki ga predstavlja Keter. Šest Sefir Malega Obličja je Njegovih Šestero Udov. Njega pravtako imenujemo Melek, Kralj.

48. Številka 7. Sedma Sefira je NeCaH, Trdnost ali Zmagovitost. Njej pripada Božansko Ime JeHoVaH CaBAOT, Gospodar Vojsk, in angelski imeni ALoHIM, Bogovi, ter TaRShISHIM, Sijajni (Dan. x.6).

49. Številka 8. Naslednja nastane ženska pasivna sila HOD, Sijajnost, ki ji pripada Božansko Ime ALoHIM CaBAOT, Bogovi Vojsk, in med angeli BeNI ALoHIM, Sinovi bogov (Gen. vi.4).

50. Številka 9. Sedma in osma Sefira proizvedeta deveto Sefiro JeSOD, Temelj ali Baza, ki jo predstavljajo AL HAI, Veličastna Živa Bitja, in ShaDaI, Vsemogočni; in med angeli AiShIM, Plameni (Ps. civ.4). Tako je zaključena tretja triada Sefir.

51. Številka 10. Iz devete nato izide zadnja Sefira, deseta, ki zaključuje dekado številk. Imenuje se MaLKUT, Kraljestvo, in tudi Kraljica, Matrona, Inferiorna Mati, Nevesta Mikroprozopusa; pravtako SheKINaH, Božja Slava, ki jo predstavlja Božansko Ime ADoNaI, in med angelskimi hordami KeRUBIM.

Vsaka Sefira je tako rekoč androgina, se pravi, ženska v odnosu do svoje predhodne in moška v odnosu do naslednje. Žensko v tem oziru pomeni pasivno ali sprejemajoče, dočim moško pa aktivno ali prenašajoče oz. oddajajoče. Vendar pred Keterjem ni nobene Sefire, kakor tudi ne za Malkutom, zato lahko razumemo, zakaj je Druga Sefira, Hokmah, v bistvu ženski samostalnik, čeprav označuje moško silo. Vez med Sefirami je Ruah, Duh, preko Mezlah, skritega vpliva.

52. Ustaviti se moramo še pri pomenu kabalističnega izraza MeTeQeLA, ravnovesje. V vsaki izmed treh triad Sefir obstaja nasprotnost spolov in združujoča inteligenca, ki predstavlja proizvod in faktor ali celo pokazatelj, jeziček na tehtnici, ki kaže na njuno popolno združitev ali uravnoteženost. A če pogledamo te tri triade, zgornjo, srednjo in spodnjo, se v tem primeru pojavi ravnovesje na drugačen, recimo, vertikalen način, ki ga tvorijo Krona - Keter, Kralj - Tifaret, in Kraljica - Malkut; to je velika triada, ki odgovarja krščanski Trojici Očeta, Sina in Svetega Duha.

53. V Makrokozmu Sefire predstavljajo:

(1) RAShIT HaGaLGaLIM, Pričetek spiralnega gibanja, Primum Mobile;

(2) MaSLOT, Sfera Zodijaka, Nebesnega Kolesa ali Zvezd Stalnic;

(3) ShaBaTAI, Mirovanje, Sfera Saturna;

(4) TzeDeQ, Pravičnost, Sfera Jupitra;

(5) MADIM, Silovitost, Sfera Marsa;
(6) ShaMeSh, Solarna svetloba, Sfera Sonca;
(7) NOGaH, Blišč, Sfera Venere;
(8) KOKaB, Zvezdna svetloba, Sfera Merkurja;
(9) LeBeNaH, Lunarna svetloba, Sfera Meseca;
(10) HoLoM JeSODOT, Rušitelj temeljev, Sfera elementov ali prvin.

(Po odkritju preostalih planetov večina kabalistov uvršča Neptuna v Drugo, Plutona v Prvo Sefiro, Urana pa v Brezno med Supernalno Triado in ostalimi nižjimi Sefirami, torej v DAaTh ali Zavest, ki predstavlja Brezno med idealnim in realnim. Op.Ed.)

54. Sefire lahko delimo tudi na Tri Kolumne ali Stebre. Desni Steber ali Steber Miline tvorijo Druga, Četrta in Sedma Sefira. Levi je Steber Strogosti in ga tvorijo Tretja, Peta in Osma Sefira. Srednji pa, ki ga tvorijo Prva, Šesta, Deveta in Deseta Sefira, pa je Steber Nežnosti.

55. V svoji celovitosti in enovitosti Sefire (namreč Drevo Življenja; op.Ed.) predstavljajo arhetipskega Človeka, imenovanega ADaM QaDMON ali Protogonos. Prva Triada Sefir predstavlja človekov duhovni ali intelektualni nivo, OLaM MeUSheKaL; druga Triada odgovarja njegovemu moralnemu nivoju ali psihi, OLaM MORGaSh; tretja pa njegovemu telesnemu ali materialnemu nivoju, OLaM HaMeVeTBaU. Ti trije aspekti se imenujejo Obličja, ANPIN. Tako je oblikovano Drevo Življenja, OTz HaIIM, in to je tisto kabalistično 'Drevo Življenja', od katerega zavisijo vse stvari. Obstaja vzporednica v skandinavski mitologiji, v drevesu, imenovanem, Iggdrasil.

56. Omenil sem že, da obstaja ena triada, ki zaobjema vse Sefire, in ki jo tvorijo krona, kralj in kraljica. To je triada, ki je ustvarila svet, ali, rečeno v kabalističnem žargonu, univerzum se je rodil po združitvi kronanega kralja in kronane kraljice. Toda po učenju Kabale so bili, preden je nastala popolna oblika nebesnega človeka (Deset Sefir), prej ustvarjeni prvobitnejši svetovi, vendar niso mogli postati, ker še ni obstajalo ravnovesje, in so se omajali ter porušili. Ti prvobitni svetovi se imenujejo "starodavni kralji Edoma, ki so vladali pred monarhi Izraela." Edom tako pomeni svet neuravnovešenih sil, dočim Izrael pomeni uravnovešene Sefirot (Gen. xxxvi,31). To pomembno dejstvo o stvaritvi in uničenju, ki je predhajalo sedanji kreaciji, se v Zoharju neprestano ponavlja.

57. Sefire se imenujejo tudi Svet Emanacij ali Azilutični ali arhetipski svet, OLaM ATzILUT; iz tega sveta nato izvirajo še trije nadaljni svetovi, ki vsak v sebi vsebuje svoj niz Sefir, ki po sijaju slabijo.

58. Drugi je Briatični svet, OLaM HaBRIAH, svet stvarjenja ali KORSIA, prestol. Ta izhaja neposredno iz Aziluta, čigar sefire se v njem odsevajo in so tako bolj medle in omejene, a še vedno čiste, ker še niso pomešane z materijo.

59. Tretji je Jeciratični svet, OLaM HaJeTzIRAH, svet formacije ali svet angelov, ki izhaja neposredno iz kreativnega sveta Briah, in je še manj rafiniran, čeprav še vedno duhoven.

60. Četrti je Asiatični svet, OLaM HaASIaH, svet materije ali luščin ali senc, OLaM HaQLIPhOT, ki ga tvorijo surovine iz elementov prejšnjih višjih svetov. To je domovanje zlih duhov, imenovanih 'luščine', QLIPhOT, materialni olupki ali ovoji, to je, fizična telesa.

61. Demoni so najbolj pomankljive in najbolj grobe oblike bitij, ki pravzaprav to niso, saj so zgolj sence ali olupki. Razvrščeni so po desetih stopnjah, tako na sprevrnjen način odslikavajoč Sefire. Prvi dve stopnji ne predstavljata drugega kot odsotnost vidne oblike in organiziranosti. Tretja je domovanje teme ali inercije. Nato sledi sedem Peklov, kjer prebivajo tisti demoni, ki predstavljajo inkarnirane človeške zlobnosti ali slabosti, in trpinčijo tiste, ki se jim predajajo v svojem tozemskem življenju. Njihov princ je SaMAeL, angel strupenosti in smrti. Njegova soproga je hotnica, žena nečistovanj, ASheT ZeNUNIM; skupaj tvorita Zver, HIUA. Tako je infernalna trojica popolna, in je, takorekoč, karikatura supernalne Triade. Za Samaela se smatra, da je istoveten s Satanom.

62. Ime Božanstva, ki ga imenujemo Jehova, je hebrejsko ime iz štirih črk, t.i. tetragrammaton, IHVH; in pravilna izgovorjava te besede je znana zgolj nekaterim. Sam poznam več variant mistične izgovorjave Imena. Pravilni izgovor je po izročilu Kabale in judaizma najskrivnostnejši arkanum in skrivnost vseh skrivnosti. "Kdor pozna pravo izgovorjavo, lahko povzroči, da se nebesa stresejo, kajti to Ime besni skozi vse vesolje." Zategadelj pravoverni Židje, ko med branjem naletijo nanj, naredijo premor, ne da bi karkoli izgovorili, ali pa, če že, ga nadomestijo z imenom ADoNaI, Gospod. To je ena od tistih besed moči, ki, kakor AHeleH, pomenijo bivanje, seveda, v univerzalnem, neomejenem smislu. IHVH lahko preberemo, kakorkoli že, zavoljo dvanajstih permutacij, na dvanajst načinov, in vsi pomenijo nek način bivanja. To naj bi bila edina beseda, ki v svojih dvanajstih premenah tetragrammatona, najmanj, obdrži isti in nespremenjeni pomen. Teh "dvanajst praporov veličastnega imena"

ustreza dvanajstim nebesnim palačam Zodijaka ali Zvezd Stalnic: IHVH, IHHV, IVHH, HVHI, HVIH, HHIV, VHHI, VIHH, VHIH, HIHV, HIVH in HHVI.

Poznamo še tri tetragramatonska imena Boga: AHeleH, bit; ADoNal, Gospod; in AGLA, ki je kratica ali notarikon naslednje sentence: ATeH GeBVR LeOLaM ADoNal, "Ti Si za Vedno Vsemogočen Gospodar!" Ta notarikon lahko razložimo tudi takole: A - prvi, in A - zadnji; G - troedini, in L - ravnovesje in popolnost. (Ali pa: Sveti duh-A devico-G uravnovesi-L in oplodi, da rodi Odrešenika-Alef; formula kreacije. Op.Ed.)

63. Kabalistične formule lahko tudi združujemo, na primer AHIH in IHVH, torej AHIHVH, heksagram.

64. AHIH predstavlja Veliko Obličje, Makroprosopus, Keter etc., IHVH pa, zaobsegajoč vse ostale Sefire, Malo Obličje ali Mikroprosopusa, Kralja, Sina in Božjo inkarnacijo. In kakor tudi Sin razodeva Očeta, tako tudi IHVH razodeva AHIH.

65. ADNI pa predstavlja Kraljico, preko katere zgolj je možno doseči in doumeti IHVH in AHIH, najuniverzalnejše bivanje, božansko in človeško.

66. IeHoVaH na Drevesu Življenja zaobjema: Jod s samim svojim vršičkom le dosega Keter, sicer pripada Hokmah, He je Binah, Vav obsega Tifaret in vse, ki ga obkrožajo, Hesed, Gvurah, Hod, Necah in Jesod. Zadnji He pa pripada sferi Malkut, Kraljestvu, in je Kraljeva nevesta. To so tudi štirje svetovi: Jod je Azilut, He je Briah, Vav je Jecirah in zadnji He Asiah.

67. Imajo pa ti svetovi tudi svoja tajna imena. OB za Azilut, SeG za Briah, MaH za Jecirah in BeN za Asiah. Ta imena s Sefirami tvorijo '231 vrat', ki so različne kombinacije ter premene alfabeta, a se v potankosti na tem mestu ne moremo spuščati, žal.

68. Tetragrammaton predstavlja tudi štiri Kerube, ki sem jih že omenil in ki so tisti Ezekijelovi Kerubi, ki podpirajo Tron Vsevišnjega Adama Kadmona na materijalnem planu.

Azilut je podoba Boga, Briah je Prestol, Jecirah je nebesni svod, Asiah pa tvorijo štiri bazične ali kerubične prvine IHVH.

69. Toda, "misterij zemljana in smrtnika izvira iz misterija supernalnega in nesmrtnega;" tako je bil zemljanom ustvarjen lik Boga. V Telesu se utemeljuje Tetragrammaton. Glava je Jod, roke in ramena so He, trup je Vav in noge so drugi He. Telo ustreza Štirim Elementom in Tetragrammatonu, dočim Duša ustreza Sefiram božanskih Emanacij ali Številkam, ki pa imajo bazično Triadično strukturo, Krona, kralj in kraljica, ali Sveti Duh, Oče in Sin. Trije deli duše so: NeShaMaH, božanska intuicija, RUaH, intelekt ali etos, ter NePheSh, animalna duša ali nagon.

70. Duša je torej prvotnejša od telesa, saj izvira iz božanskih emanacij ali čiste svetlobe; in je kot taka androgina, dvo- ali nad-spolna. Ko pa se inkarnira, in da bi se kot taka tudi obdržala, mora privzeti enospolen značaj, ki spet pripada zgolj telesu; je moško ali žensko. Sla ali želja je torej cena inkarnacije, kakor tudi smrtnost. V Kabali se to ne smatra za prekletstvo, namreč ta Izgon iz Raja, temveč prej počlovečenje, tako Boga kot človeka, inkarnacija.

71. Poroka moža in žene je edina pot nazaj v Raj, seveda, če je ne razumemo politično in 'zakonsko'.

72. Vendar je trojna delitev duše, na duhovni, moralni in fizični del, vedno dopolnjena s četverno delitvijo elementov. Tako IHV - Oče, Mati, Sin, dopolnjuje drugi He, Hči, Devica in Nevesta Univerzuma, ki šele prinaša Odrešitev ter Odkup Univerzuma in Vsega Živega, (Dvorjani v Tarotu!).

73. Pravtako sta modrovala Platon in Pitagora; prvi je razpoznal trojno delitev duše in od tu tri vrste karakterja ter tri sloje države; drugi pa je ustoličil Štirico, Tetraktis, kot najpopolnejšo.

74. Naj navedem citat o naravi duše velikega kabalista Eliphasa Levija iz njegove najizvrstnejše knjige 'Ključ Velikega Misterija', kjer predstavi glavne ideje avtorjev Zoharja.

"Duša je zastrta svetloba. Ta svetloba je trojna:

"Nešemah, čisti duh,

"Ruah, duša ali duh,

"Nefeš, plastični posrednik.

"Zastor duše je plašč, ovoj ali podoba.

"Podoba je dvojna, ker odseva tako dobro, kot tudi zlo stran angela.

"Nefeš je nesmrten vsled prenove skozi destrukcijo oblik.

"Ruah napreduje skozi evolucijo idej.

"Nešema pa napreduje brez uničenja ali pozabe.

"Duša ima tri svoja domovanja: Brezno Življenja, Supernalni Eden in Inferiorni Eden.

"Podoba, TzeLeM, je Sfinga, ki predlaga enigmo življenja.

"Fatalna podoba oskrbi Nefeš z njegovimi atributi, toda Ruah jo lahko nadomesti s premagovanjem ter aspiracijo k Nešemah.

"Telo je zastor Nefeša, Nefeš pa je zastor Ruaha, ki pa je spet zastor Nešemah.

"Svetloba se poosebi tako, da se zastre, kar mora biti storjeno popolno, če hoče biti personifikacija popolna ali trdna.

"Ta personifikacija na zemlji je odvisna od narave univerzalne duše.

"Duši so namenjene tri atmosfere.

"Tretja atmosfera se konča tam, kjer se pričenja planetarna atrakcija drugih svetov.

"Duše, ki se na tem svetu izpopolnijo, preidejo na naslednjo postajo.

"Ko premostijo planete, prispejo do sonca; nakar se povzpnejo v naslednji univerzum in pričnejo svojo planetarno evolucijo od sveta do sveta in od sonca do sonca.

"V soncih se spominjajo in v planetih spozabljajo.

"Solarna življenja so dnevi večnega življenja, planetarna življenja pa so noči s svojimi sanjami.

"Angeli so personificirane svetlobne emanacije, a ne vsled skušenj in prediranja zastorov, temveč vsled božanskega vpliva ter odseva.

"Angeli stremijo k temu, da bi postali ljudje, kajti popolni človek, človek-Bog, je iznad vsakega angela.

"Planetarna življenja tvori desetero sanj, vsaka po sto let dolga, vsako solarno življenje pa traja tisoč let; zato je rečeno, da je tisoč let za Boga kakor en dan.

"Vsak teden - to je, vsakih štirinajst tisoč let - se duša okoplje in spočije v jubilejnih sanjah pozabe.

"Po prebujenju iz njih pozabi vse zlo in se spominja le dobrega.

75. Zdaj pa se posvetimo še temi, ki smo jo že nakazali, namreč idejam Makroprosopusa in Mikroprosopusa, Arikh Anpin in Zauir Anpin, Velikemu in Malemu Obličju ali Postavi. Makroprosopus je, to si moramo zapomniti, prva Sefira, Krona ali Keter; Mikroprosopus pa tvori šest Sefir izpod Brezna s središčem v Tifaretu. Šestero dni stvarjenja odgovarja tem šestim oblikam Mikroprosopusa, ki tvorijo šesterokrako zvezdo Makrokozma, ker je povsem odvisna od svetlobe Makroprosopusa onstran Brezna; kar tudi izraža njeno slabost, saj je pravtako podvržena korupciji najnižjih svetov.

Makroprosopus in Mikroprosopus tako izražata najuniverzalnejše ravnovesje v Kabali, ki je sicer v Smaragdni Tabli pojmovano kot dogma 'Velike Enačbe': Kakor zgoraj, tako zdolaj, zavoljo misterija enosti, "zavoljo možnosti združitve".

76. Za konec tega skrajšanega uvoda v Kabalo se posvetimo še tej enačbi, za katero nam je v neki modernejši Sveti Knjigi zagotovljeno, da je ne gre razumeti tako, kot smo jo razumeli do sedaj. Ta misterij Velike Enakosti ne moremo ponazoriti bolje kot s sovpadanjem dveh enakostraničnih trikotnikov, ki sta in nista enaka, kajti eden je obrnjen navzdol, drugi pa navzgor. Navzgor je obrnjena aspiracija človeka, navzdol pa vpliv Boga. V tem univerzalnem ravnovesju se človek izpopolni, v Tifaretu, v Keterju pa človek preseže samega sebe v stapljanju z Vesoljem. Toda Keter je v Malkutu in Malkut v Keterju, zatorej ne pozabimo, da tu ne gre za enostavno pojmovanje dobrega in zlega, kakor je to primer v vseh patriarhalnih religijah, temveč gre za neko Ravnovesje. ki ga omogoča šele 'moderna' gnoza. Kakor je zapisano: Kogar po naravi privlači Krona, mora utrditi spodnjo vez s Kraljestvom elementarnih sil; in kogar po naravi privlači spodnji svet demonov, mora utrditi zgornjo vez. Za popolno ravnovesje duše je namreč treba doseči obe poroki, ki sta v bistvu ena, kakor je tudi Znanost, ki obvladuje nižji svet, eno z Religijo, ki 'obvladuje' višjega. Spoznanje ni možno brez istovetnosti ali identifikacije subjekta in objekta naše znanosti, kakor tudi istovetnost ni možna brez spoznanja. Zatorej se poglobite v ta misterij Enosti, ki je Ničnost, se pravi, Ravnovesje, ki je temelj Univerzuma in Umetnosti, da bi dosegli Najvišje Dobro, Popolno Srečo, Resnično Modrost in dovršili Veliko Delo. Amen.

9. SEKSUALNA MAGIKA

OJAČANI ZANOS

ZAPIS O TEURGIJI, SUB FIGURA DCCCXI, RAZRED C KNJ. A.·.A.·.

I

I A O , Najvišji pri Gnostikih, je Gospod tega dela. Zatorej ga prikličimo z imenom, s katerim ga Družabniki Kraljevske Arkade oskrunjajo; da bi nam v tem spisu pomagal razglasiti načine, ki nam jih je poveril.

II

Božanska zavest, ki se odseva in prelamlja v delih Genija, se hrani, kakor verjamem, z določenim izločkom. Ta izloček je enak semenu, a ni z le-tem istoveten. Malo je moških, in še manj žensk, pa še te so androgine, ki ga posedujejo kadarkoli in v poljubnih količinah.

Ta izloček je tako tesno povezan s seksualno ekonomijo, da se mi včasih dozdeva, kot bi bil stranski proizvod v procesu proizvajanja semena. Da je bila določena oblika te doktrine splošno sprejeta, nam priča njena prepoved v vseh religijah. Svetost naj bi bila soodvisna od spolne vzdržnosti, ki so jo smatrali za čednost in vrlino. Toda dvomim, da gre za tako preprost odnos; na primer, v mojem primeru izpoljitve mentalne kreativne energije vedno spremljajo neki nenormalni pojavi fizičnih moči regeneriranja. A se v dolgih obdobjih vzdržnosti, kakor tudi ob prekomernem orgijaštvu, enako ugodno izpolji in celo izoblikuje.

Sebe poznam, in v meni je skrajno močna sla, katere rezultati so osupljivi.

Na primer, napisal sem TANNHÄUSERJA v celoti, od zasnove do sprovedbe, v šestinsedemdesetih urah, brez zastoja, ne zavedajoč se niti noči niti dneva; o kakšni sledi utrujenosti ni bilo sledu. Bil sem štiriindvajset let star in napisal sem ga neposredno po orgiji, ki bi me sicer izčrpala.

Vedno znova in znova sem zapažal, da me t.i. spolna zadovoljitev pušča nepotešenega in neizmorjenega, sproščajoč mi poplavo verzov, ki so onečastili mojo kariero.

Vendar pa me je po drugi strani obdobje vzdržnosti ojačalo za največje ustvarjalne izbruhe. A to ni pravilo. Na koncu odprave na K2, po petih mesecih spolne vzdržnosti, nisem ustvaril ničesar, razen napisal par bledih lirik več mesecev še po tem.

Omeniti moram leto 1911 e.v. Bil sem sijajnega zdravja in sem živel z žensko, ki sem jo ljubil; a je bilo njeno zdravje zelo spremenljivo, kar nama je delalo stalne skrbi.

Stalno je bilo vreme lepo in toplo. V treh mesecih skoraj nisem zamudil jutra, vselej vstajajoč poln energije in z neko idejo za pisanje.

Gledano v celoti sem se počutil na višku moči, težak 66 kg, kar je bila moja borilna teža deset let prej. Prehodila sva okrog dvajset milj na dan po hribovitem gozdovju.

Dejanska kopica rokopisov, ki sem jo tedaj proizvedel, je osupljiva; še bolj njih raznolikost; da o izvrstnosti ne govorim.

Tu je približen seznam, kakor se spominjam, torej daleč od izpolnjenosti:

(1) Par ducatov A.·. A.·. knjig instrukcij, vključno z Librom Astarte in pa Templjem Kralja Salomona za Equinox VII.
(2) Noveli: Sekač, Tajni Greh.
(3) Igre: Guslar Njenega Veličanstva; Stara Jegulja; Adonis in Vampirji; (obe skupaj v eni sapi); in Mortadello.
(4) Poezija: Sedemkratni Zakrament; Rojstni Dan.
(5) Temelji Grške Kabale (vključujoč zbir in analizo para tisočev besed).

Ta pojav sem mi zdi edinstven v zgodovini literature.

Omenim lahko še svoje drugo alžirsko potovanje, ko je bilo moje seksualno življenje, čeravno dodobra izpolnjeno, nezadovoljivo.

Ko sem zapustil Biskro, sem bil tako poln idej, da sem moral iti na vlak za El-Kantaro, da sem lahko napisal tragedijo 'Škorpijon'. Pet do šest pesmi sem tedaj napisal na poti v Pariz. V Parizu pa, kjer sem ostal štiriindvajset ur, sem napisal novelo 'Skušnja Ide Pendragon' in takoj po povratku v Anglijo še dve, 'Snežni Vihar' in 'Električna Tišina'.

Če povzamem: vedno lahko svoje seksualno razpoloženje navezujem na pogojenost umetniške ustvarjalnosti, bivši si tako blizu, da sta skoraj istovetni in vendar nedoločljivi, tako da ne morem predvideti niti ene same samcate predpostavke.

Ti razmisleki me mučijo, ko vidim nevedne, ki skušajo proizvesti genija na mehanski način. Lahko se motim, toda moja zmota bo tisočkrat pomembnejša od njihovega največjega uspeha.

Zatorej svojih opažanj nočem utemeljevati toliko na svojih lastnih skušnjah, temveč bolj na sprejetih klasičnih metodah za proizvodnjo (edukacijo, op.p.) ojačanega zanosa (orig. 'Energized Enthusiasm'; op.p.), ki je vzvod za premikanje Boga.

III

Grki so poznali tri metode osvobajanja genijalne sekrecije, o kateri sem govoril zgoraj. Nemara so mislili, da njihove metode le pomagajo njenemu izločanju, toda tega ne verjamem povsem ali brez oklevanja. Manifestacija sile namreč zahteva silo, ta pa mora od nekje priti. Lažje je reči 'podzavestno' ali 'izločljivo', kot pa predpostavljati nek zunanji rezervoar, da razširim svojo konotacijo 'človečnosti' raje, kot pa da bi iznašel 'Boga'.

Kakorkoli že, brez skopuštva, moje izkustvo mi govori, da je nesmiselno bičati utrujenega konja. So časi, ko mi ni dana niti ena kapljica tega eliksirja. Nič ga ne more povrniti, niti počitek v postelji, niti treningi. Po drugi strani pa včasih po najsilovitejšem naprezanju, potem ko se zgrudim zaradi fizične utrujenosti in nemara zleknem na tla, nemočen dvigniti roko ali nogo, mi rojstvo ideje v trenutku prežene vso izčrpanost telesa, čeprav je bila slednja pogojena z nečloveškim telesnim naporom.

Natančno vzporedje (ki ga sicer nikjer drugje ne moremo zaslediti) obstaja v primeru manije. Blaznež se lahko cele ure upira šestim izurjenim atletom in ne bo kazal nobenega znaka utrujenosti. Nato pa se bo nenadoma zgrudil; toda ko ga bo ponovno presunila ideja, ki ga vznemirja, se bo, svež kot še nikdar, znova spustil v boj. Ko še nismo odkrili 'nezavestne mišične dejavnosti' in njenih učinkov, je bilo razumno

predpostavljati 'obsedenost s hudičem'; razlika med blaznežem in genijem ni v kvantiteti, temveč v kvaliteti njunega delovanja. Genij je organiziran, blaznež zmeden. Mnogokrat je organiziranost izvirna, a jo neuravnovešen in neveden vrač zamenja za nered. Čas je pokazal, da sta se Whistler in Gauguin 'držala pravil' tako kot njuni učitelji, ki so bili videti čisto iz sebe.

IV

Po starih Grkih obstajajo tri metode za sprostitev Leidenske steklenice Genija. Te tri so pripisovali Bogovom: Dionizu, Apolonu in Afroditi. Po slovensko bi rekli: vino, glasba in ženska.

Zelo smo se zmotili, če mislimo, da so Grki priporočali obisk bordela. Pravtako je zmota smatrati Veliko Mašo pri sv.Petru za bogoskrunsko, potem ko smo bili priča na srečanju 'evangeličanskega preporoda'. Nered je vedno parodija reda, zato ker ne obstaja noben arhetipski nered, katerega odsev bi lahko bil dejanski nered. Owen Seaman lahko parodira pesnika, nihče pa ne more parodirati Owena Seamana. Kritik predstavlja sveženj vtisov; izza tega ni nobenega sebstva. Vse fotografije so si v bistvu enake; dočim pa se dela vseh slikarjev mojstrov bistveno razlikujejo.

Nekateri pisci predpostavljajo, da je v antičnih ritualih v Eleusini Prvosvečenik javno kopuliral s Prvosvečenico. Če bi bilo to res, potem bi ne bilo nič bolj 'nedostojno' kot je 'bogoskrunsko' za svečenika spreminjati kruh in vino v telo in kri Boga.

Protestanti pravijo, da je to bogoskrunsko, resda, toda za njih je vse sveto profano; njihova umazana pamet ne vidi v seksualnem aktu nič drugega kot zločin ali burko, in njihova edina obrazna gesta je roganje ali spogledovanje.

Protestantizem je izloček človeške misli in vsa umetnost v protestantskih deželah, v kolikor sploh obstaja, je revolt. Toda vrnimo se od teh priskutnih namigovanj na premislek o metodah starih Grkov.

V

Torej se strinjamo v tem, da iz tega, ker vino, ženska in pesem tvorijo mornarsko taverno, še ne sledi nujno, da te sestavine potem tvorijo tudi strupene čorbe v peklenskem kotlu.

Obstajajo preprosto misleči ljudje, ki mislijo, da so s tem, ko so dokazali to, da je religijozni instinkt le odsev seksualnega, uničili religijo.

Bolj gotovo je, da mornarska taverna predstavlja njihov edini preblisk nebes, kakor je tudi rušilni kriticizem falicizma zgolj pokazal, da je spolnost zakrament. Zavest, pravi materialist s sekiro v roki, je funkcija možganov. S tem on samo reformulira staro misel, da so "vaša telesa svetišča Svetega Duha.".

V tem smislu je spolnost po pravici posvečena, kot večni ogenj rase. Huxley dopušča, da "so nekatere nižje razvite živali v nekem smislu nesmrtne," ker se neprestano obnavljajo s cepitvijo, in kolikokrat že delimo x z 2, venomer nekaj preostane. Toda on nemara nikoli ni uvidel, da je človeštvo nesmrtno na natanko isti način, obnavljajoč se s podobnimi značilnostmi skozi eone, spreminjajoč se resda okolju primerno, toda vedno ostajajoč v bistvu isto. Vendar je duhovni cvet tega procesa dejstvo, da se ob trenutku sprostitve pojavi fizična ekstaza, krč, ki je enak mentalnemu krču pri meditaciji. Nadalje lahko v zakramentalni in obredni rabi spolnega akta dosežemo božansko zavest.

VI

Spolni akt je torej zakrament, nakar se nam takoj vsili razmislek, kako to lahko omejuje rabo spolnih organov.

Očitno legitimno je predvsem to, da uporabljamo organe vsled njihovega naravnega smotra. Toda, če je dopustno uporabljati jih v obredne namene, potem spoznamo, da je samo dejanje omejeno z mnogimi preprekami.

Kajti ravno s tem organi postanejo posvečeni. Za samo propagando ni važno, če mora za to človek biti izprijen; najrazvratnejši izprijenec bo zagotovo zaplodil bolj zdrave otroke, kot pa na pol spolen krepostnež. 'Moralne' ovire temeljijo na razumu; na ta način se zanemarjajo.

A če aktu priznamo religijozno funkcijo, v trenutku dopustimo tudi nujnost njegovega profaniranja. Ne smemo ga podvzemati lahkotno ali bedasto, ne da bi imeli za to tehten zagovor.

Lahko ga podvzamemo z neposrednim namenom vzdrževanja rase. Lahko ga podvzamemo, da bi sledili vzgibu prave strasti; kajti strast, kakor nam že izraz pove, je gotovo navdahnjena z božansko silo in lepoto mimo volje posameznika, često tudi proti njej.

Priložnostna ali rutinska raba, ali prej zloraba, - kar Krist imenuje 'ničevo' - teh sil je to, kar privede do njihove profanacije. Nadalje postaja jasno, da vsled zakramentalne rabe v religijoznem obredu dejanje osmišlja edino ljubezen do Boga. Vse osebne nakane moramo povsem zavreči. Tako kakor lahko vsak svečenik izvede čudež transsubstanciacije, tako lahko vsakdo, če le poseduje nujne kvalifikacije, izvede ta drugi čudež, katerega značaj bomo raziskovali nadalje.

Osebni nameni so izničeni, nakar je a fortiori nujno pravtako negirati socialne in slične nagibe.

Fizična moč in lepota sta nujni zaradi estetskih razlogov, saj se pozornost častilcev vsled grdosti slavljencev lahko hitro deformira in popolnoma zmede. Ni mi treba poudarjati, da je nujna striktna samokontrola in koncentracija častilcev. Kakor je tudi bogoskrunsko uživati v grobem okusu zakramentalnega vina, tako morajo slavljenci zatreti tudi najmanjšo izpoljitev animalnega užitka.

Ni mi treba tudi na tem mestu govoriti o kvalifikacijskih skušnjah; dovolj bo reči, da so adepti vedno vedeli kako zagotoviti učinkovitost.

Nujne so, seveda, tudi enake kvalitete asistentov; seksualna vzburjenost mora biti zatrta in preoblikovana v svoj religijozni ekvivalent.

VII

S temi uvodnimi besedami, ki naj nas varujejo pred kritiko tistih protestantov, ki so se, potem ko jih je Bog ustvaril malo nižje od Angelov, ponižali še dosti nižje od živali, vsled svoje bestialne razlage vsega človeškega in božanskega, lahko zdaj preučimo najprej trojno naravo teh antičnih metod ojačanega zanosa.

Glasba ima v sebi dvoje; zvok oz. višino, in ritem. Slednja kvaliteta je povezana s plesom; tisti del ritma pa, ki ni ples, je seks. In tisti del seksa, ki ni oblika plesa oz. animalnega gibanja, je omama duše, kar ga povezuje z vinom. Nadaljne istovetnosti prepuščamo raziskavi študenta samega.

Z uporabo treh metod lahko v sebi stimuliramo vse svoje bitje.

Glasba ustvari obči sklad misli, navajajoč jih na njihove lastne poti; vino nudi obči vzgib animalne narave; in spolna vzburjenost povzdigne moralno naravo človeka, vsled svoje sorodnosti z skrajno ekstazo. Od nas samih pa je odvisna končna transmutacija. Če ne posedujemo posebnega izločka, katerega sem predpostavil na začetku, bo učinek zgolj običajen.

Ta sistem je tako uglašen na človekovo naravo, da je natančno parodiran in profaniran ne le v mornarski taverni, temveč pravtako na družabnem balu. Ob tem je za nižje značaje rezultat pijanost, za srednje postopno otopevanje finih čutov; za višje nravi pa poživitev, ki se v najboljšem primeru prelevi v utemeljitev doživljenske ljubezni.

Če bi ti družabni 'rituali' bili pravilno izvajani, potem bi ne prihajalo do izčrpanosti. Po balu bi morali začutiti potrebo po dolgem sprehodu po svežem jutranjem zraku. Utrujenost in dolgočasje, glavobol in dremavica, vse to so opozorila Narave.

VIII

Smoter takega bala, moralna drža ob vstopu, se mi zdi skrajno pomembna. Če prideš z namenom ubiti čas, je bolje, da se ubiješ sam. Baudelaire govori o prvem stadiju ljubezni, ko fant poljublja drevesa v gozdu raje, kot pa da bi ne poljubljal ničesar. V svojem šestintridesetem letu sem se znašel v pompejih, strastno poljubljajoč velik nagrobni kip ženske, ki stoji nasproti avenije grobnic. Še danes kdaj pa kdaj zjutraj po prebujenju začenjam strastno poljubljati svoje roke.

S takim občutjem naj bi odšli na bal, in s še intenzivnejšim, prečiščenim in povišanim naj bi ga zapustili.

Če je tako, kako bolj bi potem vsled neposrednega religijoznega namena naj zažarelo celo naše bitje! Kako Beethoven rjove ob sončnem zatonu, mi ni prav nič nenavaden spektakel; jaz kričim v radosti in čudenju, ko dojamem (brez dojetja namreč ne moremo reči, da vidimo) rezilo trave. Padem na kolena v nemem oboževanju Lune; zakrijem si oči v svetem strahospoštovanju do dobrega Van Gogha.

Predstavljajte si potem bal, na katerem glasbo proizvaja nebeški kor, vino pa je iz Graala, s Sabata Adeptov, in naš partner Nesmrtni in Večni, Pravi in Živi Najvišji Bog!

Ali pa pojdite na običajen bal - Moulin de la Galette lahko služi celo zadnjemu od mojih magikov - z vso svojo žarečo dušo in vso voljo zbrano na te presnovotvorbe; in mi povejte, kakšen čudež se bo zgodil!

Sovraštvo ali odpor do življenja je to, kar nas na stara leta odvede na bal; ko smo mladi, nas razganja, dokler ne pride čas; toda ljubezen do Boga, ki je edina prava ljubezen, s starostjo ne zbledi, temveč postane globja in intenzivnejša z vsako zadovoljitvijo. Kakor da bi pri plemenitem človeku to izločanje stalno naraščalo - kar predpostavlja nek zunanji rezervoar - in zato starost izbugi vso svojo grenkobo. Tako najdemo 'Brata Lawrencea', Nicholasa Hermana Lorrainškega pri osemdesetih v neprestanem radovanju v združitvi z Bogom. Buda je v isti starosti brzel gor in dol po Osmih Višjih Transih, kakor akrobat po lestvi; slične zgodbe krožijo o škofu Berkeleyu. Mnogi sploh niso doživeli združitve prej kot v srednjih letih, in ti so jo redko kdaj izgubili.

Zares, lahko dosežemo genija, v običajnem pomenu besede; še več, lahko je domala v obči posesti. Njegova redkost je posledica uničujočega vpliva izrojene družbe. Redko srečamo mladeniča, ki bi ne imel visokih idealov, prijaznih misli ali občutka svetosti ter lastne pomembnosti; kar je v bistvu občutek njegove istovetnosti z Bogom. Po treh letih po svetu bo postal bančni uradnik ali celo vladni uslužbenec. Samo tisti, ki intuitivno že od rane mladosti razumejo, da morajo ostati izven, in ki imajo tako izredno hrabrost ter vztrajnost, da tam tudi ostanejo, navkljub tiraniji, brezčutnosti in preziru manjvrednih - samo taki so zmožni, in neokuženi prispejo v zrelo dobo.

Vsaka resna ali spiritualna misel se smatra za dovtip; pesniki se zdijo 'mehki' in 'bojazljivi' nemara zato, ker so edini dečki z lastno voljo ter pogumom, da se zoperstavijo celi šoli, ligi učencev in učiteljev, kakršno sta nekoč ustanovila Pilat in Herod; čast se nadomešča s koristnostjo, in svetost s licemerstvom.

Četudi najdemo dobro seme in ustrazna tla, vedno se bodo sile zapravljale. Navidezno opogumljanje pesnika ali slikarja je mnogo hujše od kakršnekoli mere nasprotovanja. Tu spet problem spolnosti (ali P.S., kakor ga imenujejo tolstojanci, preprodajalci čednosti, orehojedci in slični, ki ne mislijo in ne govorijo o ničemer drugem) pomoli ven svojo zastrašujočo glavo. Verjamem, da se vsak deček zaveda spolnosti kot svete. Toda ne ve, kaj to je. Z neskončno plahostjo vpraša. Učitelj odvrne v sveti grozi; deček se pretkano spogleda, pritajeno nasmehne ali še kaj hujšega.

Nagibam se k strinjanju z etonskim ravnateljem, ki pravi, da je pederastična strast med učenci "neškodljiva"; še več, mislim, da je ona edini odrešujoči pojav seksualnega življenja v javnih šolah.

Indijci so pametnejši; ob strogo izbranem trenutku v času pubertete pripravijo dečka za zakrament. Odvedejo ga v pripravljeno svetišče, kjer ga modra in sveta žena, vešča v umetnosti in predana namenu, iniciira z vso svečanostjo v misterij življenja.

Dejanje tako postane sveto, religijozno, neosebno, popolnoma ločeno od amorizma in animalizma ter sentimentalizma in vse ostalih izprijenosti, ki jih imajo protestanti venomer v mislih.

Katoliška cerkev je, v to verjamem, do neke mere ohranila pogansko tradicijo. Poroka je zakrament. Toda cerkveni očetje so v poskusu odvzeti mu vse prirastke, ki bi ga lahko oskrunjali, sebi navkljub pridali druge dodatke, ki so ga oskrunili še bolj. Poroko so navezali na lastnino in nasledstvo, da bi služila tako Bogu

kot Mamonu.

Uvedli so pravične omejitve duhovnikom, ki naj bi vso svojo energijo rabili za izvajanje Čudeža Maše, in ustanovili svoj koncil - koncil popolnosti. Magikalna tradicija se je delno izgubila; duhovnik ni mogel delati tega, kar se je od njega pričakovalo, tako da se je nenadejani del njegove energije spremenil v gorčino.

Zato so duhovnikove misli, kakor tudi misli modernih teoretikov, večno motajo okrog S.P..

Posebna in Sveta Maša, Maša Svetega Duha, Maša Misterija Inkarnacije, izvajana po določenih presledkih, bi lahko odrešila tako menihe, kot tudi nune, in bi Cerkvi zagotovila večno gospostvo v svetu.

IX

Torej, vzrok za tako redkost genija je v zatiranju njegove mladeži. Kakor je v naravi usojeno samo enemu semenu izmed tisočih, da požene sadiko, tako je tudi samo najmočnejšim sinovom genija dano, da se uprejo vsem možnim ubijalskim pogojem.

A kakor se v Avstraliji zajci nemoteno razmnožujejo, in so od tam tudi zgodbe o misionarjih, ki zaplodijo v dveh letih celo do devetdeset otrok, tako moramo tudi mi razpoznati in odpraviti pogoje zatiranja, če hočemo vzgojiti genija.

Očiten praktični korak, ki nam ga je za podvzeti, je obnovitev ritualov Bakhusa, Afrodite in Apolona ter postavitev njih na pravo mesto. Ne morejo biti dostopni vsakomur, nagrada za posvetitev in skušnjo pa mora biti možatost.

Fizični testi morajo biti strogi, tako da je za slabiče boljša iztrebitev, kot pa bedasto ohranjanje. Isto velja za intelektualne teste, ki morajo biti kar se da široko zastavljeni. Jaz sem bil v šoli popoln butec v vseh vrstah atletike in iger, ker sem to preziral. Zdaj posedujem kar nekaj svetovnih rekordov v alpinizmu. Saj izpiti ne izkazujejo inteligence, zato Cecil Rhodes ne zaposluje ljudi z visokošolskimi diplomami. Vaša čast v Angliji zavisi od diplome, to je, v času zatona Anglije, čeprav je celo v Angliji ona obvezna vstopnica do kleriške ničevosti ali pedagoškega suženjstva.

Tako nekako izgleda pikčasta skica slike, ki jo nameravam narisati. Če moč posedovanja imovine zavisi od naše sposobnosti ter našega uvida pravih vrednot, potem lahko takoj ustvarimo novo aristokracijo in bi usodno dejstvo, da socialni obzir variira z iztržkom od kampanje, prenehalo obstajati. Naša pluto-hetero-politokracija bi propadla v enem dnevu.

Toda še predobro se zavedam, da take slike ni mogoče naslikati. Preostane nam samo to, da potrpežljivo in skrivoma delujemo. Izrabiti moramo primeren material ter ga izuriti v skrajnem spoštovanju do treh mojsterskih metod ali v vodenju svoje duše do njenega genijalnega orgazma.

X

Ta spoštljiva drža je tako pomembna, da tega ni mogoče preceniti. Normalni ljudje najdejo normalno olajšanje od nekega občega ali posebnega draženja v spolnem aktu.

Poveljnik Marston, R.N., čigar poizkusi v učinkovanju tam-tama na poročeno angležinjo so klasični in pomenljivi, je šarmantno opisal kako njen prvotno nedoločen nemir postopoma preraste v seksualno obliko, da bi nato kulminiral, če okoliščine dopuščajo, v brezsramni masturbaciji ali v nedostojnih ponudbah. A to je naravni privesek trditvi, da poročena Angležinja v bistvu sploh ne pozna spolne potešenosti. Njene želje stalno spodbuja brutalni in nevedni soprog, in nikoli ni nagrajena. To gre spet na račun nenavadnega prevladovanja sapfizma v londonski družbi.

Indijci opozarjajo svoje učence pred nevarnostmi dihalnih treningov. Že rahla ohlapnost moralnega ali telesnega bitja lahko privede do takega nabiranja energije, da se mora le-ta sprostiti v obliki nehotenega izliva. To vem iz lastne skušnje.

Nadvse pomembno je torej, da uvidimo naravo sprostitve, ki jo najdemo v, kakor so to hebrejci in grki

poimenovali, prerokovanju, za katerega je bolje, če je organizirano v umetnost. Zmedena sprostitev je samo izguba, ena divjina laježev; urejena sprostitev pa je 'odvezani Prometej', ali 'Zlata doba', v skladu s posebnimi sposobnostmi navdušenega posameznika. A ne smemo pozabiti, da si je posebne sposobnosti lahko pridobiti, če je gonilna sila zanosa močna. Če se ne morete držati pravil drugih, si naredite svoja lastna. En red se, gledano dolgoročno, obnese tako kot kak drug.

Henri Rousseau, carinik, je bil vse življenje zasmehovan. Jaz sem se mu smejal tako srčno, kakor ostali, čeprav sem si (domala navkljub samemu sebi) v sebi stalno govoril (kako gre tista fraza), da "čutim nekaj, pa še sam ne vem kaj."

Ko se je nekdo spomnil, da bi postavil vse njegove slike vsako posebej v poseben prostor, je bilo takoj jasno, da je njegova naivnost preprostost Mojstra.

Ne mislite si, da se ne zavedam, ali da podcenjujem nevarnosti rabe teh metod. Pojav celo tako preproste stvari, kot je utrujenost, spremeni neko Las Meninas v bedasto seksualno krizo.

Za večino Angležev je nujno kosati se v samokontroli z Arabci ali Indijci, katerih ideal je razdevičiti največje možno število devic - osemdeset se smatra za kar soliden dosežek - ne da bi dejanje zaključili.

Za slavljenca v kateremkoli faličnem ritualu je najpomembnejše, da zaključi dejanje, ne da bi ena sama misel spolnosti ali senzualizma prešinila njegov um, kaj šele da bi ga zasvojila. Um mora biti tako nezainteresiran v odnosu na naše telo, kot je v odnosu do telesa drugega.

XI

Obstaja nekaj primernih glasbenih instrumentov. Človeški glas je najboljši in edini, ki ga lahko uporabimo v zboru. Vse kar spominja na orkester, zahteva neskončna ponavljanja, s čimer se uvaja vzdušje izumetničenosti. Orgle so vreden solo instrument in same po sebi predstavljajo en orkester, dočim je njih zvok in vse njegove asociacije v prid religijozni ideji.

Violina je od vseh najuporabnejša, saj sam njen način izraža lakoto za neskončnim, in je tudi tako mobilna, da po čustvenem obsegu prekaša vse svoje tekmece. Spremljava je nezaželjena, razen če je pri roki dober harfist.

Harmonij je grozen, že zaradi asociacij, ki jih sproža; in klavir ni nič boljši, razen če nanj igra, skrit za zastorom, Pederewski.

Trobenta in zvon sta izvrstna, za presenečenja, v krizi obreda.

Tam-tam je resnično edinstven; vroč, topotav in strasten; za različne tipe obredov, intenzivnejše in neposrednejše, čeprav manj vzvišene. Dobro se ujema z mantriranjem ter dopolnjuje s posvečenim plesom.

XII

Od svetih plesov je najbolj praktičen za zbiranje sedeči ples. S prekrižanimi nogami sedimo na tleh in se zibljemo sem in tja v ritmu mantre. Spektakel enega ali dvojice plesalcev prej moti vajo. Predlagam neznatno in močno svetlobo na tleh sredi sobe. Najboljša tla so iz mozaičnega marmorja; običajen tepih Masonske Lože pravtako ni napačen.

Oči, če sploh kaj vidijo, gledajo le ritmične in mehanične kvadrate, ki v perspektivi vodijo venomer do preproste budne svetlobe.

Zibanje telesa z mantro (ki ima navado naraščanja in padanja na lastno pobudo na zelo čuden način) postane vedno bolj poudarjeno; končno se pojavi fraza krčevitosti, nakar zavest zafrfota in izgine; nemara prodre do božanske zavesti, nemara se znova obudi vsled neke spremenljive in zunanje impresije.

Tak bi bil zelo enostaven opis neke zelo preproste in resne oblike obreda, ki v celoti bazira na ritmu.

Zelo lahko ga je pripraviti in njegovi učinki so običajno za začetnika ohrabrujoči.

XIII

Vino je norčavo, močna pijača pa nas lahko razbesni. Njih uporaba vodi prej v težave in ne le v glasbo.

Osnovni problem opoja je doziranje. Potrebujemo ravno dovolj; in, kakor opozarja Blake, kdaj je dovolj, lahko povemo samo tedaj, ko je že preveč. Od osebe do osebe doza variira, da bi pri eni osebi bila odvisna še od trenutkov razpoloženja in drugih raznolikih dejavnikov.

Problem rešimo tako, da si zagotovimo tihega strežaja, ki nosi vrč, ponujajoč ga vsake toliko časa v enakih razmakih. Piti se morajo majhne količine, ali pa se preskoči in se pošlje vrč naprej, da bi si ga privoščili ob primernejšem trenutku. Toda točaj mora biti posvečenec, da lahko uporabi svojo lastno diskretnost preden ponudi vrč. Najmanjši znak omamljenosti pri nekom mu mora biti znak, da ga preskoči. Takšna praksa je primerna za prej opisani obred.

Namesto vina, lahko po želji uporabimo eliksir, ki sem ga sam uvedel v Evropo. Toda njegovi učinki, ako se rabi na ta način, še niso bili temeljito raziskani. To imam namen nemudoma popraviti.

XIV

Večji problem predstavlja spolna vzburjenost, ki mora izpolniti skladnost metode.

Izjemoma je zaželjeno, da so telesni gibi dekorativni, v najvišjem pomenu besede, in mnogi so tako slabo izurjeni, da so povsem nesposobni ta obred dojemati na kak drug način, razen kritično in polteno, bivši oboje usodno, za vse, kar smo že naredili. Verjetno je bolje počakati, dokler vsi prisotni niso skrajno povzdignjeni, preden tvegamo profanacijo.

Nezaželjeno je, po mojem mnenju, da bi običajni častilci praznovali javno.

Žrtev mora biti ena sama.

Ali pa ne...

XV

Do tu sem napisal, ko je nekdo potrkal na moja vrata. Bil je pesnik, s katerim sva se pred časom pogovarjala o Misterijih, kar me je tudi navedlo, da sem se spravil k temu skiciranju. Povedal sem mu, da ravno delam na tem, kar mi je sam sugeriral, in da sem - dobro, zaenkrat obtičal. Vprašal me je, če lahko pokuka v moje zapiske (bral je gladko angleško, čeprav je v pogovoru znal uporabiti le malo besed), in ko je to storil, se je navdušil in rekel: "Če greš zdaj z menoj, bova lahko dokončala tvoj esej." Zadovoljen z vsakim izgovorom, da odložim pero, bolj verjeten je, toliko bolje, sem hitro segel po svojem plašču in klobuku.

"Mimogrede," je pripomnil v avtomobilu, "upam, da nimaš ničesar proti, če mi izvoliš dati Besedo Rosnega Kriza." Presenečen sem z njim izmenjal skrivnosti I.N.R.I. "Zdaj pa, najizvrstnejši in popolni Princ, " je dodal, "kar bo sledilo, je pod pečatom." In mi je pokazal najslavnostnejšega izmed vseh masonskih znakov. "Lahko boš primerjal svoj ideal z našo stvarnostjo."

Avtomobil se ustavi, potem ko pozvoni šoferju in ga nato odslovi. "Pridi," je rekel, "pohiteti morava še pol milje." Hodila sva skozi gozd do stare hiše, kjer naju je molče pozdravil neki gospod, ki je, čeprav dvorjansko oblečen, nosil zelo 'praktičen' meč. Ko je bil z nama zadovoljen, sva odšla naprej skozi koridor v predsobo, kjer naju ustavi naslednji oboroženi stražar. Potem ko me izpraša, mi ponudi dvorjansko obleko, insignije Suverenega Princa Rosnega Križa, podvezo iz zelene svile ter ogrinjalo iz zelenega žameta, obrobljenega svetlo rdeče. "To je mala maša," mi zašepeta stražar. V predsobi so se trije, izmed štirih oficirjev, gospa in gospodov, zatopljeno oblačili.

V tretjem prostoru naletiva na oblikovano procesijo, ki se ji priključiva. Šestindvajset nas je bilo. Mimo zadnjega stražarja prispemo v samo kapelo, ob vstopu mladenič in mladenka v preprosti beli svileni halji,

obrobljeni zlato, rdeče in modro. On nosi bakljo iz smolastega lesa, ona pa nas poškropi z rožnim oljem iz vrtnic iz svoje kupe.

Prostor, v katerem smo se nato znašli, je bil nekoč kapela, sodeč po obliki. Visoki oltar pa je prekrivala tkanina, na kateri se bohoti podoba Rože in Križa; na njem so bili razvrščeni veliki svečniki, sedmero z vsak po sedmimi vejami.

Za vsakega prisotnega je bila rezervirana klop. Vitezi so držali v rokah tanke sveče iz rozastega voska, goreče, pred njimi pa so stali šopki vrtnic.

Sredi ladje se je nahajal velik križ - 'kalvarijski križ iz desetih kvadratov', približno šest krat pet stopal velik - pobarvan rdeče, na beli plošči z obroči na robu, iz katerih so štrlele zlate palice. V vsakem kotu je bila zastava, z levom, bikom, orlom in človekom, ki je podpirala moder baldahin, na katerem so bili zlati emblemi Zodijaka.

Vitezi in Dame so bili na svojih mestih, nakar se je v arhitravu nenadoma oglasil zvonec. Takoj so vsi vstali. Na fanfare so se odprla vrata od zunaj, nakar se pojavi herald in za njim Svečenik in Svečenica.

Prvosvečenik je bil možakar pri šestdesetih, kar je pričala njegova bela brada, a hodil je poskočno in gotovo kot tridesetletnik. Prvosvečenica, ponosna, visoka, temna ženska pri tridesetih, je stopala ob njem. Dvignila sta roke, dotikaje se, kakor v minuetu. Mladca, ki sta nas prepustila v kapelo, sta nosila njuni vlečki.

Ob vsem tem je nekdo neopazno igral na orgle Vstopno melodijo. Ko sta se vsedla na oltar, je glasba utihnila. Obrnjena na Zahod sta čakala.

Ko so se zaprla vrata, je oboroženi stražar, ki je bil namesto v zeleno, oblečen v škrlatno haljo, izvlekel svoj meč. Nakar je odšel gor in dol po ladji, vihrajoč s svojim velikim mečem in napevajoč eksorcizem. Vsi ostali so izvlekli svoje meče in se obrnili navzven, držeč konice mečev pred sabo. Ta del obreda je trajal v nedogled. Ko je bil mimo, sta se znova pojavila mladenič in mladenka; ona z vrčem in on s kadilnikom. Prepevajoč neke litanije, verjetno v grškem jeziku, čeprav nisem mogel uloviti besed, sta prečistila in posvetila kapelo.

Nato sta glavna oficirja začela peti litanije, da sta se ujemala v ritmu cele dolžine verza. Ob vsakem tretjem refrenu sta se dotaknila z rokama na nenavaden način; ob vsakem sedmem pa sta se poljubila. Pri enaindvajsetem sta padla v poln objem, nakar v arhitravu zazvoni zvonec in onadva se razideta. Svečenik z oltarja vzame nek kalup, čudno oblikovan, da bi spominjal na falos. Svečenica pa poklekne in predstavi svojo zlato kupo v obliki barčice. Ne da bi izlival iz kalupa, on poklekne pred njo.

Vitezi in Dame nato začnejo peti dolgo litanijo; najprej dame v sopranu, nato vitezi v basu, nato je sledil odgovor v zboru skupaj ob spremljavi orgel. Zbor je pel:

EVOE HO, IAKHE! EPELTHON, EPELTHON, EVOE, IAO!

Spet in spet so vstajali in spet padali. Proti koncu litanije, mogoče zaradi 'oderskega efekta', ali kaj, ne bi mogel priseči, je svetloba iznad oltarja postala roza in nato purpurna. Svečenik na ostro in nenadoma zamahne z roko, nakar tišina.

Nato je izlil iz kalupa vino. Za vodko se je govorilo, da izgleda kakor voda in ima okus kakor ogenj. S tem vinom je bilo ravno narobe. Bilo je razkošno žareče zlato in v njem so poplesavali in migotali plameni; okus pa je imel bister, kakor sveža studenčnica. Takoj po zaužitju požirka sem začel trepetati. To je bil najbolj začudujoč občutek; tako se mora počutiti človek pred svojo eksekucijo, potem ko je že prebrodil strah in mu je vse vznemirljivo.

Pogledal sem vzdolž moje klopi in so vsi bili enako afektirani. Med pitno daritvijo je Svečenica pela himno, spet v grščini. To pot sem razpoznal besede, antično Odo Afroditi.

Mladenič nato sestopi do rdečega križa, se upogne in ga poljubi; nato zapleše na njem na tak način, da se je zdelo, kako zarisuje čudovito zlato vrtnico, kajti perkusije so povzročale tuš lesketajočega se prahu z baldahina. Medtem se je litanija (z drugimi besedami, toda istega zbora) začela znova. Tokrat je bil to duet Svečenika in Svečenice. Ob vsakem refrenu zbora so se vitezi in Dame nizko pripognile. Deklica se je brez prestanka gibala z vrčem naokrog, ki je prehajal iz rok v roke.

To se je končalo z izčrpanostjo mladeniča, ki je omagal v omedlevici preko križa. Mladenka je takoj prijela vrč in mu ga nastavila na usta. Potem ga je dvignila in s pomočjo straže odvedla iz kapele.

V arhitravu spet zvonec.

Herald zatrobi fanfare.

Svečenik in Svečenica si dostojno pristopita in se objameta, pri čemer s sebe odvržeta svoja težka zlata ogrinjala, tako da padeta na tla kakor dvoje jezer dvojčkov. Videl sem, da je bila svečenica zdaj oblečena v belo namočeno svilo, prevezano (kakor se je izkazalo kasneje) s hermelinom.

Svečenik pa je imel zelo umetelno okrašeno mnogobarvno oblačilo, v odličnem, a ekspresivnem stilu. Nosil je tudi naprsnik, ki se je ujemal z baldahinom; na oglih zlato izoblikovane 'zveri', kamenje naprsnika pa je predstavljalo dvanajst znamenj Zodijaka.

Zvonec se je spet oglasil, herald spet zatrobil fanfare. Slavljenci so se začeli pomikati po ladji z roko v roki, medtem ko so orgle slovesno zadonele.

Vitezi in Dame so nato vstali in pokazali tajno znamenje Rosnega Križa.

V tem delu ceremonije so se mi začele dogajati reči. Nenadoma sem se začel zavedati, da je moje telo izgubilo težo in moč tipanja. Zavest mi nekako ni več bila situirana v mojem telesu. "Zamenjal sem samega sebe" za eno izmed zvezd na baldahinu, če se lahko tako izrazim.

Tako sploh nisem opazil, da sta se slavljenca približala križu. Spet je zazvonilo, tako da sem spet prišel k sebi in videl Svečenico, stoječo pri vznožju križa, kako si je slekla svojo obleko in z njo prekrila križ, da ga ni bilo več videti. Bila je samo ploščad, prekrita s hermelinom. Bila je gola, le na glavi je imela pisano in nakiteno pokrivalo in okrog vratu težko zlato verigo ter enaki verižici okrog gležnjev. Začela je peti v nekem mehkem tujem jeziku, tako nizko in blago, da je dejansko sploh nisem slišal, v mojo zaprepaščenost; a sem ujel par besed: Io Paian! Io Pan! - in pa frazo, ki se je zanosno končala z besedami: Iao Sabao, Eros, Thelema, Sebazo.

Nato je svečeniku odpela naprsnik ter ga predala mladenki; nakar mu je slekla še obleko. Oba sta bila gola in brez sramu. Prvič je nastala popolna tišina.

Iz stoterih cevi okrog ploščadi je začel uhajati odišavljen purpuren dim, ki je vse ovil v smešno megleno gazo, sveto, kakor so oblaki v gorah.

Na Svečenikov glas je spet zazvonilo, nakar sta oba razprostrla roke v obliki križa, prepletajoč prste. Počasi sta se obrnila naokrog tri kroge in pol. Ona ga je nato polegla na križ in zavzela svoj določeni položaj.

Spet zo slovesno zaigrale orgle.

Izgubljen sem bil za vse. Videl sem samo to, da slavljenca nista delala pričakovanih gibov, temveč sta se gibala skrajno nezaznavno, in vendar skrajno silovito.

To je moralo trajati kar dolgo. Zdi se mi, da večnost sama ne bi mogla zaobjeti raznolikosti moje skušnje. Niti jezik niti pero jih ne bi mogla zapisati; a z veseljem lahko poskusim nemogoče.

1. Povsem gotovo je, da sem postal zvezda na baldahinu. Bila je en nedojemljiv in neizmeren svet čistega plamena.

2. Nenadoma sem dojel, da ta zvezda nima nobenih, kakršnihkoli dimenzij. Ni se zvezda skrčila, temveč se je (=jaz) nenadoma osvestila neskončnega vsemirja.

3. Prišlo je do eksplozije. Nakar je postala svetlobna točka, neskončno majhna, a neskončno sijajna, in ni imela nobene pozicije.

4. Bila je povsod prisotna. Imel sem občutek neskončne vznemirjenosti, preslepljene po dolgem razdobju neizmernega zanosa. (Besedo 'preslepljene' rabim v smislu, kakor vsled pritiska; raje bi izvolil besedo 'izbrisana' ali 'preplavljena' ali 'presvetljena'.)

5. Ta neizmerna polnost - nisem je opisal kot take, vendar je bilo to - se je nenadoma spremenila v občutek neskončne praznine, ki se je zavedla kakor v koprnenju.

6. Ta dva občutka sta se začela izmenjavati, vedno iznenada in nikakor ne preskakujoče, zelo hitro.

7. Dogoditi se je moralo kakih pedesetkrat, ali stokrat.

8. Dve občutenji sta se zlili nenadejano v enega samega. Spet je beseda 'eksplozija' edini približek ideji.

9. Tedaj se mi je zazdelo, da se zavedam vsega naenkrat in da sem obenem vse hkrati.

10. To bitje, če to lahko imenujem bitje, se je zdelo, da je utonilo v neskončno brezno Ničnosti.

11. Ko je to 'padanje' trajalo, je zvonec nenadoma trikrat pozvonil. V trenutku sem postal spet normalen, a s stalno zavestjo, ki traja še do danes, da resnica stvari ni ta normalni 'jaz', temveč 'tisti', ki še vedno tone v Ničnost. Tisti, ki vedo, so mi zagotovili, da sem zmožen obdržati nit, če se bom udeležil drugega obreda.

Cingljanje je utihnilo. Mladenka je prihitela in s hermelinom prekrila slavljenca. Herald zatrobi fanfare,

Vitezi in Dame pa zapustijo klopi. Preko ploščadi, prijemaje se za pozlatene nosilne drogove, smo se po vrsti pomikali za heraldom iz kapele, obenem noseč stvari v majhno stransko kapelico, ki je vodila v srednji prostor. Za nami so se vrata kapele zaprla.

Molče smo slekli ogrinjala in zapustili hišo. Po milji hoda skozi gozd nas je pričakal avtomobil mojega prijatelja.

Vprašam ga, če je bila to mala maša, mi bo mar dovoljeno prisostvovati tudi Veliki Maši.

"Morda", mi je odvrnil s čudnim nasmeškom, "če je vse, kar so povedali o tebi res."

Nato mi je dovolil, da obred in njegov učinek verno opišem, kot le znam, prepovedujoč mi zgolj omenjanje kraja, kjer se je Maša dogodila.

Voljan sem posvečencem Rosnega Križa Masonerije pod primernim čarterjem od primernih avtoritet (obstajajo namreč lažni Masoni, ki delujejo pod ponarejenim čarterjem) naznačiti naslov osebe, ki je voljna preučiti njihovo primernost, da pristopijo Oddelku, ki prakticira slične rituale.

XVI

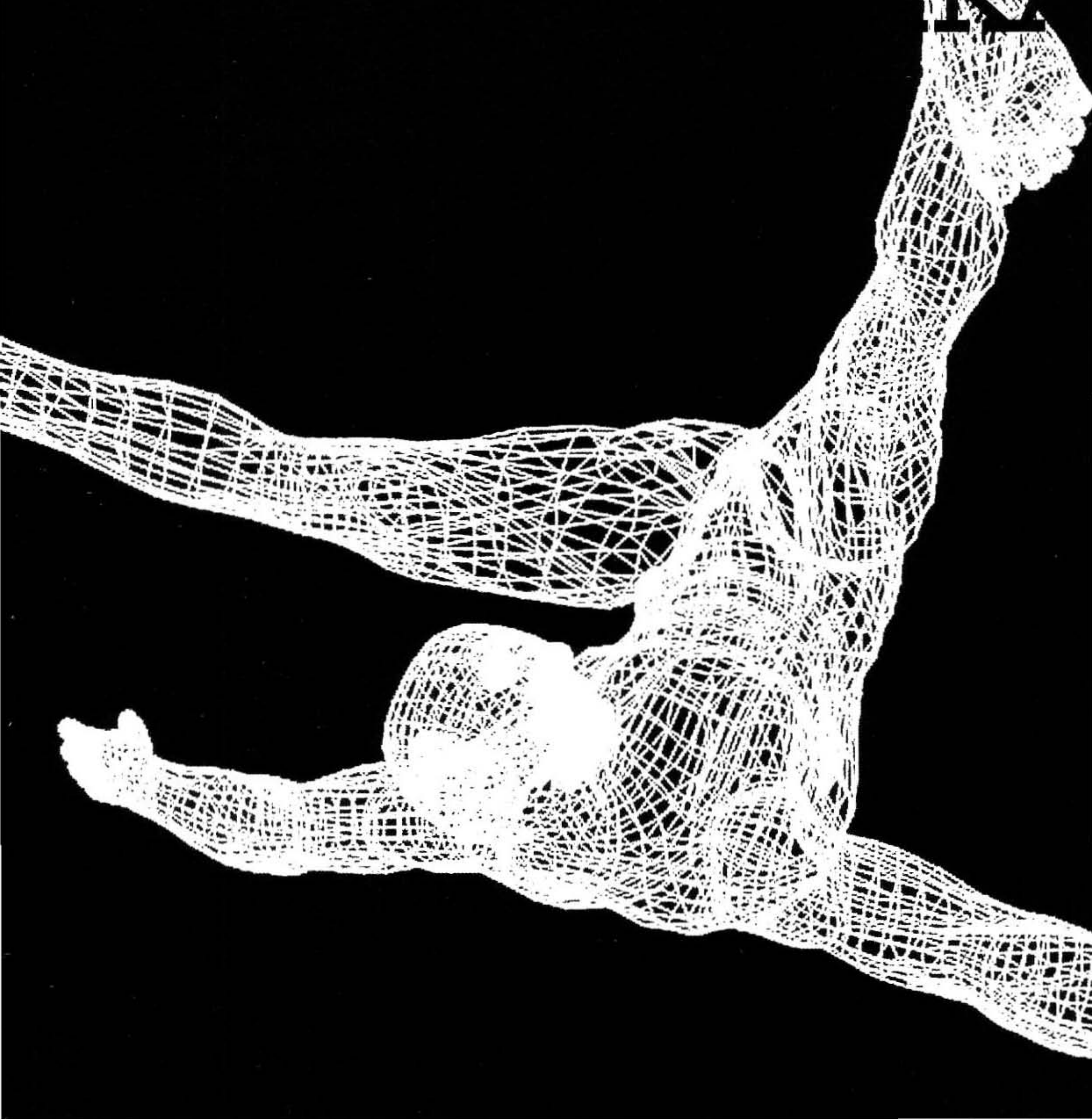
Smatram, da to presega mojo nalogo, če bi hotel nadaljevati s tem esejem O Misterijih ter svojo analizo OJAČANEGA ZANOSA.

finis

10.

ANTROPOLOGIKA

JOHN WHITESIDE PARSONS

SVOBODA JE DVOREZEN MEČ

/V prejšnji številki NOX-a je prišlo do neljube napake, ko je v isti Rubriki umanjkal ves prvi del znamenitega eseja in še par odstavkov drugega poglavja. Ker gre za tako pomembno temo, namreč liberalizem in Človečanske Pravice, se čutimo dolžne, tako famoznemu avtorju kot tudi 'pismenim' bralcem, da še enkrat objavimo Uvod ter Prvo in Drugo Poglavje. Op.Ed./

UVOD

Odkar sem prvič zapisal tale esej, leta 1946 e.v., so se na vse prekrut način uresničile neke od mojih najbolj črnogledih napovedi. Javni uslužbenci so se podvrgli sramoti in ponižanju s priseganjem na 'lojalnost', vsled 'brezmadežnosti' pred zakonom. Člani Senata Združenih Držav so pod krinko 'imunitete' izigrali pravičnost in osmešili privatnost. Konstitucionalna imuniteta in legalna procedura sta bili vztrajno kršeni, in to, kar bi nekoč, ne dolgo tega, bilo v Ameriki obča sramota in zločin, danes Vrhovno Sodišče niti v presojo ne vzame.

Doneči glas socialne varnosti o socializiranju tega in socializiranju onega s svojimi spremljevalnimi zasegajočimi obdavčitvami ter nadlegovanjem osebne svobode se povsod dviguje in povsod upošteva. Anglija je začela ščititi režim, ki pomeni totalno organiziranost. Dežele vzhodne Evrope so postale žrtve komunizma, ZDA pa se pogajajo z barbarskimi in diktatorskimi režimi Argentine in Španije.

Medtem ko to pišem (okrog 1950 e.v., op.p.) si Senat ZDA prizadeva na burlesken način raziskati sfero osebne seksualne etike, s čimer bo, z vsemi bedastočami vred, prizadejana bolečina in žalost mnogim nedolžnim osebam, z nestrpno in groteskno invazijo na njihove človečanske pravice.

Taka vztrajnost in privolitev, ki dopuščata skoraj popolno ukinitev naših svoboščin, bi bili nekoč nepojmljivi. Sedanja ignoranca in brezbrižnost sta zastrašujoči in domala neverjetni. Tisto malo, kar je v civilizaciji in kulturi vredno, ustvari manjšina, ki je zmožna ustvarjalnega mišljenja in neodvisnega delovanja, z godrnjavo pomočjo ostalih. Ko večina ljudi preda svojo svobodo, potem je barbarstvo blizu; ko jo preda manjšina, potem smo v srednjem veku. Celo beseda 'liberalizem' je osumljena vsled neublaženega truda zmedenih glav, ki jo smatrajo za sinonim ruskemu prilizovanju; tako humanizem ni nič več kot le fronta totalitarizma cerkve.

Znanost, ki si je zadala, da bo odrešila svet, nekoč v časih H.G.Wellsa, je postala disciplinirana, uniformirana, nelagodna in prestrašena; njen univerzalni jezik se je skrčil na eno besedo - varnost.

V tej perspektivi leta 1950 se zdijo nekatere izmed mojih besed, ki so najbolj polne upanja, docela naivne. Vendar nikoli nisem bil tako naiven, da bi si mislil, da je svoboda, v kateremkoli pravem pomenu besede, možna za kaj več kot le za manjšino. Toda verjel sem, in še verjamem, da ta manjšina, s požrtvovalnostjo in velikanskim trudom, lahko doseže in vzdržuje svobodni svet. Trud je herojski, toda možno ga je dovršiti; s primerom in edukacijo se ga da izvršiti. To je vera, ki je ustvarila Ameriko; to je vera, ki jo je Amerika opustila; in to je vera, ki jo mora Amerika obnoviti, ali pa bo propadla.

Mi smo ena nacija in en svet. Duša revnih četrti zre iz oči Wall Streeta, in usoda kitajskega kulija določa

usodo Amerike. Mi ne moremo zatreti svobode naših bratov in sestra, ne da bi uničili sami sebe. Stali bomo skupaj kot ljudje, za svobodo človeka in njegovo dostojanstvo, ali pa bomo skupaj padli, vsi opice, nazaj v močvirje.

V tej pozni, zelo pozni uri, moramo biti zaposleni predvsem z rešitvami. Zdi se mi, da živim med ljudmi, ki preprosto ne vedo, kaj svoboda sploh je.

Verjamemo, da je to ena beseda, en list papirja, nekaj, za kar so nam rekli, da posedujemo in kar drug drugemu govorimo, da posedujemo. Zares, več kot to, dosti več.

V ta namen, za definicijo svobode, za njeno razumevanje, da bi bila dosežena in obranjena, je ta esej posvečen. Ni mi potrebno dodajati, da je svoboda nevarna stvar, toda težko verjetno je, da smo vsi strahopetci.

I: MEČ JE IZVLEČEN

Nešteta stoletja je družba brez vprašanj sprejemala trditev, da so določeni ljudje ustvarjeni za sužnje, katerih naravna funkcija je služiti duhovnikom in kraljem, plemičem in posestnikom, ljudem, ki so vredni in imoviti in ki jih je vsemogočni Bog določil za njihove gospodarje. Nadalje je bil ta sistem utrjen z ustanovitvijo doktrine, da so vsi moški in ženske v lasti - njih duše cerkve in njih telesa države. To prikladno situacijo je podprla glavnina teles avtoritete, morale, religije in filozofije.

Nasproti tej doktrini, približno pred dvestotimi leti, se je odkrito postavila najbolj presenetljiva herezija, ki jo je svet kdajkoli poznal, princip LIBERALIZMA. Ta princip v svojem bistvu zatrjuje, da so vsi ljudje rojeni enaki in oskrbljeni z neodtujljivimi pravicami, to je pravicami, ki nam ne morejo biti odvzete in ki nam pripadajo, kakor nam pripada pravica rojstva in življenja.

Ta princip je pritegnil določene neukrotljive duhove, heretike, ateiste in revolucionarje, in je od tedaj, kljub nasprotovanju večinskega dela organizirane družbe, naredil nek napredek. Kot učenje je postal tako popularen, da je naredil laskavo uslugo vsem vodilnim državam.

Vendar je avtoritetam še vedno tako mrzek, da še nikjer ni bil utelešen kot temeljni zakon, ter se ga nenehno krši v duhu in besedi, z vsemi triki in pripomočki fanatizma in reakcije. Še več, absolutistične in totalitaristične skupine najbolj izprijenega značaja uporabljajo liberalizem kot krinko pod katero hočejo ustanoviti zopet tiranijo ter izničiti svobodo svojih oporečnikov.

Tako poskušajo religijozne skupine ukiniti svobodo umetnosti, govora in tiska; reakcionarji hočejo zatreti delavce; in komunisti uvesti diktaturo; vse to v imenu SVOBODE. Tako se zdi nujno, vsled samovoljnega razlikovanja s strani teh preoblečenih tiranov, znova definirati svobodo z izrazi, s katerimi jo je razumel izprijeni cinik Voltaire, umazani ateist Paine, izdajalec Washington, radikalni revolucionar Jefferson in pa anarhist Emerson.

SVOBODA je dvorezen meč, katerega eno rezilo je SAMOSTOJNOST in drugo ODGOVORNOST, in oba sta skrajno ostra. Z njim težko rokuje malomarna, strahopetna, nezanesljiva roka. Kajti izostrili so ga mnogi nesporazumi, prekalilo ga je mnogo ognjev, ohladilo mnogo krvi, in čeprav je vedno na razpolago pogumnim in plemenitim, bo vendar trajal tako dolgo, dokler bo živel duh, ki ga je skoval.

Ker vse tiranije temeljijo na dogmah, se pravi, na temeljnih predpostavkah absolutnega dejstva, in ker vse dogme temeljijo na lažeh, se spodobi najprej raziskati resnico, in svoboda ne bo več tako daleč. Resnica pa je ta, da ne vemo ničesar.

Objektivno ne vemo ničesar. Vsak sistem intelektualnega pojmovanja, bodisi znanost, religija, filozofija, temelji na določenih osnovnih idejah ali aksiomih, ki so domnevni, toda ne da se jih dokazati. To je GROB VSEGA POZITIVIZMA.

Mi domnevamo, toda ne vemo, da obstaja resničen in objektiven svet izven našega uma. Navsezadnje ne vemo niti kaj smo, niti kaj je svet. Nadalje, če obstaja resničen svet, ločen od nas, ne moremo vedeti, kaj to je; vse kar vemo, je to, kar zaznavamo kot obstoječe.

Vse kar zaznavamo, nam posredujejo naša čutila in razlagajo naši možgani. Pa naj bodo naši instrumenti še tako fini, točni in precizni, jih še vedno zaznavamo z našimi čutili in razlagamo z našimi možgani. Naj bodo naše ideje in poizkusi še tako uporabni, krasni in nujni, še vedno nimajo ničesar skupnega z absolutno resnico in avtoriteto. Take stvari obstajajo zgolj za posameznika, v skladu z njegovo muhavostjo ali vščečnostjo, ali z notranjim zaznavanjem njegove lastne resnice bivanja.

Čarovnice in hudiči srednjega veka so obstajali po naših lastnih standardih; vse ugledne in spoštovane osebe

so verjele vanje. Bili so videni, njih učinki zapaženi, in v celoti odgovorni za celo vrsto sicer nerazložljivih pojavov. Njihov obstoj je bil brez vprašanja sprejet kot dejstvo s strani ogromne in ponižne večine ljudi, od katerih ni bilo, in še vedno ni, nobene pritožbe.

Toda danes ne verjamemo več v kaj takega. Danes verjamemo v druge stvari, ki na podoben način razlagajo iste pojave. Jutri bomo verjeli spet v druge stvari. Verjamemo, toda ne vemo.

Vsa naša sklepanja, teorija gravitacije na primer, temeljijo na zapaženih statistikah; na težnjah, ki se imajo za zgoditi pod določenimi pogoji. Tudi če so naša opažanja točna, ne vemo zakaj se stvari dogajajo, ali če so se vedno dogajale, ali če se vedno bodo. Vse naše teorije so samo domneve, pa naj se zdijo še tako razumne.

Obstaja nekakšna resnica, ki temelji na izkustvu: vemo, da nam je vroče, ali da smo lačni, ali zaljubljeni. Vendar te občutke nikakor ne moremo prenesti na nekoga, ki tega ni izkusil. Lahko jih opišemo z izrazi drugih stvari, ki so mu poznane; lahko analiziramo njihov vzrok in učinek v skladu z vzajemno sprejemljivimi teorijami. Toda ne bo imel niti najmanjšega pojma za kateri občutek gre.

To so lahko zelo negativne ocene, a lahko znotraj njihovih meja sklepamo na zelo pozitivne principe.

(1) Karkoli svet že je, smo mi ta svet ali del njega, potom vrline naše zavesti. Toda ne vemo katere.

(2) Nobena filozofija, teorija, religija ali sistem idej ne more biti absoluten in nepogrešljiv. Ta so samo relativna. Mnenje nekoga je pravtako dobro, kot mnenje nekoga drugega.

(3) Ne obstaja absoluten argument za prevlado neke teorije ali načina življenja nad neko drugo teorijo in načinom življenja nekoga drugega.

(4) Vsak človek ima pravico do svojega lastnega prepričanja in svojega lastnega načina življenja. Noben sistem človeške misli ne more ovreči te teze.

Toliko na račun pozitivizma. A ostajajo še druge stvari. Obstaja nujnost, prikladnost in koristnost. Če so to prividi, so še vedno zelo popularni prividi, ki jih navadno upoštevamo. Politika se zavzema za nujnost in prikladnost, dočim znanost upošteva koristnost.

Kakorkoli že, s tem nočemo razvrednotiti znanosti in razuma v njunih lastnih sferah. Razum je eden od naših največjih darov; sposobnost, ki nas dela različne od živali. In znanost je naše najpomembnejše sredstvo in naš najboljši up za izgradnjo civilizacije. (Nenavadno je, da ta moderna in splošno priznana resnica v tem razumskem sistemu izpade kot dopustna.)

A navkljub njeni neprecenljivi vrednosti, je znanost le sredstvo in nima nobenega opravka z dokončno resnico. V tem je nevarnost znanosti. Kot sredstvo je tako vredna, koristna in neustavljiva, da se nagibamo k temu, da jo smatramo za absolutnega razsodnika, ki nam daje končne in neovrgljive izjave o vsem. To je natančno tista pozicija, ki nam jo ponujajo dlakocepci, dogmatiki in dialektični materialisti. Tako nas lahko z izdajanjem za 'znanstvenike' in s predlaganjem 'znanstvene' doktrine pregovorijo v sprejetje njihovih vrednot ter poslušanje njihovih navodil. Danes mora vedno biti svoboden v strmoglavljanju Včeraj. Sicer se bo sprevrgel v čaščenje prednikov.

Toda nujno je braniti svobodo, če nočemo biti sužnji. Koristno je doseči bratstvo, če si ne želimo uničenja. In spodobi se, da drugim dopuščamo pravico do njihovega lastnega prepričanja in življenja, da bi lahko obdržali svoje.

Inteligenten posameznik v svojem obnašanju ne izhaja iz arbitrarnih ali absolutnih predstav pravilnega ali napačnega. Možen je ugovor, da so vsi motivi in vsa dejanja sebična, ker nameravajo zadovoljiti neke zahteve sebstva. To verjetno drži za samožrtvovanje, odpovedovanje in najvzvišenejši altruizem. Mi se ukvarjamo s tem, da bi zadovoljili sebe v dosegu nekega cilja.

Sebstvo lahko zaobjema marsikaj. Človek lahko ves svet sprejema kot del svojega sebstva, in si zada, da bo odrešil svet zgolj zavoljo tega, da bi v tem našel svojo radost. Takšen človek, daleč od tega, da bi bil nesebičen, je skrajen egoist. Tudi umetniki, predani ustvarjanju čiste lepote, so taki, zaradi njihove potrebe in značaja. Takšen egoizem vsaj ni malenkosten.

Motivi za družino, ljubezen, domoljubje, so biološkega izvora. Ni nujno, da nas to odvrne od delovanja in motivov. Vse v naravi je krasno, in ni nič manj krasno, če je razumljivo.

A neumni človek vse stvari označuje z arbitrarnimi vrednotami, da bi ohranil in opravičil svojo lastno pozicijo. Njegova morala bazira na stvareh, za katere si želi, da bi bile resnične, ali pa to želi nekdo drug. Njegova filozofija ne upošteva relativnih dejstev in stvarnosti. V svojem življenju mora rokovati z relativnimi dejstvi in stvarnostmi, ter je v skladu s tem venomer prisiljen v pretvarjanje ter izmikanje.

Razsvetljeni LIBERAL ne potrebuje takih zagovorov. On bo priznal ter sprejel svojo prirojeno sebičnost, kakor tudi prirojeno sebičnost vseh ostalih ljudi. Življenje bo dojemal kot tehniko uresničevanja njegovih želja na

načine, ki so mu po volji.

Kraja je lahko najneposrednejši način za pridobitev lastnine, toda verjetna posledica njegovega dejanja bo arest, če le ukrade zadostno količino. Na drugi strani pa lahko z osuplostjo zapaža prefinjen razkroj karakterja, ki sodeluje v tako imenovanem legitimnem poslovnem življenju.

Njegov problem ni le pridobivanje potrebnih stvari, temveč tudi to, da to doseže na veder ali vsaj nepoguben način. Mogoče bo odločil, da ni vredno truda. Vendar v vseh problemih ne gre za vprašanje pravilnosti, temveč zgolj za stvar tehnike in pa cene.

Tako je v primeru svobode. Če odrekamo svobodo drugemu, da lahko doseže naše cilje, je v tem ogrožena naša lastna svoboda. To je CENA. Če si hočemo zagotoviti svojo lastno svobodo, moramo zagotoviti svobodo vsem drugim ljudem. To je TEHNIKA.

Če je liberalec na tem, da si ustvari dve osebnosti, od katerih bo ena ustanavljala dobrohotno tiranstvo, medtem ko bo druga nadaljevala s svojimi liberalnimi dejavnostmi, bo samo vprašanje časa, kdaj bo naredil samomor.

Omejevanje svobode drugega je samozasužnjevanje in samomorilstvo. Diktator je najpodlejši izmed sužnjev.

Te preproste teze so logičen temelj filozofije liberalizma.

Iz njih in še mnogih drugih izhajajo glavni principi liberalizma kot kod pravičnosti, saj so utemeljeni v naravi in jasni onstran vseh nesporazumov.

Ta kod mora biti zakon, skrajen izraz individualnega dostojanstva in svetosti. Biti mora iznad vmešavanja sodstva in advokatov, onstran kapric ljudstva in spletk demagogov ter diktatorjev. Biti mora povzetek človekove težnje po svobodi in samoodločnosti ter tako svet, da bi njegovo oskrunjanje s strani države, skupine ali posameznika pomenilo izdajstvo in svetoskrunstvo.

Razglasitev Pravic v ameriški ustavi je korak v tej smeri, njihovo nadaljnje preučevanje pa bo naznačilo njih končno izoblikovanje. Toda v svetu, ki mu preti pozitivizem in paternalizem, je ta dokument omejen tako v svojem namenu kot tudi uporabi.

Ta svet dopušča tako nasilje nad svobodo, kakršno so zadnji nacionalni Zakon o Prohibiciji, nato zakon o menicah, zaprte trgovine, Mannov akt, zakon o cenzuri in zakon proti strelnemu orožju, ter rasno razlikovanje.

V zagovor je bilo povedano, da Ustava pomeni to, kar reče Visoko Sodišče, da pač pomeni. Tako utemeljen dokument, kot je Listina o Človečanskih Pravicah, ne more biti postavljen na kocko vsled arbitrarnih razlag. On ne potrebuje razlag. Zadevati mora tako državo, in to vsako, kot tudi občino, uradništvo, skupine in posameznika v državi. Zadevati jih mora tako, da posameznik ali manjšina ne bosta potrebovala priziva na njegovo izvrševanje in dolgotrajnih ter dragih procedur, da bi se te pravice zaščitile.

Dolžnost države je, da preskrbi priziv za vse enako, kot je običaj, ter z boljšimi nameni, kot pa se zdaj čuva življenje ter imovina pred očitnimi in slabo organiziranimi oblikami nasilja.

Svoboda ne more biti podvržena poljubnim razlagam, kakor tudi ne napačnim razlagam. Jasno mora vsebovati svobodo pred gonjami na moralni, politični, ekonomski, rasni, socialni ali religijozni bazi.

Nihče, nobena skupina, niti nacija, si nima pravice prilaščati posameznikove svobode. Ni važno, kako čist je motiv, kako silna je nujnost, kako visok princip; tako dejanje ni nič drugega kot tiranija in zanj ni nobenega opravičila.

VPRAŠANJE je: smo se sposobni soočiti s posledicami DEMOKRACIJE?

Niti ne zadostuje, da se svoboda zagotavlja z negativnimi sredstvi. Svoboda je brez pomena, kjer njeno izpolnjevanje določajo močne skupnosti, kakor so tisk, radio, film, cerkev, politika ali kapitalisti. Svoboda mora biti zajamčena.

Zajamčena pa je lahko samo z zvestobo principu, da ima človek določene neodtujljive pravice, med katerimi so naslednje:

- da živi svoje privatno življenje, v kolikor se tiče zgolj njega samega, kakor se njemu zdi primerno; da je in pije, se oblači, živi in potuje, kjer in kakor ga je volja;
- da se izraža, kakor se mu zdi primerno; da govori, piše, tiska, eksperimentira in kako drugače ustvarja po svoji volji.
- da dela, kar sam izbere, kadar in kjerkoli izbere, za razumno in sorazmerno plačilo;
- da si kupuje hrano, zavetje, medicinske in socialne potrebščine ter vse druge nujne usluge in blaga, ki so mu potrebne za bivanje in samoizražanje, po razumni in sorazmerni ceni;
- da živi v primernem okolju in je vzgajan v otroštvu, dokler ne odraste v odgovorno in zrelo osebo;
- pravica do pozitivnih priložnosti za zaužitje teh pravic, kakor se mu zdi primerno, brez oviranja na eni, in

prisile na drugi strani;

- do zaščite svoje osebnosti ter imovine in svojih pravic, do te mere, da lahko tudi ubije napadalca, če je to potrebno za samozaščito; to je smisel pravice do posedovanja ter nošenja strelnega orožja.

Te pravice morajo biti uravnotežene z določenimi odgovornostmi.

LIBERALEC, potem ko jih sprejme, mora zagotavljati te pravice vsem ostalim, ne glede na njegove lastne občutke in interese.

Delati mora na tem, da jih ustanovi ter ubrani, in živeti v skladu z njimi ter biti pripravljen, da jih ščiti tudi s svojim ŽIVLJENJEM.

Zavreči mora vdanost katerikoli državi ali organizaciji, ki zanikava te pravice ter pomagati vsakomur in ga opogumljati, če jih on brez kvalifikacije ali poklicanosti odobrava. Ne sme kompromitirati teh principov, pa naj gre za kakršenkoli cilj ali vzrok.

Takšen je meč svobode. To je dvorezen meč, orožje herojev. Taki principi so možni le za najvišji tip civilizacije, in so zanjo dovolj težavni.

Toda nič manjšega od teh principov ne bo zagotovilo preživetje svobode, demokracije in družbe same. Liberalizem ni le zakonik za posameznika in državo, on je edina možna baza MEDNARODNE civilizacije.

Kakor vsi principi, so tudi ti jalovi, če jih ne spoštujejo in varujejo tisti, ki se jih tičejo, in če že niso izoblikovani z zrelim ter civiliziranim pogledom na svet. Razloženi in realizirani morajo biti z razumevanjem in simpatijo, s humorjem in toleranco. Ne potrebujejo potvarjanj, sentimentalnosti ali histerije v svoji uresničitvi in obrambi. Neznosnih bastardov visokega principa je že po sebi preveč.

Pravtako se pravic ne da nikomur vsiliti. Človek ima pravico biti sluga, če si to želi. Če ne brani svojih pravic, zasluži, da je suženj, in to je tudi to, kar dobi.

Oseba, katero zatira član družine ali prijatelj, javno mnenje ali suženjska morala, si zasluži take pogoje, njegovo protestiranje pa je protestiranje HIPOKRITA. Še fizično slabotna oseba, če je podvržena nasilnežu, se lahko zateče k enakovrednim dejstvom borilne veščine, noža ali puške. Vsa neobhodna sredstva so upravičena, če hoče nekdo z njimi braniti svoje temeljne in neodtujljive pravice.

V tem oziru so pravila dvobojevanja, z usposobljenostjo enakovrednih orožij ter viteškim vedenjem, najboljša rešitev sporov, ki se jih ne da pomiriti z dobro voljo. Tak sistem je nedvomno bolj pošten in neskončno učinkovitejši od izdelane, drage in groteskne burke samozadovoljnih advokatov. Še več, izboljšanje navad bi več kot kompromitiralo smrt dveh vročekrvnežev, ki bi sicer verjetno poginila v kakšnem prometnem nesporazumu z mnogo strašnejšimi posledicami za tiste v neposredni bližini.

To tezo lahko ilustriramo z obnašanjem mačke. Ona pristane na sodelovanje samo do te mere, nič dlje. To je bazičen princip. Ona se ne pusti preganjati naokrog. Brez dvoma, njeni zobje in kremplji ter volja, da jih uporabi, prispevajo k praktičnosti tega stališča.

Vedno obstaja alternativa suženjstvu; lahko umremo v boju. Noben trinog ne more pridobiti več kot le prazno zmago nad tako zvestimi ljudmi, in celo posameznik lahko tako najde skrajni kamen svoje neoskrunljivosti.

Svoboda, kakor tudi dobrota, se začne doma. Nihče ni vreden, da bi se boril za stvar svobode, če ni premagal svojih notranjih gospodarjev. Naučiti se mora obvladovati pogubne strasti, ki ga peljejo v norost in propad. Premagati mora razuzdano ničevost in bes, samoumišljanje, strah in razvado. To so surovi metali njegovega bitja, ki jih mora pretaliti v ognju življenja in si skovati svoj meč, ga zloščiti in naostriti proti razjedi izkustva. Le tako bo sposoben nositi meč v obširnejši bitki. Za pogum ni nadomestila, in zmaga pripade levjesrčnim.

Ne sme se odrekati stvarem in ne predajati svojim slabostim. Samoizražanje bo njegova parola, sijajno, ostro in silovito. Najprej mora sebe spoznati in se obvladati. Le tako bo lahko kos ekonomskim pritiskom s strani ekonomskih in kapitalističnih grupacij, ali političnim pritiskom s strani demagogov.

Nato se lahko znajde v težki zagati. Če se ima za liberala, bo odkril, da je mogoče pod vplivom tuje politike, na primer ruske. Če nasprotuje sovjetski politiki, potem je dobrodošel v tabor krščanske cerkve ali rokodelske zveze. Če se izogiba obema, potem mu nemara manjka principielnosti.

Če podpira pravice delavstva ali manjšine ali rasne skupine, potem je nemara 'rdeč'. Če obenem verjame v ustavno Vlado in v svoboščine posameznika, potem je fašist.

Mnogo liberalov pozna to situacijo, a malo jih je iz tega potegnilo kakšen zaključek. Težava je v bedasti ali namerni zmedi pravic posameznika in odgovornosti države.

Žalosten komentar naše miselnosti je to, da socialni reformisti zagovarjajo totalno organiziranost, izjavljeni

individualisti pa propagirajo totalno neodgovornost.

Pravice posameznika lahko jasno definiramo. Njegove odgovornosti in odgovornosti države tudi. Njegove pravice se nehajo tam, kjer se začnejo pravice drugega. Funkcija države je ta, da zagotovi pravice vsem enako. To mora biti jasno, in začudujoče je, da se problem tako komplicira.

V odsotnosti socialne predanosti principom liberalizma so pozitivisti uzurpirali njegovo ime in njegove parole, da bi propagirali svoje različne totalitarizme.

Temu procesu je veliko pripomogel pseudo-liberalizem, ki verjame, da je treba vsa prepričanja, ki so njemu nasprotna, zatreti.

Medtem ko to pišem, izjavljene liberalne skupine agitirajo za odrekanje javnih forumov tistim, ki jih imenujejo fašisti. Ameriška društva se trudijo zatreti komunistično ali 'rdečo' literaturo in govore.

Religijozne skupine, ki jih vestno podpira javna publiciteta, neprestano zganjajo kampanje za prepoved umetnosti in literature, ki jo, kakor potom božanskega privilegija, imenujejo 'neprimerno', imoralno ali nevarno.

Zdi se, da so vse organizacije posvečene enemu preprostemu cilju, zatretju svobode. In njihova odkritost ni nobeno opravičilo. Zgodovina nam krvavo priča o tem, kako iskrenost lahko doseže krutosti, ki si jih cinizem ne more nikoli niti zamišljati.

Vse te skupine vneto bijejo bitko za razprodajo, izneverbo in uničenje svobode, ki je njihova najdražja pravica, ki jim pripada s samim rojstvom in ki tudi edina zagotavlja njihov sedanji obstoj.

Svoboda je dvorezen meč. Tisti, ki verjame, da ga absolutna pravšnjost njegovega prepričanja poverja v zatiranju pravic in prepričanj njegovih tovarišev, ne more biti liberal. Liberalizem ne more obstajati tam, kjer sam oskrunja svoje lastne principe.

Ne more obstajati, če mešetarji z nekakšno nujo in preprodajalci utopije lahko dosežejo ukinitev pravic, začasno ali za zmeraj. Svobode ni moč zatirati z namenom, da bi branili liberalizem.

Temeljne principe liberalizma je treba najjasneje ustanoviti in definirati. Človekove pravice so svete in iznad zakona, sodišča in države, onstran volje večine ali Boga. Če nam to ni jasno, svobode ne more biti. Svoboda ni podarjena. Ona je neodtujljivo imetje vsakega moškega, ženske in otroka. Ni je mogoče odvzeti, lahko se jo le preda.

Če želimo doseči demokracijo, moramo pravice posameznika in dolžnosti države odkrito definirati ter zavzeto braniti. Težko je verjeti, da ljudje, ki so se borili in padli v vojni proti totalitarizmu, ne vedo ali niso vedeli, zakaj so se borili. To je fantastična šala, ko se stvari, v katere verjameš, spreobrnejo, kakor v nočni mori, v stvari, proti katerim se boriš.

Naslednja generacija je že padla v krvi in agoniji za varen svet. A zlo, ki dela svet nevaren, še vedno neovirano in neporaženo napreduje, pripravljajoč nove žrtve trpljenja in krvi.

In krivda ni samo na strani vojnih mešetarjev, plutokratov in demagogov. Če ljudstvo dopušča, da se ga izkorišča in organizira v imenu česarkoli, potem zasluži suženjstvo. Ne omogočajo trinogi svoje tiranije, temveč narod in nihče drug.

To je huda resnica.

Toda vsak liberal, ki ne vzdržuje svojih principov s svojimi skrajnimi močmi, inteligenco in pogumom, pripomore, čeprav posredno, k neuspehu liberalizma. Da bi mu lahko nudil primerno podporo, mora jemati in razumeti liberalizem kot prepričanje, princip in življensko filozofijo.

Po sami svoji naravi liberalizem ni aprioren in že izgotovljen sistem idej. Spreminja se sproti, kakor tudi človek. Po podrobnostih se lahko razlikuje od posameznika do posameznika, kakor se tudi posamezniki razlikujejo med seboj.

Toda obstajajo določeni principi, ki so nespremenljivi. Moj namen je, da raziščem naravo teh principov in opišem meč, s katerim lahko liberalec primerno in zadovoljivo ubrani svoj liberalizem.

Moderno misel v veliki meri označuje izvijanje in izumetničenost, s pozivanjem na skrajno poklicanost, ki je neliberalna, praznoverna in nazadnjaška. Mnogokrat se ne zavedamo teh miselnih procesov. Sprejemamo ideje in avtoritete, lovimo fraze ter sprejemamo pogoje brez posebnega premisleka in raziskave. Vendar se v teh stvareh lahko skrivajo strašne pasti. Sprejemamo jih kot prave, ker so na videz v skladu s stvarmi, v katere verjamemo. Pozdravljamo človeka, ki je za liberalizem, proti komunizmu, brez, da bi poizvedli o tem kaj še zagovarja ali čemu nasprotuje. Tako se slepi puščamo izkoriščati, organizirati in mobilizirati.

Razvpiti dosežki znanosti in družbe zahtevajo novo lucidnost misli, ponovno preverjanje in udejanjanje principov. Za nek princip ni dovolj, da je svet, ker je moderen. Treba ga je razbrati, preizkusiti in testirati v žaru naših novih potreb.

Po našem zakonu, v naših socialnih in mednarodnih odnosih, smo krivi neštetih barbarizmov in predsodkov. Te stvari so znosne preprosto zato, ker obstajajo in ker smo se jih navadili ter jih pogosto neradi priznamo.

Tu izdelan princip je sila preprost. Svoboda posameznika je osnova civilizacije. Nobena prava civilizacija ni možna brez te svobode, in nobena država, nacionalna ali internacionalna, ni stabilna brez nje. Ustrezen odnos med to svobodo na eni, in socialno odgovornostjo na drugi strani, je ravnovesje, ki bo zagotovilo stabilno družbo. In na noben drug način, ki se nagiba v totalno izničenje individualnosti, to ne more biti doseženo.

Ni možno več nobeno nadaljne izvijanje pred pradavnim ultimatom narave: spremeni se ali izgini!

Iz Versaillesa se sliši nejasno vpitje: Prihaja čas!

Danes iz Pariza glas trobente razglaša: Čas je!

Toda jutrišnji glas zavija v vetru: Bil je čas!

Proti temu času: meč!

II: MEČ IN DRŽAVA

Prvotni smisel obstoja države je varovanje pravic posameznika. Kjer ji ne uspeva izpolnjevati tega smotra, ni ona nič drugega kot anarhija ali tiranija. Vse druge funkcije države so podrejene temu osnovnemu cilju.

V mašineriji, ki je predvidena za funkcioniranje države, mora biti namen njenega osnovnega nosilca VAROVANJE PRAVIC:

(1) slabotnejšega napram močnejšemu,

(2) posameznika napram skupini,

(3) manjše grupacije napram večjim,

(4) posameznika in skupine napram državi.

Država mora bazirati na zakoniku pravic, ki so slične tistim, ki so naznačene v prejšnjem poglavju.

Argument anarhije, češ da bo ukinitev države takoj in nenadoma navrgla Utopijo, je nesmiseln. V tem primeru posameznik nima nobene možnosti napram močnejšim grupacijam, ki bi si vzele in prekoračile privilegije države. Dvomljiva svoboda je to, če pustimo otroke, da shodijo med volkovi.

Po drugi strani pa nas pozitivisti prepričujejo, da bomo dosegli svobodo, tako da se bomo podvrgli avtoriteti. Skozi slepo pokoravanje diktaturi proletariata, cerkvi, reichu, bo država postopoma izginila in dosegli naj bi tisočletni spokoj. Zaveži otroku noge, nas še prepričujejo, dokler ne odraste, in boš videl kako bo shodil.

Nazadnjak bi združil ta dva ekstrema in otroku zvezal noge ter ga obrnjenega nato spustil med volkove.

Tako nesmiselno razmišljanje je v veliki meri pripomoglo h konfuziji sfer posameznika in države.

V resnici je razlika kar se da jasna.

V sferi svojih osebnih pravic, kakor so že bile definirane, je posameznik nedotakljiv, država pa ni pozvana niti zainteresirana za drugo kot za zagotovitev možnosti posamezniku, da te pravice uživa.

Toda njegove dejavnosti s tem vdirajo v sfero pravic drugih in tako postanejo zadeva države.

Ne mislim na vse njegove možne dejavnosti. To je laž, v bistvu fašistična, da mora človek biti oviran, ker bi lahko bil nevaren.

Če sledimo temu argumentu, bi človek moral biti omejevan iz kakršnegakoli vzroka, po mnenju kogarkoli.

To je preprosto dajanje skrajne oblasti v roke države. Vse kar ni prepovedano, se zahteva ali pričakuje, da se počne. To je skrajni zaključek take dogme.

Zgodovina nam jasno priča, da ti visoko principielni zakoni, s tem ko hočejo preprečiti možnost izdajstva, nemoralnosti, bogoskrunstva, herezije, ad nauseam, nujno vodijo v samico in koncentracijsko taborišče.

In cenzorstvo v kakršnikoli obliki je odpirač za fašizem, ker polaga presodno in poljubno moč v roke posameznikov.

Titule in oficiji so samo oznake za ljudi; papeži, predsedniki, sodniki in pridigarji so samo ljudje, tako kot vsi mi.

In vsekakor ni prav dajati poljubno oblast nad življenji in prepričanji ljudi v roke ljudi.

To nam obširno kaže zgodovina, antična, srednjeveška in moderna. Taka moč se je vedno zlorabljala. Vedno in obvezno je bila uporabljena za pridobivanje še vešje moči, politične, ekonomske ali duhovne.

In od teh zlouporabnikov je človek visokih principov NAJNEVARNEJŠI.

Če mi boš pomagal zarobiti žepe, zato ne boš ustreljen - toda če te lahko prepričam, da je to za splošno dobro ali v slavo Boga, je to čisto nekaj drugega.

Toliko o njegovih možnih dejavnostih; a če njegove dejavnosti vključujejo kontrolo rent, cene hrane,

elektrike, energije in drugih nujnih potrebščin, nad zakoni, nad izražanjem v tisku in javnosti ali nad drugimi oblikami posameznikovega življenja, nad svobodo in ustvarjanjem sreče - potem njegovi posli vsekakor postanejo državna zadeva.

Težnja po monopolu je ena največjih nevarnosti, ki jih vključuje privatno podjetništvo. Ta trend se mora preprečiti z javnim nadzorom.

Če tisk, radio, kinematografijo nadzorujejo majhne skupine, je svoboda govora nujno omejena in ogrožena, kakor je to primer danes (sc. v ZDA, sredi 20. stoletja; op.Ed.).

Zbiranje neusklajene moči, bodisi s strani države, delavstva, religije ali kapitala, ali katerekoli skupine, mora biti za vsako ceno preprečeno. Drugače svoboda ne more preživeti.

Svoboda bo vedno ogrožena, dokler tega ne bomo uvideli. Preprosto sploh ni važno, kdo ima moč ali v imenu česa jo izvaja.

Posedovanje ali izvajanje neprimerne moči, bodisi moči izolacije, stradanja, grožnje ali ustrahovanja, omejevanja in onemogočanja, cenzure ali ukinjanja s strani katerekoli skupine in v kakršnemkoli cilju, je vedno zgrešeno.

Sorazmerno omejevanje moči je branik civilizacije.

Ni del funkcije države to, da podvzema, sama ali v sodelovanju, kakršenkoli posel. Državni MONOPOL je nezaželjen in neprimeren tako kot katerikoli drug monopol.

Vendar je funkcija države, da rigorozno nadzira ter regulira vse take dejavnosti, da bi se teh moči ne moglo zlorabljati.

Gotovo bosta tudi pohlep in neumnost spremljala tak nadzor, vsaj dokler javnost ne bo zahtevala uradništva mnogo višjega kalibra kot je današnje.

Ljudje se bodo gotovo motili, a je bolje, da ima nekdo omejeno moč, da bi drugi ne imel neomejene moči.

Pravice in odgovornosti delavcev in kapitalistov niso nič manjše in nič večje kot od katerekoli druge skupine ali posameznika. Nobena od teh grupacij, niti katerakoli druga, nima nobene pravice do sprovajanja ekonomskega, političnega ali socialnega pritiska ali agresije, niti do ustrahovanja katerekoli skupine ali posameznika.

Njih, ki to počnejo, je treba obravnavati z zakonom in človečanskimi pravicami.

To, in ne protiagresija in ustrahovanje, je primerna rešitev napram nasprotujočim skupinam.

Če se ta zakon krši, je komite državljanov še vedno vezan nanj kot začasna država. Če ni, potem je ta komite zgolj banda kriminalcev.

To nikakor ne zanika vrednosti in nujnosti revolucije v skrajnih primerih.

Ko država propade ali izgubi oblast, ali ko država ali neka skupina v državi poljubno krši pravice posameznikov ali drugih skupin, in ko vse ostale možnosti pomoči izginejo, potem revolucija postane nujnost in dolžnost.

Z revolucijo mislim oboroženo vstajo, katere cilj je narediti konec tiraniji, zatiranju in izkoriščanju.

A da bi ta revolucija imela smisel, mora biti navdihnjena ter vodena s principi liberalizma. Takšna je bila ameriška revolucija. Toda teror v Franciji (t.i.meščanska revolucija, par let po ameriški; op.Ed.) je bilo razgrajanje kriminalcev. Teror v Nemčiji pa je bil organiziran izgred kriminalcev.

Obstajajo velike razlike.

Preganjani - črnci, Židje, brezpravni - so običajne igrače tiranov, ki jih hitro nadvladajo ter prepričajo za svojo stvar s sentimentalnim izkoriščanjem njihovega javnega brezčastja.

In take osebe, razumljivo gnane v histerijo in obup vsled nevzdržnega tretiranja, nikoli ne nehajo misliti, da bi ti tirani želeli isto gonjo prenesti tudi na druge skupine pod drugimi imeni.

Da bi bila koristna, mora revolucija biti več kot prevrat. Revolucionarji naj bi prej kot vsi ostali razumeli liberalizem in strpnost.

Preganjalci in izkoriščevalci se skrivajo za imeni, ustanovami ter običaji, mnogokrat nesmiselnimi in preživelimi, in so deležni prilizovanja nemislečih.

Najodličnejši v rodu so izdani, najfinejši principi oblateni in spervertirani v zavržene pasti za bebce.

Liberalizem ne more biti nadomestek za manjko svobodnjakov in če njegovi zakoniki niso izobličeni s krvjo, bo izgubil moč, kakor se je zgodilo, in postal prenaseljen, kakor to že je.

Plutokrati, demagogi in šarlatani se redijo v truplu sistema, ki je bil sijajno ustvarjen, da bi naredil ljudi za svobodne. Pozitivisti pa kakor šakali naskakujejo aromatično okolico, čakajoč, da bi si prilastili truplo, ko bo gnilobe za one že neznosna.

Liberalizem mora biti navdahnjen z novim življenjem z vsako novo generacijo. Biti mora rekonstruiran, restavriran in reafirmiran, da bi mrhovinarji v času zatišja ne mogli blizu.

Dokler je človek privatna oseba, nima nobena skupina ali država nobene pravice do najmanjšega momenta njegovega časa, niti do najmanjšega delčka njegovega življenja.

Zapiranje trgovin ali obvezen vojaški priziv je tako odkrito kršenje tega pravila. Vsekakor ima človek pravico pridružiti se delavskemu sindikatu, da bi protestiral, sam ali masovno, v cilju dosežka svojih zahtev. A ne sme biti v to prisiljen. Noben cilj ni tako pomemben, da bi upravičil takšno kršenje osebne svobode.

Pravtako je vojaški vpoklic najbolj odkrito zlobna kršitev svobode. Posameznik se lahko sicer prostovoljno vpiše v vojaško službo in pod določenimi pogoji je to tudi njegova dolžnost, vendar nima nobena vlada ali država pravice prisiliti ga, da bi se boril za njeno preživetje. Nobena država in noben cilj nista tako pomembna. Ne moreš prisiliti soseda, da se bori zate; zakaj bi te združenje tvojih sosedov prisililo, da se boriš za njih? Nasilje je opravičeno zgolj v samoobrambi ali v obrambi naših principov, in v tem primeru ne smemo siliti druge v naš boj.

Vzdrževanje svetovnega reda je prava funkcija SVETOVNE DRŽAVE, ki naj bi vzdrževala primerno oboroženo policijo v ta namen (Modre čelade! Op.Ed.). Narodi so odgovorni tako kot tudi posamezniki, še dosti bolj. To je minimalna zahteva civilizacije, namreč, da morajo striktno polagati račune za svoja dejanja.

Če tega minimalnega zagotovila varnosti ni, potem častni narodi zavisijo samo od prostovoljnega vpisa svojih državljanov.

Država, ki je v toliki meri odvisna od prizadevnosti in zvestobe svojih državljanov, verjetno najbolj neguje njihove svoboščine.

Prvo pravilo svetovne države (UN, op.Ed.) mora biti, da noben narod ne sme prisilno vpoklicati posameznikov. Vzdrževanje nacionalnega in svetovnega reda mora biti odvisno od prostovoljno najetih oseb, ki so za to tudi primerno plačani, kakor mora biti tudi v primeru vsake druge policije.

Sistem, v katerem je človek grobo odtrgan od svojega doma, od družine in dela, in to za ničevo nagrado, ter je izpostavljen žaljenju in ukazom semifašistične vojske, je nevzdržna in barbarska. Take države ne smemo prenašati v svetu, ki je posvečen liberalizmu in demokraciji; liberali je sploh ne smejo tolerirati.

Razvoj modernega vojskovanja predvideva nujnost velike armade. Svetovna država je edini odgovor atomski bombi. Sicer lahko nacije tako ali drugače pustijo svojim pripadnikom živeti preostala leta v miru in svobodi. In nadaljnih deset let ne bo štelo kaj prida več.

Naslednja, najbolj potuhnjena izmed totalitarističnih tehnik, je splošno vojaško urjenje. Predvsem je to, kakor tudi vpoklic, očitno kršenje svobode posameznika. Nadalje to izpostavlja mladino v njeni najobčutljivejši in fanatični dobi državni indoktrinaciji. Program urjenja mladine je tipičen za vsako fašistično in komunistično državo.

Tako dolgo, dokler vojaščina ostaja nujno zlo, jo je treba vzdrževati na način prostovoljnega vpisa. Če so motivacije zadovoljive, bo vpis vsled tega tudi zadosten. Vendar se izogibajmo tudi senci prisile, če ne nas bo slej ko prej stvar strla.

(Op.Ed.: Nadaljevanje eseja v prejšnji številki NOX-a. Hvala za razumevanje!)

ב

FRANZ BARDON

INICIACIJA V HERMETIKO: TRETJI KORAK

Znanje, smelost, hotenje, molčečnost - to so štirje stebri Salomonovega Templja, i.e. makrokozma in mikrokozma, na katerih je zgrajena sveta znanost magike. V skladu s štirimi elementi so to temeljne vrline vsakega pravega magika, v kolikor stremi k najvišji popolnosti veščine.

Vsakdo si lahko pridobi magijsko ZNANJE z marljivostjo in vnemo, nakar ga bo dojetje zakonov privedlo, korak za korakom, do najvišje modrosti.

HOTENJE je vidik moči volje, ki si jo lahko pridobimo s trdnostjo, potrpljenjem in vztrajnostjo v sveti veščini, ter v glavnem potom njene dejanske uporabe. Kdor nima namena zgolj zadovoljiti svoje gole radovednosti, temveč je iskren v želji, da bi zakoračil po poti do vrhunca modrosti, ta nedvomno poseduje nezlomljivo voljo.

SMELOST: kdor se ne boji žrtvovanja, niti nasprotovanj, in ne mara za mnenje drugih; kdor ne pozablja na svoj smoter, pa naj se sreča z uspehom ali z zmoto, ta bo razkril skrivnost.

MOLČEČNOST: bahač, ki se širokousti v svoji namišljeni modrosti, ne bo nikoli pravi magik. Pravi magik namreč nikoli ne izpostavlja svoje avtoritete, a se obenem nikoli ne pusti prelisičiti. Molk je moč. Bolj je zadržan glede svojega znanja in izkustva ter manj izstopajoč od ostalih, večje nagrade bo deležen od Skrajnega Izvora.

Kdor stremi po znanju in modrosti, naj se potrudi, da si pridobi zgoraj omenjene štiri temeljne 'Vrline Sfinge', sicer ne bo mogel v sveti magiki doseči ničesar.

Sledijo vaje Tretjega Koraka.

MENTALNI MAGIKALNI TRENING /III/

V kurzu Drugega Koraka smo se naučili prakticirati senzorično koncentracijo z vajami za vsak čut posebej. V naslednjem koraku pa bomo svojo moč koncentracije poglobili z razširitvijo na dvoje ali troje čutov hkrati. Nekaj primerov naj zadošča, da si bo vestni študent lahko sam priredil svoje lastno območje dejavnosti.

Nazorno in plastično si predstavljajmo stensko uro z nihajočim nihalom. Naša predstava mora biti tako popolna in konstruktivna, kakor da bi v resnići na steni visela ura in bi ji nihalo živo bingljalo sem in tja. Moramo videti in slišati njeno tiktakanje in to predstavo vida in sluha zadržati najmanj pet minut za začetek. Sprva vam bo to zelo težko izvesti; morda boste uspeli za par sekund. Toda vsled rednega ponavljanja prakse si boste vse bolj jačali svojo zbranost. Samo vaja dela mojstra, in navada. Ko s to vajo uspemo, preidemo na drugo predstavo, na druge objekte, kot so n.pr. gong, z osebo vred, ki udarja na gong; ali potok, njegov tok, strugo in zibanje njegove vode; ali šelestenje vetra, ter upogibanje drevja, vej in listov ob tem.

Sčasoma dodajmo še čut tipa, nato okusa; tako da bomo zmožni koncentrirati celostni senzorični deziderātum. Ne vidim vzroka, zakaj bi zanemarjali okus, kakor nekateri magiki to počnejo. Če smo sposobni zadržati predstavo dveh ali treh čutov hkrati najmanj pet minut, potem smo vajo dokončali. Če smo med vajo utrujeni, počakajmo, dokler utrujenost ne mine in se spet ne počutimo telesno in mentalno čili ter sposobni za vajo. Paziti moramo, da nas med vajo ne premaga spanec. Izkušnje mnogih nam govorijo, da so zgodnje jutranje ure najprimernejši čas za vajo koncentracije.

Kakor hitro smo si pridobili določeno spretnost in gotovost v svoji sposobnosti izvedbe te vaje, kakor smo jo predpisali, gremo lahko dalje.

Naslednja vaja: izberi si udoben položaj telesa, ki ti služi za vse vaje koncentracije (Asana; op.Ed.). Zapri oči in si izoblikuj plastično miselno sliko znanega predela pokrajine ali naselja, hiše, vrta, gozda, trate, pušče ipd. Vsak detajl barve, svetlobe ali oblike mora biti v mislih precizen. Zadrži to predstavo in naj bo tako živa, da bi jo lahko otipal, kot bi bil v resnici tam prisoten. Nič se ne sme izmuzniti tvojemu opažanju. Če slika postane nejasna, ali če začenja izginevati, jo znova prikliči, in to še bolj razločno kot prej. Ko boš z vztrajnostjo zmogel to sliko zadržati v mislih najmanj pet minut, bo naloga izvršena.

Nato poskušaj tej sliki dodati zvočnost, kot je n.pr.

žvrgolenje ptic v gozdu, žuborenje reke ali potoka, šelestenje vetra, oglašanje škržatov ali čričkov ipd. Vaja bo dovršena, ko boš sposoben zadržati to celostno avdiovizualno predstavo najmanj pet minut. Seveda lahko dodaš še čut vonja ali okusa. Ko si uspel doseči tolikšno stopnjo koncentracije, potem skušaj isto doseči z odprtimi očmi, zroč v praznino ali pa v določeno fiksno točko. Tedaj stvarno okolje zate ne bo več obstajalo in bo tvoja lastna predstava bdela pred teboj kakor ena fatamorgana. Ko ti bo to uspelo za točno pet minut, lahko izbereš drugo predstavo. Vaja bo izvršena, ko boš sposoben zadržati katerokoli izbrano podobo z odprtimi očmi najmanj pet minut dolgo. V vseh nadaljnih vajah koncentracije moraš nadaljevati na isti način, kot bi bral roman in si potem predstavljal v mislih dogodek za dogodkom.

Do zdaj smo se naučili, kako si predstavljati prostore in mesta, ki jih poznamo, ker smo jih prej že v resnici videli. Zdaj pa si predstavljajmo prostor, ki ga prej še nikoli nismo doživeli ali obiskali v svojem življenju. Najprej bomo to izvedli z zaprtimi očmi in ko nam bo to uspelo z dvema ali tremi čuti hkrati za časa petih minut, bomo nato isto izvedli z odprtimi očmi, in vaja bo v celoti izvršena.

Nadalje bomo prešli na živa bitja, kot so psi, mačke, ptiči, konji itd., kot objekte naše koncentrirane miselne predstave. Začnemo z zaprtimi očmi za čas petih minut in nato še z odprtimi očmi pravtako pet minut dolgo. Ko nam to uspe, si predstavljajmo taisto bitje v gibanju, ali z njegovim oglašanjem, kot je lajanje psa, hrzanje konja ipd. Sliko in bitje si izberite po želji, kakor smo povedali, a ponovimo še enkrat - najprej z zaprtimi očmi, z dvema čutoma ali večimi hkrati in najmanj za pet minut, brez prekinitve ali kakršnekoli motnje. Nato z odprtimi očmi isto. Šele potem gremo lahko na naslednjo in zahtevnejšo vajo, nič prej.

Zdaj pa se skoncentrirajmo na ljudi, na popolnoma isti način in po isti proceduri, da ne ponavljam. Začnimo s prijateljem, sorodnikom, znancem, pokojnim človekom, kasneje s tujcem, ki ga nikoli prej nismo videli. Sprva samo zunanji izgled oz. figuro, nato podrobnosti videza glave in oblačila. Začnimo z zaprtimi očmi, nato jih za nekaj časa malo odprimo. Po obvladovanju zbranosti pet minut dolgo preidimo na človeka v gibanju in oglašanju, delovanju, gestikuliranju, z govorom itd. Ko nam bo uspelo z vidom, preidimo na sluh, lahko tudi vonj, če se slučajno spominjamo določenega vonja, ki ga nekdo ima. Slika in vaja bosta popolni, ko si bomo nekoga živo predstavljali, kakor da bi bil dejansko prisoten in bi dejansko počel, govoril itd., vse kakor v resnici. Najprej z zaprtimi očmi za pet minut, nato z odprtimi, spet za najmanj in točno pet minut.

Potem lahko preidemo, prilagajajoč se venomer stvarnosti, na ljudi drugih ras, vseh spolov in starosti; če ne poznamo drugačnih ljudi, si jih najprej oglejmo v kakšni reviji ali knjigi, v muzeju ali kje drugje.

Tako bo vaja mentalnega magikalnega treninga Tretjega Koraka Iniciacije v Hermetiko v celoti izvršena in bomo lahko prešli (nič prej!) naprej na zahtevnejše in drugačne vaje. Doumeli ste že, da je za te vaje potrebna velika vztrajnost in neomahljiva volja za premagovanje vseh vrst težav, zaprek, problemov, ki pri tako pomembnem delu vedno nastajajo in se vseskozi z našim napredovanjem redčijo in izginjajo. Naslednji korak bo v tem, da si bomo vse pridobljene moči poglobili in utrdili, da bodo postale del našega značaja, še več, neobhodne vrline, potrebne za naš nadaljni magikalni napredek, za prenos misli, telepatijo, za mentalno projekcijo, jasnovidnost in še mnogo drugega. Vse te začetne vaje, to lahko razumete, so neobhoden predpogoj za napredovanje in nikakršna kaprica, zato jih nikar ne preskakujmo in ne iščimo bližnjic ter si ne umišljajmo, da smo nekakšni mojstri, še posebej, če nismo izvršili vaje v vseh njenih vidikih in pogojih.

Omeniti je treba še nujno vodenje evidence ali magikalnega dnevnika, kjer bo edino dokončno zapisano, kaj smo in kaj nismo dovršili, se pravi, da bo to edina avtentična slika našega resničnega karakterja, ali če se izrazimo v jeziku ekonomije, edina AKTIVA na bančnem računu naše eksistence, ali usode, če hočete.

PSIHIČNI MAGIKALNI TRENING /III/

Preden začnemo z vajami Tretjega Koraka, moramo v duši ustvariti astralno ravnotežje elementov psihe potom introspekcije in samoraziskovanja, sicer si lahko škodimo. Dokler nismo povsem gotovi, da nobeden izmed štirih elementov ne prevladuje nad drugim, ali ne primanjkuje, se moramo truditi, da prečistimo svoj karakter, kakor smo v našem kurzu že nakazali, a to lahko nadaljujemo tudi z delom na elementih v astralnem telesu.

Naloga tega koraka je ta, da si pridobimo temeljne elementarne kvalitete, proizvajajoč in razrešujoč jih v telesu po volji. Seznanili smo se že s teorijo delovanja elementov; začnimo s prakso.

Ogenj, s širjenjem in raztezanjem v vse smeri, ima posebno vrlino toplote in je vsled tega sferičen. Torej si bomo najprej pridobili to njegovo vrlino, proizvajajoč jo po volji tako v telesu kot v duši. V kontekstu nadziranja telesa izberemo način, ki nam omogoča udoben telesni položaj, osvobojen vseh motenj, in ki ga Indijci imenujejo Asana. Zavoljo

boljšega razumevanja bomo tudi mi uporabljali ta izraz misticizma. Zavzemite svojo asano in si predstavljajte, da ste v središču ognja, ki je v obliki krogle in ki zaobsega vse vesolje. Vdahnite ta ogenj skozi nosnice in istočasno s celim telesom skozi pore. Dihajte globoko in enakomerno brez stiskanja zraka ali napenjanja pljuč. Fizično oz. astralno telo naj bo kakor prazna posoda, v katero vdihujete ogenj, ali bolje, ga vsrkavate z vsakim dihom. Toplota elementa naj se poviša, ko vstopi v telo, in postane vse intenzivnejša. Vročina in širjenje morata postati vse močnejša in pritisk ognja vse višji, dokler se končno ne boste počutili ognjevite in vroče. Ves proces inhalacije ognjenega elementa je seveda čista fantazija, gledano fizično, in si ga moramo živo ter plastično predstavljati. Vaja naj sprva obsega sedem ciklusov vdiha in izdiha, nakar naj vsaka naslednja vaja obsega enega več, dokler ne pridete do zadovoljivega povprečja 20-30 vdihov. Več si lahko privoščijo zgolj fizično močne osebe in osebe z močno voljo.

Uporabite svojo koraldo zaradi lažjega štetja dihalnih ciklusov, tako da premaknete en biser ali vozel ob vsakem vdihu. Sprva boste imaginarno toploto zaznali samo psihično, a z vsako ponovitvijo vaje boste začeli čutiti toploto tudi fizično, vse bolj in bolj. Z rastjo temperature se lahko pojavi tudi vročica, vendar ko boste v sebi začeli vsklajevati prvine svoje duše, vam ta akumulacija elementov ne bo mogla škoditi.

Po končani vaji akumulacije ognjenega elementa boste v domišljiji začutili vročino in širjenje ognja, nakar lahko začnete z nasprotno serijo, z normalnim vdihavanjem ognjenega elementa skozi usta ter izdihavanjem skozi usta in vse telo oz. pore v zunanji svet. Število izdihov ognja mora biti enako številu vdihov ognja, zavoljo ravnovesja. Če začnete s sedmimi vdihi, začnete pravtako s sedmimi izdihi. Najprej si zamišljajte, da vdihavate ogenj iz vesolja, in začutite vročino v sebi, nakar ga izdihnete, in z njim vročino, ven v vesolje, tako da spet občutite normalno stanje, kakor prej.

Najprej delamo vajo z zaprtimi očmi in nato še z odprtimi, uporabivši koraldo za štetje dihalnih ciklov. Kakorkoli se zdi ogenj atraktivnejši, posebej v hladni sezoni, pa moramo to vajo ponoviti z vsemi elementi, ne zamenjujoč jih z njihovimi fizikalnimi dvojniki, ki služijo zgolj naši magijski domišljiji. Njih bistvene lastnosti: ogenj je vroč, svetel in suh, voda je hladna, temna in vlažna, zrak, kot ravnovesje med ognjem in vodo, ima lastnosti ognja in vode, le v manjši meri, dočim zemlja dodaja vsem gostoto, težo in statičnost, v njej se elementi realizirajo oz. materializirajo in bi v njej, kot svojem grobu, umrli, če bi ne izhajali iz, in bili živo povezani tudi z Etrom, ki kot peti element, kot Svetloba, pogojuje in uravnoveša vse. Zemlja ima dvojno funkcijo, je tako rekoč, nevesta Zraka, ki kasneje postane Voda in nevesta ognju, in tudi nevesta Etra, nasprotje Neba, ob čemer tudi Ogenj vrši dvojno funkcijo, elementa in Etra oz. Duha in Svetlobe.

Preidimo zdaj na element Zraka. Kar smo povedali v zvezi z akumulacijo elementa ognja, velja pravtako za zrak, razen dejstva, da za zrak upoštevamo drugačno čutno imaginacijo, seveda, nakazano zgoraj.

Vsedite se v svojo izbrano asano, zaprite oči in si predstavljajte, da se nahajate sredi ene gmote zraka, ki zapolnjuje vesolje. Za vas ne sme obstajati nič drugega, razen te univerzalne zračne gmote. Ta zrak nato vdihujete v prazno posodo svoje duše in vašega fizičnega telesa skozi vse telo, s pljuči, porami. Z vsakim vdihom vam duša postaja vse bolj polna zraka, tako da se vam zazdi kot en balon in vam telo postaja vse lažje in lažje, nazadnje tako lahko kot sam zrak. Svojega telesa sploh več ne čutite.

Začnite s sedmimi cikli, pazivši, da pri izdihu popolnoma izpraznite svoje 'dušno telo', povračajoč se z vsakim izdihom v normalno stanje. (Zavoljo dileme 'duša ali telo', predlagamo besedo Telo ali Khu, kakor v gimnozofiji, ki pomeni oboje in nekaj tretjega hkrati, namreč, magijsko podobo, v katero smo odeti, da se lahko gibljemo po različnih elementarnih nivojih; op.Ed.)

Največje število dihalnih ciklov je 40, kolikor je tudi vozlov ali biserov na vaši koraldi. Vedno začnite najprej miže in nato, ko ste si pridobili rutino, še z odprtimi očmi, kar je težje, dokler ne obvladate introspekcije in po volji ne zrete toka svoje zavesti.

S to prakso lahko adept doseže fenomen levitacije, hoje po vodi ipd., vendar to ne sme biti njegov namen, kar bi bilo absurdno. Kakor tudi v primeru ognja lahko doseže to, da pozimi ne potrebuje nobenega oblačila, da bi mu bilo toplo, in je zmožen raztopiti sneg okoli sebe v radiusu stotih metrov. Te moči nas ne smejo zavesti s svojo atraktivnostjo, saj so zgolj stranski produkti prakse, ki seže mnogo dlje in globje v skrivnosti univerzuma. Pustiti se zavesti različnim in neštetim demonom, pomeni izničiti svojo magijsko Voljo in Čistost, to je, Enost svojega daljnosežnega Smotra, ki ga noben Magik ne sme pozabiti.

A pojdimo naprej!

Sledi opis vaje, ki zadeva element vode. Zavzemite svoj telesni položaj, zaprite oči in odmislite vse, kar se nahaja okrog vas. Predstavljajte si, da vse vesolje ni nič drugega, kot en neizmeren ocean, v čigar središču se nahajate vi. Z vsakim vdihom (skozi usta in nos in pore) se napolnjujete z vodo, začutivši hlad v celem telesu, in z izdihom spet izpraznjujete. Začnite s sedmimi cikli, uporabivši spet koraldo, in nato z vsako

vajo eden ciklus več, do največ štirideset. Ob uspešnem vdihu elementa vode, se morate počutiti kot kos ledu. Vaja naj ne traja več kot dvajset minut. Sčasoma se boste počutili hladnega kot led tudi v najhujši klimatski vročini, po želji, seveda.

Neki vzhodnjaški adepti so s to vajo dosegli moč proizvajanja in ukinjanja dežja, bivanja pod vodo ipd. Zdaj veste, da ob takih pojavih ne gre za noben čudež, kakor mislijo teologi in ljudstvo.

Končno se posvetimo še elementu zemlje. Zamislite si (v svoji asani, seveda) vse vesolje kot eno veliko zemljo in sebe v njeni sredini. A to ni ogromna gmota ilovice, temveč zgoščena zemeljska materija, ki jo občutite kot zgoščenost in težo, in s tem si boste napolnjevali svojo dušo oz. 'idealno' telo. Začenši s sedmimi dihalnimi cikli, z zaprtimi očmi, z vsako naslednjo vajo povečujte število ciklov za enega. Ob uspešni akumulaciji elementa zemlje se boste počutili kot en težak kos železa, skoraj brez moči premikanja, paralizirani, in ob izpraznitvi spet normalno. Tudi ta vaja naj ne traja več kot dvajset minut, da bi ne prišlo do nezaželjenih posledic in bi ne postali žrtve svojih psihoanalitikov.

Barva elementa vam lahko pomaga v meditaciji; rdeč ogenj, zelenkasto-modra voda, rumen zrak in zelena ali črna barva zemlje. A najpomembnejša je čutna imaginacija elementa, kakor smo tudi že omenili in kar puščamo inteligentnemu študentu, da si sam izdela svojo rutino, kakor tudi barvno skalo, kar vse je povezano z njegovim splošnim razumevanjem sveta ter korespondenc njegovih elementov.

FIZIČNI MAGIKALNI TRENING /III/

Vaje Prvega Koraka tega kurza morajo postati vaša vsakdanja življenjska rutina, vaša druga narava, zato je dobro, da se poglobimo v detajle. Položaj telesa ali Asana naj traja pol ure, dihanje skozi pore oz. kožo pa bomo zdaj skrčili na en sam organ. Začeli bomo s stopali in končali pri glavi.

Ko ste se vsedli v svoj položaj, zaprite oči in preselite svojo zavest v eno od svojih nog. Predstavljajte si, da vaša noga, kakor pljuča, vdihava in izdihava vitalno energijo, skupaj z vašimi pljuči, iz vesolja noter in nato nazaj ven. Ko boste uspeli ustvariti si živo predstavo tega, po sedmih ciklih, preidite na drugo nogo. In nato, ko uspete z drugo nogo, ponovite sedem ciklov z obema nogama hkrati. Ko boste uspeli z obema nogama, ponovite isto z roko, nato z drugo in še hkrati z obema. Ko boste uspeli z vsemi udi, preidite na druge organe, po vrsti, genitalije, trebuh, jetra, srce, pljuča, grlo, glava in tako naprej do najmanjšega organa v vašem telesu.

Namen vaje bo dosežen, ko boste lahko dihali z vsakim organom posebej po želji. Ta vaja je zelo pomembna, ker je to najboljši način nadzora vašega telesa v celoti in vsakega njegovega organa posebej, kar vam nudi možnost samozdravljenja. Če uspete tako vitalizirati svoje telo, potem lahko isto počnete tudi s katerimkoli drugim telesom ali osebo ali bitjem, s prenosom zavesti po volji. Umetnost magikalnega zdravljenja vam bo s to vajo dostopna, čeprav spet to ni smoter te vaje.

Naslednja vaja telesnega magikalnega treninga bo akumulacija vitalne energije. Naučili smo se že, kako vdihavati in izdihavati univerzalno vitalno energijo potom vsetelesnega dihanja skozi pore na svoji koži. Zdaj pa preidimo k akumulaciji taiste energije. Vaja je naslednja:

Sedite v svojo pozo in vdihnite energijo iz vesolja skozi pore s celim telesom. Tokrat ne vrnite te energije nazaj, temveč jo obdržite v sebi. Sčasoma se boste počutili kot en parni kotel in vaše telo bo žarelo kot en radiator. Ne smete občutiti pritiska ali celo bolečine, temveč zgolj moč in energijo, ki jo žarčite na kilometre daleč. Začnite s sedmimi cikli in vsak dan povečujte njihovo število za enega več. Vaja naj ne traja več kot dvajset minut. Ta vaja naj postane vaša rutina v primerih manjka vitalne moči ali potrebe po večjih količinah, če boste slučajno eksperimentirali tretiranje bolnih, telepatijo, magnetiziranje objektov, izdelovanje talismanov ipd. Če vam čezmerna vitalna moč ni več potrebna v tej akumulirani obliki, morate telo spet spraviti v stanje normalne tenzije, ker ni priporočljivo hoditi naokrog v stanju prekomerne tenzije, to lahko namreč povzroči nasprotne in nezaželjene učinke, kot so živčna vznemirjenost, izčrpanje ipd.

Eksperiment se prekine, ko akumulirano energijo spustimo spet ven v vesolje, potom imaginacije ob izdihavanju, ob čemer boste pri vdihu sprejeli zgolj zrak brez predstave energije ali neke druge misli. Učinek mora biti zopet povrnjeno ravnovesje ter umirjenost. Po dolgotrajnem prakticiranju bo magik zmožen vrniti vitalno moč nazaj v prostor v hipu, na način eksplozije, kot pri razpoku pnevmatike, kar pa ne priporočamo izvajati, dokler vse telo ne postane dovolj odporno. Isti eksperiment sproščanja energije lahko izvedete z vsakim organom posebej, s poudarkom na rokah ali na očeh. Slednje lahko uporabite za fascinacijo ali začaranje ene ali več oseb, celo večje skupine ljudi. Nekateri magiki so pravtako znani po moči svojih blagoslavljajočih in zdravilnih rok, katerih skrivnost smo vam ravnokar razkrili.

Vaja na tej stopnji našega kurza bo dosegla svoj

namen, ko boste sposobni akumulirati vitalno energijo ne le v celem telesu, temveč tudi v vsakem organu posebej, in pa to moč emitirati neposredno ven iz telesa. Tako so vaje Tretjega Koraka končane.

DODATEK TRETJEMU KORAKU

Študent, ki je prispel s prakso do te faze magikalnega izpopolnjevanja, lahko že opaža splošne spremembe svoje individualnosti. Njegove magikalne sposobnosti se bodo povečale v vseh sferah.

V mentalni sferi bo dosegel povečano moč volje, večjo vztrajnost, boljši spomin, ostrejše opazovanje in bister intelekt.

V astralni ali psihični sferi bo opazil, da postaja mirnejši in trdnejši, v skladu s svojimi danimi vrlinami, in bo nadalje v sebi prebudil tudi do sedaj latentne sposobnosti.

V fizičnem svetu se bo počutil bolj zdravega, sposobnejšega in pomlajenega. Po vitalni moči bo daleč presegal svoje soljudi, kar mu bo omogočalo večjo učinkovitost v opravljanju določenih nalog posebne vrste.

Sposoben bo, na primer, očistiti katerikoli prostor nezaželjenih vplivov in lastnosti, ter ga napolniti z blagodejno vitalno energijo in svetlobo. Sposoben bo zdraviti bolne in to celo na daljavo. Poleg tega lahko magnetizira stvari z vitalno energijo in svojo izbrano željo. Toda, kakor smo že omenili, naj ga to nikakor ne fascinira, kakor tudi naj ne slepi samega sebe, da povzroča pojave, ki imajo tudi druge vzroke in pogojenosti. Študent se mora sam zase odločati, kdaj in kje bo opravljal ter izpoljeval svoje magikalne sposobnosti. Nikoli ne smemo pozabiti, da jih je mogoče uporabiti tudi v sebične in nečastne namene, in si vtisnimo v srce tale izrek: Kar boš sejal, to boš tudi žel.

Naš končen in obči cilj mora biti ta, da bi delovali v plemenite namene in izboljševali človeka.

Tehnika magnetiziranja vam ponuja veliko možnosti izpopolnjevanja in delovanja, zato naj vam jih nekaj predstavim.

IMPREGNACIJA PROSTORA

S pljučnim in pornim dihanjem celega telesa vdihavamo vitalno energijo, tako da z vso močjo imaginacije dosežemo stopnjo, ko ona postane na nek način dejansko žareča. Naše telo je ena sama žareča energija, njen fokus, ali, če hočete, individualno sonce. Z vsakim vdihom to stisnjeno moč v sebi povečujemo ter z njo napolnjujemo prostor, v katerem se nahajamo. Naša lastna soba tako postane dobesedno obsijana s soncem. Z vztrajnim ponavljanjem naših vaj lahko celo v temi osvetlimo sobo tako, da lahko vidimo predmete razločno, in ne le mi sami, temveč tudi tujci in laiki. Vidite, in to smo dosegli zgolj z močjo naše imaginacije.

Sam ta pojav, seveda, magika ne more zadovoljiti, saj ve, da ima vitalna energija univerzalen značaj, bivši ne le prenosnik njegovih idej, misli in želja, temveč tudi realizator in kreator njegove imaginacije. Tako lahko vse doseže s svojo vitalno močjo ter vse ustvari s svojo plastično imaginacijo.

Ko svojo sobo napolnimo z svojo žarečo energijo, si moramo predstavljati, kaj želimo doseči, n.pr. razpršitev nezaželjenih vplivov prejšnjih obiskovalcev ali vnešenih predmetov, nadalje realizacijo katerekoli naše želje, kot je inspiracija, uspeh ipd. Lahko dosežemo tudi to, da se bodo nezaželjeni ljudje počutili nelagodno v naši sobi ali družbi, in se bodo kmalu umaknili; zato lahko sobo napolnimo z zavarovalnimi in alarmnimi idejami.

Katerokoli sobo lahko napolnimo na bolj subtilen način tako, da se bo vsak počutil paraliziranega.

Kakor lahko magik akumulira vitalno moč skozi sebe, tako lahko isto doseže tudi brez sebe kot posrednika, razen s svojo imaginacijo. Tako se bo vitalna moč akumulirala neposredno iz okolja oz. vesolja, kjerkoli on želi in s katerokoli željo on želi. Imaginacija v kombinaciji z vitalno močjo in vero oz. trdnim prepričanjem ne pozna mej. Seveda potrebuje vsaka akumulacija energije določen prostor ali sobo, kjer se akumulira ali skoncentrira. Sicer pa imaginacija ali astralna svetloba biva izven časa in prostora, in jo je zato mogoče akumulirati ali nanjo vplivati tudi na veliko razdaljo, tako v času, kot tudi prostoru.

BIOMAGNETIZEM

Posvetimo se še neki drugi posebni lastnosti vitalne energije, ki je v magiji še posebej aktualna. Kakor smo se že prepričali, se lahko vsak objekt ali bitje, vsaka oblika ideje napolni z vitalno energijo in odgovarjajočo željo udejanjanja. Kakorkoli že, vitalna moč ima lastnost sprejemanja - tudi tujih - idej in občutij, vplivajoč na njih ali jih kombinirajoč. Koncentrirana vitalna moč se bo vsled tega kmalu pomešala z drugimi idejami, kar seveda zmanjšuje njeno učinkovitost in jo lahko celo izniči, če to dopustimo vsled opuščanja svoje odločenosti in volje, ali pa zgolj vsled nepoznavanja zakonov biomagnetizma. Vitalna moč ne sprejema le idej, zasnov, misli in občutij, temveč je tudi podvržena času in entropiji. Zato si moramo zapomniti naslednja pravila:

- delo na akaša principu je izven časa in

prostora;
- v mentalni sferi delujemo v času;
- v astralni sferi delujemo v prostoru (oblika, barva);
- v materialnem svetu pa delujemo v času in prostoru hkrati.

V luči nekaterih primerov naj razložim funkcijo biomagnetizma. S svojo vitalno močjo napolnite sobo s svojo željo, da bi se v njej dobro počutili. To silo zavežite z željo, da bi ta moč delovala v tej sobi vse dokler boste v njej prebivali, še več, da se bo vedno znova obnavljala in bo vztrajala tudi v vaši začasni odsotnosti. Kdorkoli bo vstopil vanjo, brez vednosti, kaj je tu na delu, se bo počutil v njej zelo ugodno. Občasno lahko pojačate intenzivnost in moč vaše žareče energije v sobi, tako da željo oz. rotitev obnovite. Na ta način bo spravljena energija vedno ugodno vplivala na vaše zdravje, na vaše telo. Če pa imate v mislih kakšno okultno delovanje, morate spremeniti miselno vibracijo v skladu z vašo namero.

Pravtako lahko svoj prstan, dragulj ali nek drug predmet napolnite s svojo željo ali željo tistega, ki ga poseduje ali uporablja. Obstajata dve možnosti fiksacije in terminacije (timing; op.p.). Prva metoda je ta, da fiksirate vitalno moč na dragulj ali kovino z vašo imaginacijo in koncentrirano željo ter jo terminirate tako, da bo moč ostala za vedno v njej, dovajajoč jo iz vesolja, in bo na uporabnika vedno ugodno vplivala. Lahko pa, seveda, izberete določen čas terminacije, po želji, z določenim začetkom in koncem delovanja oz. vplivanja. Druga možnost je univerzalno nalaganje, ki deluje na isti način, vključujoč koncentrirano željo, ki bo delovala vse dokler bo ta predmet obstajal, torej, cela stoletja, kakor nam je znano v primeru egipčanskih mumij, torej celo tisočletje. Če talisman (t.j. z določeno energijo naložen predmet), ki je sicer namenjen določeni osebi, pride v roke nekomu drugemu, ta ne bo občutil nobenega vpliva, in ko spet pride v roke lastniku, postane spet aktiven.

Zdaj pa naj opišem drugo področje delovanja vitalne sile, namreč, zdravilni magnetizem. Če magik tretira bolnika, osebno z magnetnim vplivanjem ali pa s polaganjem rok, ali na daljavo, potom imaginacije in moči volje, mora upoštevati zakon časa oz. vztrajnosti, če hoče biti uspešen.

Rutina magnetiziranja je sledeča: vitalna moč naj izhaja iz vašega telesa, predvsem iz rok, v bolnika. Ob tem se razume, da je magnetizer obilnega zdravja in poln presežne vitalne energije, če si noče škoditi.

Žal moram povedati, da sem bil priča mnogim negativnim slučajem, ko je magnetizer po prenosu svoje lastne vitalne energije utrpel tako škodo v odnosu do svojega zdravja, da je bil tik pred kompletnim živčnim zlomom, poleg tega, da je zbolel na srcu ipd. Če magik porabi za tretma več energije, kot jo ima ali če tretira preveč oseb hkrati ali naenkrat, so take posledice logične. Slaba stran te metode je tudi v prenosu njegovih lastnih psihičnih vibracij na bolnika, to je, v posredno negativnem vplivu na drugo osebo. Zato mora vsak magnetizer posedovati plemenit karakter. Pravtako lahko slabe lastnosti bolnika, poleg bolezni, preidejo na nespretnega zdravitelja.

Magnetizer torej ne sme vse svoje energije prenesti na bolnika, še več, on mora energijo dovajati iz vesolja v telo bolnika, direktno preko rok in skupaj s koncentrirano željo po zdravju. Magnetiziranje je treba ponavljati oz. obnavljati, kajti neravnovesje in bolezen zelo hitro vsrka energijo in jo potrebuje vse več, dokler ravnovesje ni zopet vspostavljeno.

V primeru magika je stvar drugačna. Pacient se čuti olajšanega samo, ko je magik psihično odprt, se pravi, ko je dovršil dinamično akumulacijo vitalne moči v svojem telesu in to energijo tudi žarči. Magik vedno kombinira več metod, a vedno z imaginacijo konkretne koncentrirane želje, da bi bolnik resnično ozdravel, kakor tudi z neprestanim obnavljanjem tretmaja. Nekaj metod naj še omenim v pomoč magiku.

Predvsem mora znati bolezen in njene simptome kar se da točno in pravilno diagnosticirati. Zato mora očitno preštudirati mnogo knjig. Znanje anatomije je absoluten predpogoj. Nikoli se ne spravi nad bolezen, ki zahteva kirurški poseg, kakor tudi ne na nalezljivo bolezen. V takih primerih lahko zgolj omili bolečino in pospeši proces zdravljenja, če hoče, tudi na daljavo. Vsak zdravnik si lahko pomaga z alopatijo ali z magnetiziranjem. Torej, magik mora vedno upoštevati mnenje zdravnika ali delovati skupaj z njim, če noče, da bi ga slednji imel za šarlatana. Njegov motiv mora biti čista ljubezen do bolnega bitja in človeka, nikakor pa to, da bi se s tem na kakršenkoli način okoristil. Idealni magik tretira bolnika brez njegove vednosti, kar je tudi najučinkovitejše. Nikar ne sledite ljudski lahkovernosti, temveč se držite ideala dobrote. V tem je uspeh, če sploh je.

Naj dodam še nekaj najkonvencionalnejših metod, ki lahko magiku koristijo. Preden se približa bolnikovi postelji, naj vdahne najmanj sedemkrat skozi pljuča in pore, da bi akumuliral neizmerno vitalno moč iz vesolja v svoje telo, tako da bo izžareval kakor sonce ob poldnevu. Poskusi naj doseči obseg žarčenja vsaj deset metrov okrog sebe, kar zaleže približno za moč desetih zdravih oseb. To sicer pomeni veliko napetost, ki pa se bo v trenutku zmanjšala, ko se bo približal bolniku, kar bo občutil tudi bolnik kot veliko olajšanje.

To v popolnosti zadostuje. Lahko se bolnika tudi dotakne z roko ali obema rokama in si predstavlja prehod energije vanj. Lahko ima oči zaprte ali pa odprte, lahko gleda v bolnika, a ne direktno. Kreativna imaginacija je ta, ki deluje, in nič drugega. Lahko tudi sedi ob bolniku, ne da bi se ga dotaknil. Žareča energija mora vstopiti v bolnika skozi vse njegove pore, poveljujoč ozdravitev. Ves čas mora biti absolutno prepričan v izboljšanje bolnikovega stanja, iz ure v uro, iz dneva v dan. Vse dokler bolnik popolnoma ne ozdravi, mora zapoveljevati oz. rotiti vitalno energijo, da deluje na bolnika oz. v njem. Kvantiteta te energije mora biti enaka, kot jo vsebuje normalna oseba, torej v obsegu žarčenja enega metra okrog človeka. S ponavljanjem nalaganja in reintenziviranjem koncentrirane energije boste zagotovo uspeli v operaciji neverjetno hitro, odvisno od stopnje bolezni, seveda. Tako je treba upoštevati zakone časa in prostora.

Uspešen magik bo opazil, da se vitalna energija na ta način obnavlja sama po sebi, potem ko je enkrat akumulirana v telesu, kar tudi razloži dejstvo, da lahko tretira na stotine oseb, ne da bi škodoval svojemu zdravju.

Drugačna metoda je učinkovita, če magik vtiskuje vitalno moč direktno v bolnikovo telo ali v boleči del oz. organ telesa, zgolj skozi pore, seveda, skupaj z voljno imaginacijo, ali pa obnavljajoč se avtomatično iz vesolja, dokler ne pride do ozdravitve. Tu je želja po ozdravitvi tempirana na omejen čas in prostor. A je ta metoda primerna samo za bolnike, ki živčno niso čisto izčrpani in lahko prenesejo določen pritisk akumulirane vitalne energije, ki je že nekako materializirana, kakor v primeru elektrike. Ta metoda je zelo preprosta in učinkovita ter zato tudi tako popularna.

Nadalje, če je bolnik sposoben koncentrirati se, lahko sam sebe pozdravi na način vizualizacije, kakor smo opisali; če ne, to zanj stori magik na nasleden način.

Vaša energija naj žari v obsegu desetih metrov okoli vas, tako da se bolnik dobesedno koplje v blagodejni moči vaše žareče energije. Pacient mora biti prepričan, da z vsakim vdihom vdihuje vašo energijo. Intenzivno si mora predstavljati, kako ga ta energija ozdravlja, ostajajoč v njem tudi ko vas ni več v bližini. Če bolnik ni zmožen take zbranosti, ali v primeru bolnega otroka, si predstavljajte, da pacient z vsakim dihom sprejema vašo vitalno moč, ki se nato pretaka po njegovem ožilju in mu prinaša popolno ozdravitev. Ob koncentrirani želji je to primer prenosa vaše moči v drugo telo z dihanjem.

V luči dejstva, da moramo pri delu z vitalno energijo in magnetizmom upoštevati čas in prostor, sem navedel par primerov tretiranja bolnikov, in lahko bi jih navedel še več, n.pr. povezava s pacientom v snu, ali s pomočjo elementov. Detajlni opis vse metod bi zahteval eno debelo knjigo, toda za naš kurz zadostujejo zgolj osnovni principi, ki naj privedejo bistrega študenta, vsled prakse, do pravilnega razumevanja univerzalne metode magnetiziranja na vseh nivojih. Magiku je dovolj zgolj, da izrazi neko željo, ki se nato s posredovanjem univerzalnega elektromagnetnega fluida v trenutku realizira; če je le prisoten 'manjkajoči vezni člen' ali ključ, katerega splošno ime je "ljubezen v skladu z voljo".

Povzetek vseh vaj Tretjega Koraka

I. Mentalni magikalni trening:

1) koncentracija misli z dvema ali tremi čuti hkrati
2) koncentracija na stvari, pokrajino, mesta
3) koncentracija na živali in ljudi.

II. Psihični magikalni trening:

1) Vdihavanje elementov v celo telo:
   - a) ogenj - toplota
   - b) zrak - lahkotnost
   - c) voda - hlad
   - d) zemlja - teža.

III. Fizični magikalni trening:

1) Prvi Korak mora postati življenska rutina.
2) Akumulacija vitalne energije:
   - a) z dihanjem skozi pljuča in pore v vse telo
   - b) v različne dele telesa

DODATEK

4) Impregnacija prostora v smislu zdravja, uspeha.
5) Biomagnetizem.

K O N E C Tretjega Koraka

ה

ZODIAK IN TAROT

ALEISTER CROWLEY

VESOLJE je eno, vsemogočno, vsevedno, vseprisotno. Njegova substanca je homogena in zanjo ne moremo reči, da poseduje kvalitete Bitja, Zavedanja in Blaženosti (Sat, Chit, Ananda; op.Ed.); kajti to so zgolj njene sence, kar lahko zazna samo visoko razsvetljeni um, ko se temu približa. Čas in prostor sta po sebi le privida, ki pogojujeta vse na način prikrivanja.

Ta substanca je med ljudmi dobila mnogo imen. Hindujci jo imenujejo Parabrahman, Atman in podobno. Gnostiki jo imenujejo Pleroma. Kabalisti so ji tudi nadeli mnoga imena, kot so Bela Glava, Gladka Točka, Pradavni izmed Pradavnih, Skriti med Skritimi ipd.. Kasneje so jo poimenovali Bog ali Absolut, ali Duh, neki filozofi celo Materija. Kakorkoli že, vsi se strinjajo v njenih atributih. Ti so v glavnem negativnega značaja, toda Grki so jo imenovali Eno (Ens, op.Ed.); tu jo omenjamo sploh zaradi njene esencialne enosti, kajti Eno je prva pozitivna manifestacija v štetju. Ker je ta substanca torej ena, homogena in samo-zavestna, se ne more manifestirati na noben drug način, dokler je v tem stanju. Nesmiselno je poizvedovati po smotrih njenega manifestiranja v nekem drugem stanju, kajti rezoniranje ni vrlina, ki bi pripadala tej enosti. Dovolj bo, če vemo, da se ona sama deli na dva enaka in nasprotujoča si dela ali, bolje, načina, ki sta bila s strani različnih filozofskih šol opisana kot moško-žensko, aktivno-pasivno, kot ogenj in voda, bit in oblika, materija in gibanje, Jin in Jang, ali poosebljeno kot Šiva in Šakti, ali kot katerikoli par božanstev prvega reda. Ta princip dvojnosti, kakorkoli je že vzvišen, se približuje mejam človeškega uma, kajti ta um je po sebi dvojen, zavest je namreč subjektivna in objektivna, ego in non-ego.

To dvojnost je moč spet nazaj pretopiti v enost potom mističnega procesa; toda tok gre v smeri oblikovanja tretjega principa ali entitete, ki vsebuje vrline obeh, a poseduje neodvisno bitnost. Tako je oblikovan navzdol obrnjeni trikotnik - oče, mati, sin; Jod, He, Vav kabalističnega trigrammatona in predkrščanske trojice Bogov, kot so Izis, Horus, Oziris, ter mnoge druge, na katere bo študent naletel tekom študija. V antični grški filozofiji Parmenida, Empedokla, Heraklita in Zenona iz Elee ter celo pri Pitagori in Aristotelu so bili ti trije principi imenovani Ogenj, Voda in Zrak. Bit, Ne-Bit in Nastajanje. Če pozorno preštudiramo Platona in Aristotela, nam to lahko postane jasno. Kakorkoli že, te elemente moramo razumeti kot aktivne in vzročne. Nanašajo se na božansko hierarhijo; skratka, so del sveta Jecirae v Kabali Rabbina Ben Simeona. Nadalje je iz te aktivne trojice izšel pasivni princip Zemlje, kakor je bil poimenovan v skladu s fizikalno filozofsko šolo. Celotna doktrina je sijajno povzeta, čeprav razširjena, v Sefirotičnem sistemu Kabale.

Ta razdelitev tvori skrajno zadovoljivo bazo katerekoli sheme klasifikacije, in bilo je nujno na začetku tega spisa pomuditi se v čisti filozofiji, kajti brez razumevanja prvinskih principov, bi ne mogli dojeti tega, kar astrologi imenujejo Zodiak, kakor tudi ne smisla tega. Dvanajst Znamenj Zodiaka se namreč deli v Štiri Triade, ki jih označujejo po vrsti elementi: ogenj, zemlja, zrak, voda, začenši z Ovnom; in vsaka triada spet svoje člene razvrsti v tri aktivne principe. Tako Oven predstavlja ognjeni del ognja, to je, najaktivnejšo in najagresivnejšo manifestacijo tega elementa; Strelec je vodni del ognja, njegova pasivna in raztegljiva oblika; medtem ko Lev predstavlja zračni del ognja, se pravi, uravnovešajoč, izpopolnjen in stabilizirajoči del njegovega značaja. V naravi lahko Oven primerjamo z gromom oz. strelo, Strelca z mavrico ter Leva s Soncem.

Isto je v primeru elementa Vode. Rak je njegov aktivni vidik. Tega ne smemo napačno razumeti, kajti čeprav je voda pasiven in sprejemajoči element, ima v sebi tudi aktiven princip, ki je v njeni moči razkrajanja. Ribi sta reflektivni in pasivni del elementa vode, tiha voda; Škorpijon pa ti dve vrlini usklajuje in utrjuje. Tako Raka simbolizirajo oblaki, dež, potoki in reke; Ribi vodnjaki in jezera, Škorpijona pa morje.

V primeru Zraka spet, Tehtnica predstavlja njegov aktivni vidik, vsepredirajoč zemeljski ovoj; Dvojčka predstavljata njegovo absorbcijo in preoblikovanje, kakor dah in človeška duša; Vodnar pa ti ideji uskladi; v njem je Zrak stabilen in utrjen do te mere, da je že sličen vodi; on je prenosnik vode, kakor oblaki.

Pri Zemlji naletimo na isto trojno razdelitev.

Kozorog predstavlja oblikujočo moč zemlje; planine so mu še posebej slične, ker so izbočene in razbrazdane, ustvarjajoč tako ovire; Devica je pasivna zemlja: kakor polja in pašniki, ki naravno stremijo po zunanjih vplivih. Ti dve ideji sta združeni v Biku, v stabilnem in utrjenem kurzu zemlje, ki ga lahko razložimo kot esenco garanja na zemlji.

(Op.Ed.: Torej, Leto ima Štiri Sezone - štirje elementi; in vsaka sezona ima tri 'mesece' ali Znake, prvi je kardinalni, drugi fiksni ali kerubični in tretji je prehodni ali spremenljivi Zodijakalni Znak. Vsak mesec ima štiri tedne, ker ima luna štiri mene, in vsak teden ima sedem dni, ker smo nekoč poznali samo sedem planetov, kakor tudi zaradi dogme Septenarija ali Elohim. Nadalje, da se bolj odmaknemo od teme eseja in bolj primaknemo v koledarsko logiko merjenja Časa, Boga Terminusa, ki mu podlega vse živo: zakaj ima dan štiriindvajset ur? Ker Štiriindvajset pomeni Petnajstkratno delitev Kroga - 360 stopinj? In zakaj neki ima ura 60 minut? Za Boga, ne vem, in se mi zdi povsem relativno, kakor Čas!)

Upamo, da bodo ti preprosti uvodni prebliski navedli študenta na samostojno raziskovanje pomenov Zodijakalnih Znamenj, kakor so naznačeni s stališča naravne filozofije. (In ne bo podlegel Terminusu? Op.Ed.)

Zdaj pa moramo preučiti en popolnoma različen element, a najvažnejši, ki bistveno vpliva na temelje zodijakalne koncepcije. Predvsem je pomembno, da je študent pozoren na dejstvo, da so vse stare religije predstavljale simbolično praznovanje, bodisi sil Narave v makrokozmu, predvsem Sonca, bodisi sil narave v mikrokozmu, predvsem ploditve. Povedano drugače, vse religijozne ideje se nanašajo ali na življenje zemlje (planeta, op.Ed.) ali na življenje človeka. Vsled številnih slučajev tekom počasnega napredovanja civilizacije, s čimer še posebej mislimo na rast Rimskega Imperija, so te ideje do neke mere postale zmedene. Politični vidiki so preoblikovali teologijo; svečeniki, ki se niso več menili za tradicijo prave religije, so vanjo posegli z adaptacijami in kompromisi; politika in teologija sta se tako prepletli, da ju učenjaki in celo adepti niso mogli več razplesti. Če podamo samo en očiten primer: zelo čudno je, da je festival, ki ga dandanes imenujejo Velika Noč, povezan s trpljenjem in smrtjo, kakor v primeru Atisa, Dioniza in drugih. Rešitev se nahaja v razumevanju prave narave smrti, v njenem mističnem značaju, ki ga razumejo zgolj visoki iniciati ali posvečenci. A je očiten pomen izražen z dejstvom, da se rojstvo Sonca v letu dogodi točno devet mesecev kasneje, ob zimskem solsticiju, ko sonce vstopi v Kozoroga. Sončev simbolizem križanja, ki je povezan s prečkanjem ekvatorja, prej nakazuje začetek Tehtnice kot pa Ovna; in vsa zmeda, ki je nastala, je posledica te izvorne zmote. Oven simbolizira preporod Sonca in to na noben način ni čas, ki bi predstavljal njegove muke in sestop pod ekvator, od koder potem spet vstane, simbolično rečeno, po treh dneh in nočeh, torej, po šestih mesecih.

Na srečo posedujemo izvrsten dokument, imenovan Tahutijeva Knjiga, ali bolj običajno, Tarot. Učenjaki niso vsi enakega mnenja o izvoru in starosti teh izrednih designov in naš sedanji namen ni ta, da bi pojasnjevali to sporno vprašanje. Vsekakor pa smo mnenja, da so ti designi v srednjem veku doživeli korupcijo s strani nevednih prepisovalcev, ter da jih je danes potrebno restavrirati, kar bo vsekakor kmalu storjeno. A vseeno so se ohranile mnoge pomembne resnice; in potom natančnega preučevanja kart Tarota, smo bili sposobni izluščiti koncepcijo nujnega sosledja in pomen znamenj Zodiaka. Obstaja 78 kart, izmed katerih je 16 dvorskih - vitezi, kraljice, princi in princese vsakega od štirih elementov. Nato so tu štirje asi, ki predstavljajo božanska semena elementov ter 36 kart - od dvojke do desetke vsakega elementa oz. barve, ki predstavljajo 36 dekad Zodiaka. Ostane še 22 kart, ki pa se nanašajo na 22 črk alfabeta, izmed katerih tri predstavljajo aktivne elemente, sedmorica sedem planetov, ki so jih do tedaj odkrili, in dvanajstorica za znamenja Zodiaka, katerim se nameravamo zdaj posebej posvetiti. Po vrsti so to:

OVEN ali Aries - Imperator ali Faraon,
BIK ali Taurus - Papež ali Prvosvečenik,
DVOJČKA ali Gemini - Ljubimca ali Brata,
RAK ali Cancer - Kočija ali Kočijaž,
LEV ali Leo - Moč ali Strast,
DEVICA ali Virgo - Vzdržnost ali Puščavnik,
TEHTNICA ali Libra - Pravica ali Uravnovešenje,
ŠKORPIJON ali Scorpio - Smrt ali Putrefakcija,
STRELEC ali Sagittarius - Zmernost ali Veščina,
KOZOROG ali Capricornus - Hudič,
VODNAR ali Aquarius - Zvezda,
RIBI ali Pisces - Mesec.

Te titule niso v vseh primerih bistvenega pomena. Brez dvoma so bile podane kasneje v skladu s kasnejšim oblikovanjem in prilagajanjem času. Zato je potrebno, da te karte oz. Adute podrobno preučimo.

ARIES ♈

Imperator prikazuje kronanega kralja z orbusom in žezlom, na kubičnem prestolu, na katerem je narisan rdeč orel. Roke drži v obliki pokončnega trikotnika, noge pa ima prekrižane. Ta trikotnik vrh križa je alkemijsko znamenje za Žveplo, ki predstavlja element ognja v zelo sublimirani in posvečeni obliki. Zlahka lahko to risbo povežemo z znamenjem Ovna, ki mu vlada Mars in v katerem je eksaltirano Sonce, ki v njem triumfira. Predstavlja povratek leta, ko se zemlja prenovi in se vse življenje znova prebudi v polni dejavnosti.

TAURUS ♉

Papež je prikazan tu v svojih pontifikalnih oblačilih, kronan s trojno tiaro, ki seveda izvira iz antične rumene krone Ozirisa, simbolizirajoč kreativno moč, ki človeka povezuje z božanstvom. Roke dviguje v blagoslov. Ob nogah mu ležijo štiri osebe na tak način, da se njihovih pet glav nahaja na vrhovih pentagrama, Zvezde Mikrokozma, simbola Boga, ki se je učlovečil. Tako ta karta predstavlja inkarnacijo. V antičnih mitologijah, še posebej v Indiji med častilci Šive, nato v Siriji med častilci Mitre ter Egiptu med častilci Apisa, najdemo Bika, kot simbol Odrešitelja. Izis in Hator sta bili pravtako predstavljeni s kravo, ki je roditeljica Odrešenika. Sonce v Biku fiksira skozi žensko ogenj Sonca v njegovi eksaltaciji. Taurus, kar pomeni bik, je hiša Venere in v njem je eksaltiran Mesec. To je pravtako pasivni, ženski in zemeljski znak.

GEMINI ♊

Karta, imenovana Ljubimca, je zelo svojstven simbol. Predstavlja ekspanzijo in razpršitev v zraku tiste ognjene sile, ki je bila fiksirana na zemlji. V konvencionalni obliki ona predstavlja mladeniča, stoječega med dvema ženskama, eno ognjeno in drugo temno, ki simbolizirata rastočo in upadajočo luno. Iznad v zraku lebdi krilati bog, otrok, z lokom in tulcem, polnim strelic, z eno ciljajoč mladeniča v glavo. To je simbol inspiracije in razvoja mladeničevega uma. Moderni oblikovalci so tega otroka napačno zamenjali s Kupidom, dočim je on le oblika Sonca, kot nosilca božanske sile iznad njega, Stvarnika vsega. Gre za poistovetenje Merkurja s Soncem. (Splošno ni znano, kako intimno sta povezana Merkur in Dioniz, o čemer tu ni mesta za razlago.) V poteku leta ta karta predstavlja izstreljevanje popkov in cvetenje rož, kar se dogaja v mesecu maju, ko je sonce v Dvojčkih.

CANCER ♋

Karta, imenovana Kočijaž, nam predstavlja kronanega kralja, stoječega na vozu, ki ga vlečeta dve sfingi, bela in črna. Na oglih voza so štirje stebri, ki podpirajo azurni baldahin, prekrit z zvezdami. Pomen te karte in njena povezava z Rakom sta očitna. Sonce vstopi v Raka ob poletnem solsticiju, to je, ob času svojega največjega triumfa ter skrajne severne deklinacije, višek poletja. Sfingi pomenita dan in noč, zvezdni baldahin pa je nebesno brezno, dočim štirje stebri predstavljajo štiri letne čase. Kralj v rokah nosi kelih, ki je Sveti Graal. V življenju človeka to pomeni oživitev otroka v maternici matere tri mesece po spočetju, ki ga simbolizira Sonce v Ovnu. Rak je vodno znamenje, v katerem se zbere sila iz prejšnjega kvadranta. Vlada mu Mesec, ki predstavlja materinstvo, dočim eksaltacija Jupitra v Raku nakazuje božanski vpliv, ki nadzira inkarnacijo.

LEO ♌

Na karti, ki se imenuje Moč, je prikazana ženska, ki zapira levu gobec, kar v poteku leta pomeni, da so sadovi zemlje varni pred požrešnimi elementi, ki so bili na delu spomladi. To je fiksacija ognja Ariesa ter sličen občutek varnosti in triumfa, ki je viden tudi v življenju človeka. To je obdobje varnosti in lepega vremena. Naporno delo oranja je mimo. Žetev je zagotovljena in ni več strahu pred lakoto pozimi; znamenja zime se tudi že pojavljajo. S tem v zvezi si moramo zapomniti nekaj, kar se dandanes morda zdi trivialno, ker nas je znanost zavarovala pred lakoto, namreč, v času oblikovanja teh kart je bilo stanje čisto drugačno.

Prebivalci modernih mest nikoli ne razmišljajo o žetvi, razen ko kockajo za zrnje; toda družini v starem Egiptu ali Kaldeji je predstavljala stalno preokupacijo in skrb. Karta je hieroglif starodavnega aforizma, da odrešitev prinaša ženska, katere pogum in žilavost zagotavljata ohranitev rase, in spet v poteku leta, nam ta prikazuje dobit vsled njenega gospodinjstva. Ne pozabimo, da med primitivnimi ljudstvi ženska opravlja vsa težka dela na polju.

VIRGO ♍

Ko sonce vstopi v Devico, je žetev že popolnoma zagotovljena in zemeljski sadovi se že nabirajo. Simbol karte, ki se imenuje Eremit, je v tem pogledu lahko razumljiv. Predstavlja starejšega moža, prekritega s kapuco in ogrinjalom, z dolgo palico in svetilko v rokah. Ob nogi mu leze kača. To je Hermes, poslanec Bogov, ki ljudi poučuje o znanosti in pisavi. On je starec v modernem designu karte zaradi etimološke zmešnjave. Beseda Hermit nima nobene veze s Hermesom, saj prihaja iz grške besede Eremitos, puščavnik, in v srednjem veku so eremiti običajno bili starejši možje; zato se karta več ne imenuje Hermes, temveč Hermit. Lampa, palica, ogrinjalo in kača povsem jasno govorijo, da se na originalnem designu nahaja Poslanec Bogov. Ta predstavlja dozorel um človeka, preudarnost in moč predvidevanja, kar ga navede na shranitev plodov svojega setja v kašče, Devica je namreč zadnji poletni znak. Sonce je že pripravljeno na svoje križanje na ekvatorju. Devica je zemeljski in merkurijski znak, se pravi, da predstavlja utrditev intelekta na praktičen način.

LIBRA ♎

Karta z imenom Pravica predstavlja odraslo žensko, stroge in svečane pojave. V desni roki drži dvignjen meč, v levi pa vago, sedeča na prestolu. Ob vstopu Sonca v Tehtnico sta dan in noč spet enaka, in ta karta je kar se da primerno dopolnilo Imperatorju, ki nadzira Ovna. To je trenutek križanja Sonca, ki zdaj sestopa pod ekvator za preostalih šest mesecev leta. Tehtnici vlada Venera in v njej je eksaltiran Saturn, kar se nanaša na človeško življenje, namreč na trpljenje in breme ženske. V tej karti Imperatorjevo žezlo zamenja meč, ki uničuje, ne ustvarja. Ženska je ta, ki sprovede povelje Vsemogočnega, ki je določil tako, da mora vsak vzpon biti uravnotežen s padcem.

SCORPIO ♏

Karta, imenovana Smrt, je po preprostosti prikaza slična Pravici. Prikazuje skeletno postavo s koso v roki, s križnim ročajem, s katero ona žanje polje, na katerem se vidijo glave in roke, tako kraljev kot beračev. Ko sonce vstopi v Škorpijona, nastopi smrt leta. Listje odpada in narava začenja gniti. Škorpijonu, ki je uravnovešena oblika vode, vlada Mars; in v alkemiji ta vedno predstavlja korupcijo in putrefakcijo. Ta proces je seveda neobhoden za preporod; da je to funkcija smrti, nam govori križni ročaj kose, in križ je sveti emblem odrešitve, v kateri se nahaja resnična svetloba, le na skrit način. Črke latinske besede LVX tvorijo kraki križa.

SAGITTARIUS ♐

Ta karta predseduje Strelcu in se imenuje Zmernost (Temperance, op.p.). Ona predstavlja zadnjo operacijo Velikega Dela v podobi ženske s pasom, na katerem se blešči sonce. Na glavi ima krono iz dvanajstih zvezd Zodiaka. Pod stopali ima Mesec; v desni roki nosi kelih, iz katerega se zliva voda na leva sredi plamenov; v levi pa drži bakljo, ki obžaruje orla, ki čepi v morju. Med tema dvema živalema stoji kotel na ognju, v katerega se stekata dva izbruha iz ust obeh živali. Slika ja tako polna pomenov, da jih na tem mestu ne moremo vseh omeniti, a v glavnem prikazuje triumf ženske nad uničujočimi silami narave: na način stapljanja in uravnovešanja nasprotujočih si sil je dosegla ohranitev tega, kar ji je zaupal Imperator, namreč, aktivne in kreativne moči, ki jo proizvede. Vladar Strelca je Jupiter, kar pomeni triumf očeta.

CAPRICORNUS ♑

Na vrsti je skrajno zlohotna karta, Hudič. Ob tem simbolu so bili izdelovalci hieroglifov skrajno pazljivi. Zdelo se jim je nujno, da neposvečenim zavežejo oči. Karta očitno prikazuje lik satira ali demona. Ta stoji na oltarju in obožujejo ga štirje

drugi demoni, kar vse kaže na to, da gre za Kozoroga, kozla, ki mu vlada Saturn in v katerem je eksaltiran Mars. V tem eksoteričnem branju vidimo ob koncu decembra izraženo Zemljo, za katero bi lahko rekli, da je aktivno zlohoten element. Moramo se spomniti, da so se Saturnalije dogajale ob vstopu sonca v Kozoroga. Sonce tu doseže svojo najjužnejšo deklinacijo. To je kulminacija in dokočnost smrti, toda globja filozofija v tem najde globji pomen. Tako kot njegova predhodnica, tudi Hudič nosi v rokah kelih in bakljo. Pravtako je skupaj s svojimi štirimi oboževalci nameščen na vrhu kraka pentagrama, ki je, kakor smo že omenili, simbol učlovečenega Boga in hieroglif Krista. Značilen je tudi kubičen prestol, na katerem Hudič sedi, kar ga povezuje z Imperatorjem.

Baklja in kelih sta ista simbola kot žezlo in orbus, le rahlo drugačna; pentagram ali pentangel pa se je pojavil tudi v Biku, Papežu. Tako moramo jemati tega Hudiča kot Imperatorja v preobleki izza pajčolana; in celoten simbolizem nam postane jasen, ko se spomnimo kakšni festivali so nadomestili Saturnalije, kot označevalci najvažnejšega dogodka v poteku leta, ko sonce vstopi v Kozoroga. Ta karta v skladu s tem ezoterično predstavlja popoln triumf sil, ki jih je spočel Imperator, in sicer natančno devet mesecev kasneje. To je rojstvo Sonca. V poteku leta pravtako to ni le čas največjega sončevega odklona, temveč naznačuje moment, ko se začenja vračati. To je skrajni optimizem, ne kratkovidnega ljudstva, ki ga je William James poimenoval 'enkrat rojeni', temveč trikrat rojenih, ki tako smrt kot življenje enako smatrajo za zakramenta. To karto smo povzeli po risbi Eliphasa Levija, ki jo je vskladil z antično predstavo Bafometa in v njej izrazil popolno uravnoteženje ter triumf vseh sil, še posebej popolne poroke med duhom in materijo. Starejša verzija je sicer globja in subtilnejša. V tem znamenju ima posebno vlogo Mars, ki predstavlja energijo Sonca. V Ovnu ga vidimo na delu, v Škorpijonu v navideznem zmagoslavju, tu pa je eksaltiran v sami Saturnovi hiši. To je sila življenja, ki triumfira v palači Kralja Smrti.

AQUARIUS ♒

Karta, ki se imenuje Zvezda ali Upanje, je gracioznega in lepega značaja. Predstavlja žensko, ki kleči ob reki ter v rokah drži dva vrča vode; z enim napolnjuje reko, z drugim pa se poliva po glavi. Nad njo sije Merkurjeva zvezda in ob njej raste rožno drevo, okrog katerega leta metulj. Kakor Strelec tudi ona pomeni triumf ženske, tako ta karta prikazuje potrditev tega triumfa; v tem obdobju leta se praznuje posvetitev ali očiščenje device. Aquarius pomeni vodonosec. Stari astrologi so mu za vladarja določili Saturna, modernisti pa menijo, da ta vloga pripada Uranu. Kakorkoli že, obstajajo argumenti v prid Saturna, še posebej glede na potek leta, kajti Februar je mesec največje pasivnosti; pravtako je to mesec najmočnejšega dežja, ki zmehča zemljo, da bi jo pripravil za oranje. Obstaja tudi pomemben namig na zgodbo o potopu. Zemlja je barka, v katero se spravi dragoceno zrnje, da bi se ga zavarovalo pred uničujočimi elementi v času njihove največje razjarjenosti. Ta barka simbolizira tudi žensko, sama poplava pa je maternična tekočina.

PISCES ♓

Prispeli smo do zadnjega, v določenem oziru, najnenavadnejšega designa. Karta prikazuje upadajočo luno, ki sije nad pokrajino z nizkimi griči, na katerih stojita dva stolpa; med njima se na prehodnem sedlu nahaja zelo ozek prehod; in na vsaki strani le-tega stoji po en šakal, ki je žival, posvečena Anubisu, stražar Bogov in praga. Spredaj je jezero, iz katerega prihaja hrošč, ki predstavlja Kefro, polnočno Sonce. V sliki prevladuje občutje tik pred zoro, tako dneva, kot tudi leta, in v skladu s tem izraža človekove težave, njegovo temo in privide, ki so značilni za žensko, ki še ni odkrila smisla svojega bivanja. To še poudari dejstvo, da sta Ribi Jupitrova nočna palača, v kateri triumfira Venera. Moderni astrologi to karto pripisujejo Neptunu, zaradi pomena, ki ga ima ta hieroglif v aferi človekovega duha, predstavljajoč njegov sedanji dvom; zora, ki v njem zori zagotavlja njegovo zmožnost popolne spiritualne iluminacije.

finis

ז

REVIJA POLIGRAFI, LETNIK 1, 1996, ŠT. 1 - 2:

ZBORNIK HERMETIZEM.

Končno (pred štirimi leti) smo s strani 'uradne' filozofije dočakali en zvezek, ki se vsaj delno pokriva s tematiko naše Revije za Novo Kurtoazijo in če smo malce samopašni lahko ta zvezek smatramo za odsev na naš trud, da bi razsvetlili Slovence. Vendar so naši učenci svojo nalogo izpolnili na dokaj ignorantski način, kakor smo tega pri slovenskih intelektualcih že navajeni.

Kakorkoli že, vrednost pričujočega zbornika Hermetike je v latinsko-slovenski verziji znamenite Tabule Smaragdine mitskega iniciatorja egipčanske Kabale Hermesa Trismegista, ki ga mi poznamo kot Tehutija, Učitelja in Patrona Magike, v senci čigar kril domujejo vsi Otroci Svetlobe.

Smaragdna Plošča, ki jo je našel Aleksander Veliki v Hermesovi grobnici notranjščine velike piramide v Gizah, kamor so jo skrili egipčanski svečeniki, vsebuje misel, ki je bila v evropski literaturi citirana nemara večkrat kot tista iz Biblije - Na začetku je bila beseda itd..Ta misel, namreč - Kakor zgoraj, tako spodaj itd.- ki se vsem filozofom še danes zdi nekaj tako samo po sebi umevnega, kakor na primer obstoj Besede Edinega Boga, je, kakor bi lahko rekli, dogma vseh dogem, se pravi nekaj, v kar je 'idiotsko' dvomiti.

"Smaragdna Plošča vsebuje vso Magiko na eni sami strani", pravi Eliphas Levi. "To je razodetje in navdihnjeni opis kreativnega agensa, pantomorfičnega ognja, velikega posrednika okultne sile - z eno besedo, Astralne Luči." (Zgodovina Magike, Prva Knjiga, Četrto poglavje.)

"Ta svetloba izvira iz Sonca in s posredovanjem Lune zadobi obliko ter ritmično gibanje, dočim je atmosfera njen prejemnik in njena kletka.(...) uravnoveša in spravlja v gibanje pa jo osrednja toplota zemlje." (ibid.)

Ta Levijev komentar popolnoma zadostuje za razumevanje tega znamenitega Teksta, ostalo je magijska praksa, kakor to lahko pritrdi vsak resen študent Magike. Toda kompilatorji pričujočega zbornika, Bog varuj, ne gredo tako daleč; njim je bližja oddaljena in meglena preteklost, ki se jo da po mili volji mistificirati, kakor je to splošno v navadi pri kvaziintelektualcih (sic! vide infra!), pa ne zavoljo tega, da bi se spominjali troedinosti svetovne Modrosti in Gnoze, temveč da bi nam dopovedali, da Hermes nikakor ni učil tega, kar mi danes tako nespametno prakticiramo, namreč Tarot, Kabalo, Magiko, kar pač smatramo za svojo legitimno dediščino antike, katere najznamenitejši razsvetljevalec je bil vsekakor 'anonimni adept' Tehuti, imenovan Hermes Trismegistos.

Kakor smo že omenili povsem običajno ignoranco kvaziintelektualcev, to je, zapoznelih metafizikov, za katere so Hegel, Nietzsche, Eliphas Levi in Aleister Crowley povsem nedosegljivi vrhovi evropske filozofije, pa ta ignoranca o moderni Gnozi in Magiki presega vse meje kurtoaznosti. Resda lahko cenimo njihov pogum (ali razvado!), da skušajo presojati o njim neznanih stvareh (Gnosis, Hermetika, Magika, Kabala), toda da ponavljajo in ohranjajo svoje vulgarne predsodke, tega si prej nismo mislili, ker smo jih vseeno smatrali za inteligenco in, zavoljo tega, za svoje učence.

Tu je primer, ko avtor, potem ko izpelje svojo teorijo novoveškega subjektivizma, ki naj bi bil kriv za vso tragedijo in komedijo naše civilizacije, pripominja: "Crowley je v svoji 'telemski magiji' prevedel Nietzschejevo filozofijo volje do moči v magijsko prakso. V moderni dobi, ki jo pretežno opredeljuje univerzalna znanost (in z njo povezana tehnika), sta tehnika in magija le navidezno na dveh nasprotnih bregovih, njuna osnovna paradigma pa je ista: volja do moči, brezmejno in nebrzdano podrejanje narave projektu Subjekta. Šele v nastajajoči postmoderni paradigmi se kažejo možnosti za drugačno znanost, ki znova odkriva vrednost starodavne gnoze." (Uršič: Hermetizem med gnozo in magijo, Hermetizem, str.58.)

Tako, povsem vulgarno, dojemanje moderne ali postmoderne Gnoze, točneje Teleme, kakor tudi Zakona Svobode ter liberalizma, je svojsko domala vsej slovenski in evropski kvaziinteligenci, ki je v glavnem konzervativna, krščanska ter paternalistična. Kako naj drugače razumemo njihov trdovratni predsodek, da je VOLJA DO MOČI za njih zlo, čeravno ne navezujoč to misel vselej na Nietzscheja. Drugo zlo modernizma je za njih EGOIZEM in tretje MATERIALIZEM, tako da je Zla Triada popolna in proti kateri postavljajo svojo 'sveto' in 'naddobro' triado, LJUBEZEN, ČLOVEKOLJUBJE in DUHOVNOST. Vse lepo in prav in dobro, toda intelektualec in filozof, brez da bi se zapletal v

metafiziko, in če že rokuje s paradigmami in se gre propagando, bi se vseeno lahko zamislil nad to svojo 'sveto preproščino', ki spominja na, in to tudi nedvomno je, srednjeveško moralko.

Naš namen ni, da bi zagovarjali Crowleya, še manj Nietzscheja, njima dvema to vsekakor ni potrebno, temveč da bi natančno stigmatizirali krizo slovenske in evropske inteligence, ki se je po pristanku na sholastični diskurz danes še bolj utrdila v svoji 'metafizični' in sokratski poziciji, in to ravno s tem, ko se je 'prigrebla' za novo filozofsko katedro - religiologijo, da bi se končno izkazalo, kakšen klečeplazen in laiški odnos ima do uradne teologije.

Resnično, morala je Kirka filozofov; z moralo se običajno filozofija neha, morala pa se neha ob srečanju s Kirko, to je, z Magiko, ker je običajen filozofov razum prešibko orožje proti njej. Za soočenje z Njo je potrebno uporabiti Njeno lastno orožje, ki pa ga lahko priskrbi samo Hermes, Bog Bogov.

In res, morda bo Hermes odrešil tudi Slovence. Pa ga bodo prepoznali, Burkeža, Lažnivca, Zver, Norca, Tatu?

Med hermetizmom in hermetiko pa je velika razlika. Hermetika pomeni mistično prakso volje, mistično meditacijo, dočim je hermetizem zgolj bolj ali manj prazno besedičenje o hermetiki ter predvidevanjih ezoteričnega znanja. Pri zavezujočem izrazu 'Magika' vztrajamo zgolj zato, ker je le ona zmožna zaobjeti pod svoje okrilje vse človeške veščine in znanosti, tudi religijo, katera njej dolguje vsa 'razodetja' in vso moč ter kibernetsko prakso.

Magik ne ustvarja iz nič in si ničesar ne izmišljuje, kakor to počnejo metafiziki, on zgolj razkriva skrivnosti narave in Vesolja, da bi se jim lahko prilagodil in tako preživel. Tisti pa, ki hočejo vsiliti naravi svoje 'spiritualne' ideale in ki hočejo na silo kvadrirati krog, drugim vsiljevati svoja prepričanja in svoje predsodke, ti slej ko prej postanejo žrtve svoje magije, da bi potem za to krivili Magiko, se pravi, naravo. Takšna hipokrizija, ki je lastna vsem moralistom, paternalistom in spiritualistom, je značilnost tistih, ki jih imenujemo 'črni bratje', nekakšni endotermični produkti narave s tendenco, da se razpočijo, kar se zgodi ob vsakem novem 'magijskem' razodetju resnice o njih samih. (Glej Manifest Magike v 1.št.NOX-a, in pa Rubriko 7 v tej 3.št.; op.Ed.)

Mi nočemo biti akademski, pa naj nam to še tako očitajo, pravtako nočemo nobenega prepričevati v svoj prav, mi zgolj izražamo svoje mnenje o stvareh, ki nas zadevajo. Naš poskus, da bi predstavili Corpus Hermeticum, kakor ta danes izgleda in ki ga lahko z eno besedo poimenujemo kot TELEMA (Glej Rabelais, Gargantua; op.Ed.), brez da bi ta 'Logos', s katerim je MAGUS 'prevrednotil vse vrednote' in postavil temeljni kamen 'Nove Religije', skušali po svoje interpretirati, kakor si je to drznil zgoraj omenjeni avtor, za katerega je to nemara višek novodobne dekadence, namreč, ta VOLJA (kdo pravi, da ne gre za 'thelema theou'?), ki naj bi bila po njegovem mnenju Volja do moči, do moči zavoljo moči same. Težava je v tem, da tega ni mogoče spodbijati; komu le ne bi moč prav prišla, še posebej borcem za pravičnost, svobodo. Koga hočejo ti moralisti preslepiti in ustrahovati? Nas, magike, ki živimo nevarno in smo toliko naivni, da se mnogokrat znajdemo na 'mestu simptoma', nared za Križanje, zavoljo neozdravljivega sočutja do ljudske rase?

Kakor kvaziintelektualci in kristjani (ki imajo sicer tehten in usoden razlog za to) ignorirajo Corpus Hermeticum Srednjega veka in Renesanse, z njegovo globalno antropološko projekcijo Velikega Dela (Magnum Opus) ter Znanstvenega Iluminizma (Cilj religije in Metoda Znanosti), ki še danes, usodneje kot prej, zavezuje inteligenco Evrope in Amerike; tako tudi danes, mirno in samozadovoljno ignorirajo moderni Corpus Hermeticum, tega 'najmračnejšega konja, za katerega nikoli ne bodo zvedeli, koliko zob ima, kar jih tako zanima, pa jim ne pade na misel, da bi mu pogledali v gobec'.

Corpus Hermeticum danes, o, bog ne daj, kaj pa govorite, dajte no, dajte! Pa vendar je to kar pravšnji naziv za projekt naše Revije za Novo kurtoazijo, s katerim hočemo postaviti standard znanja za Novo Kurtoazijo, ki se ima za pojaviti in odrešiti našo civilizacijo in za katero Tabula Smaragdina še danes stoji kot ideal in simbol resnične in humane znanosti, ki šele v svojem najstarejšem in najbolj osovraženem nazivu 'Magika' zadobi tisti materinski in religijozni vidik, ki je bil antičnim modrecem tako lasten in nepogrešljiv, predvsem Hermesu.

Toda Preporod Magike, katerega glavni priči sta Eliphas Levi in Aleister Crowley, je za kompilatorje zbornika Hermetizem, ki blodijo nekje med gnozo in magijo v iskanju 'svetega', nekaj skrajno nezaslišanega in dekadentnega. Oni preklinjajo Voljo, ki je edini možni človeški in humaniziran naziv taiste Astralne Luči, o kateri je govora na Tabli vseh Tabel. Volja do moči je za njih fabula vsega nečloveškega in pervertiranega, nekaj sovražnega Ljubezni in

izpostavljeni Nedolžnosti, s katero kljubujejo kruti realnosti, ki je igra in igrišče "delovanja Sonca".

Slovenci smo resnično pravi evropejci. Naša edina vera je vera v Ameriko, v Novi svet in v Novo Dobo. In ta nova Doba nikakor in nikakor ne pride in ne pride. Že štiristo let se nekaj premika, pa se zdi, da ne pridemo nikamor. Seveda, voz je težak in večina sedi na njem, le malo jih poriva ali utira pot. Brezobzirni plug napredka in civilizacije pa tudi dela po svoje in se ne ozira na trupla.

Da, Trikratnajvečji Hermes-Tehuti-Merkur ("S katerimkoli imenom Te že kličem, vedno boš Brezimen za Večnost!"), on nam lahko pomaga. On je pravi izvir čiste modrosti, v katerem se naše od metafizike bolne duše lahko potešijo. Toda, pazite se, to še zdaleč ni čisti eliksir znanja in modrosti, tu preveč smrdi po magiji! Potreben nam je filter, filter nepogrešljive morale, pardon, etike! (Kakor da bi med tema dvema pojmoma bila kakšna razlika! Primer intelektualne prostitucije!!!)

Še bolj smo utrjeni v prepričanju, da moramo odpreti disput o krščanstvu s stališča magije in gnoze (in MORALE!!!) ter kazati na goloto kralja. Namreč vsa antična modrost, teoretična in praktična, se je uresničila v naši ljubi religiji, krščanstvu. In katolicizem je naša večna zaveza. In vprašanje, ki bi moralo zaposlovati "profesionalne bojevnike" (to naj bi intelektualci namreč bili!) je, kaj nam je za storiti, da rešimo našo civilizacijo. (Patetično!) Zgodovina je mrtva, živijo zgolj stari ideali, in Corpus Hermeticum pravzaprav ni nikakršen ideal, temveč zgolj prispodoba katolicizma, ali moderneje, holizma.

To neskončno razpravljanje o skrivnostni in starodavni gnozi in še temačnejši kabali nam gre že počasi na živce. Ko pa mi hočemo predstaviti moderni Corpus Hermeticum, opirajoč se na najslavnejše priče modernizma in gledajoč v prihodnost, ne v mračno in mistično preteklost, pa vsi intelektualci po vrsti dobijo histerični napad ter nas napadajo, da smo imoralni in amoralni in da nimamo veze ter da nimamo nobenega spoštovanja do "svetosti" našega katolicizma. Mi pa zgolj vidimo, da je kralj nag in to tudi brez strahu, saj nimamo kaj izgubiti, resda, na glas razglašamo.

Ti na pol izobraženi kvaziintelektualci, tako namreč imenujemo te histerike in metafizičarje, pa nas obsojajo za črne magike in crowleyance ter na nas pošiljajo svoje stekle pse njuhače, da bi odkrili kriminalne dejavnosti, s katerimi se, v skladu z njihovo bolno fantazijo, mi gotovo ukvarjamo.

Mi smo se sprijaznili z vojno, ki je gibalec napredka, a kvaziintelektualci, ki histerično udrihajo po zraku tam na oni strani, sredi krvoželjne in spektakla lačne množice, oni so za mir, ljubezen, demokracijo.

Ljubezen in ljubezen in spet ljubezen, mistična. čista, duhovna, neomadeževana, sveta, breztelesna, kibernetična! Ne, ljubezen bomo vrgli s prestola naših duš in jo podvrgli volji, kajti le tako je moč ljubiti, vse brez razlike, predvsem pa tisto, kar smo dosedaj sovražili in česar smo se izogibali, da bi ostali v temi in neznanju. Zato nas imajo za nemoralne, kar je za nas postalo že skoraj kakor uspeh v našem nevarnem življenju. In da bi venomer potrjevali Misterij Enosti, smo Hermesovo dogmo interpretirali na svojstven način, namreč, "Tisto, kar je zgoraj, ni enako temu, kar je spodaj." Razlike namreč ni, razen v besedi!

Nadaljna razlaga tega sledi, ko nam bo kdo povedal, kaj je zgoraj in kaj spodaj! Odgovore pošljite na naslov izdajatelja NOX-a, najkasneje do konca zime. Najduhovitejše odgovore bomo nagradili, njih avtorjem pa podelili častni naslov 'Doktorja Smeha in Veselja' kar naj nikogar ne zavede v zmoto, da ne mislimo resno. Amoun.

Harpokrat

P.S.: Tu je še en posrečen citat iz Corpusa Hermeticuma, v katerem Hermes omeni tiste 'nosilce duše', ki tvorijo tudi strukturo naše Revije Magike za Novo Kurtoazijo:

"Povsem razumljivo je, da se bodo ti muko vzbujajoči vzgibi razbežali pred deseterico moči, oziroma dekado. Desetica namreč, dragi sin, spočenja dušo. Življenje in luč se zedinita, s tem pa je spočeto število enovitosti, dih življenja. Razumno je: v enovitosti desetica, v desetici enovitost." (Revija Poligrafi, zbornik Hermetizem, str.20.)

P.P.S.: Keter je v Malkutu, kakor tudi Malkut v Ketru, le na drugačen način!

(Glej Sepher Jetzirah, NOX 1; Ključ Kralja Salomona, NOX 2; Liber Sandal, NOX 1; Drevo Življenja NOX 1, Uvodnik, NOX 1; Magov Nebeški Kaos, NOX 1, 2: Filozofski povzetek, NOX 3, etc.)

P.P.P.S.: "Toda oni ne bodo tega nikdar razumeli."

ח

JANEZ TROBENTAR
TETRAGRAMMATON

(Zgodovinska freska v štirih dejanjih s prologom, interludijem in epilogom, samo za otroke Izraela)

(nadaljevanje)

INTERLUDIJ

Moški. Ženska. Stvor. Idila dveh ljubimcev tik pred zoro. Divan. Knjiga. Podoba Boga. Sveto Kopje in Sveti Gral. Dišave. Kadilnik s kadilom. Nočno nebo z zvezdami se vidi skozi okno v stropu. Ljubimca se gledata nepremično v oči in sedita narazen. Ona poškropi njega z vodo, on njo s kadilom, ob tem govorita neke čarobne besede. Nato se namazilita po čelu z oljem in si na prsa izrišeta znamenje Iniciacije.

MOŠKI: Iznad draguljna modrina gola krasota sladostrastnega nočnega neba...
ŽENSKA: Ona sklanja se v navdušenju, da poljubila bi skriti žar Hadita! (se mu približa, a jo on odvrne od sebe.)
MOŠKI: O Nuit! Naj bo vedno tako, da ljudje ne bodo govorili o tebi kot o eni, temveč kot nobeni. Nič je namreč skriti ključ Zakona. Abrahadabra!
ŽENSKA: Koliko je ura?
MOŠKI: Ko čas nima nobene moči!
ŽENSKA: Kje sva?
MOŠKI: Na robu vesolja!
ŽENSKA: Katerega Boga hočeva prebuditi?
MOŠKI: Kačjega Boga, ki daje Znanje in Radost in Sijaj!
ŽENSKA: S čim mu bova služila?
MOŠKI: S telesom, umom in živci!
ŽENSKA: V katerem skritem svetišču?
MOŠKI: V kapelici tvoje maternice.
ŽENSKA: In kdo je svečenik?
MOŠKI: Moj ud! (Ona se vsede v njegovo naročje.)
ŽENSKA: Slava in radost neba!
MOŠKI: Esenca ljubezni.
ŽENSKA: Devet je zakramentov!
MOŠKI: In glasba in vino in delikatni ples za izpolnitev zanosa.
ŽENSKA: Pa je to troje dovolj?
MOŠKI: To so služabniki ljubezni!
ŽENSKA: In žrtev?

MOŠKI: Sem jaz.
ŽENSKA: In svečenica?
MOŠKI: Si ti! In jaz pripravljen sem umreti v tvojem naročju zdaj, moja Gospodarica!
ŽENSKA: Najprej me obožuj! (se umakne)
MOŠKI: Gospa, jaz hrepenim, žejen sem! (oba pijeta)
ŽENSKA: Moja usta so vneta za poželjenje mojega Boga! (se poljubita)
MOŠKI: Klečim pri tvojih nogah in med je sladak. (jo časti)
ŽENSKA: Omedlevam, ah!
MOŠKI: Mrtev sem, ah!
ŽENSKA: Dajva zaplešiva!
MOŠKI: Dajva!
ŽENSKA: Daj nama moč, o Bog, da se izgubiva v zanosu! (plešeta, t.j. se ritmično gibljeta, glasba, nato se zgrudita eden na drugega)
O, izčrpaj me do konca!
MOŠKI: Nikar, pij!
ŽENSKA: Da se utopim?
MOŠKI: Jaz naj se zgrudim in umrem!
ŽENSKA: Ne, pij vino, pij!
MOŠKI: Tvoj sem, ah, tvoj! (oba spet pijeta in se okrepčata)
Si mar oborožena?
ŽENSKA: Z nožem. (vzame bodalo iz svojih las)
MOŠKI: Ljubezen je boljša od življenja. (ona mu zareže Znamenje Iniciacije na prsa)
ŽENSKA: Zaplešiva!
MOŠKI: Do vzhičenja. (ji da piti, pije tudi sam, zaplešeta)
ŽENSKA: Moja Sedmeroglava Zver, zdaj zdaj te umorim!
MOŠKI: Prav to si želim, moja Hotnica Babilonska! Sin moj živi, in njegov sin...
ŽENSKA: Njegova hči, ki odrešila bo ta svet, ha, ha, ha...

ZASTOR

TRETJE DEJANJE

Na Gradu Trefen. V kapeli se dogaja Maša Svetega Duha. Slišijo se litanije, ki jih bere Diakon. V predsobi se prerivajo ljudje in si šepetajo med seboj.

PRVA OSEBA: Prišla sta!
DRUGA OSEBA: Kdo je prišel?
PRVA: Bafomet in Škrlatna Žena!
TRETJA: Saladin in Jeruzalemska princesa!
DRUGA: Kaj? Kako...?
PRVA: Na leteči preprogi sta prifrčala. Res, boga mi.
TRETJA: Kdor hoče, je lahko posvečen v misterije. To je redka priložnost, da sta prišla

najvišja oficirja tajne cerkve, najtajnejše in edine taprave. Tako pravijo, kaj morem.
DRUGA: O tristo kosmatih!
PRVA: To so zadnji dnevi Rima. To imamo od naših križarskih pohodov. Šli smo iskat hudiča, zdaj ga pa imamo. Ta se vsaj ne dela pobožnega. Jaz sem za prevrat. Rim mora pasti. Dosti je bilo terorja in praznoverja. Zemlja je okrogla, pa Amen!
DRUGA: Saj to je konec sveta. Ženske so vse čisto ponorele. Pol jih bodo pa spet na grmadi cvrl pa hudiča iz njih izganjal.
TRETJA: Mašo delata, ki je podobna naši krščanski maši, le da je ta taprava, s svečenico v glavni vlogi, ki naga sedi na oltarju in deli ljudstvu hostije, ki ozdravijo vsako bolezen. Slepi spet spregledajo, hromi spet shodijo, bebci postanejo preroki in jalove babe zanosijo.
DRUGA: Kaj? Kako veš? A se da kaj videt? Kakšna gneča, nemogoče je prit not. Matr, to pa moram videt. Jaz bi si želel samo mal videt...sej drugač mi nič ne manjka...
PRVA: Pazi se straže. Pravijo, da glave padajo, glave tistih, ki niso čisti v srcu. Potem pa z njimi balinajo, pa brcajo.
DRUGA: To se ne bo dobro končalo. Toliko hudičev je v zraku tukaj zunaj. Kakšne dišave prihajajo iz Templja! To se ne bo dobro končalo.
TRETJA: To je samo shod križarjev, preden se odpravijo v Jeruzalem. To je ena posebna maša.
DRUGA: To je hudičeva maša, saj vem.
TRETJA: Zate je vse hudič, kar ni po tvojih reglcih.
DRUGA: Tako pravi oblast, ki je od boga.
PRVA: A je to Allahova vera?
TRETJA: Ne, to je prakrščanstvo, takšno krščanstvo, ki ga je Jezus v resnici širil s svojo Magdaleno, preden so ga obsodili in križali.
PRVA: Pa naga svečenica sedi na oltarju?
TRETJA: Bogovi in boginje so vsi nagi.
PRVA: Pa bi vseeno rad poskusil vino in hostijo.
TRETJA: Težko, da boš prišel na vrsto, prednost imajo bolniki. Samo to sigurno ni Jezusova kri in Jezusovo telo, da boš vedel. Zato vsi mislijo, da je to Satanova maša, pa ni, jaz vem. A ljudje so zlobni in to se res ne bo dobro končalo.
PRVA: Kako naj bi bilo drugače, ko pa si vsi želijo samo čudežev. Vsi hočemo nekaj več, zato si je Bog izmislil Satana, saj vem.
TRETJA: Vera je ena, samo jeziki so zmešani (fanfare preglasijo vse. Odpre se notranji zastor svetišča. Naokrog vitezi in stražarji, ki z dvignjenimi meči oblikujejo nekakšno okrilje nad oficirji, Svečenikom in Svečenico, ki se držita za roke, obrnjena proti ljudstvu. Tišina. Spet fanfare.)
SVEČENIK: Dovolite, da vas nagovorim v imenu Templarskega Viteškega Reda, tako vas, ki ste prisostvovali Sveti Maši, da bi sprejeli Njene Zakramente, kot tudi tiste, ki niste imeli te enkratne priložnosti, vsled nelagodnega položaja, v katerem smo se znašli, vsi, prav vsi, ki imamo v mislih boljši in lepši svet poleg tega, v katerem smo se znašli, po ne vem kakšni previdnosti, polnem praznoverja, bede, mržnje ter nestrpnosti in peklenskih muk, ki nam jih je dodelil Vsevišnji, pozivajoč nas, da bi se žrtvovali in odkupili ta svet, to sivo deželo žalosti, senc in smrti.

Mi smo bojevniki, kakor veste, vendar ne bojujemo vojne proti brezvercem in

neznabožcem, temveč proti tistim, ki vas hočejo zapeljati v sužnost in pogubo, ponujajoč vam pot smrti in odrekanja življenju, ljubezni in svetlobi ter svobodi. Mi vam ne pridigamo, temveč vam hočemo zgolj pokazati možnost življenja, polnega moči in poguma, vrline in sijaja, ki sicer ni dan vsakomur.

Na Vzhodu smo spoznali, da tudi drugačnim veroizpovedim pripada mesto pod soncem in da ni vse satansko, kar je drugačno od tistega, kar je všeč veljakom skorumpirane krščanske cerkve, samozvanega apostolata našega Gospoda Krista, kateri je ravno s taistim obredom Evharistije omogočil našo vero v Preporod. Mi se trudimo, da bi ohranili izvorno čistost Gnoze, kakršna je nekdaj bila, in ne le v Evropi in Bližnjem Vzhodu, temveč povsod na tej Zemlji in med vsemi narodi, kajti prava religija je ena, zgolj jeziki so različni. Ta naš obred so tako izpridili, da se bojimo za naš in vaš duhovni obstanek pod soncem pravičnosti, za obstanek naše civilizacije, za katero je nemara še vedno nekaj upanja.

Predvsem je očitno, da ohranjamo visoko službo Svečenice v tem obredu stvarstva, kajti brez nje ni možna nobena kreacija. Njena služba je povsem enakopravna svečenikovi, a ni ista, ker temelji na formuli ženske, točneje Škrlatne Ženske.

Boljši in lepši svet, ki ga imamo v mislih, torej nikakor ni nekje v sanjah, temveč prav tu in zdaj, navkljub bedi, krutosti, praznoverju, strahu in mržnje tistih, ki so rojeni pod drugačnim spiritualnim zakonom in ki so nam napovedali vojno, ki je prerasla v pravo Sveto Vojno.

Svarim vas, ne domišljajte si, da veste o nas karkoli, kajti poti Adeptov so nedoumljive profanemu svetu. Ljudstvo vidi Magijo povsod, kjer si ne najde neke razumske razlage tega, kar doživi, toda Gnosis ni nekaj nadnaravnega, temveč zgolj celovitega, to je, katoliškega v smislu svete zaprisege po spoznanju vsega, tudi in predvsem tega, kar sovražimo in se nam zdi zlo.

Če hočemo zlo premagati, ga je treba najprej spoznati - to je Gnosis.To ni skupek predsodkov in lažnivih predpostavk, kakršna je metafizika krščanskih teologov, za katere je zemlja ploščata. Naši predniki v Gnozi so od nekdaj vedeli da je sonce središče našega sveta, zemlja pa zgolj eden od njegovih planetov, ki se gibljejo okoli njega v večni harmoniji sfer. Mi Gnozo imenujemo tudi Magika, ker smo jo sprejeli v varstvo od Magov Asirije in Egipta, kakor tudi ta najsvetejši Ritual, s katerim vse mrtvo in zavrženo pretvarjamo v samega Boga, v božje telo in božjo kri, se pravi, v univerzalno medicino, ki poteši vernike, ki kakor otroci doživljajo ta svet v čisti radosti spoznanja brez skrbi, da bi spoznanje morebiti ne ugajalo njihovemu sebičnemu pojmovanju sveta.

Torej ko pridigamo nujnost svobode za ljudi, nas preganjajo vsi oblastniki, ki so v resnici pravi častilci Skušnjavcev in Vsepreobračevalca, čeprav ravno zato obsojajo svoje nasprotnike, nas, ki mislimo drugače in smo doma povsod, tako na Zahodu kot na Vzhodu, in imamo prijatelje na obeh straneh, kakor tudi sovražnike, ki so žal na oblasti, ne zato da bi razsvetljevali in vabili vernike, temveč da bi preganjali svobodno misel, znanost in umetnost in vsako ljudsko ustvarjalnost.

Veliko Vitezov, ki je prišlo osvobajat Sveti Grob, si je umazalo roke s krvjo nedolžnih, a ne mi, ki smo sprevideli laž in zvijačo Rima in krščanske cerkve, ki poterbuje vojne in bedo, da se lahko sploh ohrani na oblasti, ker ne poseduje več Gnoze, s katero bi vladala ne le človeškemu svetu. Resnično, njen čas je minil in njena zarota proti človeški rasi je razkrinkana, česar se žal večina ne zaveda. Njihove pridige o čistosti so prefinjena utvara

za sužnje, ki so zastrupljeni z občutkom krivde in grešnosti. Mi to Ljubezen živimo, ona je naša Veda in Vera in Bog, namreč, ljubezen do vsega, do telesa, do narave, do vsega neznanega in temačnega. Pred nami je velik boj, kajti človeštvo je na veliki preizkušnji. Za ohranitev človečnosti gre, in Svete Gnoze, ki je naše edino upanje v svetu ljudi in edina luč za vse, ki potujejo v neznano - Pionirji Svobode.

Poglejte žensko, Škrlatno Žensko, Zofijo, to Previdnost in Modrost Eonov, Odrešenico človeštva (pokaže na svečenico), ki jo je iz Templja izgnal svet bradačev, kot nečistnico in zapeljevalko našega deda Adama, ker je pač predana ljubezni in stvarjenju. Je ljubezen greh, vas vprašam? Je golota umazana? (ji odgrne eno dojko, nakar se ona sramežljivo in otročje nasmehne!)

Prepoznali nas boste po simbolu Rože in Križa, ki ga imajo za Kajnovo znamenje, bivši znamenje posvečenosti, ki ga moramo skrivati pred profanim. Križ brez Rože je zgolj suha preklja v rokah črnošolskega tirana. To je vse.

Bog vas blagoslovi in vam poteši srca, vas privede do Razumevanja, Prave Modrosti in Popolne Sreče. AMN.

(Svečenik in svečenica skupaj odideta, malce hitro, kajti kmalu za tem se na prizorišču vname krvav boj, ko notri vdrejo vojaki inkvizicije, vzklikajoč parole, kot so : antikristi, satanisti, spolni iztirjenci in podobno. Mnogo templarjev pade ko branijo gnostične oficirje. Na prizorišču je prava klavnica, žrtve so tudi nedolžni gledalci.)

ZASTOR

(se nadaljuje)

נ

TRANSMIGRACIJA

BIKKHU ANANDA MAITREYA THERA

Ne reci "Jaz sem", "Jaz sem bil" ali "Jaz bom";
Ne misli, da prehajaš iz ene v drugo meseno hišo,
kakor popotnik, ki se spominja in pozablja,
slabo ali dobro nastanjen,
svežih rojstev v Svet, katerih vsota je to
sedanje življenje.

LUČ AZIJE, Knjiga VIII

TIK OB zelo zapleten problem v zvezi s pravim pomenom besede Nibbana (ali Nirvana, op.p.), lahko nedvomno uvrstimo naslednjo izmed doktrin budistične religije, katero zahodnjaški študentje še najmanj razumejo in ki je povzročila največ nesporazumov, in ki smo jo, vsled pomanjkanja adekvatnejšega izraza, prisiljeni poimenovati 'Transmigracija' - prehod Kamme (ali Karme, op.p.) ali Delovanja, Sankhare ali Tendenc, Značaja ali Usode, enega bitja v drugo v trenutku smrti ali rojstva. Ta doktrina se je v toliki meri izkazala za kamen spotike zahodnjaških študentov, da so tisti, ki je sploh niso dojeli, v njej videli dokaz učenja, ki je v bistvu prav nasproten tistemu, ki ga je Buda v resniči poučeval, namreč, o obstoju nesmrtne Duše v človeku, ki, kakor Jivatma v filozofiji Vedante, ob smrti prehaja iz enega telesnega nosilca v drugega, ob čemer se sama ne spreminja in je večna; kakor človek sleče obleko enega dne in se preobleče v drugo, sam pa ostane vedno isti. Drugi, ki so budistično doktrino razumeli bolje, pa so šli v drugo skrajnost, predpostavljajoč, da je pravo učenje Mojstra bilo to, da človek ob smrti, kot individuum in ločeno bitje v Oceanu Bivanja, izgine za vedno in da od njegovega Delovanja ostane zgolj njegov vpliv, ki ga je imel na druge; kakor v vsakdanji fantazmagoriji govora na primer rečemo, da je Shakespeare nesmrten in da živi med nami in da njegova dela živijo v naših srcih, nas navdihujejo in oblikujejo naša delovanja; medtem ko ni od samega človeka, kot posameznika, ostalo prav nič.

Večini zahodnjakov vsekakor budistična doktrina transmigracije izgleda kot mistifikacija, ali pa paradoks, in se jim zdi, da jo tako zelo lahko presojajo. Mi smo tako pogreznjeni v dušno teorijo, katera ima tako pomembno vlogo v našem izobraževanju ter nasledstvu, da zelo težko sledimo, vsaj na prvi pogled, katerikoli hipotezi v zvezi z bodočim bivanjem, ki že na samem začetku zanika obstoj Duše (Anatta ali anatman; Logos Bude; op.p.). "Kako", sprašuje zahodnjaški študent budizma, "kako, če Duša ne obstaja in če ni nobene trajne entitete, ki bi prehajala iz enega življenja v drugo, in če ne obstaja nobeno Sebstvo v človeku; kako naj potem razumemo misel, da je človekov značaj in njegova usoda zgolj sad njegovih misli, besed in dejanj iz njegovih neštetih prejšnjih življenj? Kako naj potem uskladimo s to doktrino trditev, ki je tako pogosto navedena v Tripitaki z besedami Učitelja, ko zaključuje neko preteklo zgodbo, češ da je oseba iz te zgodbe bil On Sam, ki jo je povedal Anandi, nekemu drugemu njegovemu učencu; kako jo lahko uskladimo s tako pogostimi in običajnimi zgodbami v deželah budizma o prejšnjih življenjih, ki se jih dotični spominja do najmanjših podrobnosti; ali z dejstvom, da ena izmed meditacijskih praks bazira na smislu pridobitve prav te zmožnosti spominjanja preteklih Delovanj, da bi bili deležni poduka o skritih dejstvih in tendencah naše narave izza pajčolana rojstva in smrti? Kako je to mogoče, če ne obstaja nobena Duša ali Sebstvo, ki bi se spominjalo skušenj prejšnjih življenj, kakor se spominjamo tudi prizorov in dejanj iz našega otroštva?"

Porajanje takih vprašanj pogojuje, kakor smo že omenili, naša prežetost z dušno teorijo (sc. psihologijo, psihizmom, metempsihizmom ipd.; op.p.). Navajeni smo osredotočati naše misli in dejanja na nek imaginarni Ego v nas, tako da znamenito lekcijo budizma - "To ni moje, to nisem jaz, v tem ni nobenega sebstva" - dokler ji ne nadenemo nekega smisla, jemljemo kot paradoks; in vsa naša upanja ter opazke v zvezi z bodočim življenjem temeljijo na tem Sebstvu, kot nečim, kar traja tudi po koncu našega življenja. Naša sla po življenju je tako močna, da je ta ideja o nesmrtnem principu od vseh religioznih prepričanj najbolj razširjena, kakor tudi predstavlja tista tla, na katerih se je in se bo bila bitka med Razodeto Religijo in Znanostjo, ki jo bodo privrženci vseh ver, razen budistične, bili do konca; medtem ko Znanost počasi, korak za korakom, potom jasnih in neovrgljivih dokazov analizira to isto 'Dušo', razstavljajoč jo na različne elemente, iz katerih naj bi bila sestavljena, in se trudi dokazati, kako vse, kar vemo o človeku, njegovem značaju in duhu, kakor tudi telesnem ustroju, umre s smrtjo telesa, puščajoč za seboj zgolj par unč propadajočega mozga; - tako od vsega celovitega življenja človeka, ki je dedič nepojmljivih obdobij evolucije, ne ostane nič drugega kot to usmiljenja vredno ilo, ki je hrana ognju in črvom.

Budizem, bivši veren svoji doktrini Srednje Poti,

tako krmari svojo jasno pot med tema dvema skrajnostima, smatrajoč, kakor tudi moderni psihologi, da je 'Duša' zgolj zbir mentalnih pojavov in zmožnosti in kot taka minljiva ter neobstojna, kakor tudi vse pojavne stvari; toda, na drugi strani pa obstaja doktrina Kamme, to je, Delovanja vsakega posameznega življenja, ki nadživi razkroj uma, katerega je samo povzročilo, in ki se, dokler ne doseže Nibbane, najprej manifestira v neštetih življenjih; smrt so vrata rojstva in rojstvo je uvod v naslednjo smrt. In prav ta doktrina Srednje Poti je to, kar je zahodnjaškemu umu, ki je bil vzgajan v drugi miselni tradiciji, tako težko dojemljivo in kredibilno. Če verjamete v živo Dušo ali Duha, ki se skriva za zidovi vaše mesene hiše, in če gledate z našimi očmi in mislite z našimi možgani, potem je za vas, zahodnjake, logično predvidevati bodoče življenje - ob smrti Duh zapusti Telo in ko Vidca ter Akterja ni več, kako naj bi potem še bilo možno Gledanje in Delovanje? In če po drugi strani z jasnejšo vizijo in pravilnejšim razumevanjem znanstvenika, ki gleda na Vitalnost in Življenje ločeno od telesnega mehanizma, kakor bi razlagali 'urarstvo' ure z razlaganjem njenega itja, potem se nam zdi nesmiselno govoriti o bodočem življenju. Katera sila namreč lahko ponovno zbere rosne kapljice in jih združi v eno, potem ko jih je svetloba vzhajajočega sonca že dosegla in stalila v jutranji vzduh? Tako animistom kakor tudi znanstvenikom se zdi budistična hipoteza čudna - enim, ker zanika obstoj Duše, in drugim, ker trdi, da se sile življenja združujejo ter vztrajajo tudi po smrti mehanizma, ki jih je proizvedel, pa čeprav so vetrovi raznesli njene delčke, ki so nekoč tvorili živ organizem, širom kopnega in morja.

"Naca o, na ca anno," - "To ni on in vendar niti nekdo drug," - to je budistično zagotovilo obsežnosti vztrajanja identitete med človekom, ki je ravno umrl, ter bitjem, ki se, v skladu z idejami budistov, rodi v življenje v tem ali nekem drugem svetu, v samem trenutku smrti prejšnjega. Prvi del te trditve, z njenim zanikanjem identitete, je ta, ki se zdi vitalistom tako nepojmljiv; drugi del, v katerem se sklepa na kontinuiteto individualnosti, pa je za psihologe nesprejemljiv. Poglejmo zdaj ti dve poziciji s stališča budistov, če nemara ne obstaja nekaj, v čemer se lahko vsi vskladijo.

Dva človeka stojita na obali velikega jezera in opazujeta valove na njegovi površini, ki, se, kakor je videti, vse bolj približujejo, izvirajoč iz horizonta, da bi se končno razpenili pod njunimi nogami na obali. Prvi ne pozna fizikalnih zakonov, vendar poseduje dobro mero zdravega razuma ali čuta za stvarnost, kakor on to imenuje; tako on - tako mu govorijo njegove oči - smatra, da se oddaljena vodna masa, vsled delovanja vetra na njeno površino, giblje počasi od horizonta proti njima, medtem ko njena oblika in identiteta ostajata venomer isti; in če ga vprašamo, kaj je val, bo rekel, da je to vodna masa, ki se na površini giblje s pomočjo vetra. Drugi pa se je izvežbal v znanstvenem opazovanju in je seznanjen z določenimi fizikalnimi odkritji zadnjih dvestotih let; in on vidi valovanje čisto drugače. Ve, da ne gre za nobeno premikanje vodne mase proti njemu, temveč se vodni delci premikajo zgolj gor in dol ter delujejo na sosednje delce, tako da tu ne gre za prevajanje mase, temveč za prevajanje sile. Z drugimi besedami, prvi vidi gibanje nečesa materijalnega, in ker ne pozna zakonov fizike, jemlje pričevanje svojih čutov za dejstvo; dočim drugi, vsled dinamičnega in nematerijalnega gledanja na stvarnost in pojave, vidi prevajanje dela univerzalne energije, ki jo trenutno pooseblja val.

Mi vemo, seveda, da ima slednji, s svojo dinamično koncepcijo univerzuma, prav; vemo, da ne gre za prenos mase, temveč za prenos oscilatorne sile preko materijalnih delcev. Zdaj pa prenesimo to lekcijo na bivanje. Obema za trenutek priznajmo moč opažanja, ne valovanja jezera na zemlji, temveč razburkanosti zavestnega življenja - moč gledanja nazaj v prejšnja življenja, dokler vizija ne izgine v oddaljenem horizontu pretekle večnosti. Tako bo človek zdravega razuma govoril o določenem valu, ki je sam po sebi trajen in nespremenljiv, ločen delec vodovja bivanja in ohranjajoč svojo istovetnost, medtem ko se njegov položaj in njegovo okolje vsak trenutek menjata; lahko ga imenujemo vedantist ali vitalist, kateri verjame v obstoj Duše, nespremenljive in večne, prehajajoče iz enega mesta na drugo v času, vendar nespremenljive v svoji nespreminjajoči se individualnosti. Poučeni človek pa bo videl zgolj prevajanje individualizirane sile; on bo vedel, da elementi življenja, ki je obstajalo v davni preteklosti, niso več isti, niti za dva sosledna trenutka; in da val na oceanu življenja, ki se zdaj poraja na enem mestu, ni isti kot tisti, ki se je dvignil in upadel prej, saj delci enega niso delci drugega vala prejšnjega življenja; vendar je isti, ker je rezultat prenosa Značaja ali Mentalne Sile, Delovanja ali Energije tega drugega življenja. "To ni on, vendar niti nekdo drug," in, kakor smatramo mi, je natančna razlika med ustanovitelji Vedante ter Budo v razliki med tema dvema človekoma iz naše prispodobe - oba sta z Vzvišenim Zrenjem opazovala isti pojav - prvi je obdržal vsezadostno vizijo, dokaz za obstoj Duše in nesmrtnosti; drugi pa je vsled jasnejšega uvida zaznal globjo resnico, namreč, da ne obstaja

nobena trajna Duša, temveč zgolj prenos Značaja, ki je plod mentalnega Delovanja v preteklosti. Vedantist vidi Substanco, trajni Princip, Ens; Budist pa zgolj Kvaliteto, spreminjajočo se v vseh elementih, a prenosljivo v obliki celovite vsote njenih Delovanj, vse dokler ne naleti na obalo Nibbane in kot taka preneha obstajati.

Tako budist odgovarja animistu oz. vedantistu, ki si, bodisi na nižjem ali višjem, v grobem ali finem, predstavlja obstoj trajnega principa v človeku, Duše, ki prehaja iz enega v drugo življenje, kakor se zdi, da val prehaja od ene točke do druge na morski površini; kakor tudi tistim, ki si težko predstavljajo vztrajnost Značaja ali Nravi nekega bitja, ki bi na kakršenkoli način lahko potrajal tudi po njegovi smrti, ali pa povzročil obstoj slišnega posameznika; kako, skratka, individualnost sil lahko preživi tudi po smrti, namesto da bi se razkropila po vesolju; tudi tu nam ista analogija lahko razloži budistično doktrino.

V bleščečem sevanju oddaljene zvezde izgoreva obilo različnih elementov, katerih vsaka najneznatnejša molekula trepeče in se preriva v prvi plan na svoj specifičen način; in vsaka, ko zaniha sem in tja ob trčenju z razburjenim Etrom, od sebe odda niz vibracij, totaliteto svojega Delovanja, kar je učinek njenega vpliva na vesolje. Mar lahko čas ali prostor zadušita individualnost enega samega vala, ali odvzameta eno žarečo linijo ven iz spektra vsakega elementa? Ne; niti ko sama zvezda že izgine v vesolju. Ravno včeraj smo imeli priložnost videti kako je 'Nova Persei' zažarela z nekim novim sijajem na nebu in se vžgala v nekem strahovitem požaru; zaznali smo njeno sporočilo iz neke ogromne daljave in identificirali mnoge elemente njenega spektra; vendar se je ta izbruh zgodil pred približno tremi stoletji, zdaj pa je Nova Persei nemara hladna in mrtva. In če bi se lahko gibali s hitrostjo, ki je večja od svetlobne, stran od mrtve zvezde, bi spet lahko ugledali ta podvig, in vedno znova ter vedno bolj daleč stran bi lahko preučevali ta nenavadni požar, njegovo skrivnost in identiteto, ki je čas in prostor nikakor ne moreta spremeniti. Mehanizem, ki je omogočil to kompleksno drgetanje Etra, je vsekakor lahko že pred desetimi milioni let prenehal delovati, vendar je naša hitrost dovolj velika, naši instrumenti dovolj popolni, naša vizija dovolj prodorna, da lahko vedno znova odčitavamo to sporočilo, vrženo daleč v brezna neskončnosti; in vemo za hidrogen, ki je izgorel v tej zvezdi, ki je preminila pred neštetimi stoletji. In če se zgodba o Novi Persei še vedno pregovarja tam nekje v globinah vesolja, in se še bo dokler bo trajal čas, in povsod tam, kjer se razprostira ocean Etra, in če se je stoletja in tisočletja po koncu tega požara Delovanja vsakega udeleženega elementa še vedno ohranilo, tako da še vedno beleži svojo individualnost, kako se bo zdelo čudno še dosti kompleksnejše Delovanje življenja in mišljenja človeka v njegovem preživetju na enak način; ki je še vedno sposobno potom določenega mehanizma reproducirati, na zemlji ali kje drugje, Značaj in Naravo tega, kar je nekoč bil neki človek?

Namreč, kaj je to, kar imam v mislih, ko govorim o nekem človeku? To nikakor ni njegova telesna materija - ki se menja iz minute v minuto, ko živi in diha. Pravtako to ni, kakor pravijo budisti, neka trajna duša v njem; temveč totaliteta njegovih tendenc, njegovih mentalnih in drugih kvalitet; z eno besedo, gre za Značaj, ki ga imenujemo 'John Smith'. In za nas, zavestna bitja, je ta Značaj po večini sestavljen iz določenih energij, mentalnih ali kakšnih drugih; in ko te energije nadalje analiziramo, moramo zaključiti, da one vplivajo na svet okrog njega na način, ki je njemu svojstven enako kot molekule hidrogena; i.e., lahko predpostavljamo, da je skrajni John Smith neka zelo kompleksna vibracija v Etru. Če poenostavimo, človeško telo je stroj, čigar totaliteto energij lahko presojamo na isti način, kot katerikoli drug stroj, po gorivu (v obliki hrane), ki ga človek potrebuje za svoje zdravje. In ko to preračunamo v enote sile, lahko sklepamo, da totaliteta njegovih energij meri v grobem polovico konjske moči. Kam v telesu ta energija gre? V glavnem se troši za vzdrževanje vitalnih funkcij in za kakršnokoli delo, ki ga človek lahko počne. A obstaja organ, najvažnejši izmed vseh, možgani, ki ne počnejo ničesar, kar bi lahko izmerili, pa vendar potroši večji del te energije, ki jo človek poseduje. Za grobo merilo dela nekega organa lahko vzamemo količino dezoksidirane krvi; in če je povrnjena kri bolj dezoksidirana kot pri drugih organih, potem lahko sklepamo, da možgani porabijo približno desetino konjske moči za svoje delovanje. Če pol tega damo na stran, kar je sicer zelo groba in svobodna predpostavka, za nadzor delovanja nižjih funkcij, potem nam ostane še vedno dvajsetina konjske moči, namenjena tistemu, kar imenujemo mišljenje, zaznavanje in kognicija, kar tvori poseben Značaj človeka.

In dvajsetina konjske moči je veliko. Sledeč še naprej čisto fizikalni smernici, predpostavimo, da del, nemara večji, te energije na splošno imenujemo Mišljenje, od razpoznavanja preprostih občutij, do najkompleksnejšega dejanja umovanja. Karkoli že 'Mišljenje' je, smo prisiljeni predpostavljati, da je pogojeno, ali vsaj pospremljeno, z molekularnimi spremembami v strukturi možganov. To lahko

sklepamo po dezoksidirani krvi, ki pride iz možganov, kakor tudi vsled dejstva, da se možganska zaloga krvi zelo poveča, kadar se umsko naprezamo. Toda vse molekularne spremembe, ki jih poznamo, povzročijo napetost v Etru, kar nadalje rezultira v določenih značilnih vibracijah v Etru, za katere lahko sklepamo, da so mnogo kompleksnejše od tistih, na primer, ki jih sprošča razbeljeno železo. V tem pogledu človek tekom življenja vselej, ko misli in zaznava, oddaja niz vibracij, ki so zanj značilne - ki se v svoji totaliteti izražajo kot spektrum, tako kot ima tudi železo svoj značilni spektrum; in če bi imeli spektroskop za zaznavanje in analizo tega spektra ter zmožnost subtilne zaznave, bi lahko identificirali našega prijatelja Johna Smitha tekom vsega njegovega življenja ob tem, kako vpliva na Eter, na njemu svojstven način. Morda bomo kmalu odkrili substanco, ki bo reagirala na miselne emanacije, kakor tudi selen reagira na določene valove običajne svetlobe; nakar bo, kakor v primeru mnogih daljnosežnih teorij, sanjska vizija prenosa misli postala realnost. (Ta Substanca je že odkrita, kar avtor namenoma zamolči na tem mestu, zakar ima dovolj tehtne razloge, saj je njegov namen predvsem razložiti budistično doktrino; op.Ed.)

John Smith je v določenem smislu potemtakem nesmrten; še več, vsaka njegova misel je nesmrtna in bo trajala, nekje v globinah neskončnosti, še mnogo vekov potem, ko bo on že propadel v prah. Vendar iz tega dela njegove energije ob njegovi smrti ne bo nastalo novo bitje - to je čisto druga stvar; in, še vedno sledeč taisto prispodobo, bom skušal pokazati, kako se to dogodi. Ob tem se moramo vseskozi zavedati, da gre zgolj za prispodobo - ali točneje, za en način sklepanja izmed mnogih, ki bazirajo na predpostavki, da vesolje tvori Substanca, bodisi da jo imenujemo Materija, Eter ali kako drugače; ob čemer je aktualno budistično zrenje na stvar ali materijo, kot zgolj na neko mentalno stanje, izven katerega ne obstaja ne oblika ne materija niti katerakoli substanca kakršnekoli vrste.

Zdaj pa lahko preučimo trenutek smrti Johna Smitha. Tekom življenja je poleg drugih tudi on povzročil vibriranje velikega oceana Etra, a je bolj kot na vse ostalo, s svojo venomer spreminjajočo se mislijo ter razpoloženjem, vplival na svojo lastno mentalno strukturo v fabriki svojih možganov. Tako da ob njegovi smrti vse njegovo življenje in življenje vseh njegovih prednikov, in, kakor rečemo budisti, vsa njegova prejšnja življenja, na nek način obstajajo kot slika v dokončni in značilni molekularni strukturi, kar je strahovito komplicirana predstava vsega, kar smo kadarkoli imenovali John Smith; a kar je, mimo njegove vednosti ter zaznavanja drugih, v resnici rezultat vekov - vekov, ko je John Smith bil v nastajanju, zapis misli in dejanj neštetih življenj. Vsaka neznatna celica izmed milijonov drugih, ki sestavljajo sivo snov njegovega mozga, je kakor polna leidenska steklenica, ki izžareva drget ob sočasnem izpraznjenju, prenašajoč njegov pomen in sporočilo skozi vse človekovo telo, in, skozi Eter, tja do neskončnosti vesolja. Vsaka celica je na nek način opremljena s svojim lastnim laboratorijem, polnem priprav, s svojim uporom in izolatorji ter stikali, preko katerih se ob normalnem delovanju regulira in onemogoča totalna izpraznitev, tako da nikoli ne more več kot le en del njene shranjene energije biti iztrošen - pač toliko, kolikor jo lahko krvna telesca naenkrat nadoknadijo. In vsaka izmed te miriade celic je vanjo spravila svoj del te strahovite energije, ki je del celokupne energije, strasti, želja, upanj, plemenitih aspiracij, kar skupaj tvori čudo, imenovano človek.

Nato pride Smrt; in v trenutku njenega prihoda vsa zaklenjena energija izžari v vesolje kot ena novorojena zvezda, kajti čudežni laboratorij možganov je nenadoma pretresla končna kataklizma, in ves ta subtilni aparat prekine svoje normalno delovanje, tako da se vsaka mala celica popolnoma izprazni. Predpostavljajmo si bitje, čigar oči lahko zaznavajo nivo vibracij mišljenja, in ono bo človekovo smrt videlo tako kot mi vidimo Supernovo - kot nenaden požar v galaksijah uma, razodevajoč, če bi bili zmožni to analizirati kakor nekakšen psihospektroskop, mentalni zapis tega, kar je nekoč bilo človeško bitje; in, kot verzija stelarne kataklizme, odbrzeč skozi vesolje, tako da bi opazovalec na oddaljeni zvezdi zdaj lahko opazoval smrt Newtona ali Ramzesa Velikega.

Če odmislimo možnost obstoja substance, ki bi zaustavljala miselne vibracije, potem samo na en način lahko ulovimo in vsrkamo energijo valov, ki se sprostijo ob človekovi smrti. Če vzamemo plamen na primer, rumeno svetlobo natrija, potem bo ta svetloba, ne glede na kakršnokoli oviro, izžarevala celo večnost, razen če naleti na sloj hlapov natrija, se pravi, na tako substanco v vesolju, ki ima podobno zgradbo molekulam, ki jo oddajajo. Nato pride do čudnega pojava - tako čudnega, da se ga ne da razložiti na jasen in preprost način, čeprav vemo, da se vseskozi dogaja, natrijevi hlapi bodo vsrkali natrijevo svetlobo, in verjetno vsak element v primernem stanju vsrka žarke tega elementa, emitirane pri visoki temperaturi - pojav, ki se dobro kaže v primeru zvezd, ki so slične našemu soncu, kjer elementi v plinskem ovoju okrog njega vsrkajo

svetlobo iste vrste, kakor je tista, ki jo oddajajo pri visokih temperaturah, podajajoč neprekinjen spekter, ki ga križajo črne vsrkavajoče linije.

Kaj nastane iz energije, ki jo tako vsrkajo, tega ne vemo - le to, da še vedno, ker je energija pač neuničljiva, na nek način obstaja, nemara v substanci, ki jo je vsrkala, tako da je še vedno tam, čeprav latentna in zaprta. In v tem vsrkanju lahko vidimo nemara to, kar se zgodi ob človekovi smrti, in tudi skrivnost ponovnega rojstva v novo življenje, ki je odvisno od prejšnjega.

Kajti katera substanca je po strukturi lahko bolj podobna mozgu otroka ali bitja, ki se tedaj rodi in je vsled fizičnega nasledstva sorodna možganom umirajočega? Budisti smo mnenja, da se mora nekaj podobnega dogajati v resnici. Naše knjige nas učijo o obstoju neštetih svetov ter šestih velikih oddelkov bivanja v našem malem svetu. Toda, ker je narava teh svetov drugačna, in ker človek, bolj kot neko drugo bitje, nalikuje na vsa ostala bitja, lahko omejimo naše trditve samo na svet človeka. Ob trenutku človekove smrti, se je rodilo dete takega porekla, da se mali možgani lahko odzovejo na Značaj pokojnega in ga vsrkajo; - možgani, ki brez take vzpodbude nikoli ne bi bili predramljeni v individualno življenje. Človek umre in njegova smrt razburka Eter na zelo kompleksen način, ki je svojstven temu človeku; - in domala v istem trenutku novorojeno dete, ki lebdi nekje blizu smrti, sprejme vpliv smrtnega vala, nakar njegovi možgani vzdrhtijo v novo življenje; srce in dihalni organi se nenadoma prebudijo v delovanje - novorojenček zadiha in zaživi, ali, kakor budistični spisi navajajo, "nova svetilka se prižge iz umirajočega plamena."

Ta podoba nam lahko služi za razlago nekega drugega problema, namreč, vloge dedovanja v teoriji transmigracije; in zakaj budistična doktrina trdi, da je dobri človek ob smrti kakor otrok vrlih staršev, čigar preporodna Kamma se nanj odzove; ter kako se poduk o posebni naravi tako sprovede oz. kako novo življenje predstavlja mentalne in moralne karakteristike na podoben način kot prejšnje življenje. To nam bo postalo jasno, če preučimo pomen sintonije. Če bi tu v Rangoonu obstajal aparat za proizvajanje Eteričnih valov, ki jih je odkril Hertz, prirejen tako, da bi proizvajal zgolj valove določene dolžine, in če bi povsod naokrog obstajale aparature, v katerih bi ti valovi zapirali tokovni krog in s tem ponavljali signal, vendar bi bile sinhronizirane na drugačne valove; potem bi ti instrumenti ne dajali nobenega odziva. Toda če bi v Mandaleyu ali v Kalkuti obstajale aparature, ki bi bile sinhronizirane na isto valovno dolžino, potem bi se te odzivale navkljub oddaljenosti - lokalni električni krog bi bil zaprt in obstoj valov bi se manifestiral. Lahko sklepamo, da se to dogodi tudi s prenosom sil človeka ob njegovi smrti. Lahko se v tem trenutku rodi sto otrok v mestu okrog pokojnega, toda, če gre za zelo učenega človeka, otroci pa so se rodili drugačnim staršem, potem človekov smrtni val ne bo vplival na nobenega od njih; temveč bo šel mimo ne da bi bil vsrkan, dokler ne bo v nekem oddaljenejšem kraju, potom vrline dedovanja posebne vrste, naletel na možgane, ki so se sposobni odzvati znotraj ožje skale valovne dolžine smrtnega vala tega učenjaka. V primeru vseh vrst in tipov ljudskih nravi velja isto; par ljudi, katerih življenja so bila blizu življenju divjaka, lahko ob svoji smrti izzove valove, ki lahko stimulirajo zgolj neko žival v življenje; medtem ko lahko drugi živijo življenje, ki lahko stimulira samo tako življenje, ki je višje od človeškega, da bi lahko izpolnili svoje prejšnje življenje.

Tako je v tej teoriji utemeljen pojav dedovanja - samo če obstaja primerna dediščina, ki bo sposobna s smrtnim valom spodbuditi novorojene možgane v delovanje - samo pravilno sintoniran aparat lahko reagira na Eterični val. In sledeč to analogijo, seveda ne smemo pozabiti, da življenje otroka ne izvira iz delovanja smrtnega vala na njegove možgane; kakor Eterični val, tudi ta služi zgolj temu, da sklene krog tistemu, ki je na vezi; on je pobudnik življenja, ne njegov izvor; on deluje na celice, ki so sposobne in pripravljene, da se odzovejo ter vzdrhtijo v življenje; enako kakor Eterični val, delujoč na vzpostavitvi prehoda ali iskre med dvema terminaloma, ki sta sama nezmožna premostiti praznino, ki se nahaja med njima. Dejanska struktura možganov, kri, telo ter latentnost življenja, seveda vsi izvirajo od staršev; toda v skladu z našim pojmovanjem je potrebno še nekaj drugega, namreč, subtilna energija, ki ta mehanizem pretvori v individualno bitje; in to lahko, po našem mnenju, pride samo od tega, kar sem v naši prispodobi imenoval smrtni val - od Kamme bitja, ki je tedaj preminilo. Kjer tega potrebnega stimulusa ni, potem kljub popolnosti možganov, krvi in telesa ter prisotnosti latentnega življenja, življenje ne more biti spodbujeno in se dete ne more roditi; ali le dozdevno pokaže znake življenja za par sekund, povsem avtomatično, ne da bi se kdajkoli rodilo v življenje v obliki individualnega bitja.

Preden nadaljujem, je potrebnih še par besed v opozorilo, da bi to, kar je bilo povedanega, ne bilo napačno razumljeno. Kakor sem že povedal, smisel podane hipoteze je zgolj v ilustraciji ter podaji enega od možnih pogledov na stvar, ki lahko z

drugega stališča izgleda povsem drugače. Osebno se mi zdi, da en tak mehanizem, kakor sem ga sugeriral jaz, lahko služi za premostitev zaliva neznanja o stvari, seveda, zgolj začasno. Predstavitev tega kot materijalne možnosti je, vsaj zame, dosti bolj zadovoljiva metoda dela, kot pa če bi šli onstran zakonov fizike; kajti sicer bi vstopili v domeno spekulacije in vere, in bi naša teorija ne bila več delovna hipoteza. Če ostajamo zvesti fiziki v naših hipotezah, smo v veliki prednosti, ker vemo, pod določenimi pogoji, da bo do takih ali drugačnih rezultatov vsekakor prišlo; naše hipoteze lahko tudi do neke mere preizkušamo ter jim sledimo z dobro mero logične korektnosti. Vzrok temu pa leži v dejstvu, da so fizikalne znanosti utemeljene na matematični korelaciji pojavov, in v kolikor so matematične, v toliko so izraz relativne resnice. Toda ob tem se moramo zavedati, da materijalnega sveta sploh ne poznamo - zbir pojavov, ki ga tako imenujemo, je v resnici zbir mentalnih, ne materijalnih pojavov; in ko, na primer, pravimo, da kubični centimeter vode tehta en gram, zgolj izražamo določen odnos v našem lastnem umu; in nimamo nobenega dokaza o obstoju katerekoli stvari po sebi izven našega uma, kamor naše trditve sicer posegajo; kakor tudi, da bi obstajalo vesolje ali čas ali prostor ali kakršnakoli pogojenost izven meja naše zavesti. Ko sanjamo, na primer, dozdevni svet, čas , prostor, obstajajo; - včasih svet drugačne vrste, drugačen čas, drugačen prostor, kot jih poznamo v budnosti; toda nihče, razen brezupnih animistov, si ne predstavlja, da bi vstopil v neki drugi svet izven nas, razen v mentalnega, to je, v Stanje ponotranjene Zavesti. V kolikor nas torej fizikalne znanosti opremljajo s sredstvi predstavljanja in razjasnjevanja naših idej ter izražanja določenih odnosov v obliki relativne resnice, v toliko je njih uporaba nujna in zakonita; a ne smemo se pustiti zavesti v vero, da je svet, ki ga obravnavajo, resničen, Stvar-Po-Sebi izven našega uma, kajti za to nimamo nobenega trdnega zagotovila. Gre za mentalni pojav, in samo mentalen, za to, kar spoznavamo in čigar odnose skušamo definirati ter poimenovati; in vsa naša znanost je zgolj izraz določenih zakonov, odnosov ter omejitev našega lastnega uma. Če obstaja neka vrsta bitij, ki so obdarjena z inteligenco podobno naši, toda različne strukture v času in prostoru, potem bi njihovi sklepi o svetu ter njegovih zakonih bili popolnoma drugačni od naših; še bolj različni bi bili, če bi šlo za inteligence, ki so popolnoma drugačne vrste.

To pa je v bistvu stališče, ki ga o vprašanju Transmigracije podajajo budistični spisi. Vsa vprašanja fizikalne mašinerije so zanemarjena, in edino, kar se obravnava, je prenos Sankhar ali Tendenc posameznika ob trenutku njegove smrti. Za dejanski način tega prenosa pa je rečeno, da je nespoznaten - lahko smo deležni le odbleska običaja, po katerem se dogodi, potom prispodob, izmed katerih je v Budističnih Knjigah standardna tista o "novi svetilki, ki se prižge iz ugaslega plamena, ali bolj izdelane podobe, ki sem jih uporabil v tem spisu. Skratka, mi vidimo pojave in tu se naše znanje neha. Preučevali smo načine, na katere se ta prehod značaja posameznika lahko dogodi, zdaj pa moramo preiti na diskusijo o argumentih, ki so v prid budistični doktrini o tem, da se to v resnici tudi dogaja. Ta doktrina je, vsaj za večino človeštva, čista hipoteza - hipoteza, kakršna je tudi predpostavka o obstoju Etra v fiziki ali Primarne Materije v alkemiji. Ob rabi mentalnih in senzibilnih zmožnosti, ki so običajne za vse človeštvo, še nihče ni nikoli uspel neposredno dokazati obstoj Etra; pa ga vendar jemljemo za domenjeno delovno hipotezo, kajti to, kar pod tem pojmom razumemo, nam omogoča razlago sicer prekompleksnih pojavov, kakor tudi izpolnjuje zahteve različnih znanosti. Tako moramo raziskati, če obstaja resnična potreba po teoriji Transmigracije, s katero bi presojali določene pojave; in če je ona zmožna pokriti že znana dejstva o človeškem umiranju in rojevanju.

Vse te argumente je primerno razdeliti na štiri poglavja, ki si po pomembnosti sledijo v tem vrstnem redu:

1) argument izkustva,
2) argument Moralnega Zakona,
3) argument dedne nezadostnosti v presojanju opaženih pogojev, in
4) argument žive statistike.

Kar se prvega tiče, ni kaj dosti za povedati, preprosto zato, ker o tem nekaj lahko pove samo tisti, ki je to skusil, pretežno. Nekateri namreč izjavljajo, da se spominjajo dogodkov iz prejšnjih življenj, ker naj bi posedovali to sposobnost, ki je lahko naravna ali pa pridobljena potom prakticiranja posebnih mentalnih treningov, ki so podani v 'Vishuddhi Maggi' in drugod. To ne pomeni ničesar skrivnostnega ali magikalnega, temveč gre za preprosto razširitev moči spominjanja. Take trditve so brez vrednosti, razen če jih je možno dokazati, tako da dejstva obstajajo izven običajnega znanja udeleženca, in temeljijo na dejstvih, s katerimi on na noben način ni mogel biti seznanjen, sledeč običajni potek stvari. V budističnih deželah je dovolj običajno, da otroci vztrajno trdijo, da jim je bilo

tako-in-tako ime, in da so živeli v takih-in-takih krajih v svojih prejšnjih življenjih; navadno take trditve izvirajo iz lokalnih običajev.

Take otroke v Burmi imenujejo Winzas, in nič nenavadnega ni, da jih odpeljejo v okolje njihovih prejšnjih življenj, kjer je bilo pač rečeno, da bi lahko spoznali svoje prejšnje domovanje in prijatelje, in lahko trdijo samo nekaj, kar je znano samo njim in pokojnim ter nobenemu drugemu živemu človeku. Winzas so tako relativno pogosti v Burmi, da se jim po navadi verjame na besedo; moč spominjanja v glavnem izgine, ko otroci odrastejo, čeprav smo spoznali odraslega Winzasa, ki še vedno trdi, da se spominja preteklosti. Za zdaj je bolje, če preidemo na naslednji argument v prid Transmigraciji.

Argument Moralnega Zakona je neke vrste 'argumentum ad hominem' (po meri človeka; op.p.), in prepričljiv samo za tiste, ki verjamejo, da v vesolju obstaja nek 'Moralni Zakon'. Lahko ga podamo tako: na tem svetu živijo ljudje v najrazličnejših stanjih in okoljih, z možnostmi dobrega in zlega najrazličnejših vrst; nakar se postavi naravno vprašanje - kaj je vzrok take raznolikosti pojavov življenja? V kontekstu pričujočega argumenta bi odgovor bil naslednji: če obstaja Moralni Zakon, in ker ima vsak učinek svoj vzrok, potem mora biti vzrok vsej tej različnosti življenskih pogojev in zmožnosti verjetno v moralni pogojenosti prejšnjih življenj; in za presojanje tega v luči humanih idej, pravičnosti ipd. je Teorija Transmigracije (in enako hinduistična teorija Reinkarnacije) nemara najobstojnejša hipoteza. Kajti če človek v tem življenju trpi, je to zato, ker je v prejšnjem počenjal zlo, in obratno; tako so navidezne nepravičnosti življenja očitno dane na stran. Ta 'Moralni Zakon' je očitno aktualen v življenju ljudi, saj so prepričani, da povzročanje 'zla' nedvomno rezultira v kaznovanju tega na način trpljenja; tako nam ni težko razumeti budističnega prepričanja, da je človek, ki to življenje preživi brez vsake praske, očitno tako duhovno prizadet vsled svojih zločinov, da bo zagotovo to poplačal v kasnejšem življenju; kajti zgolj njegov duh bo spočel sile, ki mu bodo skrojile njegovo bodoče življenje. Težavo, ki mnoge muči v dojemanju Moralnega Zakona - saj, kakor vemo, vsak Zakon deluje tako na dobro, kot na zlo - lahko razumemo, če to, namreč, da človek s svojimi 'zlimi' dejanji poškoduje svoj lastni um, sprejmemo za resnično; tako bomo Moralo cenili višje in drugače, kot pa goli sentiment to omogoča, in sicer, kot vrsto znanosti o mentalni higieni.

Za argument dedovanja pa vemo, da z njim ne moremo zadovoljivo rešiti že dognana dejstva življenja. Če bi dedovanje bilo absoluten argument, potem bi vsi otroci istih staršev - ali vsaj vsi dvojčki - imeli enake mentalne sposobnosti; ker pa vemo, da to ne drži, in da je vsak posamezen otrok različen od drugega, je budistična presoja tega to, da ima dedovanje le majhen delež, in ima vsak otrok v resnici Kammo svojih lastnih prejšnjih življenj, kar predstavlja tudi bazo njegovega značaja - in da dedovanje vpliva le tedaj, ko je v skladu z njegovo Kammo, potom procesa selektivnega vsrkavanja, ki smo ga podali v naši fizikalni analogiji. Ločeno od trivialnih variacij je teorija dedovanja povsem nezmožna jasno in preprosto razložiti izrazite primere sporadičnih genijev, ki se pojavijo vsake toliko časa; primeri otrok neizobraženih staršev na primer, ki so že v zgodnji mladosti izkazali svoje najsijajnejše talente, kakor so izreden spomin, matematične sposobnosti, obdarjenost za glasbo ali znanosti. Teorija Transmigracije, in samo ona, nemara lahko pokrije vse te pojave, ki jih sicer ne moremo razložiti z navajanjem slučajnih variacij, kajti slučaj ne obstaja, razen kot naziv za naše neznanje o nekem neznanem zakonu. Zakon, ki razloži razhod in neskladje dedovanja, je zakon Transmigracije.

Prispeli smo do zadnjega argumenta, argumenta žive statistike, ki pa mu za zdaj lahko podam zgolj njegov goli obris, prepuščajoč dejstva nekemu drugemu prostoru oz. papirju, zadeva ima namreč pomen posebne teže. Na kratko ga lahko podamo tako: med civiliziranimi rasami obstaja manj možnosti za ekstremne posameznike kot med polciviliziranimi, in lahko jemljemo za verodostojno dejstvo, da večina značilnosti Londončana, n.pr., velja za večino Londončanov, za razliko od večine Parižanov. Tako je po teoriji Transmigracije logično, da se bo umrli Londončan rodil kot Londončan in ne kot Parižan. Toda če bo večina umrlih Londončanov spodbudilo rojstva v Londonu, potem bi, uravnovešajoč normalno rast prebivalstva, pričakovali, da bo vsaka variacija v mortaliteti Londončanov, povročila enako variacijo v nataliteti. In to - kakor se bom potrudil pokazati v nekem bodočem članku - je domala nespremenljivo pravilo. Odstopi od normalne mortalitete v Londonu so sinhronizirani z nataliteto - to je dejstvo, ki ga je mogoče razložiti zgolj s teorijo Transmigracije; kajti nemogoče je predpostavljati, da so pogoji mortalitete isti kot pogoji natalitete. Še posebno je ta sintonija zaznavna ob katastrofah, ki nenavadno povišajo mortaliteto. Ko je kuga pustošila po Evropi, je povsod povzročala tudi nenavaden porast natalitete, saj so bila dvojna ali celo trojna rojstva povsem običajna. Isto velja za

vojne. Ko je francosko-pruska vojna pokončala mnogo Francozov, je prišlo potem do nenavadnega dviga natalitete; in kar je pomembno, mnogo več je bilo moških rojstev, kar je dejstvo, ki natančno potrjuje teorijo Transmigracije, in ki ga lahko presojamo zgolj v njeni luči. V vojnah umirajo samo možje, vsaj v veliki večini, in v skladu z budističnim učenjem so možje, ki v vojni padejo, taki možje, ki se nato tudi rodijo kot moški, ne kot ženske. Mnoge slične primere in dejstva lahko pustimo za kako drugo priložnost - za zdaj naj zadošča, če povemo, da kot splošno pravilo velja sintonija med mortaliteto in nataliteto; sintonija, ki se po našem mnenju lahko presoja samo z budistično hipotezo Transmigracije.

Tako smo končali splošni pregled vsega, kar budisti pojmujejo pod besedo transmigracija, nakar nam preostane samo še to, da preučimo kaj ta budistična teorija v celoti v resnici pomeni.

Prvo, kar pride na misel zahodnjaškemu bralcu, je nemara to, da ob vsem tem ne gre za nobeno osebno nesmrtnost. S stališča budizma smo nesmrtni zgolj v toliko, v kolikor smo del velikega Oceana Bivanja. Vse življenje je v resnici eno, in to kar naša ignoranca danes imenuje 'Jaz', je bilo včeraj sila, ki je žarela v preminuli zvezdi, in bo jutri brzela ven v večnost; vstopiti tu v novo življenje in se prebuditi nekje daleč v neki tuji duši, to je bila nekoč naša misel; življenje, ki se kot svetloba bliska od ene zvezde do druge, brez konca in začetka, toliko časa, kolikor bo trajala Misel, ki je nekoč izgradila svet okoli nas. V budističnem pogledu na življenje tako ne obstaja predstava osebne nesmrtnosti - "Abbhantare jivo n'atthi" - "ne obstaja bodoče življenje" - kajti življenje, ki smo ga spoznali, je zgolj majhen val na Oceanu Bivanja, ki ga včeraj ni bilo in ga jutri nikoli ne bo.

In če tistim, ki so izvežbani v drugačni doktrini, ali ki so negovali himero sebstva vse dotlej, dokler jim vse vesolje ne pomeni več nič drugega, kot njihovo osebno in neprekinjeno življenje - če se takim učenje Učitelja (Bude; op.p.) zdi mrko in pusto, se vendar pravemu budistu zdi ta lekcija o misteriju življenja drugačna. Zanj je veličastna in srce navdihujoča ta doktrina o transmigraciji, in skrit izvor prave sreče; tistemu, ki se zaveda, da je Gospodar Večnosti - Oblikovalec in Snovatelj tega novega dne novega veličastnejšega življenja, ki je tu in zdaj; pa kaj, če se bo nekdo drug radoval njegovih sadov, če je le imel priložnost posejati jih?

Tako so njegova upanja in aspiracije, osvobojene žalostnih in sebičnih sanj o osebni nesmrtnosti, uperjena, ne v bodočnost, temveč v življenje, ki ga živi - edino življenje, ki ga lahko v resnici nadzira ter naredi veličastnega, čistejšega in plemenitejšega, kot pa ga je sprejel od minulih nepojmljivih življenj. Živeti in se ljubiti z vsem živim, ne iskati in hlepeti po jutrišnji nagradi; narediti iz svojega življenja oazo v puščavi samopoželjenja; večno stremeti, večno tukaj in zdaj, k resnični Ljubezni in Modrosti in Popolnemu Spokoju; - to je za budista najvišji ideal in slava njegove Dhamme ter upanje na vseh njegovih poteh. Vse ostalo - vse misli na bodoče pridobitve v življenju zase - je zgolj norčevanje in utvara. Kot nekaj pravega in resničnega, kakor nam govori Buddhaghosa, se v nas porodi misel "Jaz sem" ali "Jaz bom". A vse to je privid, rosna kaplja, ki se dozdeva, da je trajna in nekaj posebnega, ena ločena bitnost, čeravno so vode, ki jo tvorijo, legle včeraj v globino oceana in bodo ob zori spet vstale in se pomešale v begajoči zrak. Toda če se to univerzalno življenje venomer spreminja in je polno žalosti, trpljenja in brez Duše, potem še vedno, kakor nas uči naša religija, obstaja Konec in Prenehanje (Nibbana; op.p.). Misel je ustvarila vse te svetove, zgradila zemeljsko svetišče in zasnovala Privid; in tistemu, ki premaga Misel, pride Neizrekljiv Mir. On je Zmagovalec, ki tu in tam premaguje Neznanje; in ki je premagal Strast, Sovraštvo ter Privid, in dospel tja, kamor zemeljska gorja ne sežejo. Njegova je radost onstran vseh nam znanih radosti, radost Osvoboditve od ničevosti življenja; ki ve, da zanj ni več nobenega preporoda in so se vse muke končale; in da, ko si bo Smrt prisvojila njegovo telo, potem ne bo več nobenega Spreminjanja in Žalosti in Utvar, kakor je rekel Učitelj:

Po nujnosti propasti morajo vsi
Nestalni Elementi življenja!
Kar se je rodilo, mora tudi umreti;
Zagotovo samo v Prenehanju tiči Sreča!

F i n i s

Rangoon, Burma, 1903 E.V.

ם

OKUL TURA

LANTERNA MAGICKA KENNETHA ANGERJA

(Posvečeno Marjorie Cameron, Škrlatni Ženski)

Pred leti sem v eni od Opatij Teleme na predpražniku Evrope naletel na filmske stvaritve tedaj meni še neznanega filmskega režiserja, igralca in zgodovinarja in predavatelja na filmski akademiji na UCLA v ZDA. Njegova dela so me takoj prepričala. Pred dvema letoma sem ga srečal na Dunaju, kjer so predstavili vse njegove še ohranjene filme, pripravili pa so tudi razstavo, ki pa si je vsled finančnega pomanjkanja in slabih "cestnih" razmer nisem ogledal. Takrat sem posnel dve kaseti z njegovimi izjavami, a je ena žal neuporabna (celo fotoaparat me je pustil na suhem cedilu), tako da sem se moral znajti le z drugo (31. 5. 1995 e. v.) - podobna smola, kot jo je imel Anger z nekaterimi filmi; in tako sem sestavil ta članek, katerega namen ni poseganje v globino filmskega opusa Kennetha Angerja, temveč podati le osnovno informacijo, ustvariti vodič povprečnemu navdihnjenemu filmofilu ter povprečnemu Magiku, ki se bo lotil iskanja artefaktov Angerjeve svojevrstne in napredne filmske ustvarjalnosti. Je nekakšen dokumentarni zapis, tako pogojev in motivov njegove filmske ustvarjalnosti, kot tudi duha, ki prežema njegova dela.

67 let je preteklo, odkar se je v Santa Monici v Kaliforniji v družini nemškega porekla, ko je sonce potovalo po znamenju vodnarja, rodil Kenneth Anger, eden največjih ameriških (in svetovnih) avantgardnih filmskih ustvarjalcev. Rosno mladega je za film navdušila babica, ki je delala kot garderoberka v Hollywoodu, kamor se je preselil. Med obiski v studijskih garderobah se je prav rad preoblačil in tako prišel v prvi stik s filmskim medijem. Kmalu ga je opazil režiser Max Reinhardt in tako je dobil svojo prvo vlogo - vlogo princa v filmu A Midsummer Night's Dream leta 1935.

Tri leta kasneje je pri sedmih letih posnel svoj prvi kratki film z naslovom Ferdinand The Bull (1937), ki pa žal ni ohranjen, tako kot njegovi številni filmi, ki so zgoreli ali pa so jih ukradli.
Kot srednješolec je Anger spoznal dela Aleisterja Crowleyja, mojstra magike iz Anglije. Odnos do Crowleyja je v njegovih filmih zelo pomemben: pogosto se je skliceval na njegova dela, izrekal se je za njegovega učenca in Maga. In čeprav je Crowley predstavljal glavni motiv nekaterih njegovih filmov (še posebej v filmih Inauguration of the Pleasure Dome in Lucifer Rising), bi bilo zmotno dejati, da so le-ti zgolj prikaz Crowlejevega dela. Angerjev študij je obsegal zelo širok spekter. Vseeno pa je Crowleyjev vpliv modro upoštevati v tem kontekstu.

(Opomba: z zvezdico so označeni citati, ki so nastali pred mojim srečanjem z Angerjem.)

"Želel sem ga srečati (Crowleyja, op. a.), a je umrl leta 1947 star 72 let v Angliji v Hastingsu. V Evropo nisem prišel do leta 1950, a poznam njegovega magijskega sina. Imel pa je tudi prave sinove. Srečal sem tudi Aleisterja Ataturka, ki ga je imel z zelo zanimivo, zelo svobodno mislečo, lepo žensko, ki se je leta 1930 odločila, da bo imela z moškim, ki ga obožuje, otroka ljubezni (Love Child).

Najpomembnejši človek, ki sem ga srečal in ki mi je posojal svoje knjige in me navdušil, je bil Jack Parsons (med drugim avtor odličnega eseja Svoboda je dvorezni meč, op. a.), John Whiteside

Parsons. Delal je kot vodilni znanstvenik v laboratoriju "Jack Propulsion" v Pasadeni. Bil je zelo znan raketni znanstvenik. Izumil je raketno gorivo, ki je poneslo Apollo na luno. Po njem so tudi poimenovali krater na Luni, Parsonsov krater. Označen je na karti, kar je zelo velika čast. Tudi sam si je zelo želel poleteti na Luno, a je bil žal ubit v poskusni eksploziji. Nekateri menijo, da je do eksplozije prišlo, ker je Howard Hughes (ameriški industrialec, znani hollywoodski režiser in producent, pustolovec itd.; op. a.) hotel, da bi delal zanj, Parsonsu pa ni bilo do tega. Če si delal s Howardom, je bilo, kot da bi podpisal pogodbo s hudičem. Howard je ugrabil Parsonsa. Ko se je Parsons nekoč sprehajal po posestvu, sta ga dva velika moška zgrabila in porinila v kombi. Eno uro sta ga vozila naokoli, kar je tehnično ugrabitev, in ga prepričevala, češ: "Moraš delati za Howarda, saj si genij in on hoče, da narediš zanj raketo in vojaške izstrelke". Ko je prišel domov, je dejal ženi Marjorie Cameron, (ki je igrala Škrlatno Žensko v filmu Inauguration of the Pleasure Dome): "Marjorie, morava oditi. Howard Hughes me lovi. Je zelo zloben človek in jaz nočem delati zanj". Takoj sta spakirala stvari in se pripravila za odhod v Mehiko. V hiši v Pasadeni, kjer sta živela, je imel v kleti zasebni laboratorij... Marjorie se je odpravila v trgovino za vogalom, ko je zaslišala eksplozijo. Ko se je vrnila, hiše ni bilo več. Razneslo jo je. Lahko bi naredil zanimiv film, zelo melodramatičen, ki pa bi hkrati pripovedoval resnično zgodbo. Govori se, da je Howard Hughes razstrelil hišo zaradi maščevalnosti. Možno je sicer, da je nanj padla steklenička nitroglicerina, medtem ko je pospravljal stvari. Ampak bil je strokovnjak za eksplozivna sredstva. In mislim, da takšne napake ni naredil. Bil je prekrasen človek, pisal je poezijo. Aleister Crowley ga je določil za svojega Magijskega otroka, za naslednika. Nikoli ne bomo vedeli, kako bi bilo, če bi Jack Parsons še živel. Njegovo smrt seveda zelo obžalujem."

Angerjev zaščitni znak, ki ga lahko vidite tudi v uvodnih špicah filmov, je škrat, ki ga lahko zasledimo že v filmu A Midsummer Night's Dream. Predstavlja uporniški lik, ki se nanaša na klasični lik Luciferja, še eno od figur, ki se na različne načine pojavlja v Angerjevih delih. Vsi uporniki, tako Lucifer (Lucifer v osnovi predstavlja padlega angela in nima nobene zveze s Satanom, s katerim so ga kasneje začeli zmotno povezovati) kot tudi Crowley, predstavljajo temelj, na katerem je Anger gradil svojo mitično superstrukturo, svoj film. "Delaj po svoji Volji in to naj ti bo ves Zakon" je njegova primarna premisa.

Fireworks (1947), delno zasnovan po Knjigi 671 - Liber Pyramidos, je njegov prvi pomembnejši film. Kot sedemnajstleten ga je snemal tri dni v hiši staršev, ki so medtem bili na pogrebu nekih sorodnikov. Nepričakovano močan in provokativen film je Jean Cocteau označil kot prihajajočega "iz te prekrasne noči, iz katere se porajajo vsa prava dela." Ko so film prvič prikazali v San Franciscu, je Maya Deren (filmska ustvarjalka in kritik) naredila primerjavo, v kateri je poudarila, da je "Anger odprl okno v naše vsakdanje sanje."

Anger je o tem delu povedal:
*"To je osebna izpoved o osebnih občutkih, ki se tičejo nasilnosti in določenega tipa možatosti. Pravtako gre za obdelavo ameriškega mita o ameriškem mornarju..."

Film prikazuje razočaranega sanjavca, ki se prebuja. Še preden se zbudi, vidi svoje fotografije v rokah mornarja. Nato se predrami iz sanj, vstane iz postelje in išče svojo "luč", medtem pa srečuje (ali bolje: odigra) like, ki jih je videl v sanjah. Sanjavec išče bodočnost oziroma jo ustvarja sam in tako pride do svojega partnerja.

Gre natanko za to, kar je Anger počel v svojih filmih - uresničeval je svoje sanje, dosegel, da je njegova iluzija vsaj na platnu postala resničnost, da jo je lahko delil z gledalcem. Svetlobo je uporabil kot svoje magijsko orožje - žarek projektorja in bleščečo energijo, ki osvetljuje tisto, kar se je prej osvetlilo v njegovi kameri, nekakšen magični žarek, ki mu je omogočil, da je izvajal svojo magijo, da je sile narave izkoristil za svoj namen.
S tem delom tudi konkretno poseže v filmski prostor s homoseksualno vsebino. Film je dobil nagrade na festivalih v Bruslju, Parizu, Cannesu in Biarritzu.

Dve leti kasneje (leta 1949) je v Hollywoodu posnel film z naslovom Puce Moment. Inovativen montažni prijem v tem filmu je zelo hitro izmenjavanje kadrov, kar je značilno za videoprojekte in spote devetdesetih let. Filma mu žal nikoli ni uspelo posneti do konca, tako da se je ohranil le v montažni različici kot fragment nikoli dokončanega filma. Poleg prej omenjenega montažnega prijema

gre omeniti tudi pronicljivo kritiko hollywoodskega življenja, ki ga je moč razbrati iz lika Zvezde, ki jo upodablja Yvonne Marquis.
Istega leta je v Mehiki posnel tudi film z naslovom The Love That Whirls, ki pa so ga med montažo uničili v laboratoriju.

Leta 1950 se je v Parizu lotil novega filma, ki pa ga ni dokončal po prvotni zamisli. Poimenoval ga je Rabbit's Moon in predstavlja eno njegovih temeljnih del. Kot pri Puce Moment se tudi v tem filmu poslužuje hitre montaže, poudarek pa je na koreografiji giba, v kateri se prepletajo vplivi japonskega plesa Kabuki, evropske pantomine in klasičnega evropskega gledališča, ter navadnega, ljudskega potujočega burkaštva. Anger tu neposredno komunicira z gledalcem, simbolika gibov je preprosta in razumljiva, mimika obrazov jasna: v glavnih vlogah so Harlekin, Pierrot in Kolumbina, trije različni predstavniki srednjeveških tragikomičnih likov, ki so se ohranili do današjih časov, hkrati pa so predstavniki ene in iste ideje (glej ATU O). Ustvaril je dve verziji tega filma (glej Dodatek); medtem ko je bila prva verzija dosti bolj kompleksna glede snovi in ikonografije, pa je druga, 7-minutna verzija, ki je trenutno dostopna, bolj usmerjena na koreografske, vidne telesne ekspresivne prijeme. Zavedal se je, da lahko v filmu z gibom prikaže notranja stanja duha. Z odličnim poznavanjem filma in gibalnih elementov mu je uspelo oba načina kreativnega izraza združiti v prepričljivo celoto. Angerjevega Pierrota bi lahko primerjali tudi z likom Chaplinovega Potepuha, ki ga je Chaplin neutrudno uprizarjal večji del svoje filmske kariere. A Pierrot gre dlje od Potepuha, ki preprosto odkoraka iz situacije, ki je "preveč" za njegov način življenja in emocije - Pierrot odpleše do svojega neizbežnega konca grozljive lepote, do smrti v svetlobi.

Če bi mu uspelo film posneti do konca, bi se Pierrot izgubil v gozdu, kjer bi našel postajo metroja, v kateri bi naletel na neštete podobe, ki jih proizvaja luna, nato pa bi se počasi izgubil v temi. (ATU XVIII).

Leta 1953 je v Italiji posnel film z naslovom Eaux d'Artifice (ta izraz sicer ne obstaja kot pravilna fraza v francoščini, pomeni pa nekaj takega kot "vodometi" ali "umetne vode"), ki je prav tako sanjski kot njegov prvi film Fireworks, v njem pa je še nadgradil prikaz iluzije. V filmu lahko vidimo kostumirane figure, ki se premikajo po vrtu vodometov, gre za "skrivanje in iskanje v labirintu noči". Ko iskalec v fontani postane eno z vodo (podobno kot pri filmu Fireworks), najde svetlobo in tako se zgodi transmutacija skozi izkušnjo. V tem delu se v naraciji prizorov naslanja na Pudovkinov način kontinuiranosti. Prekrasni vodni prizori, odlična montaža ter sinhronost prizorov z glasbo Vivaldija so značilnost tega filma.

Po Eaux d'Artifice se je Anger posvetil večjim, daljšim filmom, katerih motiv je bil prej mitološki kot pa sanjski. Narejeni so v barvni tehniki in ne več v črno-beli (oz. obarvani), v njih pa nastopa deset ali več igralcev (do tedaj največ trije).

Prvi tak film je bil Inauguration of the Pleasure Dome, ki ga je posnel leta 1954. Scenarij je bil narejen po predlogi Renate Druks, prijateljice Anais Nin. Film so snemali na domu Samsona DeBrierja. "Bil sem osebni prijatelj Samsona DeBrierja, ki je pristal na sodelovanje. Snemanje je trajalo okoli tri mesece. Snemali smo le med vikendi, saj sem le takrat lahko dobil ljudi skupaj. Ponavadi smo začeli snemati ob desetih zvečer, nehali pa ob petih zjutraj."

Delo je zgrajeno na dveh osnovnih izhodiščih. Na svojevrsten način se je lotil obdelave različnih mitoloških figur: Velike Zveri in Škrlatne Ženske, Astarte in Pana, Šive in Kali. Drugo izhodišče filma je konkretna uporaba motivov iz religioznih obredov, česar se poslužuje še v številnih filmih oz. so celo osnovni motiv (Invocation of My Demon Brother, Lucifer Rising). V filmu je znotraj tega konteksta kot zvočni komplement slike uporabil mašo skladatelja Janačeka. Tu se Anger pojavlja v vlogi Hecate, poleg ostalih pa nastopajo Marjorie Cameron (nekdanja partnerica in "Škrlatna ženska" J. W. Parsonsa, po besedah Angerja "naravna čarovnica spoštovana naokoli zaradi njenih umetniških sposobnosti in izdelovanja talismanov", umrla lani, op. a.) v vlogah Škrlatne Ženske in Kali, Samson DeBrier (že prej omenjeni Angerjev osebni prijatelj je umrl 1. aprila 1995 v starosti 86 let) v vlogah Velike Zveri, Šive in Ozirisa, vlogo babilonske boginje Lune Astarte, poosebljene večne ženskosti pa je utelesila francoska pisateljica Anais Nin. S tem filmom Anger močno poseže v oživljanje Telemitske ikonografije, ki do tedaj v filmskem mediju še ni bila obujena. Za to delo je prejel nagrado na Mednarodnem festivalu

eksperimentalnega filma v Bruslju. (Za ostale podatke glej Dodatek.)

Leta 1955 je posnel zvočni dokumentarni film Thelema Abbey na ruševinah Crowleyjevega templja v Čefaluju na Siciliji (od koder ga je izgnal Mussolini, domačini pa se še vedno spominjajo časov, ko je tam prebival Crowley kot "obdobja čarovnic" in njegov tempelj omenjajo s strahospoštovanjem), ki pa žal ni več ohranjen.

1959 leta je v Franciji izdal knjigo z naslovom Hollywood Babylon, ki so jo v ZDA izdali šele leta 1975 s precejšnjimi popravki. To delo osvetli Angerjev ambivalenten pogled na Hollywood. V skladu s Crowleyjevim citatom "Vsak moški in vsaka ženska je zvezda" in s posvetilom "Škrlatni ženski" knjigo začne z razpravo o mamutski postavitvi Griffithovega filma Intolerance, ki zapuščena stoji v bližini Sunset Bulevarja, in v prispodobi omenja režiserje, producente, igralce in pisce, ki so se vdali alkoholu in drogam in pogosto šli v smrt, saj niso obvladali pritiska nenadne slave in popularnosti. Naslov knjige v sebi nosi še eno Angerjevo ironijo. Babilon, središče poganstva, kjer so častili številne idole in bogove, je nakazal sodobno podobo Hollywooda. Sicer je bil Hollywood tudi arhitektonska podlaga za rekonstrukcijo Babilona za potrebe Griffithovega filma Intolerance. V knjigi se loteva konkretne kritike hollywoodske filmske produkcije in razkriva njeno nemilo srž. Mnogo let kasneje, leta 1984, je Anger izdal knjigo Hollywood Babylon II., ki predstavlja nadaljevanje načete in obdelovane snovi izpred petindvajsetih let.

Njegov naslednji film, za katerega je zopet prejel številne nagrade, je bil 29-minutni barvni film Scorpio Rising, ki je zagledal luč dneva leta 1963. Film je kasneje postal eden tistih, po katerem so se zgledovali številni filmski ustvarjalci, ki so se lotevali t. i. "motorističnih filmov". Omenil bi le najpomembnejši deli, ki sta nastali pod neposrednim vplivom tega filmskega produkta: Easy Rider ter film Dušana Makavejeva WR - Mystery of the Organism.

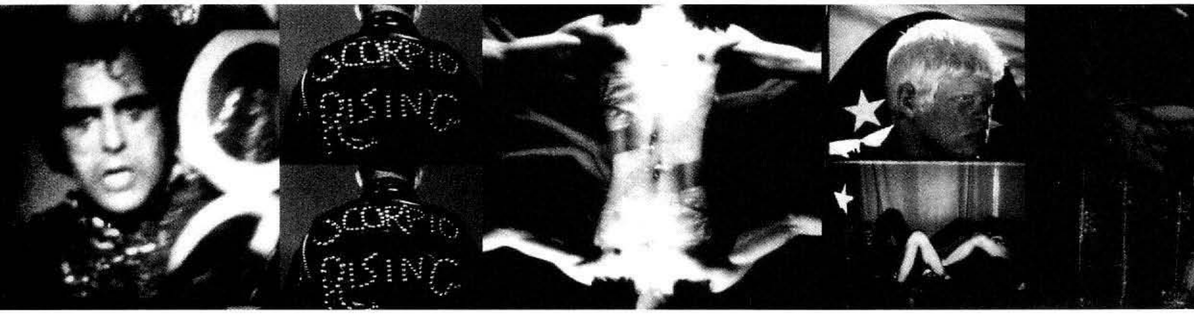
Anger: *"Imel sem ironičen pristop...Na ta način gledam na vse. Takšen je moj pogled na svet. Sem umetnik. V tem filmu preprosto opazujem določen fenomen, ki se je dogajal v tistem času. Ne vidim ga kot homoseksualno izpoved. Vidim ga kot človeško izpoved."

"Tedaj sem živel v Franciji in delal za Francosko kinoteko leta 1960. Bil sem osebni asistent Henrija Langloisa (francoski filmski režiser, umrl leta 1977, op. a.), direktorja te hiše. Moral sem se vrniti v ZDA zaradi majhne zapuščine, ki mi jo je zapustila mati, šlo je za nekaj delnic IBM-a in Walta Disneyja, in namesto, da bi jih zadržal, kar bi bilo najpametneje, sem jih prodal in s tem denarjem sem naredil Scorpio Rising. Scorpio Rising sem posnel v Brooklynu... Srečal sem motoristično skupino, ki ni bila gang kot so Peklenski angeli. Pretežno je šlo za italijanske Američane iz delavskega razreda, ki so ponoči delali na ribji tržnici, ki jo je vodila mafija. Mimogrede, decembra lani (leta 1994) je mafija to tržnico požgala. Spoprijateljil sem se s fanti, ki so tam delali in so mi ob sobotah razkazovali svoje umetnine na motorjih, ki so jih sami oblikovali in izdelovali iz rezervnih delov, tako kot je Frankenstein ustvaril pošast. Postal sem njihov fotograf.
Tako sem se počasi vključil v njihovo življenje. Tudi tisti z "drugačnim ozadjem" so me sprejeli, saj sem delal popolnoma sam. Tudi če bi imel ekipo le z dvema ali tremi člani, ne vem, če bi me sprejeli medse... Tedaj sem živel s filmsko delavko Marie Menken, ki je imela stanovanje v Brooklyn Hights s pogledom na prelepe luči Manhattna. In če mi ne bi dovolila, da lahko ostanem pri njej tri mesece poleti leta 1963, ne bi mogel narediti filma. Tako sem s pomočjo ljudi kot je bila ona, imel na razpolago ravno pravšnjo količino denarja, da sem film posnel. Skladbe, ki sem jih v tem filmu uporabil, so bile uspešnice poletja 1963. To je bilo še preden so jeseni umorili Kennedyja in tako dramatično spremenili razpoloženje Amerike. Tudi glasba Beatlov je tedaj prišla v Ameriko. In številne dobre ameriške skupine so tedaj "izvisele" zaradi Beatlesov, saj so prevladali, in sem bil že preutrujen od poslušanja "I Wanna Hold Your Hand" in ostalih prvih skladb Beatlov. Na začetku sem bil proti njim, saj so se mi zdeli preveč infantilni, kar so tudi bili, kot so to bile tudi skladbe prvih idolov, ki so bile precej primitivne. Skladbe, ki sem jih izbral za Scorpio Rising, so mi bile najbolj všeč. Številnih se več ne da slišati, saj so bile posnete le na ploščah s 45 obrati na minuto in smo jih imenovali "donuts" (krofi). Bile so del pop kulture, ki je prišla in odšla. Plačal sem pravice, da sem jih lahko uporabil, kar me je v letih 1963/64 stalo 8.000 dolarjev za vse pesmi. To je bila vsota, s katero sem naredil film, tako da sem podvojil stroške. Toda pesmi so bile zelo pomembne. Sedaj (rečeno leta 1995, op. a)

imam težave s tem, saj se moraš v ZDA zopet pogajati za glasbene pravice, če hočeš film prenesti na video format..."
"...Fant z vzdevkom Scorpio je bil med marinci, zbiral je nacistično orožje, zastave ipd. in si s temi stvarmi dekoriral stanovanje na zelo naiven način. Ni bil skinhead, toda videl sem, da so on in njegovi prijatelji očarani nad simboli. Včasih so te oznake nosili, a predvsem zato, da bi šokirali ljudi. Bili so preveč anarhistični, da bi bili nacisti... Ves denar, ki

delikaten del filma. To je bil tudi edini primer, da sem delal s skupino ljudi, ki so bili izven mojega kroga."

Film je bil predstavljen javnosti s sledečo posvetitvijo: "Posvečen Jacku Parsonsu, Victorju Childeu, Jimu Powersu, Jamesu Deanu, T. E. Lawrencu, Hartu Craneu, Kurtu Mannu, Združbi Špartancev, Peklenskim angelom, in vsem odraslim fantom, ki bodo vedno sledili piščali bratov Ljubezni."

so ga zaslužili z delom na tržnici so vložili v svoje motocikle. Ko so na Noč čarovnic, torej na Solsticij, imeli dirko, so se celo noč zabavali, jaz pa sem prispeval 40 sodov piva, ki so ga vsega spili. Naslednje jutro smo se odpeljali v 100 kilometrov oddaljen kraj v New Yorku, kjer so imeli dirko. Eden od fantov je imel nesrečo prav pred mojo kamero. Kmalu zatem je umrl, čeprav je imel čelado. In majhen del čelade je v mojem filmu. Bilo mi je žal, da je umrl, toda delal sem svoj film. Kaj lahko rečem? To ni bil oder. Utrgalo se mu je, podivjal je in umrl. Ameriški način umiranja."
"Pokazal sem jim ga (film motoristom, ki jih je posnel, op. a.) in bili so zelo veseli, da so se videli na platnu. Niso dojeli ideje filma, ki je bila satirična ali ironična. Bili so veseli in niso mi očitali, da sem jih izdal. Tudi sam mislim, da jih nisem izdal. Film je bil še najbližje dokumentarcu. Na primer: imeli so zabavo, jaz pa naj bi jih neopazno snemal, da bi pozabili name. Tako so počeli tisto, kar so pač počeli... Bili so tudi zelo zaljubljeni v svoje podobe v ogledalu, kar je precej tipično za moške, pa tudi za ženske. Dovolili so mi torej, da sem jih posnel. V nekem prizoru sem uporabil skladbo Blue Velvet, za katero sem seveda moral plačati, uporabil pa sem jo očitno z ironičnim namenom, saj skladba opisuje oblačenje ženske in ne moškega. Tu (v prizoru, op. a.) pa si je moški oblačil črno usnje in kavbojke. Za usnje sem uporabil modro luč in tako v ta prizor vključil Modri žamet. Gre za zelo

Dve leti kasneje je montiral triminutni barvni film Kustom Kar Kommandos, ki je del mnogo večjega, a nikoli dokončanega projekta in ga zato v tem članku ne bom posebej obdeloval.

Leta 1966 je posnel in obdelal material za film Lucifer Rising, ki pa so ga ukradli. O temu Anger pove:
"Beausoleila (Bobby Beausoleil, igra lik Luciferja v filmu Invocation of My Demon Brother in je naredil glasbo za film Lucifer Rising, obsojen je na dosmrtno ječo zaradi umora, op. a.) sem srečal v San Franciscu, ko je bil star 18 let. Bil je kitarist, vedno pa si je želel svojo skupino. Bil je zelo nadarjen, saj je igral nekaj inštrumentov. Iskal sem nekoga, ki bi lahko igral Luciferja. Njegov vzdevek je bil Kupid, saj so ga obletavale številne ljubice. Bil je zelo inteligenten, a težaven po karakterju. Vedno je hotel na hitro narediti film. Naredil je nekaj slabega, čeprav je mislil, da gre za dobro idejo. Dejal je, da bi si rad sposodil moj kombi, ki sem ga uporabljal za produkcijo. "Šel bi v Južno Kalifornijo, kjer bi poceni kupil rabljeni ojačevalec." Čez vikend je šel torej tja in prišel nazaj v studio z ojačevalcem. Živeli smo v prelepi viktorijanski hiši, ki se je imenovala Ruska ambasada, saj je v časih, ko je bila Rusija zelo pomembna za Ameriko zaradi trgovine s krznom tam živel ruski konzul. Prinesel je velik zavitek in mislil sem, da je v njem ojačevalec. Tedaj

sem imel belega aljaškega psa, ki je začel ovohavati zavoj. Spraševal sem se, čemu psa zanima kos elektronske opreme. Ena od njegovih deklet je odprla zavoj in v njem ni bil ojačevalec, temveč škrlatna kocka marihuane. Bobby je bil tedaj star le 18 let. Ponorel sem, saj bi me zaprli, če bi v studiu našli to reč. Rekel sem mu, da je konec sodelovanja, da me je izdal in da naj vzame zavoj in odide... Toda sedem noči kasneje se je vrnil, ravno ko sem odšel na večerjo. Mislim, da me je opazoval

in ko sem odšel iz studia, je vzel film, ki sem ga ravno posnel. Ukradel je prvo verzijo Lucifer Rising."

Bobby Beausoleil je tedaj Angerju ukradel velik del posnetega filma, za kar je zahteval 10.000 dolarjev odkupnine, ki jih Anger ni imel. Anger pravi, da se je tako prvič v zgodovini zgodilo, da je moral nekdo plačati odkupnino za svoj film. Enako se je kasneje dogodilo tudi Passoliniju, ki je prav tako zavrnil izsiljevalce. Tako je ostal brez 15-ih minut filma, v katerih je Bobby nastopal.

Od preostalega materiala je do leta 1969 zmontiral 11-minutni film Invocation of My Demon Brother, in še istega leta je prejel nagrado Tenth Independent Film Award, ki jo je podelila Film Culture.

"Iz ostankov filma sem naredil svoj kratki film Invocation of My Demon Brother. S tem filmom sem se odpravil v London in ga pokazal Micku Jaggerju, ki je bil moj prijatelj. Dejal je: "Oh, zanimivo, ravno sem dobil nov sintetizator zvoka. Zavrti mi film in bom zraven imroviziral s sintetizatorjem". Tako je naredil ritmične in zelo neharmonične zvoke za film. Dal mi jih je. Mislim, da je bilo prvič, da je Mick podaril svojo glasbo. Ali bolje rečeno hrup, saj je šlo bolj za hrup kot za glasbo. Seveda si nisem mogel privoščiti, da bi najel Micka Jaggerja."

"...Izvajal sem ceremonijo za ekvinokcij, ki je delo Crowleyja, traja pa 24 ur; prikazal sem le del tega. Namen obreda je pozdraviti zamenjavo letnega časa, enkrat spomladi, ob poletnem solsticiju, jesenskem ekvinokciju (in zimskem solsticiju, op. a.). Narediš krog in seveda slediš določenemu besedilu - pozdravljaš spremembo letnega časa. To je delo A. Crowleyja, ki se je pri tem delu vrnil v poganske čase in tudi posegel v številne kulture, tudi v kulturo starodavnih Keltov. Mimogrede: Švedska je bila zadnja dežela, ki je sprejela krščanstvo, in je bila t. i. poganska dežela vse do 16. stoletja, ko so ji vsilili krščanstvo. V Angliji imate v vasicah še vedno ceremonije, npr. Cornwallu, kjer tako pozdravljajo prihod pomladi, pa za poljedelstvo, dobro letino ipd. Od 16. stoletja naprej na Švedskem tako ne opravljajo več žrtvovanja ljudi, razen včasih so tudi kasneje le ob res slabi letini žrtvovali devico. Jaz se ne strinjam s krvnimi žrtvami. Je tudi objavljeno, da "kraft" tega ne potrebuje."
("Kako to veste?")
"Odločil sem se!" SMEH.

Njegov do sedaj največji projekt je film Lucifer Rising, za katerega je porabil celih 11 let (celo 14, če upoštevamo napačen začetek tega projekta, katerega preostali material je porabil za montažo prej omenjenega filma in predstavlja najbolj dovršeno delo njegovega filmskega opusa.
Lucifer Rising je bil na začetku zamišljen kot nekakšen odmev na film Scorpio Rising. Sledeči citati so nastali še pred finalizacijo filma in so komentarji na še ne posneto delo, jasno pa kažejo na režiserjev dialektičen odnos med filmoma.
*"Film Lucifer Rising je moj odgovor na Scorpio Rising, ki je bil kot mrtvo ogledalo postavljeno pred ameriško kulturo. In za svojo dušo sem moral narediti odgovor nanj... To je film o generaciji ljubezni, obravnavani od znotraj - kot v četrti

dimenziji. To imenujem vizija ljubezni, saj govori o ljubezni - tako o nasilju kot tudi o nežnosti. Začel sem snemati ob jesenskem ekvinokciju... Odkril sem, da moj film govori o demonih, demonih ljubezni - in da moram delati precej hitro, saj imajo navado odhajati in prihajati... Beseda Demon je zgolj primeren način označevanja sile."
*"Tako kot Scorpio Rising tudi Lucifer Rising govori o različnih stvareh. Sem umetnik, ki dela v luči, in to je resnično moj edini namen. Lucifer je bog svetlobe, ne hudič - to je krščanska kleveta. Hudič je vedno bog drugih ljudi. Lucifer se je pojavljal tudi v drugih mojih filmih kot lik ali pa kot moj lasten "Luciferski" trenutek. V tem filmu prikazujem določen obred... Zabavo za rojstni dan Vodnarjeve dobe... Raziskoval sem samega sebe in ta film je moja izpoved. Lucifer je uporni angel, ki stoji za vsem, kar se sedaj dogaja v svetu. Njegovo sporočilo je, da je ključ radosti v neposlušnosti."

Angerjevo namigovanje na Luciferja kot boga svetlobe tako osvetli njegova zgodnejša dela: Fireworks, Eaux d'Artifice in Rabbit's Moon. V prvem filmu gre protagonist v noč, kjer išče svetlobo. Toda zanj je to delo svetlobe kot take: kmalu vidimo igralca, ki stoji nad nočno avtocesto, ki jo osvetljuje le nekaj obcestnih luči. Ko igralec (Anger) najde svetlobo, to zanj pomeni smrt in preporod hkrati. V tem preporodu se v postelji pridruži drugemu akterju, ki mu obraz močno žari. V filmu Eaux d'Artifice se prepletajo številni prizori vodometov in svetlobe, ter prekrasnih iger svetlobe na vodi. Klimaks le-teh nastopi, ko igralec postane eno z vodo, ki brizga iz ene od fontan vode in luči. V novi, krajši verziji tega filma, je Anger nadomestil prvotno glasbeno podlago s skladbo, v kateri lahko ob prizoru, v katerem Pierrot bulji v luno, slišimo besede "Daj jim luč".
Angerjev Lucifer ima številne oboževalce, ki pa niso satanisti v popularnem pomenu te besede.

*"Resnično, nisem imel v mislih demone ali pekel. Skušal sem narediti film o angelu luči. Takšno je bilo njegovo prvotno ime, Sin jutra. (Op. a.: lat. iz lux, lucis-luč; ferre-nositi; - nosilec luči. V astronomiji: zvezda Danica. Zgolj figurativno kot vrag.) Toda sedaj skorajda verjamem, kar pravi Biblija. Čeprav v Bibliji zelo malo piše o Luciferju. Vrgli so ga ven, veste. Torej gre res za Padlega Angela, ki je v upanju na odrešitev padel v nemilost, da bi ponovno splezal po lestvici navzgor. Gre skorajda za parabolo o nepremišljenemu sinu, ki odide in pade v nemilost, nato pa ga zopet sprejmejo v družino."

Anger v tem filmu slavi moč Svetlobe, jutra, ognjev neba in zemlje. Lucifer Rising je slavnost, priklic moči, ki jih Magik obožuje kot del narave in del njega samega, saj je tudi on del te narave. Film se začne s prizori podzemnih energij Zemlje, gejzirjev in vulkanov, z egipčansko boginjo Izis, ki se udeležuje procesa rojstva jutranjega Sonca v spletu posnetkov egipčanske arhitekture, kot metaforo tovrstne energije. Zgodba ni linearna, temveč asociativna. V njej minevajo stoletja in tisočletja, ki simbolično prikazujejo čas in prostor, ki se tako vskladišči v Angerjev film. Anger ne ustvarja zgodbe, temveč portret sil, ki spremljajo človeka in Zemljo že od njenega nastanka. V drugi sekvenci filma se pojavi Magus ali Adept, zaključi pa se s prebujanjem Lilith iz kamnitega sarkofaga. Magus si utre pot do keltskega templja v Nemčiji, kjer prisostvuje sedaj že naslednji ceremoniji. Anger je izjemno umetelen pri uporabi simbolov. Ob gledanju filma se res splača biti zelo pozoren na uporabo ter izmenjave luči. Sonce v tem filmu predstavlja nekakšno paralelo luni v filmu Rabbit's Moon. Zgodba se zaključi z združitvijo Izide in Ozirisa.

"Pri Lucifer Rising sem odpotoval v Nemčijo v kraj blizu Hannovra, z imenom Eksternsteine, v gozd, kjer so zgodnji Kelti izkoristili naravne pogoje za solarni tempelj. Zelo spominja na Stonehendge v Angliji in spada v isto tradicijo kulta čaščenja sonca. Na vrhu templja, do katerega vodijo stopnice, po katerih se (v filmu, op. a.) vzpenja Marianne Faithfull, je okrogla odprtina in vsak poletni solsticij, prvi poletni dan, torej 21. junija in le na ta dan natanko na sredo kroga (skozi odprtino, op. a.) posije žarek sonca na prostor, kjer je nekoč bil oltar. Ta prekrasni kraj so v srednjem veku pokristjanili in ga posvetili različnim svetnikom, kar se je zgodilo številnim krajem, ki so jih pokristjanili. Številne cerkve so zgrajene na temeljih poganskih templjev - v Italiji, tudi v vaši državi (Avstriji) itd. V Mehiki so tam, kjer so stale piramide, posvečene mehiškim poganskim bogovom, zgradili katedrale. V nekaterih primerih so našli za oltarji teh katedral skrite primerke idolov. Gre za mešanico poganstva in katolicizma (podobno kot pri nas, op. a.), ki je v Mehiki zelo močan in se je razvil v različnih oblikah. Mehičani so sicer bili zelo vajeni človeškega žrtvovanja, bolj kot katerakoli druga kultura, celo

bolj kot Babilonci, ki so prav tako poznali žrtvovanje ljudi. Mehiko je zasedla druga krvava religija, španski katolicizem, ki ga je Mehika sprejela z lahkoto, saj je v njem toliko krvi; npr. Kristus, vsi svetniki s svojimi ranami ipd. Večina religij vsebuje močne elemente sadomazohizma.
Odšel sem v Horn, majhno mesto ob Eksternsteinu. Ta kraj je odkril vodja Hitlerjeve mladine. Tajni načrt nacistov je bil najprej zmagati v vojni, nato pa poračunati s krščanstvom. Imeli so kopico načrtov, da bi do leta 2000 izkoreninili krščanstvo in vzpostavili svojo različico poganstva. Kar se, hvala bogu, ni zgodilo, saj ta različica ni bila prijetna. Spremenjeni Eksternsteine, ki so ga preoblikovali v kraj, kjer so iniciirali Hitlerjevo mladino, je bil tudi kraj, kjer so tem fantkom dali prvo bodalo in jih tako včlanili v Hitlerjevo mladino. To so izvajali zelo dramatično, saj so nacisti bili odlični v izvajanju teatra, tehnično in s strastjo, saj so bili kot veste, odlični v spektaklih, v procesijah z baklami in otroci ipd. V gozdovih okoli Eksternsteinea lahko vidite na drevesih inicialke, ki so jih ti dečki z bodali vrezovali: H. J. (Hitler Jugend, op. a.), inicialke organizacije, ki so ji pripadali, tako kot npr. skavti. Tedaj so bili dečki stari 12 let, tako da so inicialke zarezali v višini, ki so jo dosegli. Številni med njimi so verjetno umrli že med vojno, v času do danes pa so drevesa že zrasla, tako da so inicialke nekje v višini 20-ih čevljev. Še vedno so tam. Cel gozd je pokrit z njimi. Dovoljenje za obisk tega kraja sem dobil, saj sem na uradu povedal, da snemam film o mitu in sodelovali so. V Egiptu sem prav tako dobil dovoljenje na uradu za kulturno dediščino, ki je bil, ko sem bil prvič tam, v rokah Faruka, zelo arogantnega človeka, ki ga je odgnal Naser. In vsakič, ko sem prišel tja, sem naletel na drugega človeka. Ko sem tam snemal, je v Egiptu vladal Naser. In ko smo nekoč delali v južnem Egiptu blizu Luksorja, sem imel pri sebi dovoljenje za snemanje, toda straža ni znala brati. Tudi številni kmetje tam ne znajo brati angleščine. Stražarji nam niso verjeli. Tako smo imeli zelo vznemirljiv dan, saj so nas za cel dan odpeljali na policijsko postajo. Dejal sem jim: "Poglejte, imam ameriški potni list", in se trudil biti razumen in miren. Dejali so: "Oh, to je očitno ponaredek. Vemo, kje lahko kupite takšne potne liste". To je bil dan črnega humorja zame, saj bi nas lahko vrgli iz dežele. Nevarno je bilo tudi zame, saj če bi preiskali kovček za ličila Marianne Faithfull, ki je takrat v tem kovčku imela heroin in bi nas lahko ustrelili. V Egiptu je kazen za posedovanje droge smrtna kazen. Ljudi, ki imajo pri sebi drogo, ustrelijo. Marianne je takrat nehala uporabljati heroin in mislim, da je bila egipčanska policija dobro zdravilo zanjo. Sicer je ustvarila zelo lepo kariero. Žal mi je, da je tako zagrizena kadilka... to naredi njen glas bolj hrapav in nizek...Kot veste, je dosti težje odvaditi se kajenja kot odvisnosti od heroina. Zelo jo imam rad."

Leta 1984 je Anger izdal nadaljevanje knjige Hollywood Babylon, eden zadnjih projektov pa je filmski projekt Mouse Haven, okultna fantazija, kjer se bo pozabaval tudi z legendarnim Mikijem Miško, za katero sam pravi, da ni miš, temveč je fantek, saj je oblečen v fantovske hlače z naramnicami in je brez repa. Njegov sledeči projekt je Gnostična maša - film o obredu Orda Templi Orientis, ki bo nastal ob sodelovanju z omenjeno organizacijo.

Ni ga filmskega avtorja, ki bi zajel esenco obredov na tako domiseln in pronicljiv način, kot je to uspelo Angerju. Bližamo se tretjemu tisočletju, in vizija, ki nam jo ob temu podaja Anger v svojih delih, ni apokaliptična vizija končnega boja, temveč vizija ljubezni.
Anger je začetnik ameriške underground filmske produkcije v ZDA, ki se je ponašala s tipičnimi izrazi avantgardnega filma. Zanju je značilno sledeče: nizkoproračunski filmi, slaba oprema, vsebinsko pa svoboda ustvarjalnega izraza ter kočljive teme, ki se jih domača profesionalna Hollywoodska produkcija ni drznila lotevati na tako odprt in direkten način (homoseksualnost, rasizem, nasilje, droge). Kot večina ameriških filmskih underground ustvarjalcev se je tudi on - kar je razvidno iz njegovih filmskih prijemov - oslanjal na mlajšo evropsko avantgardno produkcijo 20-ih in 30-ih let, predvsem na nadrealistična filmska dela L. Bunuela in J. Cocteauja, in dadaistična dela F. Legera, M. Duchampa in M. Raya; čutiti je tudi močan vpliv predstavnikov evropskega abstraktnega filma, ki so prišli v ZDA: L. Lyea, O. Fischingerja, H. Richterja ipd. Njegovi predhodniki v ZDA so eksperimentirali predvsem na področju abstraktnega filma ter intimistične neprofesionalne produkcije z elementi nadrealnega (npr. Maya Deren). Kenneth Anger je zapustil neizbrisen pečat enega najboljših tovrstnih filmskih ustvarjalcev, ki je hkrati močno vplival na številne generacije filmskih umetnikov.

Namig: na Internetu se nahaja vsaj 3.000

dokumentov, ki govorijo o delu Kennetha Angerja, in ki se jih nisem niti dotaknil - to prepuščam vam. Uporabite NetScape, saj bo tako najlažje, in ne izgubite se v tem kibernetičnem prostoru.

Za študij Angerjeve filmske ikonografije vam priporočam dela Magika v teoriji in praksi ter Magika brez solza, obe delo Aleisteryja Crowleyja, in Thot Tarot komplet kart, ki jih je Crowley ustvaril s pomočjo slikarke Fride Harris, in pa dela slovitega viktorijanskega slikarja Johna Martina, ki se je loteval obdelave biblijskih tem, še posebej delo Izgubljeni paradiž.

Viri: Robert A. Haller: KENNETH ANGER, The Equinox, Volume III, Number 10
Filmska enciklopedija, Zagreb
Katalog razstave Anger Magick Lantern Cycle, ICONS, Dunaj 1995

Za pomoč pri nastajanju članka se zahvaljujem Ljubkim Zvezdam MAJDI, BOJANI, ALENKI, ROLANDI in MARTI.

Sonce v Vodnarju
Luna v Levu
Polna luna 1997 e. v.

V imenu TraSHarT-a spisal Bojan R

ROBERT A. HALLER

FILMOGRAFIJA K. ANGERJA

(Filmi označeni z zvezdico niso ohranjeni.)

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM, 1935, ustvarila: Max Reinhardt in William Dieterle. Anger v vlogi princa.

* **FERDINAND THE BULL**, 1937.

WHO HAS BEEN ROCKING MY DREAM BOAT, 1941, 7 minut, nemi.

* **TINSEL TREE**, 1942, 3 minute, nemi.

* **PRISONER OF MARS**, 1942, 11 minut, nemi.

* **THE NEST**, 1943, 20 minut, nemi.

* **ESCAPE EPISODE**, 1944, 35 minut, nemi. Predelan leta 1946 v zvočno 27-minutno verzijo.

* **DRASTIC DEMISE**, 1945, 5 minut, nemi.

FIREWORKS, 1947, 14 minut, obarvani č/b, zvočni. Asistent kamere: Chester Kessler. Glasba: Respighi. Posnet v Hollywoodu. Igrajo: Kenneth Anger (sanjač), Gordon Gray (prvi mornar), Bill Seltzer (drugi mornar)
Festivalske nagrade: Bruselj, Cannes, Biarritz in Pariz.

PUCE MOMENT, 1949, 6 minut, barvni, zvočni. Glasba: Jonathan Halper. Posnet v Hollywoodu. Igra: Yvonne Marquis (Zvezda).
Fragment nikoli dokončanega filma Puce Women.

* **THE LOVE THAT WHIRLS**, 1949.
Posnet v Mehiki, uničen v laboratoriju.

* **RABBIT'S MOON (LE LUNE DES LAPINS)**, 1950, 7 minut, obarvani č/b, zvočni. Asistent kamere: Tourjansky. Posnet v Parizu. Igrajo: Andre Soubeyran (Pierot), Claude Revenant (Harlekin), Nadine Valence (Kolumbina).
Neprikazan v javnosti do leta 1972 (kot 16-minutna verzija s pop glasbo). Leta 1979 izdana 7-minutna verzija z glasbo Andyja Arthurja, ki je zamenjala dotedanjo verzijo iz leta 1972.

* **LE JEUNE HOMME ET LA MORT**, 1951.
Študijski film Cocteaujevega baleta, ki naj bi bil del kasnejšega Angerjevega filma o baletu na 35 mm

filmskem traku (v barvah). Do slednjega nikoli ni prišlo.

* **LES CHANTS DE MALDOROR**, 1952.
Narejeni le poskusi in vaje.

EAUX D'ARTIFICE, 1953, 13 minut, barvni.
Asistent kamere: Thad Lovett. Glasba: Vivaldi. Posnet v Tivoliju (Italija). Vloga: Marmilla Salvatorelli (dama).

INAUGURATION OF THE PLEASURE DOME, 1954, 38 minut, barvni, zvočni. Asistent kamere: Robert Straede. "Sacred Mushroom Edition" z glasbo Janačeka. Posnet v Hoolywoodu. Igrajo: Samson DeBrier (Šiva, Oziris, Velika Zver), Cameron (Škrlatna Ženska, Kali), Katy Kadell (Izida), Renata Loome (Lilit), Anais Nin (Astarta), Paul Mathison (Pan), Curtis Harrington (Cesare Somnambulist), Kenneth Anger (Hekata), Peter Loome (Ganimed).

Druge verzije:
- leta 1954-56 (41 minut), glasba: Harry Partch;
- leta 1978 (38 minut), glasba: Electric Light Orcestra;
41-minutna verzija iz leta 1958 je bila prikazana v Bruslju hkrati na treh platnih.
Festivalske nagrade: nagrada v Bruslju na Mednarodnem festivalu eksperimentalnega filma.

"Posvečen nekaterim; in Aleisterju Crowleyju; ter okronanemu in osvajajočemu otroku."

* **THELEMA ABBEY**, 1955.
Zvočni dokumentarni film, posnet na ruševinah Crowleyjevega templja v Cefaluju (Sicilija).

THE DEAD, 1960, 11 minut, nemi. Delo Stana Brakhageja.

ARABESQUE FOR KENNETH ANGER, 1961, 4 minute, zvočni. Delo Marie Menken. Anger se v filmu ne pojavi v svoji podobi, temveč je predstavljen le kot ideja, kot tudi oseba, kateri je film posvečen.

* **STORY OF O**, 1961.
Posnet v Franciji.

SCORPIO RISING, 1963, 29 minut, barvni, zvočni. Kamera: Kenneth Anger. Glasba: Little Peggy March, The Angels, Bobby Vinton, Elvis Presley, Ray Charles, The Crystals, The Ran-Dells, Kris Jensen, Claudine Clark, Gene McDaniels, The Surfaris. Posnet v Brooklynu in na Manhattnu. Igrajo: Bruce Byron (Scorpio), Johnny Sapienza (Taurus), Frank Carifi (Leo), John Palone (Pinstripe), Ernie Allo (Joker), Barry Rubin (Fall Guy), Steve Crandell (Blondie), Bill Dorfmann (Back), Johnny Dodds (Kid).
Festivalske nagrade:
- prva nagrada v Evianu v Franciji leta 1966;
- zlati pokal 11. festivala v Rapallu (Italija) leta 1965;
- prva nagrada na tretjem festivalu neodvisnih filmskih ustvarjalcev (Foothill College, Kalifornija);
- prva nagrada na filmskem festivalu v Poretti (Italija) leta 1964.

KUSTOM KAR KOMMANDOS, 1965, 3 minute, barvni, zvočni. Asistent kamere: Arnold Baskin. Glasba: Parris Sisters. Posnet v San Bernardinu. Igra: Sandy Trent.
Fragment večjega, nikoli dokončanega projekta.

* **LUCIFER RISING**, 1966.
Osnovno verzijo filma so ukradli.

INVOCATION OF MY DEMON BROTHER (ARRANGEMENT IN BLACK AND GOLD), 1969, 11 minut, barvni, zvočni. Kamera: Kenneth Anger. Glasba: Mick Jagger (Moog sintetizator zvoka). Posnet v San Franciscu. Igrajo: Speed Hacker (nosilec palice), Lenore Kandel ("Diakonesa"), William Beutel (Diakon), Kenneth Anger (Magus), Van Leuven (Acolyte), Harvey Bialy (Brat), Timotha (Sestra), Anton Szandor LaVey (Satan), Bobby Beausoleil (Lucifer). Film je bil narejen iz ostankov materijala projekta Lucifer Rising iz leta 1966.
Nagrade: Tenth Independent Film Award leta 1969 (Film Culture).

LUCIFER RISING, 1970-1980, 30 minut, barvni, zvočni.
Predstavitev Anite Pallenberg. Asistent kamere: Michael Cooper. Glasba: Bobby Beausoleil in Freedom Orchestra (Tracy Prison). Telemitski konzultant: Gerald J. Yorke. Posnet v Luksorju, Karnaku, Gizah, Externsteineu, Londonu in Aveburyju. Igrajo: Miriam Gibril (Izis), Donald Cammel (Oziris), Haydn Couts (Adept), Kenneth Anger (Magus), Sir Francis Rose (Kaos), Marianne Faithfull (Lilit), Leslie Huggins (Lucifer).

V prvi verziji filma je uporabljena glasba Jimmyja Pagea.

ILUSTRACIJE

ΛΑΤΑΛ
176
STUDIO ZA
ALKIBERNETIKO

Glavni in odgovorni urednik: Janez Trobentar
A&D: morphvs

NOX 3

ISSN 1318-8909